

Työpoliittinen aikakauskirja

Finnish Labour Review

Ministry of Economic Affairs and Employment

4/2017

60-vuotisjuhlanumero

Työ- ja elinkeinoministeriö
Arbets- och näringsministeriet

Työpoliittinen aikakauskirja

Finnish labour review

4 / 2017
vsk. 60. vol

60-vuotisjuhlanumero

Työ- ja elinkeinoministeriö
Ministry of Economic Affairs and Employment
HELSINKI FINLAND

Juhlavuosi 2017

Hyvä lukija, Työpoliittinen aikakauskirja täyttää kuluvana vuonna 60 vuotta. Lehden historia alkoi vuonna 1957 kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriöstä. Julkaisevia ministeriöitä on ollut matkan varrella neljä ja lehti on ilmestynyt kolmella nimellä. Parhaat asiat kuitenkin pysyvät: alusta saakka ideana on ollut artikkelimuotoisten katsausten ja työvoimatilastojen yhdistelmä. Tällä linjalla olemme pysyneet. Juhlavuoden kunniaksi olemme laatineet 60-vuotislogon, joka esiintyy lehdessä koko vuoden ajan. Olemme myös uudistaneet lehden ulkoasun. Juhlavuosi tulee näkymään lehdessä muutoinkin. Lehti on hyväksytty mukaan Suomi 100 -ohjelmaan. Me juhlistamme 100-vuotiasta itsenäistä Suomea oman juhluvoittemme kautta.

Työteliästä juhluvoittoa!

Heikki Räisänen

päätoimittaja • Editor-In-Chief

PÄÄTOIMITTAJA • EDITOR-IN-CHIEF

Heikki Räisänen
puh./tel. 029 507 7118

TOIMITTAJA • EDITOR

Päivi Järviniemi
puh./tel. 029 504 9089

TOIMITUSSIIHTERI • EDITOR

Sirpa Kukkala
puh./tel. 029 506 3549
sähköposti: etunimi.sukunimi@tem.fi
e-mail: givenname.surname@tem.fi

**TOIMITUSNEUVOSTO • EDITING
COMMITTEE**

Tuija Oivo, puheenjohtaja
Johanna Alatalo
Martti Myllylä
Pekka Tiainen
Hanna Hämäläinen
Petra Tarjanne
Tiina Tikka, varapuheenjohtaja
Sami Teräväinen
Santtu Sundvall
Elise Ramstad
Heikki Räisänen, asiantuntija
Päivi Järviniemi, asiantuntija
Petri Syvänen, asiantuntija
Sirpa Kukkala, asiantuntija

TOIMITUKSEN OSOITE • ADDRESS

PL 32, 00023 VALTIONEUVOSTO

TILASTO-OSIO • STATISTICS

Petri Syvänen
puh./tel. 029 504 8050
Kaisa-Mari Kuusela
puh./tel. 029 504 8294
sähköposti/e-mail: etunimi.sukunimi@
tem.fi

JULKAISIJA • PUBLISHER

Työ- ja elinkeinoministeriö
Työpoliittinen aikakauskirja internetissä:
www.tem.fi/aikakauskirja

*Tähän julkaisuun sisältyvä aineisto on
tiedotusvälineiden vapaasti käytettävissä.
Lainattaessa on lähde kuitenkin mainit-
tava. Tekijän nimellä julkaistut artikkelit
edustavat kirjoittajien omia näkemyksiä,
jotka eivät välttämättä vastaa ministeriön
kantaa.*

**TILAUKSET JA
OSOITTEENMUUTOKSET**

TAK.tilaukset@lonnberg.fi

IRTONUMEROMYYNTI

<http://julkaisutilaukset.valtioneuvosto.fi>

Vuositilaus 46 euroa/vuosi
Irtonumero 23 euroa/kpl

Sisällys

Pääkirjoitus

Työpoliittisen aikakauskirjan 60 vuotta: inhimillinen panos työssä ja taloudessa johtoteema	9
Heikki Räisänen	

Artikkeleita

Pääministerin tervehdys	12
Juha Sipilä	
Ketkä lehteä ovat tehneet?	14
60-vuotiaan Työpoliittisen aikakauskirjan saamia tervehdyksiä	17
Työpoliittisen aikakauskirjan 60-vuotisjuhlamitali myönnetty 34 henkilölle	20
Mitä aiheita Työpoliittisessa aikakauskirjassa on 60 vuoden aikana käsitelty?.....	21
Heikki Räisänen	
Työllisyystavoitteen saavuttaminen työmarkkinoiden murroksen aikana	43
Martti Hetemäki	
Kaupunkien tuottavuusresepti työpaikoille: Tämän päivän mielikuvitus on huomisen todellisuutta	51
Ilkka Halava – Mika Pantzar	

Katsauksia ja keskusteluja

Osaamistiedolla helpotusta kohtaanto-ongelmaan.....	56
Perttu Jämsén – Paavali Kukkonen	
Minne uudet työpaikat syntyivät vuonna 2016?	62
Tallamaria Maunu	
UUTTA TYÖ- JA YRITTÄJYYSTUTKIMUKSEN ALALTA.....	69
NYTT INOM ARBETS- OCH ENTREPRENÖRSKAPSFORSKNING	70
ENGLISH SUMMARIES	71
RECENT EMPLOYMENT AND ENTREPRENEURSHIP STUDIES	73
KUVIDOIDEN LUETTELO – LIST OF CHARTS	1*
TAULUKOIDEN LUETTELO – LIST OF TABLES	2*
KUVIOT – CHARTS	4*
TAULUKOT – TABLES	17*
TAULUKOIDEN SELITYKSIÄ – EXPLANATORY NOTES	58-63*

Työpoliittisen aikakauskirjan 60 vuotta: inhimillinen panos työssä ja taloudessa johtoteema

Heikki Räisänen¹

Työpoliittinen aikakauskirja on ilmestynyt tänä vuonna 60 vuotta. Se merkitsee sukupolvien työtä. Niin edellisillä kuin nykyiselläkin lehden tekijäpolvella inhimillisen panoksen rooli on aina ollut johtoteema.

Lehden perusidea, artikkelien ja työvoimatilastojen yhdistelmä, on kantanut tähän päivään saakka. Alun perin lehti ilmestyi kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriössä nimillä ”Tiedoituksia” ja ”Työmarkkinakatsaus” vuosina 1957–61, kunnes ne v. 1962 yhdistettiin ja lehti alkoi ilmestyä nimellä ”Työvoimakatsaus”. Vuonna 1970 perustettu uusi työvoimaministeriö jatkoi lehden julkaisua samalla nimellä, kunnes uusi työministeriö muutti lehden Työpoliittiseksi aikakauskirjaksi vuonna 1990.

Vuonna 2008 perustettu työ- ja elinkeinoministeriö on jatkanut lehden julkaisua kehittyvin sisällöin.

Kuluvan juhluvuotemme aikana olemme tarkastelleet myös historiaa sekä työvoimapolitiikan, työvoimatilastojen että työelämän suhteiden näkökulmista. Tässä juhlanumerossa esitetään lisäksi yksityiskohtainen katsaus lehden teemoihin 60 vuoden ajalta.

Lehti on aina elänyt ajassa. Talous- ja työllisyyspolitiikan laajat kehityspiirteet ovat heijastuneet lehden sisällöissä, kuten tietysti suoremmin työvoimapolitiikan, työllisyyden ja työttömyyden käännteetkin. Lehden sisältöjen ja hallinnon välinen suhde on myös kiintoisa: kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön

---

¹ Heikki Räisänen, VTT, työvoimapolitiikan dosentti, tutkimusjohtaja, työ- ja elinkeinoministeriö

tehtävänä oli rakentaa Suomeen työvoimatutkimus, joten lehden tekeminen on kiinteässä vuorovaikutuksessa tilastopohjan rakentamisen, parantamisen, laajentamisen ja sitä kautta syntyneen tutkimus- ja analyysitoiminnan kanssa.

Aktiivisesta työvoimapolitiikasta muodostui ideologinen tausta uuden Työvoimaministeriön perustamiselle vuonna 1970, joten sitä käsittelevien aiheiden käsittely ja niiden temaattinen monipuolisuus kasvoivat voimakkaasti. 1970-luvun muuttoliike Ruotsiin sekä muutkin siirtolaisuuskysymykset olivat esillä lehdessä. Tutkimus ja analyysi seurasivat aikaansa.

Työministeriön perustaminen vuonna 1989 merkitsi työelämäasioiden käsittelyä samassa hallinnossa perinteisten työllisyys- ja työvoimakysymysten kanssa. Tämä näkyi lehdessä välittömästi, laaja työelämä tutkimuksen perinne löysi Työpoliittisesta aikakauskirjasta uuden julkaisufoorumin. Työelämä tutkimuksen rooli on hiljalleen voimistunut lehdessä ja myös sen sisällöllinen kirjo on monipuolistunut. 1990-luvun lamavuodet toivat ennennäkemättömän artikkelitarjonnan ja keskustelun lehden palstoille.

Vuoden 2008 työ- ja elinkeinoministeriön perustamiseen ei liittynyt lehden kannalta vastaavanlaista suurta sisällöllistä muutosta. Rahoituksen leikkauksista johtuen työvoimapolitiittisen tutkimuksen rooli on heikentynyt, mutta työmarkkinainstituutioihin liittyvän tutkimuksen merkitys lehdessä puolestaan kasvanut. Työelämä tutkimuksessa on jo koko 2000-luvun ajan haettu yhteyksiä innovaatioihin, mutta työelämäkysymysten ja laajan innovaatiopolitiikan yhteydet ovat viime vuosina syvenyneet.

Kun kasvupolitiikasta on hiljan alettu hakea työ- ja elinkeinoministeriölle uudenlaista strategista perustaa, on kasvukysymysten tarkastelu lehden kannalta jatkunut jo 1960-luvulta saakka. Kasvumallit ja -teoriat ovat muuttuneet ja lehti on myös julkaissut laajaa huomiota herättäneen kasvupolitiikan teemanumeron. Tämä liittyy olennaisesti lehden tehtävään tukea ministeriön strategiatyötä.

Työllisyyden ja työmarkkinoiden kytkentä talouspolitiikkaan on näkynyt eri aikoina lehdessä vaihtelevasti. Ajoittain talouspoliittinen ajattelu on nostettu melko hallitsevaan rooliin ja työllisyys sekä siihen vaikuttava politiikka on ollut sen osatekijänä. Toisinaan talouspolitiikka on ollut enemmän taustalla vaikuttava tekijä tarkasteltavien ilmiöiden kannalta.

Lehteä on sen tähänastisen historian kuluessa tehnyt suuri joukko merkittäviä asiantuntijoita. Heidän panoksensa kautta lehti on ollut jo varhain hyvin kansainvälinen ja maailmaa on tarkasteltu laajasta näkökulmasta.

Lehden päätoimittajana esitän parhaat kiitokseni aiemmille päätoimittajille, Lauri Korpelaiselle, Pirkko Aulin-Ahmavaaralle, Matti Pukkiolle, Matti Sihdolle sekä Pekka Tiaiselle heidän tekemästään ja johtamastaan merkittävästä työstä. Kiitän myös kaikkia lehden toimittukseen eri aikoina kuuluneita henkilöitä heidän työstään ja toimitusneuvostoissa vaikuttaneita henkilöitä heidän ideoistaan ja tuestaan lehden tekemisessä. Lopuksi tahdon kiittää nykyisen toimituksen jäseniä: Päivi Järviniemi, Sirpa Kukkala, Petri Syvänen ja Kaisa-Mari Kuusela, kiitos asiantuntevasta työstänne lehden hyväksi.

Ratkaisevan tärkeä resurssi lehdelle ovat artikkelien kirjoittajat. Tutkijat niin tutkimuslaitoksissa, yliopistoissa kuin tutkimusyhtymyksissä ovat levittäneet tuloksiaan uusille yleisöille ja myös päätöksentekijöille lehtemme kautta. Myös järjestöissä toimivat asiantuntijat sekä työ- ja elinkeinohallinnon omat asiantuntijat ovat kirjoittaneet lehteen. Lehtemme juhlan kunniaksi lyödyistä 60-vuotisjuhlamitaleista huomattavan moni annetaan aktiivisesti lehteen kirjoittaneille tutkijoille.

Tilasto-osa on ollut keskeinen osa lehden sisältöä sen koko historian ajan. Voi kysyä, mihin digiaikana tarvitaan painettuja tilastoja? Niitä tarvitaan nopeana hakemistona, mistään ei ole saatavissa vastaavia aikasarjoja kuin Työpoliittisen aikakauskirjan tilasto-osasta. Julkaisemme keskeiset Tilastokeskuksen sekä työ- ja elinkeinoministeriön työvoimatilastot

kvartaaleittain. Jokainen voi kokeilla, paljonko aikaa aikasarjatietojen hakemiseen menee digitaalisesti. Vastaan tulee aina myös ikävä yllätys: aikasarjat päättyvät tietojärjestelmien taitekohtiin. Meillä eivät pääty.

Tämänkertaisessa numerossamme 60-vuotisjuhlanumeroon liittyvän osuuden lopuksi *Heikki Räisänen* esittelee lehden sisällön teemoja yksityiskohtaisesti sen koko historian ajalta. Teemoissa tavataan niin hevosvoimia kuin työvoimatilastoja, katsauksia työllisyystilanteeseen, muuttoliikettä Ruotsiin, aktiivisen työvoimapolitiikan nousua, suuren laman tuskaa, työelämäasioiden esiinnousua kuin kasvuja innovaatiopolitiikkaakin.

Koska olemme juhlavuonna aiemmissa numeroissa tarkastelleet historiaa, suuntaamme nyt katsetta myös tulevaisuuteen.

Martti Hetemäki käsittelee artikkelissaan työllisyyden tulevia haasteita. Työllisyysaste ei ole nousemassa tasolle, joka turvaisi julkisen talouden kestävyys. Samalla teknologiasta ja globalisaatiosta johtuva työn murros uhkaa heikentää työllisyyttä. Ne tekevät työllisyystavoitteesta liikkuvan maalin. Maaliin osuvat toimet nostavat työllisyyttä nyt ja pitävät sen korkealla myöhemminkin. Teknologian kehitys tulee hävittämään työpaikkoja tulevaisuudessa niin kuin se on tehnyt aiemminkin. Riittävän koulutuksen ohella paras vakuutus työpaikan häviämisen varalta on hyvin toimivat ja joustavat työmarkkinat, Hetemäki kirjoittaa.

Ilkka Halava ja *Mika Pantzar* rinnastavat työelämän tulevaisuutta käsittelevässä artikkelissaan yritysorganisaatioiden ja kaupunkien kehityskulut. Kaupungit vastaavat tuottavuudesta kaikissa maailman kolkissa. Sattumasta ei siis ole kysymys, kaupungin ideassa ja perusolemuksessa täytyy olla jotain tuottavuutta kiihdyttävää. Kaupungit koostuvat työpaikoista, joten olisi kovin erikoista, jos tuottavan työpaikan idea ei mitenkään muistuttaisi kaupungin vastaavaa, he kirjoittavat.

Katsausosastossa *Perttu Jämsén* ja *Paavali Kukkonen* käsittelevät osaamistiedon merkitystä

kohtaanto-ongelman helpottajana SITRAn työelämähankkeen kokemusten valossa. *Tallamaria Maunu* liikkuu työ- ja elinkeinopolitiikan ydinalueilla uusien työpaikkojen syntyä käsittelevässä kirjoituksessa.

Työpoliittisen aikakauskirjan pitkän ketjun 60. lenkki on nyt paikallaan. On aika valmistautua uusiin aiheisiin. Inhimillisen panoksen rooli työssä ja taloudessa on silti jatkossakin johtoteemamme.

Seuraavan numeromme 1/2018 aineiston määräpäivä on 5.2.2018.

Vuoden 2018 muut aineistopäivät ovat **7.5., 10.9. ja 12.11.**

Pääministerin tervehdys

Juha Sipilä

Työpoliittinen aikakauskirja täyttää 60 vuotta. Kyseessä on ainut tämän tyyppinen julkaisu valtioneuvostossa. Sitä on julkaissut neljä ministeriötä kolmella eri nimellä. Silti sama perusidea on toiminut koko 60 vuoden ajan: artikkelimuotoiset katsaukset ja työvoimatilastot tekevät lehden sisällön. Alkuaan sisältö lähti liikkeelle työvoimapiirien päälliköiden katsauksista metsätyövoiman hankintaan.

Lehden tarkoituksena on edistää työpolitiikkaan liittyvää tutkimukseen ja asiantuntemukseen perustuvaa keskustelua. Se toimii päätöksentekijöiden, virkamiesten ja tutkijoiden yhteisenä alustana, ja näin omalta osaltaan parantaa laadukkaan päätöksenteon edellytyksiä.

Olen aina pitänyt tieteellisesti tutkitun tiedon merkitystä tärkeänä, erityisesti nyt pääministerinä olen huomannut, kuinka tärkeätä tutkimukseen perustuva tieto on talouspoliittisen päätöksenteon valmistelussa. Päätösten pitää perustua faktoihin, eikä uskomuksiin. Tämä edellyttää myös työpolitiikkaan liittyvien päätösten osalta korkeatasoisia analyysia eri vai-

toehto- ja vaikutuksista sekä työmarkkinoihin että kansantalouteen ja yhteiskuntaan yleisemminkin.

Työpolitiikassa tulevaisuuden haasteet ovat entistäkin suurempia. Työllisyyden parantaminen on varmin keino vahvistaa julkista taloutta ja siten taata hyvinvointiyhteiskunnan tulevaisuus. Hallituksen työllisyysastetavoite on 72 prosenttia.

Se on kuitenkin vain välitavoite. Jatkossa työllisyysasteen on noustava tätäkin enemmän, jotta julkinen talous tasapainottuisi. Samaan aikaan globalisaatio ja teknologian uusi murros, tällä kertaa erityisesti tekoälyn muodossa, haastavat työmarkkinoiden olemassa olevat rakenteet ja työn tekemisen käytännöt.

Työ on murroksessa. Tutkitulle tiedolle työmarkkinoista ja siihen perustavalle keskustelulle on jatkossakin vähintään yhtä suuri tilaus kuin edellisen 60 vuoden aikana. Tässä Työpoliittisella aikakauskirjalla on varmasti tärkeä rooli myös jatkossa.

Ketkä lehteä ovat tehneet?

Työpoliittisen aikakauskirjan tekemiseen on osallistunut vuosien varrella suuri joukko asiantuntijoita. Seuraavassa esittelemme lehden

aiemmat tekijät: toimitukseen sekä toimitusneuvostoon kuuluneet henkilöt. Lopussa esitellään nykyinen toimitus.

Työmarkkinakatsaus ja Tiedoituksia v. 1957-1961

Kululaitosten ja yleisten töiden ministeriön työmarkkinatutkimustoimisto vastasi toimittamisesta. Toimistoon kuuluivat:

Lauri Heikinheimo

Toini Ristimäki

Terho Pulkkinen

Työvoimakatsaus v. 1962-1969

Työvoimatutkimustoimistoksi muuttuneeseen toimistoon kuuluivat ja lehden toimitustyössä olivat:

Terho Pulkkinen 1962

Toini Ristimäki 1962-68

Esko Pälä 1962-64

Aarre Heikkilä 1962-69

Pekka Castrén 1964-67

Timo Filpus 1964-69

Sinikka Paatero 1964-66

Pirkko Häkkinen 1965,1968

Pirkko Haarma 1968

Niilo Sääski 1968-69

Työvoimakatsaus 1970-1989

Uuden työvoimaministeriön suunnitteluosasto julkaisi lehteä.

Vuosi 1970

Lauri Korpelainen

Altti Majava

Aarre Heikkilä

Timo Filpus

Niilo Sääski

Eero Polus

Toini Ristimäki

Vuodet 1971-1989

Vuonna 1977 nimettiin ensimmäisen kerran päätoimittaja ja vuodesta 1971 lähtien mainittiin erikseen toimittaja.

Lauri Korpelainen 1977-1989/1, päätoimittaja

Pirkko Aulin-Ahmavaara, 1989/2, päätoimittaja

Matti Pukkio 1989/3-4, päätoimittaja (nämä 2 numeroa ilmestyivät työministeriön julkaisemina)

Niilo Sääski, toimittaja 1971-73

Oiva Lönnberg, toimittaja 1974-77, toimitussihteeri 1978-89

Työpoliittinen aikakauskirja 1990-2007

Työministeriö julkaisi lehteä vuosina 1990-2007 ja lehden nimi muutettiin työpoliittiseksi aikakauskirjaksi.

Toimitus

Matti Pukkio, (1989/3-4)-1990-1998, päätoimittaja

Heikki Räisänen, 1999–2000,
päätoimittaja

Matti Sihto, 2001, päätoimittaja

Pekka Tiainen, 2002–2007/1,
päätoimittaja

Heikki Räisänen, 2007/2-, päätoimittaja

Oiva Lönnberg (1974)-1990–1993,
toimitussihteeri

Hannu Nousimaa, 1994–96,
toimitussihteeri

Majja Polus, 1997–98, toimitussihteeri

Annika Blomster, 1999–2001,
toimitussihteeri

Marie Ingman, 2002, toimitussihteeri

Annika Blomster, 2003–2007,
toimitussihteeri

Aarre Heikkilä, 1990–1993, toimittaja
(artikkelit)

Pekka Ylöstalo, 2007/2-, toimittaja

Toimitusneuvostojen jäsenet 1990–2007

Lehdellä on ollut toimitusneuvosto
vuodesta 1990 lähtien.

Matti Pukkio 1991–98, toimitusneuvoston
puheenjohtaja

Anssi Paasivirta, 1999–2003,
toimitusneuvoston puheenjohtaja

Jussi Toppila, 2004–2007,
toimitusneuvoston puheenjohtaja

Toimitusneuvoston jäsenet:

Tuomo Alasoini 1991–2007

Timo Filpus 1991–2002

Oiva Lönnberg, 1991–2007/1

Aarre Heikkilä 1991–94

Karri Varmo 1991–93

Mikko Hurmalainen 1994–96

Hannu Nousimaa 1994–96

Heikki Räisänen 1997–2001, 2007/2-

Päivi Järviniemi 1999–2007

Ulla Liukkunen 1999–2001

Varpu Weijola 1999–2000

Matti Sihto 1999–2007

Pekka Tiainen 1999–2007

Susanna Piepponen 2001, 2003–2007/1

Tapani Kojonsaari 2002

Heli Saijets 2002–2007

Marie Ingman 2002

Tiina Hanhike 2003–2007/1

Annika Blomster 2003–2007

Johanna Alatalo 2007/2-

Petri Syvänen 2007/2-

Raila Kangasperko 2007/2-

Pekka Ylöstalo 2007/2-

Työpoliittinen aikakauskirja 2008-

Vuodesta 2008 lähtien työ- ja
elinkeinoministeriö on julkaissut
Työpoliittista aikakauskirjaa.

Toimitus

Heikki Räisänen 2008-, päätoimittaja

Pekka Ylöstalo 2008–2011/2, toimittaja

Päivi Järviniemi 2011/3-, toimittaja

Annika Blomster 2008–2016/1,
toimitussihteeri

Sirpa Kukkala 2016/2-, toimitussihteeri

Petri Syvänen, 2008-, tilasto-osan
vastuullinen toimittaja

Ella Laakso 2008–2014/2, tilasto-osan
toimittaja

Ville Salo, 2014/3, tilasto-osan toimittaja

Kaisa-Mari Kuusela 2014/4-, tilasto-osan
toimittaja

Toimitusneuvosto

Jussi Toppila 2008–2011,
toimitusneuvoston puheenjohtaja

Markku Wallin, 2012–2016/1,
toimitusneuvoston puheenjohtaja

Tuija Oivo, 2016/2-, toimitusneuvoston
puheenjohtaja

Tiina Tikka 2017/2-, toimitusneuvoston
varapuheenjohtaja

Tuomo Alasoini, 2008–2011

Johanna Alatalo, 2008-

Pirjo Harjunen, 2008/3–2011

Hanna Hämäläinen, 2016/2-

Päivi Järviniemi, 2008-

Raila Kangasperko, 2008/1-2

Päivi Kantanen, 2012
 Tuunia Keränen, 2014/1-2
 Sirpa Kukkala, 2016/2-
 Martti Myllylä, 2008/3-
 Anne-Mari Mäkinen, 2013/1-2014/3
 Jouni Nupponen, 2014/3-2017/2
 Leena Pentikäinen, 2012/1-2016/1
 Jaakko Pesola, 2012
 Elise Ramstad, 2012-
 Kimmo Ruth, 2008/3-2016/1
 Heikki Räisänen, 2008-
 Matti Sihto, 2008-2011
 Santtu Sundvall, 2017/3-
 Petri Syvänen, 2008-
 Petra Tarjanne, 2016/2-
 Sami Teräväinen, 2014/4-
 Pekka Tiainen, 2008-
 Tiina Tikka, 2016/2-2017/1

TAK:n toimitus juhlavuonna 2017

Työpoliittisen aikakauskirjan nykyinen toimitus yhteiskuvassa. Vasemmalta Päivi Järviniemi,

Sirpa Kukkala, Heikki Räisänen ja Petri Syvänen.

Työmarkkinaneuvos Päivi Järviniemi on toiminut lehden toimittajana vuodesta 2011 lähtien ja on erikoistunut työelämäkysymyksiin. Lehden toimitusneuvoston jäseneksi hän tuli vuonna 1999.

Asiantuntija Sirpa Kukkala toimii lehden toimitussihteerinä. Hän tuli toimitussihteeriksi vuonna 2016.

Tutkimusjohtaja Heikki Räisänen on toiminut lehden päätoimittajana vuosina 1999-2000 sekä uudelleen vuodesta 2007 lähtien. Hän on erikoistunut työmarkkinoihin ja työvoimapolitiikkaan. Toimitusneuvoston jäsenenä hän on ollut vuosina 1997-2001.

Neuvotteleva virkamies Petri Syvänen toimii lehden tilasto-osan vastaavana toimittajana. Hän tuli tilasto-osan toimittajaksi vuonna 2001 ja vastuulliseksi toimittajaksi vuonna 2007.

Kuvasta puuttuu suunnittelija Kaisa-Mari Kuusela, joka toimii tilasto-osan toimittajana. Hän tuli tähän tehtävään vuonna 2014.

Koko toimitus toimii tehtävässään muiden tehtäviensä ohella. Toimituksen jäsenistä Järviniemi, Kukkala, Räisänen ja Syvänen ovat myös toimitusneuvoston asiantuntijajäseniä.

60-vuotiaan Työpoliittisen aikakauskirjan saamia tervehdyksiä

Lehtemme juhlanumero on saanut joitain tervehdyksiä. Julkaisemme tervehdykset tässä. Tervehdyksensä ovat lähettäneet niin työministeri Lindström, useat aiemmat työministerit sekä tutkijat ja työ-, koulutus- ja elinkeinoasiainneuvoston jäsenet. Mukana on niin henkilökohtaisia kuin joidenkin instituutioidenkin tervehdyksiä.

Työministerin tervehdys

Työpoliittinen aikakauskirja on ollut itselleni yksi, tärkeä työkalu jo edellisellä vaalikaudella. Sieltä sain virikkeitä ja ajatuksia, jopa eduskunnan keskusteluun evästyksenä. Lähteenä pidin ja pidän kirjaa ennen kaikkea kiihkottomana ja luotettavana tiedon välittäjänä. Suosittelen kirjaa kaikille työelämän asioista kiinnostuneille.

Onnittelen Työpoliittista aikakauskirjaa ja sen tekijöitä laadukkaasta työstä!

Jari Lindström
Työministeri

Aiempien työministereiden lähettämiä tervehdyksiä

Lämpimät onnittelut työpoliittisen aikakauskirjan 60 –vuotisesta matkasta. Työpolitiikan aikakauskirja ei olisi kannatellut 60 vuotta ellei sen sisältö olisi herättänyt mielenkiintoa ja kurkistuksia tulevaisuuteen. Suuri kiitos kaikille kirjoittajille.

Olen omakohtaisesti lehden artikkeleista saanut tietoa ja voimaa työlleni.

Toivoisin, että lehden palstoilla näkyisi myös tulevaisuudessa työn ja työelämän murrosta kuvaavia arvioita niin palkansaajien kuin korkean työllisyysasteen varassa toimivan hyvinvointiyhteiskunnan tulevaisuuden kannalta.

Lauri Ihalainen

Olisi kiva nähdä millaisia painotuksia työpolitiikassa on vuosikymmenten varrella ollut, milloin olemme olleet vahvasti oman tiemme kulkijoita, milloin halunneet hakea mallia mistäkin maasta ja miksi. Muuttiko EU-jäsenyys politiikkaa ja miten...

Tarja Filatov

Työvoimapolitiikka on liian kiinnostavaa ja tärkeää jättääkseen rauhaan. Toimitan vuoden vaihteessa julkaistavaa laajaa teosta/oppikirjaa työllisyyskysymyksestä, jossa Työpoliittisen aikakauskirjan artikkelit ovat tärkeä lähde.

Jouko Kajanoja

Kansainvälisenä toimijana iloitsen suuresti Suomen perustulokeilun saamasta huomiosta. Todella hienoa, että Suomi on tässä asiassa edelläkävijä. Toivoisin myös, että sopimus joustoturvasta, jonka kaikki osapuolet allekirjoittivat ollessani työministerinä otettaisiin asialistalle.

Tarja Cronberg

SIPRI

European Leadership Network

Fakta voittaa aina

On hieno asia, että kaiken poliittisen melun ja hälinän keskellä jaksetaan avata keskustelua myös faktoilla. Työpoliittinen aikakauskirja on uurastanut faktojen kanssa jo 60 vuotta. Tiedon tarve vain kasvaa "postfaktuaalisessa maailmassa", jota näyttää leimaavan tiedon ja tosiasioiden väheksyminen.

Liisa Jaakonsaari

Europarlamentaarikko

Ex-työministeri

Silloiselle Työministeriön koko henkilöstölle lämmin tervehdys – vieläkin tuntuu mukavalta kun maailman turuilla treffataan. Olkaa ylpeitä panoksestanne ja pitäkää hyvää työelämästä kiinni. Eivätkä ne kumppanit siellä työ- ja elinkeinoelämässäkään hassumpia ole. Aina välillä niitä sopimuksiakin tarvitaan.

Ilkka Kanerva

entinen työministeri, kansanedustaja, ministeri

Tutkijoiden ja TKE-neuvoston jäsenten tervehdyksiä

Minulla on ollut iloa nauttia Työpoliittisen aikakauskirjan artikkeleista ja hyödyntää sen tarjoamia tilastotietoja jo liki neljän vuosikymmenen ajan. Aikakauskirja palvelee alan tutkijakuntaa erinomaisella tavalla. Toivotankin parhainta menestystä ja työniloa päätoimittajalle ja koko toimituskunnalle tässä tärkeässä työssä.

Jaakko Pehkonen

taloustieteen professori, Jyväskylän yliopiston kaupparkeakoulu

Työvoimapolitiittisessa päätöksenteossa tarvitaan vankkaa analysoitua tilastotietoa. On tärkeää, että jatkossakin myös yhdistetyt tekijä-työnantaja -aineistot osaltaan ovat tietoon perustuvan päätöksenteon pohjana. Työpoliittisella aikakauskirjalla on tässä suhteessa tärkeä osuus.

Olli Luukkainen

Arvokasta työtä jo 60 vuotta. Onnea ja menestystä tärkeän työn jatkumiselle!

Jukka Lehtinen

Opetusneuvos, OKM

Suomen Yrittäjät onnittelee 60-vuotiasta Työpoliittista aikakauskirjaa. Julkaisulla on tärkeä rooli kotimaisessa talouskeskustelussa ja taloudellisen tiedon tuottajana. Yrittäjät haluavat erityisesti kiittää kaikkia toimitusneuvostossa ja päätoimittajana olleita arvokkaasta työstä lehden eteen. Tärkeä työ jatkokoon.

Mika Kuusmanen

Pääekonomisti, Suomen Yrittäjät

Onnittelut Työpoliittiselle aikakauskirjalle! Työn murroksen keskellä tarvitaan myös jatkuvuutta. Siksi vielä paljon työvuosia lisää!

Seija Ilmakunnas

Johtaja, Palkansääjien tutkimuslaitos

Onnea iällisesti pitkälle edistyneelle, mutta uudistumiskykyisenä säilyneelle Työpoliittiselle aikakauskirjalle! Jatkakaa upeaa työtänne työmarkkinoita koskevan tutkimustiedon levittäjänä ja talouspoliittisen keskustelun foorumina. Tuo panos on korvaamaton, kun Suomea pyritään pitämään elinkelpoisena työpoliittisin keinoin.

Mika Maliranta

ETLAn tutkimusjohtaja ja Jyväskylän yliopiston professori

Onnittelut hyvävoimaiselle 60-vuotiaalle lehdelle ja sen tekijöille kohta samanikäiseltä lehden pitkäaikaiselta lukijalta.

Tuomo Alasoini

johtava asiantuntija, Tekes.

Onnittelut ansiokkaasta työstä työvoimapolitiikan ajankohtaiskatsausten ja keskustelun viritämisen saralla!

Valtion taloudellinen tutkimuskeskus VATT

Anni Huhtala

Ylijohtaja

Työn murroksessa meidän on löydettävä uusia muotoja ja sisältöjä ihmisen ja yhteiskunnan välisille sopimuksille. Hienoa, että meillä on foorumeita asiantuntijoiden ja tutkijoiden keskustelulle avaamaan näkökulmia päätöksenteon tueksi. Lehti on ajankohtaisempi kuin koskaan!

Päivi Sillanaukea

Kansliapäällikkö

TAK - Työpolitiikasta Ajankohtaisia Kirjoituksia. Jatkakaa toisetkin 60 vuotta yhtä menestyksellisesti!

Rita Asplund

Onnittelut 60-vuotiaalle! Tutkijana arvostan suuresti Työpoliittista aikakauskirjaa foorumina, joka mahdollistaa keskustelun päätöksentekijöiden ja käytännön toimijoiden kanssa.

Anu Järvensivu

Työpoliittisen aikakauskirjan 60-vuotisjuhlamitali myönnetty 34 henkilölle

Työ- ja elinkeinoministeriö on myöntänyt Työpoliittisen aikakauskirjan ja työpolitiikan hyväksi tehdystä työstä 60-vuotisjuhlamitalin seuraaville henkilöille:

Simo Aho Tampereen yliopisto

Tuomo Alasoini Innovaatorahoituskeskus
Tekes

Johanna Alatalo TEM

Rita Asplund Elinkeinoelämän
tutkimuslaitos Etla

Annika Blomster KEHA-keskus

Martti Hetemäki VM

Juha Honkatukia Teknologian
tutkimuskeskus VTT

Hanna Hämäläinen TEM

Anu Järvensivu Tampereen yliopisto

Päivi Järvinen TEM

Tarja Kröger TEM

Sirpa Kukkala TEM

Kaisa-Mari Kuusela TEM

Erkki Laukkanen Mäntsälä

Mika Maliranta Elinkeinoelämän
tutkimuslaitos Etla

Jouni Marttinen Turku

Martti Myllylä TEM

Tuija Oivo TEM

Juhani Pekkola Kotka

Pasi Pyöriä Tampereen yliopisto

Elise Ramstad Innovaatorahoituskeskus
Tekes

Kimmo Ruth TEM

Heikki Räisänen TEM

Heli Saijets TEM

Matti Sihto Helsinki

Santtu Sundvall Uudenmaan ELY-keskus

Petri Syvänen TEM

Petra Tarjanne TEM

Sami Teräväinen TEM

Pekka Tiainen TEM

Tiina Tikka TEM

Mika Tuomaala TEM

Markku Wallin Helsinki

Mikko Valtakari MDI

Juhlamitalin saajat ovat lehteen useita artikkeleita kirjoittaneita henkilöitä, artikkeleita kirjoittaneita ja työpolitiikassa ansioituneita, aiemmin lehden tekemisessä ansioituneita sekä

kaikki nykyiseen toimitusneuvostoon ja toimittukseen kuuluvat. Mitalien myöntämisestä on päättänyt kansliapäällikkö Jari Gustafsson.

Mitä aiheita Työpoliittisessa aikakauskirjassa on 60 vuoden aikana käsitelty?

Heikki Räisänen¹

Hevosvoimista ja moottorisahoista työllisyyden kuvaan, työvoimapolitiikkaan ja työelämän kehityspiirteisiin

Kuudenkymmenen vuoden historia aikakauskirjalla merkitsee jo sukupolvien työtä. Juhlavuotena on hyvä katsoa hetkeksi lehden sisältöjä taaksepäin ja samalla pohtia, millä teemoilla tästä voidaan jatkaa eteenpäin.

Lehti on ilmestynyt kolmella nimellä ja julkaisujana on ollut neljä ministeriötä. Lehti on ilmestynyt ensin nimellä ”tiedoituksia” ja ”työmarkkinakatsaus”, sitten, ”työvoimakatsaus” -nimellä, kunnes lehti muuttui vuonna 1990 ”Työpoliittiseksi aikakauskirjaksi”. Ensimmäinen julkaisija oli kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriö, sitten työvoimaministeriö, jonka jälkeen työministeriö ja edelleen työ- ja elinkeinoministeriö.

Lehdessä on julkaistu pääministerien kirjoituksia, talouspolitiikan päättäjien ja työpolitiikan johtajien haastatteluja sekä tietenkin alan johtavien tutkijoiden artikkeleita sekä hallinnon omien analyytikkojen ja asiantuntijoiden kirjoituksia. Monet kirjoittajat ovat sekä akateemisesti että talous- ja työpoliittisesti vahvasti ansioituneita. Lehden ominta aluetta onkin tutkimuksen, politiikkavalmistelun ja päätöksenteon vuorovaikutus.

Tässä artikkelissa luodaan melko yksityiskohtainen temaattinen katsaus lehden sisältöihin 60 vuoden ajalta. Artikkelia voi lukea paitsi kokonaan, myös hakea tiettyinä vuosina käsiteltyjä aiheita.

Lähtökohtana oli 1950-luvun lopulla työvoimapula ja erityisesti metsätyövoiman hankinta sekä kausityöttömyys. Ensimmäisissä lehdissä työvoimapiirien päälliköt loivat katsauksia työ-

¹ Heikki Räisänen, VTT, työvoimapolitiikan dosentti, tutkimusjohtaja, työ- ja elinkeinoministeriö

markkinatilanteeseen, etenkin metsätyövoiman hankintatilanteeseen, joka oli kansantaloudellisesti ratkaisevan tärkeä kysymys. Alusta asti mukana oli myös työvoimatilastojen julkaiseminen. Työvoimatutkimuksen luominen kulki myös rinta rinnan lehden kehittämisen kanssa. Tässä mielessä lehti on pysynyt jo 1950-luvun lopulla hahmotellulla linjallaan koko historiansa ajan, vaikka käsiteltävät aihepiirit ovat muuttuneet ja monipuolistuneet. Tuolloin työvoimapiirien päälliköiden työmarkkinaennusteiden tarkoituksena oli hahmotella työllisyystöiden tarvetta etenkin talvikaudeksi. Työttömyys oli vahvasti kausi-ilmiö.

Tiedoituksia ja työmarkkinakatsaus

Ensimmäinen kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön Työmarkkinatutkimustoimiston ”tiedoituksia” julkaistiin 25. syyskuuta vuonna 1957. Se sisälsi neljä artikkelia: metsätyövoiman käytön ennakkoinnin mahdollisuus metsänhoitoyhdistysten suorittamien leimausten avulla, talonrakennustoiminta, työllisyystutkimus sekä työttömyysennusteiden toteutuminen v. 1956/57 (Ylöstalo 2007). ”Tiedoituksia” alkoi ilmestyä neljännesvuosittain vuodesta 1957 ja Työmarkkinakatsaus kuukausittain vuodesta 1960. Käytännössä ilmestymistiheys hie-man vaihteli. Vuonna 1962 monisteina ilmentyneet lehdet yhdistettiin yhdeksi julkaisuksi, Työvoimakatsaukseksi.

Työvoimakatsaus

Kulkulaitosten ja yleisen töiden ministeriön työvoimakatsauksissa näkyi alkuaikoina Suomen maatalousvaltaisuus, metsien suuri merkitys ja teollisuuden edistämisen kautta haettavan kasvun rooli. Kansainvälisyys oli kuitenkin vahvasti esillä, mikä voi olla yllättäväkin havainto. Muuttoliike Ruotsiin nousee lehden teemoihin.

Työpoliittisen aikakauskirjan ensimmäisten vuosien numeroita eli edellä mainittuja monistemuotoisia julkaisuja ei ole lehden omassa

arkistossakaan. Ensimmäinen arkistossamme oleva numero on vuoden 1962 kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön työmarkkinatutkimustoimiston julkaisema Työvoimakatsauksia (Labour Reports) nide. Tuolloin katsaus ilmentyi kymmenenä numerona, jotka oli koottu viideksi kaksoisnumeroksi. Kyse oli vihkomaisista ohuista niteistä.

Työvoimakatsausten sisältönä oli työllisyys-tilanne sekä vaihtuvia teemoja. Tällaisia olivat vuonna 1962 mm. työvoiman ja tuottavuuden pääsuunta metsätöissä vuosina 1946–1960, työttömät työnhakijat työnvälityksessä tammi-kuussa 1962, ennakkotietoja nuorisotutkimuksesta, työttömyyskassojen jäsenmäärät, vuoden 1960 väestölaskennan ja työvoimatutkimuksen tulosten vertailu, työvoimaennusteiden tarpeesta ja menetelmistä ja metsätyövoima vakinaistuu.

Helmikuun 1962 työvoimakatsauksen kannessa on graafi ”moottorisahoja 100 miestä kohden”, josta on myös laadittu ennuste ja arvioitu todennäköinen kyllästymisraja 80 sahaan. Graafi koskee metsähallinnon työmaita.

Julkaisun kannessa on myös mainittu melko tiukka siteeraussääntö: ”Osittainenkin lainaaminen kielletty ilman Työmarkkinatutkimustoimiston lupaa”. Nykyisin pyydämme vain mainitsemaan lähteen lainattaessa, joten tässäkin mielessä ajat ovat muuttuneet.

Artikkelien kirjoittajat ovat Esko Pälä, Terho Pulkkinen, Toini Ristimäki, Eila Hanni ja Aarre Heikkilä sekä Lauri Heikinheimo. Dosentti Heikinheimo oli toimistopäällikkö, tohtori Pulkkinen vt. toimistopäällikkönä, Ristimäki oli lisensiaatti, Pälä metsänhoitaja ja Heikkilä maisteri. Toimisto oli pieni, mutta Työvoimakatsauksen sisällön ja koulutuspatte-vyyksien perusteella hyvinkin korkeatasoinen. Tuon ajan henkilöistä Aarre Heikkilä toimi Työpoliittisen aikakauskirjan artikkelitoimittajana vielä 1990-luvullakin ja oli siinä tehtävässään hyvin huolellinen ja lukijaystävällinen.

Helmikuun 1962 Työllisyyskatsauksen teksti

lähtee liikkeelle kansainvälisen talouskehityksen tarkastelusta USA:sta, Kanadasta, Italiasta, Ranskasta, Länsi-Saksasta ja Englannista sekä Norjasta, jonka jälkeen siirrytään Suomen tilanteen käsittelyyn. Taloudellista kehitystä on kuvattu mm. viennin ja tuonnin arvolla, pankkien otto- ja antolainauksella sekä sanomalehtien ilmoitustilalla.

Kun vanhoissa vitseissä työvoimapolitiikan historiallinen termi ”manpower policy” liitettiin myös hevosvoimiin, ”horsepoweriin”, niin oli vuoden 1962 Työvoimakatsauksessa tarkasteltu tilastollisesti paitsi traktoreiden käyttöä, myös hevoskannan kehitystä ja erikseen työkykyisen (4-14 v.) hevoskannan kehitystä. Taulukossa oli mm. eritelty vanhojen hevosten osuus koko hevoskannasta. Tällaiset seikat saattavat nostaa hymynkareen huulille tänä päivänä, mutta 1960-luvun alun Suomessa työhevosilla oli tärkeä roolinsa monissa töissä.

Kun ajatellaan nykyistä työvoimapolitiikan tai aktivointitoimiin osallistuvien volyymia viime vuosien noin 100 000–125 000 henkilön tasolla, oli vuoden 1961 työmäärärahoihin palkattuja valtiolla ja kunnilla 83 000 henkilöä, melko paljon.

Erittäin mielenkiintoinen on myös vuoden 1961 nuorisotutkimuksen kyselylomake. Tutkimusta esiteltiin artikkelissa. Työpaikkaa koskevan kohdan vaihtoehdot ovat: olen lähettinä, olen ammattioppilaana tai harjoittelijana, teen työtä kotitalan maa-, metsä- ja karjataloudessa, olen muussa työssä. Tulevaisuuden suunnitelmia koskevan kohdan työssä oloa koskevat vaihtoehdot puolestaan olivat; työssä jollakin seuraavista aloista: maa- ja metsätaloudessa, teollisuudessa tai rakennustoiminnassa, muulla alalla. Siinä olivat siis nuoren vaihtoehdot 1960-luvun alussa tai ainakin kysytyt vaihtoehdot.

Kiintoisa yksittäinen havainto on sekin, että työvoimaosuudesta on käytetty rinnakkaista ilmaisua työntensiteetti.

Työvoimaennusteiden tarvetta ja menetelmiä käsittelevässä artikkelissa todetaan, että ”lisään-
tynyt kiinnostus työvoiman kysynnän ja tarjon-

nan ennakoimiseen on eräs ilmaus nykypäivien yhteiskunnassa keskeistä osaa näyttelevistä taloudellisen kasvun pyrkimyksistä. Kansantulon kartuttamisen edellytyksiä selvitetessä on näet useissa tutkimuksissa päädytty siihen, että ns. inhimillisellä tekijällä, ts. työvoimalla, erityisesti sen ammattitaidolla on tässä merkittävä osuus”, Hanni ja Heikkilä kirjoittavat.

Työvoimaennusteiden menetelmistä kirjoittajat erottelevat trendin ekstrapoloinnin tai autoregressiomenetelmän, ennustefunktioiden laadinnan sekä erilliset kyselytutkimukset. Ennusteitä koskevan artikkelin lähteinä on käytetty mm. OECD:tä ja USA:n työministeriötä. Missään pullossa ei siis eletty.

1963 aiheina olivat työllisyyskatsausten lisäksi Norjan työmarkkinapulmat sekä samat teemat kuin edellisenäkin vuonna. Norjan tilannetta käsittelevän artikkelin oli kirjoittanut Norjan työmarkkinahallituksen toimistopäällikkö Leiv Torgersen, joten kansainvälisyys oli yllättävänkin vahvasti esillä lehden tekemisessä.

Vuonna **1964** lehdessä käsiteltiin alueellista elinkeinorakennetta vuosina 1950 ja 1960. Kansainvälinen tutkimuslaitos ja työvoimaky symykset, teollisuusyritysten valintamenetelyn uudistaminen yritystiedustelussa, työtön työvoima eri vuosina sekä työllisyys elinkeinoittain ja ikäluokittain olivat otsikkotason teemat. Uusi aihe oli mukana joulukuun numerossa: Suomalainen työvoima Ruotsissa. Aarre Heikkilä kirjoitti kansainvälisen työjärjestön ILO:n vuonna 1960 perustamasta kansainvälisestä työtutkimuslaitoksesta ja hän tarkastelee artikkelissa mm. kehitysmaiden työvoimaongelmia. Esko Pälä toteaa artikkelissaan, että suomalaiset olivat 1950-luvun alusta lähtien selvästi suurin ryhmä Ruotsissa työskentelevästä ulkomaisesta työvoimasta. Vuonna 1964 työmarkkinatutkimustoimiston henkilöstöön näkyivät liittyneen ylioppilaat (sittemmin maiterit) Pekka Castrén ja Timo Filpus. Molemmat tekivät ministeriöuraa, mutta Castrén tunnettiin paremmin nykyisen EK:n edeltäjien STK:n ja TT:n legendaarisena työvoimapolitiittisena asia-

miehenä, kun Filpus eteni työministeriön tutkimusjohtajaksi.

Vuonna **1965** aiheina olivat vakioteemojen lisäksi työvoiman ennakoitu tarjonta ja kysyntä, teollisuuden työvoimakysymykset, työvoiman pitkän aikavälin tarpeen ennustamismahdollisuudet sekä uudistettu markkinapuun hakkuu- ja työvoimatilasto.

Vuoden **1966** lehdissä arvioitiin ”työmarkkinain” tulevaa kehitystä, käsiteltiin työvoimatilaston työpanoslukuja ja toteutettua viikottaisen työajan lyhentämistä.

Vuonna **1967** työvoimatutkimuksen tuloksia ja työvoimatilaston vuoden 1966 kesäajan työpanoslukuja korjattiin, mitä käsiteltiin artikkeleissa. Toimiston nimi oli muuttunut työvoimatutkimustoimistoksi ja se vastasi myös työvoimatutkimuksen suorittamisesta ennen kuin se siirrettiin nykyisen Tilastokeskuksen hoidettavaksi. Työvoimatutkimusta korjattiin taannehtivasti uusien väestöennusteiden ja vuosien 1959–60 tulosten ikäluokittaisen painotuksen vuoksi. Myös tapa, jolla virheiden korjaus on raportoitu ja julkaistu, osoittaa korkeaa ammatitaitoa. Vuonna **1968** teemoina on korkeakoulusuunnittelu ja akateemisten alojen työvoimatutkimus sekä tuotanto, tuottavuus ja työllisyys suhdannekehityksen eri vaiheissa sekä Suomen työttömyystilastot.

Vuonna **1969** lukijoille tiedotettiin uuden työvoimaministeriön perustamisesta. Työvoimatiedustelu aloitettiin vuonna 1958 kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriön työvoimatutkimustoimistossa ja vuonna 1969 se siirrettiin Tilastolliseen Päätoimistoon työvoimatilasto-osastolle. ”Työvoimakatsauksen julkaiseminen tässä muodossa tullaan ilmeisesti lopettamaan. Suunnitteilla on toisentyyppinen julkaisusarja.”

Suomalaisen työvoiman määrän muutoksia Ruotsissa tarkasteli artikkelissaan Niilo Sääski, joka estimoiti tilastollisilla malleilla työvoiman määrän muutoksia. Aarre Heikkilä puolestaan kirjoitti aktiivisen työvoimapolitiikan piirteistä erityisesti käsitteelliseltä kannalta. ”Tässä yhtey-

dessä lienee paikallaan korostaa, että aktiivinen työvoimapolitiikka on vielä toistaiseksi ainakin jossain määrin kokeiluasteella. Sen tuloksellisuutta ei ole voitu käytännössä vielä missään riittävästi testata.” Kirjoitus liittyi ministeriöuudistukseen, jossa aktiivinen työvoimapolitiikka oli työvoimaministeriöuudistuksen taustalla vaikuttava ideologinen tekijä.

Työvoimaministeriön Työvoimakatsaus 1970–1989

Uuden ministeriön Työvoimakatsaus muutettiin aikakauskirjamaiseksi ja siinä julkaistiin usein varsin tiiviitä, joskin päteviä artikkeleita. Aktiivinen työvoimapolitiikka ja sen eri aspektit ja toimintajärjestelmät nousevat teemaksi. Muutto Ruotsiin ja muu siirtolaisuus olivat esillä. Työvoimatutkimuksen merkitys kasvaa ja näkyy lehdessä.

Työvoimakatsaus muutti muotoaan uuden ministeriön myötä **1970-luvulla** ilmestyen nyt selvästi aikakauskirjamaisena B5-formaatissa. Sisältö koostui kuitenkin varsin lyhyistä artikkelimaisista katsauksista, joiden vakiosisältöä oli työllisyyskatsaus. Julkaisija oli nyt työvoimaministeriö, jonka suunnitteluosaston tutkimus- ja suunnittelutoimisto ja tilastotoimisto olivat vastuussa lehden toimittamisesta. Vuoden **1972** lehdissä käsiteltiin uutta työllisyyslakia, pohjoismaista yhteistyötä työvoimapolitiikan alalla, työvoima- ja koulutuspolitiikan yhteyksiä, näkökohtia Suomen työvoimapolitiikasta sekä työvoimatiedustelun uutta elinkeinoluokitusta sekä Suomen ja Ruotsin työnvälityksen vaihtovirkailijatoimintaa. Tilasto-osassa mielenkiintoisena seikkana oli se, että myös kansantalouden indikaattoreita esiteltiin työvoima-, työllisyys-, työttömyys- ja avointen työpaikkojen kuvioiden ja taulukoiden ohella. Ruotsin työmarkkinoiden merkitys heijastui tässäkin: graafeissa esiteltiin avoimet työpaikat Ruotsin työnvälityksessä ja muuttoliike Suomen ja Ruotsin välillä sekä Ruotsissa asuvat Suomen kansalaiset. Vuoden 1973 lehdissä aiheina olivat

aikuiskoulutus aktiivisen työvoimapolitiikan välineenä, teollisuustyöntekijöiden reaaliansiot Suomessa ja Ruotsissa vuonna 1971, ammatinvalinnanohjauksen kehityksen päälinjoja, siirtolaisuustutkimus Suomessa ja lisää turvallisuutta maassamuuttoon. Työvoimapolitiikan ja työmarkkinoiden eri osa-alueiden käsittely jatkui vuonna **1974** vajaakuntoiset ja työvoimapolitiikka -artikkelissa, naisten työttömyyden käsittelyssä sekä työelämän joustavuuden ja uusien työaikamallien tarkastelussa, työvoima- ja koulutuspolitiikan yhteensovittamisen käsittelyssä ja uuden työvoimapolitiittisen ohjelman esittelyssä. Vuonna **1975** ajankohtaiseksi aiheeksi oli noussut työvoimakatsauksessa käsitelty sijainninhajaus, jolla tarkoitettiin yritysten sijaintipaikan valintaan liittyviä toimia. 1970-luvun työvoimavaroja käsittelevässä artikkelissa todetaan mm. suhteellisen laajalle levinnyt työvoimapula. Työvoimareserveihin katsottiin kuuluvaksi tyypillisesti ammattitaidottomia ja haja-asutusalueilla asuvia henkilöitä, melko runsaasti yksinomaan kotitaloustyötä tekeviä perheenemäntiä. Vuonna 1975 julkaistiin artikkelit pohjoismaisesta työmarkkinaseminaarista, lasten ja nuorten työsuojelusta, nuorisotyöttömyydestä, väestö- ja työvoimakehityksestä, siirtolaisuuden näkymistä ja työkyvyttömyyseläkkeelle siirtämisen perusteista sekä muuttajan muutokuvasta ja sopeutumisesta. Työvoimatarpeet ja työmarkkinoiden tasapainottomuudet olivat myös käsitellyssä samoin kuin työvoimakapeikkojen kartoitus.

Vuonna **1976** aiheina olivat vakioaiheen eli työllisyyskatsauksen lisäksi mm. työllisyyskoulutuksen (nyk. työvoimapolitiittinen aikuiskoulutus) tarkastelu, työvoimapolitiittisen tutkimuksen painopisteiden käsittely ja OECD:n työllisyys- ja työvoimapolitiittisen suosituksen esittely. Työvoimapolitiittinen tutkimus jaettiin työvoimaministeriössä tuolloin neljään painoalueeseen: työvoimavaroja koskeviin, työllisyyttä ja työvoiman kysyntää koskeviin, työttömyyttä ja työvoiman toimeentuloturva koskeviin sekä työvoimahallinnon organisaatiota ja henkilös-

töä koskeviin tutkimuksiin. Nämä oli edelleen jaoteltu 20:een tarkempaan ”painosuuntaan”, kuten tutkimusjohtaja Timo Filpuksen artikkelissa todettiin. OECD:n työvoimapolitiittista suositusta koskevassa artikkelissaan toimistopäällikkö Altti Majava arvioi, että ”suositus on kompromissi pohjoismaisten kannanottojen ja amerikkalaisten esitysten välillä, minkä ohella oli tehtävä myönnytyksiä mm. Etelä-Euroopan maille, joilla on taloudellisista syistä johtuvia vaikeuksia soveltaa määrätietoista työvoimatai muutakaan yhteiskuntapolitiikkaa”. Vuonna **1977** käsiteltiin uutta työvoimatiedustelua, työvoimavarojen määrää ja rakennetta sekä työllistämistarpeita, työvoimapolitiikan pohjoismaista yhteistyötä, keskiasteen koulutusjärjestelmää työvoimapolitiikan kannalta sekä työttömien toimeentuloturva. Erityiskoulutettujen työmarkkinoille sijoittumista sekä valtion toimenpiteiden työllisyysvaikutuksia ja nuorten työttömyyttä käsiteltiin myös artikkeleissa. 1970-luvulla artikkelien kirjoittajana esiintyi mm. Juhani Lönnroth, joka oli sittemmin EU:n työllisyyspääosaston varapääjohtaja ja käännösosaston pääjohtaja. Muita työvoimapolitiikasta tuttuja henkilöitä olivat mm. Eero Polus, Matti Sihto, Ilkka Nio ja Niilo Sääski sekä Oiva Lönnberg, joka myös toimitti lehteä pitkään. Myös Sihto toimi vuoden verran lehden päätoimittajana.

Vuoden **1978** artikkeleissa käsiteltiin OECD:n nuorisotyöttömyyskonferenssia, nuorten työllistämistukea ja julkisen sektorin työllisyysvaikutuksia. Edelleen Ruotsin yleistä työttömyysvakuutusta koskeva esitys oli tarkastelussa, kuten myös työttömyyden rakenne ja ammatillisesta koulutuksesta työllistyminen.

Yhteiskunnan muutos näkyi siinäkin, että vuoden **1979** artikkelin aiheena oli koulutettu työvoima ja koulutettujen työttömyys. Timo Jokiperän artikkelissa eritellään julkisen sektorin työllisyysvaikutuksia muun muassa alueittain, henkilöstöryhmittäin ja sektoreittain sekä rahoituslähteittäin. Työvoiman tarjonnan ja kysynnän kehitys vuoteen 1985 oli myös käsitte-

lyssä. Työllisyyskatsaukset oli muutettu nimeltään työttömyyden rakenteen tarkasteluksi tietynä kuukautena.

1980-luku avattiin työvoimakatsauksessa kansainvälisillä aiheilla: OECD:n kehitysstrategioiden ja positiivisen sopeuttamisen artikkelilla sekä pohjoismaisia näkemyksiä työvoimapolitiitisesta tutkimuksesta käsittelevällä aiheella. Juhani Lönnroth käsitteli OECD:n kasvustrategiaa ja sen tuloksettomuutta. OECD:n vuoden 1976 kasvustrategiassa lähdettiin siitä, että keskimäärin 5 %:n bkt:n lisäys olisi aikaansaattava, jotta täystyöllisyys voidaan saavuttaa. Kasvustrategia edellytti erityisesti kokonaiskysynnän elvyttämistä, investointien vauhdittamista ja maksutaseiden tasapainottamista. ”Kasvustrategia ei kuitenkaan koskaan tuottanut erityisempiä tuloksia”, Lönnroth kirjoittaa. Hän näki epäonnistumisen syitä kaksi: OECD-maiden kesken oli erimielisyyttä siitä, painotetaanko työttömyyden vai inflaation torjuntaa ja toisaalta tuolloisen laman syyt olivat rakenteellisia, kun keinovalikoima oli suhdannepoliittinen. Opettavaista tekstiä tänä päivänäkin.

Tuon ajan kansainvälisen kasvustrategian käsittely on tämän päivän näkökulmasta monestakin suunnasta kiintoisaa, mutta aivan erityisesti siinä näkyy kasvuteoreettisen ajattelun tuonaikainen suuntaus, jota voisi kutsua eksogeeniseksi, kun nykyinen ajattelu perustuu endogeenisiin kasvutekijöihin. Tätä ajattelumallien ja kasvupoliitiikan muutosta kuvaa oivallisesti Matti Pohjola (2017) kansantaloudellisessa aikakauskirjassa.

Salme Jamalainen käsitteli artikkelissaan virastotyöjärjestelmää työllisyyden hoitokeinona. Muissa artikkeleissa käsiteltiin pitkäaikaistyöttömyyttä sekä nuorisotyöttömyyden anatomiaa. Eero Polus eritteli sekä rakenteellisia että yksilökohtaisia taustasyitä nuorisotyöttömyydelle.

Vuonna **1981** Unkarin työministerin Suomen -vierailun yhteydessä pitämästä esitelmästä oli laadittu tiivistelmäartikkeli Unkarin ajankohtaisista työllisyyspolitiikan kysymyksistä.

Osastopäällikkö Lauri Korpelainen toi keskusteluun uuden aiheen: automaation sosiaalis-taloudelliset ongelmat. Automaatiota käsiteltiin sekä työllisyyden määrään vaikuttavana tekijänä että työtehtävien muuttumisena. Niilo Sääski käsiteli työmarkkinoiden toimintatapaa ja työnvälityksen markkinaosuutta. Hän päätyi hyvin kiintoisien estimaatioiden perusteella siihen, että Suomen työmarkkinoilla solmitaan noin miljoona työsuhdetta vuosittain, mistä suuri osa on lyhytkestoisia. Artikkelin on paitsi metodisesti etevä, myös teoreettisesti siinä viitataan tuolloin työmarkkinatutkimuksessa kovassa huudossa olleeseen kaksoistyömarkkinateoriaan. Lisäksi käsiteltiin työvoimahallinnon laskenta- ja suunnittelujärjestelmän kehittämistä. Työvoiman rekrytointikysymykset ja niiden vaikutus työnvälitystoiminnalle ja työllistämistoimenpiteille nostettiin myös keskusteluun. Samoin käsiteltiin työttömien työhönsijoittumisedellytyksiä ja esiteltiin uudistettua työnvälitystilastoa.

Vuoden **1982** aiheita olivat työttömyyden kasvun syyt, työttömyys tänä päivänä ja mahdollisuudet koulutuksella on tasa-painottaa työvoiman kysyntää ja tarjontaa. Mielenkiintoinen artikkeli on vs. professori Vesa Kanniaisen työttömyys tänä päivänä: se oli radiossa luettu talouskommentti. Timo Filpus raportoi taas työvoimapolitiittisten tutkimusten ”painosuunnista”, joita oli nyt enää kaksi: työmarkkinoiden kehitysnäkymät ja toimenpiteiden arviointi. Näiden alla oli yhteensä seitsemän tietotarvealuetta. Uudenlainen aihe oli myös metsäntutkimuslaitoksen tutkija Mikko Toropaisen artikkeli energiainvestointien rahoitustuesta työllisyyspolitiikan välineenä. Työvoimatoimiston avoimet työpaikat ja työnhakijat oli Oiva Lönnbergin melko laaja tilastokatsaus. Vuoden **1983** aiheet avasi ”paikallinen yrittäjyys luo työllisyyttä”, jonka kirjoittaja oli dosentti Henri J. Vartiainen. ILO:n työtilastokonferenssista julkaistiin raportti. Työnvälityksen asiakasryhmiä, työllistämistukia ratkaisuna työttömyyteen ja ammatillisesta koulutuksesta työelämään käsitteleviä artikkeleita julkaistiin.

Vuonna **1984** esiteltiin työllisyys- ja työvoimapolitiittisen ohjelman (TYPO) luonnoksen ajatuksia: työllisyystavoite huomioon kaikessa yhteiskuntapolitiikassa. Uudentyyppinen tarkastelu oli myös Hannu Katajamäen alueellinen analyysi Vaasan läänin työllisyystilanteen muuttumisesta. OECD:n toimintaa raportoitii lehdessä melko tiiviisti, esimerkiksi Pirkko Aulin-Ahmavaara raportoi työttömyyden määrittelystä OECD:ssä. Paikallinen yrittäjyys ja työvoimapolitiikka sekä palkkaukseen osoitetujen työllisyysmäärärahojen aluejako, metsätalouden työvoiman kehityssuunnat, pitkäaikaistyöttömyys sekä työvoimatutkimus ja työnvälitystilasto työttömyyden kuvaajina olivat muut artikkelit.

Vuonna **1985** Juhani Lönnroth käsiteli työajan lyhenemistä ja työllisyyttä ja Niilo Sääski työsuhteiden kestoa, Oiva Lönnberg kirjoitti työttömien uudesta toimeentuloturvasta uuden työttömyysturvalain valossa. Teknistä muutosta ja työllisyyttä käsiteltiin myös, kuten työllisyyden kehityseroja eri maissa selittäviä tekijöitä. Katsaus työttömiin työnhakijoihin ja avoimiin paikkoihin kuului vakiosisältöön. Psykiatrisesti oireilevista työttömistä kirjoitettiin, kuten OECD:n ja sen ministerikokousten työvoimapolitiittisesta merkityksestä. Artikkeleissa oli teemoina myös se, miksi pitkäaikaistyöttömät eivät työllisty ja miten rekisteröity työttömyys on määritelty Euroopan talousyhteisössä.

Vuoden **1986** Työvoimakatsaus uudistettiin niin teksti- kuin taulukko-osiltaan. Artikkelien ohella tarkoitus oli antaa tilaa katsauksille, keskusteluille ja tutkimusten arvioinnille. Myös bibliografisia tiivistelmiä valmistuneista tutkimuksista alettiin julkaista, kuvio- ja taulukko-osat uudistettiin. Taulukko-osioon lisättiin työvoimapolitiittisia toimenpiteitä käsitteleviä tauluja, kuten myös työttömyyden rakennetta kuvaavia tilastoja. Artikkeleissa käsiteltiin teknologiaa ja työllisyyttä, työttömyyden kasautumista, Tilastokeskuksen Päivi Keinänen kysyi artikkelissaan, syntyykö työvoimatilinpito, Aarre Heikkilä kirjoitti pitkäaikaistyöttömien

työllistämistuesta työllisyyden hoitokeinona, kun Niilo Sääski ja Timo Jokiperä käsittelivät työttömyyden keston alueellisia eroja. Matti Sihto julkaisi perusteellisen katsauksen työvoimapolitiittiseen tutkimustoimintaan Saksan Liittotasavallassa. Työvoimaneuvoston pääsihteeri Jorma Palola kirjoitti ILO:n kolmikan-taperiaatteesta työvoima-asiaain hallinnossa. Katsauksissa käsiteltiin työllisyyspolitiikan kansantaloudellisia puitteita, työmarkkinoiden alueellista tasapainottomuutta sekä työmarkkinoiden ja työnvälityksen tutkimista.

Vuoden **1987 30-vuotisnumerossa** käsiteltiin myös lehden historiaa. Julkaisua perustamassa ollut Toini Ristimäki kirjoitti kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriössä Työvoimakatsauksen edeltäjän ilmestyneen nimillä Työmarkkinakatsaus sekä Tiedoituksia, jotka olivat siis nykyisen Työpoliittisen aikakauskirjan ensimmäiset edeltäjät. Nämä ilmes-tyivät vuosina 1958–1961, työmarkkinakatsaus kuukausittain ja Tiedoitus neljä kertaa vuodessa, mutta epäsäännöllisin väliajoin. Painos oli pieni ja jakelu tapahtui lähinnä hallinnon sisällä. Työmarkkinakatsauksessa julkaistiin katsaus työllisyystilanteeseen sekä piiripääl-liköiden laatima työttömyysennuste. Ristimäen 30-vuotisjuhlanumeron kirjoituksessa todetaan, että ensimmäinen työvoimapolitiittinen artikkeli lehden historiassa oli Aarre Heikkilän vuonna 1969 julkaisema ”Piirteitä aktiivisesta työvoimapolitiikasta”. ”Koko kuluneen 30-vuotiskauden ajan Työvoimakatsausta on tehty uskomattoman vähin resurssein”, Ristimäki kirjoitti 30 vuotta sitten. (Ristimäen huomion voi nyt vahvistaa koskevan myös seuraavaa eli juuri mennyttä 30 vuotta). ”Vuonna 1958 aloitettiin käytännöllisesti katsoen tyhjistä: ei ollut työvoimaa, työllisyyttä ja työttömyyttä kuvaavia tilastoja, ja vain vähän niitä koskevia tutkimuksiakin. Vähitellen luotiin tilastopohja ja kehitettiin se luotettavaksi ja monipuoliseksi. Tilastopohja antoi mahdollisuudet havaita ja vähitellen analysoidakin ilmi-öitä ja virisi vilkas ja vireä tutkimustoimintakin”, Ristimäki kirjoitti.

Muita vuoden artikkeleita olivat professori Martin Osterlandin valtiollista työnvälitystä Saksan liittotasavallassa käsittelevä teksti, työvoiman ulkoista ja sisäistä liikkuvuutta sekä rakennemuutosta käsiteltiin myös. Lauri Korpelainen kirjoitti otsikolla työttömyyttä voidaan alentaa, Pekka Castrén esitteli STK:n työvoima- ja koulutustiedustelua, kun Oiva Lönnberg käsitteli edellisen vuoden avoimia työpaikkoja ja työttömiä työnhakijoita. Työvoimapolitiikan säädösvalmistelua ja erityisryhmien työllistämistä sekä tiedon käyttöä työnvälityksen tietojärjestelmässä käsiteltiin myös. USA:n, Ruotsin ja Suomen yhteiskuntien rakennemuutoksia esiteltiin niin ikään lukijalle, kuten työttömyys, työttömyyseläke ja tilastot sekä Suomen ja Ruotsin työttömyys-tilastojen vertailua käsittelevä kirjoitus. Antti Romppanen Taloudellisesta suunnittelukeskuksesta kirjoitti väestörakenteen muutoksesta ja työmarkkinoista, Ilkka Nio käsitteli työttömyys- ja muita ennenaikaiseläkkeitä tilastojen valossa. Niilo Sääski ja Timo Jokiperä kirjoittivat otsikolla ”työvoimaneuvot lisää työnvälitykseen”. Artikkelit perustui regressioestimointeihin, joiden perusteella työttömyyttä voitaisiin alentaa työvoimaneuvojen työpanosta lisäämällä. Pentti Lehmijoki kirjoitti vajaakuntoisten ammatillisesta kuntoutuksesta.

Vuonna 1988 julkaistiin OECD:n apulaisosastopäällikkö John Llewellyn artikkeli ”talouspolitiikan suuntaukset: kysynnän säätelystä työmarkkinoiden joustavuuteen”, joka kuvasti talouspolitiikan ja työmarkkinoiden vuorovaikutusta ja OECD:n ajattelun muuttumista. Muita aiheita olivat yritysten työhönottotuki, työttömyys-tilastojen erot yksilötasolla, joustavuus työmarkkinateorioiden näkökulmasta, Suomen siirtolaisuus- ja ulkomaalaispolitiikan haasteet (Risto Laakkonen), STK:n työvoima- ja koulutustiedustelu sekä Tanskan työtarjoukset pitkäaikaistyöttömille. ”Suomi ja yhdenmukainen Eurooppa”-artikkeli kuvasi 80-luvun lopun nopeasti muuttuvaa tilannetta. Työvoiman liikkuvuus, työllistämistoimenpiteet, kuntatason työvoimatilastot sekä neljä vuosikymmentä

aktiivista työvoimapolitiikkaa ja Institute of Manpower Studies -tutkimuslaitoksen esittely olivat muuta aineistoa. Lisäksi käsiteltiin aktiivista yhteiskuntaa ja työvoimapolitiikkaa sekä toimihenkilötyöttömyyttä.

Vuosi 1989 avattiin jännittävällä aiheella: hysteresiteoria työttömyyden selittäjänä, mistä kirjoitti Arto Eno. Työttömien työn etsintätavat ja työnvälitystä käyttävien taust ominaisuudet oli myös tärkeä aihealue. Jorma Vilhunen käsitteli rakenneongelmien hoitoa työvoimapolitiikan tehtäväalueena. Työvoimapolitiikkaa käsiteltiin samaten. Altti Majava kirjoitti työvoimapolitiikkaa näkökohtia sapattivapaasta. Vuoden 1989 viimeisessä numerossa päätoimittajaksi tuli Matti Pukkio, joka kertoi lukijalle ministeriöuudistuksesta, sen taustoista ja lehden uudistuksista. Kun työvoimaministeriö muutettiin työministeriöksi kesäkuussa 1989 ja sinne koottiin työelämää, ts. lähinnä työlainsäädäntöä, työoloja, työsuojelua, työelämän tutkimusta, Kansainvälistä työjärjestöä ILOa sekä työriitojen sovittelua koskevat asiat aiempien lisäksi, tarkasteltiin myös ministeriön julkaisuja tässä yhteydessä ja ”Työvoimakatsaus on kestänyt uudistuksen kriittisen tarkastelun ja jatkaa jokseenkin nykyisellä linjallaan, korkean ammattitason spesiaaliaikakauskirjana”, Pukkio kirjoitti. Samalla hän ilmoitti lehden muuttavan nimensä Työpoliittiseksi aikakauskirjaksi. Muissa artikkeleissa käsiteltiin työvoimapolitiikkaa mittaamista, työvoiman riittävyyttä, uuden työllisyyslain vaikutuksia, työvoimapolitiikan suuntaa Kanadassa sekä EC:n nopeasti laajenevaa työvoimapolitiikkaa tutkimusta.

Työministeriö ja Työpoliittinen aikakauskirja 1990–2007

Työministeriön perustaminen lavensi aiheita työvoimakysymyksistä työelämän aihepiireihin. Myös työelämäaiheiden sisällöllinen kirjo kasvoi nopeasti. 1990-luvun lama lisäsi voimakkaasti tutkimus- ja rahoittajien kiinnostusta työmarkkinoihin, työllisyyteen ja työttömyyteen, mikä näkyi lehdessä runsaana artik-

kelitarjontana. Työhallinto oli myös modernien johtamisjärjestelmien kehittämisen ja käytönnoton etulinjassa Suomen julkishallinnossa. Tutkimustoiminnassa ministeriön rahoituksen rooli on merkittävä, laajoja tutkimusavusteisia kehittämisohjelmia ja myöhemmin tutkimusohjelmia käynnistettiin. Työvoimapolitiikassa työvoimapalveluiden rooli kasvoi ja myös niihin liittyvä kehitys- ja tutkimustoiminta oli syvälistä. Tämä kaikki heijastui lehdessä.

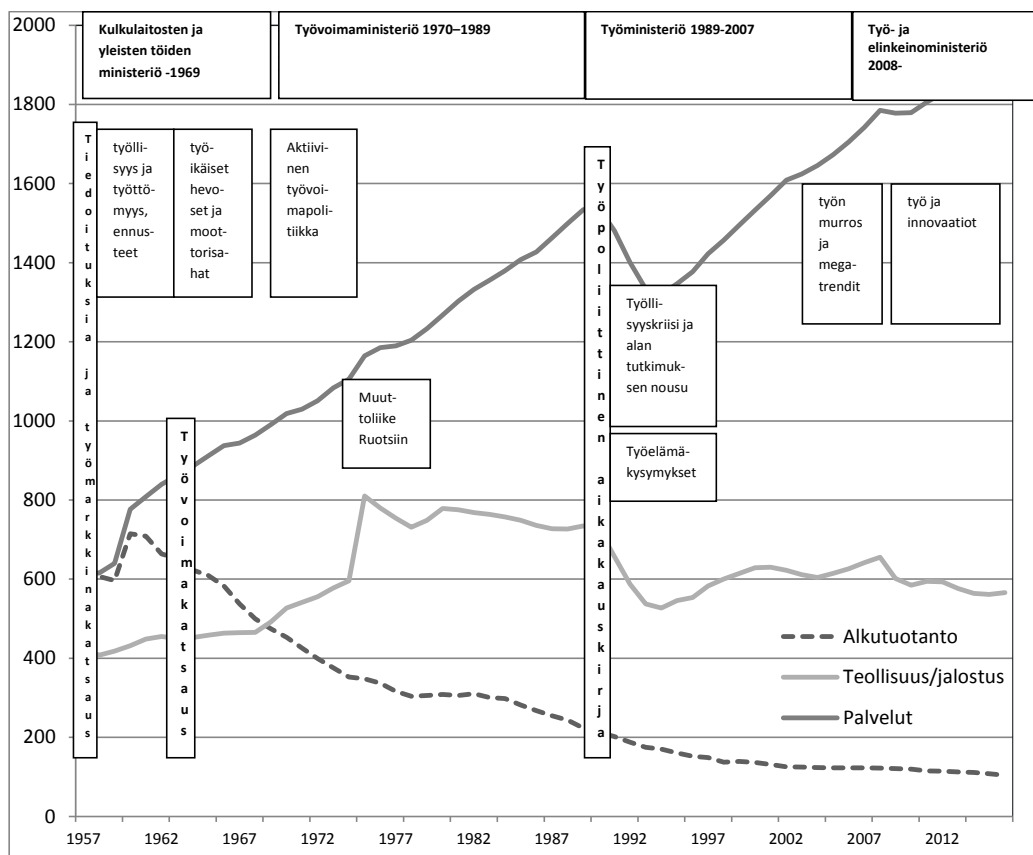
Ensimmäisessä Työpoliittisen aikakauskirjan nimellä ilmestyneessä numerossa vuonna 1990 todetaan aihepiirien laajentuneen työvoimapolitiittisista kysymyksistä työelämään kokonaisuudessaan. Numerossa käsiteltiin arvioita työvoimapolitiikan päätösvallan ja hallinnon hajauttamisesta, työvoimapolitiikan tutkimuksen tulevaisuutta, Työelämä 2000 -nimistä tutkimus- ja kehitysohjelmaa (tästä kirjoitti Timo Kauppinen). Työvoimatoimistojen avoinnaloaikakokeilu ja työvoimakoulutuksen asema olivat myös artikkelien aiheita. STK:n ja SAK:n aikuiskoulutusintresseistä julkaistiin tutkijoiden artikkeli, ILO:n työllisyyspolitiikkaa arvioitiin, myös teknologista muutosta, vireää yhteiskuntaa työpoliittisena ajatusrakennelmana ja eurooppalaisen työpolitiikan visiointia käsiteltiin. Massapalveluista joustavuuteen oli Robert Arnkilin artikkelin aiheena. Pekka Tiainen kirjoitti työnvälityksen atk-järjestelmän kustannus-hyöty-analyysistä, Juhani Pekkola teletyöstä (etätyöstä). Tuire Santamäki-Vuori kirjoitti työvoimapolitiikan evaluaatiotutkimuksista, lisäksi käsiteltiin työttömyyden toistuvuutta ja työvoiman vuokrausliikkeitä työmarkkinoilla ja lainsäädännössä. Seuraavana vuonna, 1991, tarkasteltiin mm. arvioita työvoiman kysynnän ja tarjonnan kehityksestä, Pohjois-Karjalaa koskevaa alueanalyysia, yrittäjien suhtautumista työvoimatoimiston palveluihin ja Pohjoismaista työympäristökeskustelua. Juhani Lönnroth kirjoitti OECD:n uudesta työvoimapolitiittisesta strategiasta, Tuomo Alasoini käsitteli henkilöstön osallistumista Länsi-Euroopan maissa, lehdessä käsiteltiin myös talouden ja työmarkkinoiden

tasapainoa, luvataonta ulkomaista työvoimaa, Australian työelämän kehittämistoimia, työllisyylain roolia, starttirahaa ja siirtotyöntekijöitä koskevia ILO:n sopimuksia, Iso-Britannian ”humaania” pakolaispolitiikkaa ja palvelun käsitettä työhallinnossa.

Vuonna 1992 aiheina esiintyivät Euroopan integraation vaikutukset Suomen työvoimapolitiikkaan, siirtolais- ja pakolaistutkimuksen ajankohtaiset haasteet ja mm. kokemukset etätyöstä. Etätyöartikkelin oli laatinut Päivi Järvinen. Työelämän laatua, arvoja ja työuran kehitystä, suhdannekäännettä työvoimapiireissä, työorganisaatioiden tulevaisuudennäkymiä ohuen ja ihmiskeskeisen tuotannon näkökulmista, Länsi-Euroopan yhdentymistä ja Suomen työvoimapolitiikan tulevaisuutta sekä Euroopan yhdentymistä ja työvoimatutkimusta käsiteltiin lehdessä. Kari Hietala käsitteli työttömyyden kustannuksia, työllisyyslakia arvioitiin, työttömien seuranta vuosina 1989–1991 esiteltiin ja myös työvoiman liikkuvuutta ja alueellisia tuloeroja pohdittiin. Pirkko Aulin-Ahmavaara kirjoitti kuinka aktiivisella työvoimapolitiikalla oli yhä keskeisempi merkitys Ruotsin talouspolitiikassa. Pohjoismaista työnantajakenttää eriteltiin, lattiataason ideaalityöntekijästä kirjoitettiin ja työvoimakoulutuksen eriytyneistä strategioista ja työllisyyspolitiikan tehostamisesta kirjoitettiin. Tuo viimeksi mainittu oli oman väitöskirjani pohjalta syntynyt artikkeli, samalla ensimmäinen artikkelini TAK:ssa. Sen jälkeen niitä onkin riittänyt. Oiva Lönnberg kirjoitti kiinnostavan artikkelin työvoimatutkimuksen ja työnvälitystilaston työttömyystietojen eroista.

Vuosi 1993 avattiin kansainvälisen työpolitiikan teemanumerolla, jossa aiheina olivat mm. johdatus aihepiiriin, maahanmuuton vaikutukset, suomalais-ugrilainen työvoiman Venäjällä, Euroopan kilpailukyky ja työmarkkinaosapuolten vuoropuhelu Euroopassa. Heikki Silvennoinen käsitteli työvoimakoulutuksesta työmarkkinoille sijoittumista, muita teemoja olivat työttömyydestä yrittäjyyteen siirtyminen, maahanmuuttajien koulutus, työvoima-

Kuvio 1. Lehden nimet ja julkaisijat sekä joitain esillä olleita teemoja taustana työllisyyden rakenteen muutos v. 1957–2017

politiikan suhdanteet, tukityötä vai koulutusta vajaakuntoisille sekä työllistämistoimenpiteiden arviointia. Pitkäaikaistyöttömät ja työhönoikeudesta luopuminen, työympäristöpolitiikan ja työsuojelun sisällön muutokset, lama ja työvoimapolitiikan linja (Pertti Koistinen), vajaakuntoiset, Suomen ja entisen Neuvostoliiton kaupan työllisyysvaikutus (Pekka Tiainen) ja tuottavuus ILO:n jäsenmaiden työhallinnoissa (Martti Myllylä) olivat myös lehden käsittelemiä teemoja.

Vuonna 1994 teemoina esiintyivät ammatiasema ja henkilöstön siirtomenettely, lama ja pitkäaikaistyöttömyyden uhka, työmarkkina-koulutus OECD-maiden työvoimapolitiikassa

ja työvoimatoimistojen tehokkuuden DEA-sovellus. Iris Mikkonen kirjoitti yhteishankintakoulutuksesta koulutettujen näkökulmasta, Simo Mannila vajaakuntoisista, Kari Nyssölä nuorten työllistamisestä ja Pekka Tiainen työttömyyden kustannuksista. Tiainen artikkelia kommentoi Kari Hietala, joka oli itsekin tutkinut aihepiiriä. Tuomo Alasoini käsitteli organisaatioinnovaatioita. Varpu Weijola kirjoitti yksilöasiakkaiden ja avoimien työpaikkojen määrästä suhteessa virkailijamäärään. Juhani Turtiainen kirjoitti työhallinnon asiakaspalvelun laadusta. Työvoimakoulutuksen vaikuttavuutta yrityksen näkökulmasta käsitteli artikkelissaan Pauli Juuti, kun Aila Uhinki kir-

joitti työttömien psyykkisen ahdingon oireista Zullingerin menetelmän valossa. Hannu Tervo kirjoitti Suomen paikallisista työmarkkinoista. Vesa Rantahalvari käsitteli EU-jäsenyyttä ja työministeriön työvoimapolitiittista tutkimus- ja kehittämistoimintaa. Varpu Weijola esitteli julkisen työnvälityksen markkinaosuutta mittaavan menetelmän, joka on muuten edelleen käytössä. Pekka Tiainen ja Kari Hietala jatkoivat keskustelua työttömyyden kustannusten mittaamisesta ja erityisesti verotulomenetysten huomioon ottamisesta. Pekka Peltola kirjoitti tasavallan presidentin työllisyysryhmän ehdotuksesta ns. kaksi kertaa kuusi tuntia -työvuoromallin kokeilusta. Ville Nurmi kirjoitti pitkäaikaistyöttömien koulutushalukkuudesta, Leo Suomaa Euroopan yhdentymisestä ja työsuojelulainsäädännöstä. Työllisyysvaikutusten arviointikehikkoa ja sen sovellusta esiteltiin lukijoille.

1995 aiheina olivat työvoimakoulutukseen hakeutuminen ja koulutuksen kokeminen. Tämä Iris Mikkosen tutkimukseen perustuva artikkeli nosti esille subjektiivisten kokemusten roolin, mikä oli jossain määrin uudentyyppinen näkökulma vielä 1990-luvullakin. Länsi-Euroopan työmarkkinajärjestelmien muotoutuminen oli Ari Niemisen aiheena, kun Juhani Pekkola kirjoitti tietoyhteiskunnan työllisyys- ja aluepolitiikasta. Työvoimakoulutuksen tuloksellisuutta käsiteltiin. Pekka Tiainen kirjoitti väitöskirjaansa perustuen taloudellisen kasvun tekijöistä Suomessa työvoiman, pääoman ja kokonaistuottavuuden osuuksien tarkasteluna. Antti Saloniemi kirjoitti talonrakennusalan työvoimasta väestölaskenta-aineiston valossa. ”Pätevyyttä vientityöhön” oli Juha Mattilan aiheena. Korkeakoulujen työvoimakoulutusta käsiteltiin, kuten EU:n sosiaalirahasto-ohjelmien seurannan ja evaluoinnin periaatteita. Artikkeliaiheita olivat myös työosuuskunnat, työvoimatoimistojen palvelupalaute, yrittäjyys ratkaisuna työttömyyteen ja Yhdysvaltojen työsuojeluhallinnon uudistukset sekä markkinaosuudet tuloksellisuuden mitareina. Alueellisten työttömyyserojen pysyvyydestä kirjoittivat Hannu Tervo ja Jaakko

Pehkonen. Akateemiset työvoimakoulutuksessa ja Ruotsin ja Suomen työvoimapolitiikan tarkastelu sekä korporatistinen regionalismi alueiden Euroopan osana olivat myös aiheina.

Tuomo Alasoini käsitteli vuoden 1996 artikkelissaan työelämän tutkimusavusteista kehittämistä ja julkisen vallan roolia. Työvoimakoulutuksen vaikuttavuus ja talous sekä Työvoima 2010 -projektin tulosten arviointi olivat myös lehden käsittelemiä aiheita. Juha Kettunen kirjoitti työvoiman vaihtuvuudesta ja palkkaprofileista metalli- ja metsäteollisuudessa. Korkeakoulujen työvoimakoulutuksen vaikutukset työllisyyteen ja yrittäjyyteen sekä valtion talousarvion työllisyysvaikutusten arviointimenetelmän esittely ja tulokset esiteltiin lukijoille keväällä 1996. Työvoimakoulutuksen laadunhallinta oli Juhani Turtiaisen aiheena. Per Kungshoej Madsen käsitteli koulutusta ja aktivointia pohjoismaisina työvoimapolitiikan linjauksina. Matti Sihto kirjoitti ikääntyvien asemaa selvittäneen komitean työn pohjalta ikääntyvien työmarkkina-asemasta. Työ loppuu – loppuuko työttömyys oli Päivi Naumasan ja Heikki Silvennoisen artikkeliaiheena.

Vuoden 1997 lehti käsitteli kadotettua sukupolvea eli nuorisotyöttömyyttä. Kvalifikaatio ja ennakointi, elämän kulku ja sosiaalinen muutos, tietoammatillaiset työelämässä, alueellisen ennakkoinnin mahdollisuuksia (Juha Pusila), alueellinen liikkuvuus, alueelliset työttömyyserot ja omistusasuminen sekä työttömyyden keston alueellinen vaihtelu ja oppisopimus olivat käsiteltyjä aiheita. Lukijoille esiteltiin myös vuoden 1998 alusta voimaan tulevan työvoimapolitiittisen uudistuksen taustaa ja tavoitteita sekä uudistuksen ulkopuolinen vaikutusarvio. Vuoden 1997 viimeinen numero oli **40-vuotisjuhlanumero**. Tämä näkyi muun muassa lehden uudistetussa ulkoasussa. Oiva Lönnberg käsitteli artikkelissaan Työpoliittisen aikakauskirjan 40 vuotta. Numeron muita kirjoittajia olivat Pertti Koistinen, Arja Jolkkonen, Arja Kurvinen, Seppo Roivas, Maija Polus, Ville

Heinonen ja Timo Filpus, Mika Tuomaala esitelti rekrytointiongelmien seurantajärjestelmää. Oiva Lönnberg kirjoitti 40-vuotiskatsauksessaan, että ”laman ja työttömyyden mukanaan tuomat sosiaaliset ongelmat sekä työelämässä ja kansainvälisessä ympäristössä tapahtuneet suuret muutokset ovat 1990-luvulla aikaansaaneet lisääntyvää kiinnostusta työvoimapolitiikan, työelämän ja työttömyyden tutkimukseen. Tällaisen tutkimustiedon kasvu on ollut erittäin huomattavaa. Kiinnostuksen kasvu työelämän kysymyksiin on näkynyt myös Työpoliittiseen aikakauskirjaan tarjottujen artikkelien suurena kasvuna”. Lönnbergin arvioon on helppo yhtyä. Työvoimatutkimus oli ollut leimallisesti Suomessa sosiaalitieteellistä ja vasta 1990-luvun lama alkoi lisätä laajemmin taloustieteilijöiden kiinnostusta työmarkkinoita, työllisyyttä ja työttömyyttä kohtaan.

Vuoden 1998 lehdessä käsiteltiin miehiä ja naisia elinkeinoelämän johtotehtävissä, tuki-työllistämisen ja työvoimakoulutuksen vaikutavuutta, kasvun työllistävyyttä alueellisesta näkökulmasta sekä eräiden ammattien rekrytointiongelmia. Marja-Liisa Parjanne kirjoitti määräaikaisista työntekijöistä joustavana työvoimapuskurina, lehti antoi palstatilaa myös työn epävarmuuden kokemiselle, työttömyyden rakennetarkasteluille, osaavan väen työvoimakoulutukselle, työelämän kehittämisohjelmalle ja uuteen työhön ja ammattiin siirtymiselle sekä työmarkkinoiden virtatarkastelulle. Ammatinvalinnanohjauksen merkitystä työvoimapolitiikassa käsitteli Antti Tapaninen. Kokonainen teemanumero oli omistettu ohjauskysymyksille ja käsiteltäviä aiheita olivat ammatinvalinnanohjaus ohjaaja-asiakas-neuvotteluina, asiakkaan tiedostamattomat odotukset ohjaustyön lähtökohtina, vailla ammattikoulutusta olevat nuoret, naisten elämänselitys nuoruudesta aikuisuuteen sekä Uudenmaan elämänselitys, sukupuoli ja ohjaus -hanke. Jukka Kohtanen raportoi asiakaspalautetutkimuksista työhallinnossa, Jussi Toppila kirjoitti yhteiseurooppalaisesta työllisyysstrategiasta,

Elina Palola kirjoitti kulttuurista ja työllisyydestä Euroopan Unionissa, Petri Böckerman työajoista ja työllisyydestä ja Ville Nurmi koulutukseen suhtautumisesta.

Vuoden 1999 alusta työministeriön organisaatiouudistuksen myötä myös Työpoliittinen aikakauskirja organisoitiin uudelleen. Lehdessä alettiin julkaista pääkirjoituksia ja minä tulin päätoimittajaksi (ensimmäisen kerran). Lehdelle asetettiin uusi tehtävä: sen ”tarkoituksena on edistää työpolitiikkaan liittyvää, tutkimukseen ja asiantuntijuuteen perustuvaa keskustelua sekä tukea työministeriön strategiatyötä.” Tämä lehden ”tarkoituksipylä” on edelleen voimassa, ainoastaan ministeriö on muuttunut työ- ja elinkeinoministeriöksi. Päätoimittajaksi nimettiin vuorotteluperiaatteella kolme tohtoria: Heikki Räisänen, Matti Sihto ja Pekka Tiainen. Tällä tiellä ollaan muuten edelleen, paitsi Sihto on jo siirtynyt eläkkeelle ja edellisestä vuorottelustakin on jo aikaa. Ensimmäisessä uudessa aikakauskirjassa käsiteltiin työmarkkinoiden sukupuolen mukaista kahtiajakautumista Pohjoismaissa, näkökulmia tietoyhteiskuntaan, ikäjohtamista, opintomenestystä paperiteollisuuden koulutushankkeissa ja valmentavan koulutuksen vaikuttavuutta. Vuoden 1999 numerot ilmestyivät kahtena kaksoisnumerona, joista toisen teemana oli työllisyysaste. Työllisyysaste-teemassa professori Erkki Koskela kirjoitti työttömyydestä, työmarkkinainstituutioista ja taloutta kohtaavista shokeista, VM:n tuolloinen ylijohtaja Martti Hetemäki käsitteli lähiajan talouspolitiikan vaatimuksia työllisyyden kannalta. Hetemäki katsoi talouspolitiikan vaatimusten riippuvan kolmesta seikasta: talouskehityksen riskien luonteesta, rakenteellisen työttömyyden tasosta sekä rakenteellisen työttömyyden syistä. Näkökulma tuntuu edelleen sekä käsitteellisesti pätevältä että muutoinkin olennaiselta. Pekka Tiainen käsitteli myös rakenteellisen työttömyyden alentamista ja työllisyyden kasvattamista. Pekka Myrskylä kirjoitti työpaikakehityksestä ja työllisyysasteesta alueittain kun Helka Hytti pohti, voidaanko ikääntynei-

den poistumiseen työelämästä vaikuttaa. Tapio Rissanen eritteli perhevapaita ja naisten työllisyysastetta 1990-luvulla. Elina Palola käsitteli vammaisten integrointia työelämään EU:ssa. Anneli Manninen kirjoitti tietoteollisuuden osaamistarpeista. Tuomo Alasoinin artikkelissa rikottiin perinteisiä raja-aitoja, kun uusien työn organisointimuotojen ja työorganisaatioiden kehittämisen vaikutuksia työllisyyteen analysoitiin. Tämä oli kenties yksi ensimmäisiä työpolitiikan eri lohkojen vuorovaikutuksia tarkastelleita kirjoituksia. Heikki Rämälä kirjoitti uusyrittäjän menestymisedellytyksistä. Työllisyysasteteemanumerosta muodostui huima tietopaketti.

Vuoden **2000** ensimmäisessä numerossa oli myös runsaasti sisältöä: pääkirjoitus, 8 artikkelia ja 5 katsausartikkelia. Työmarkkinoilta syrjäytyminen, tulonsiirto- ja verojärjestelmän työvoiman tarjontavaikutuksia, ikääntyneiden työntekijöiden vahvuuksia ja heikkouksia, Pohjoismaisten nuorten tietä työelämään, nuorten työpajoja, pitkäaikaistyöttömyyttä, työsyrynnän ehkäisyä ja vajaakuntoisten mahdollisuuksia käsiteltiin lehdessä. Seuraava numero oli teemoiteltu aluekehitykseen, osaamiseen ja kasvuun liittyväksi. Siinä käsiteltiin asuntomarkkinoiden toimintaa ja työmarkkinoiden sopeutumista, yritysten rekrytointiprosessia, koulutustarpeita, Suomen työllisyysreservejä sekä kansainvälisen järjestelmän muutosten heijastuksia Suomen maahanmuutto- ja pakolaispolitiikkaan. Vuoden viimeisen numeron pääkirjoituksen aihe oli ”uusi talous” työmarkkinoiden muutostekijänä. Lehdessä käsiteltiin työpolitiikan haasteita uuden talouden oppimisympäristössä, työllisyyttä ja UMTS-toimilupia (Heikki Niemeläinen), tietoyhteiskunnan maakunnallisen kehityksen arviointia, palkkaeroja, oppimista fordismen jälkeiseen työhön sekä ikää ihanteena ja valintakriteerinä rekrytoinneissa. Lehdessä julkaistiin lisäksi mm. pitkäaikaisen kansliapäällikön Pertti Sorsan läksiäishaastattelu.

Vuonna **2001** päätoimittajana toimi Matti Sihto. Ensimmäinen numero avattiin työvoiman

riittävyys-teemalla. Antti Kasvio käsitteli työvoiman riittävyyttä tulevaisuuden työmarkkinoilla, Heikki Räisänen ja Mika Tuomaala tarkastelivat lyhyen aikavälin rekrytointiongelmia ja Pekka Tiainen suurten ikäluokkien työelämästä poistumisen vaikutuksia. Reijo Vanne kirjoitti eläkkeistä ja työvoimasta, Pekka Parkkinen alueellisista työllisyysreserveistä, Simo Pinomaan aiheena taas oli työvoiman riittävyys Suomessa Erkki Laukkasen tarkastellessa EU:n laajentumista ja maahanmuuttoa. Teemanumeron katsausosastokin oli laaja. Lehteä teemoiteltiin tuolloin voimakkaasti, kakkosnumeron teemana oli ikä, ammattitaito ja terveys – mitä tehdä vaikeasti työllistettäville. Teemaa lähestyttiin muun muassa alueellisen työllisyyspolitiikan tapaustutkimuksilla Saksasta ja Suomesta, työterveyspalvelujen ulottamiselle työttömille, maahanmuuttajien työllistymisen ehdoilla (Annika Forsander), tuetulla työllistämällä ja sosiaalisen kuntoutuksen aiheella. Myös vajaa-kuntoisten ja ikääntyneiden tilannetta käsiteltiin. Seuraavan numeron teema oli työvoimapolitiikan seuranta ja arviointi. Toimenpiteiden vaikuttavuuden arviointia tilastoseurannan pohjalta lähestyttiin metodisesti (Heikki Räisänen) ja empiirisesti (Ilkka Nio). Jan Saarela käsitteli keskiarvotietoihin perustuvan työttömyyden tarkastelun empiirisiä ongelmia ruotsinkielisessä artikkelissaan. Ilkka Virjo ja Simo Aho käsittelivät työnhakuaktiivisuuteen vaikuttavia tekijöitä. Arja Jolkkonen, Riitta Kilpeläinen ja Pertti Koistinen käsittelivät ammatillista ja alueellista liikkuvuutta työllistymisen keinona. Myös vuoden viimeinen numero oli teemoiteltu: työnvälitys ja aktiivisen työvoimapolitiikan näkymät. Robert Arnkil ja Timo Spangar käsittelivät työvoimapolvelujen ”Incentive measures”-kehittämishanketta, josta kirjoitti omassa artikkelissaan myös tätä projektia vetänyt Elisabet Heinonen. Työnvälitysmarkkinat julkisen työvoimapolvelun näkökulmasta ja miksi työvoimapolitiisten toimien työllisyysvaikutus on vaatimaton oli numeron aiheina, kuten rakenteellinen työttömyys ja aktiivinen työvoimapolitiikka.

Vuonna 2002 päätoimittajaksi tuli vuorollaan Pekka Tiainen, jonka kausi jatkui aina vuoden 2007 ensimmäiseen numeroon asti. Tiainen toi lehteen aiempaa vahvemmin talouspoliittista kytkentää ja talouspolitiikan ja työllisyyden yhteyksien analyysia. Jo ensimmäinen Tiaisen pääkirjoitus ”talouspolitiikan ja työllisyyden hoidon linjauksia” kertoi, mitä tuleman piti. Ensimmäisessä numerossa oli myös raportoitu paneelikeskustelu samasta aiheesta. Paneelissa osallistujina olivat Jukka Pekkarinen (PT), Vesa Vihriälä (PTT), Hannu Piekola (ETLA), Antti Suvanto (SP) päätoimittaja Tiaisen johdattellessa keskustelua. Pekka Parkkinen kirjoitti Työvoima 2020 -väli raportista, Jan Kunz työvoiman liikuvuudesta ja EU:n laajentumisesta kun Satu Nurmi analysoi teollisten työpaikkojen henkiinjäämistä ja Matti Salmenperä innovaation käsitettä ja työllisyysvaikutuksia. Kakkosnumeron teema oli työelämä, tuottavuus ja työllisyys. Artikkeleita julkaistiin peräti 10 kappaletta, lisäksi kaksi katsausartikkeliä. Tuomo Alasoini kirjoitti työelämän ohjelmallisesta kehittämisestä ja sen suhteesta työvoima- ja innovaatiopolitiikkaan. Ilmapiirin ja laadun yhteydet, henkilöstön osallistuminen, etätyö, ravintolamuusikot patk- ja vuorotyöläisinä, alueellinen tuottavuus, työttömyyseläkeläisten määrän ennuste, avoin koordinaatiomenetelmä ja hyvinvointipolitiikka EU:ssa, työnantajien asiakaspalaute työvoimatoimistoille sekä työmarkkinoille tulevat ja tulevan työvoiman kehitys olivat aiheina. Seuraavan numeron teemana olivat rakenteellisen työttömyyden kysymykset ja siitäkin teemasta julkaistiin kahdeksan artikkeliä. Tiaisen kunnianhimoista asennetta kuvaa hyvin se, että rakennetyöttömyysteeman ensimmäisen artikkelin kirjoittaja oli pääministeri Paavo Lipponen, kirjoitus oli alustuksesta täydennetty teksti. Heikki Räisänen kirjoitti VATT:n II tutkijan laajasta rakennetyöttömyysraportista keskeisiä tuloksia. Pekka Tiainen käsitteli myös teoreettisesti ansiokkaassa artikkelissaan työvoiman kysyntää ja luonnollisen työttömyyden käsitteen ongelmallisuutta. Pentti Kananen ja

Johannes Kananen käsittelivät rakenteellista työttömyyttä taloustieteen tulkintojen kannalta, Eero Siljander kirjoitti työvoiman kysyntäjousten ja työn verokiilan työllisyysvaikutuksista, Liisa Moilasen aiheena oli puolestaan voimavarat ja elämisen hallinta epätyypillisessä työssä. Tarita Ruoholinna käsitteli terveydenhuoltoalan ikääntyviä muutoksessa, Timo Aro, Marjukka Laiho ja Maija Saari käsittelivät ESR-projektien oppeja. Tiainen aloitti myös tähän päivään asti jatkuneen käytännön istuvan työministerin haastatteluista lehdessä. Haastateltavana oli Tarja Filatov 12 sivun verran. EU:n komission varapääjohtajaksi edennyt Juhani Lönnroth kirjoitti Euroopan työllisyysstrategiasta ja tulevaisuuden näkymistä ja seuraava artikkeli oli EU-komission työllisyysosaston entisen pääjohtajan Allan Larssonin luennosta laadittu teksti. Erkki Laukkanen käsitteli työaikoja EU:ssa, lehdessä julkaistiin myös sosiaalisia yrityksiä käsittelevä artikkeli.

Vuoden 2003 aiheita olivat työllisyys- ja sosiaalipolitiikan arviointi, mistä haastateltiin Erkki Tuomiojaa. Kansanedustajat Maria Kaisa Aula (valtiovarainvaliokunnan puheenjohtaja) ja Anneli Jäätteenmäki (Keskustan puheenjohtaja) kirjoittivat artikkelin otsikolla ”työllisyyskeskusteluissa edettävä tavoitteista keinoihin”. Poliitikkojen kirjoittamaksi artikkeli on todellinen harvinaisuus: siinä eritellään lähdekirjallisuutta hyödyntäen työllisyyspolitiikan keinovalikoimaa. Tällaisia analyttisiä politiikkaorientoituneita kirjoituksia toivoisi näkevänsä joskus nykyäänkin. Ja mitä tapahtuikaan vuoden 2003 eduskuntavaalien jälkeen? Jäätteenmäki nousi pääministeriksi. Timo Relanderin artikkeli tuottavuudella tulevaisuuteen julkaistiin myös lehdessä. Heli Saijets käsitteli työpolitiikan Tanskan mallia. Simo Aho kollegoidensa Tuija Kataja-Ahon, Hannu Koposen ja Ilkka Virjon kanssa kirjoitti työttömien työllistymisen esteistä. Annika Forsanderin aiheena olivat maahanmuuttajat sukupuolitetuilla työmarkkinoilla. Ykkösnumeron katsausosasto oli harvinaisen laaja, yli 60 -sivuinen. Käsiteltyjä

aiheita oli talouskasvu, työelämän tutkijat osana innovaatiojärjestelmää, alueelliset rekrytointiongelmien, työmarkkinaikä ja työvoiman kehittämiskeskukset. Paneelikeskustelussa oli aiheena verotus, työllisyys ja työllisyyspolitiikka ja keskustelijoina Jukka Pekkarinen, Raimo Sailas ja Pentti Vartia päätoimittaja Tiaisen kanssa. Roope Uusitalo ja Jutta Moisala kirjoittivat työttömyyskorvausten porrastamisen vaikutuksista. Maahanmuutto, työttömyyden tyypit Helsingissä ja Jouni Marttisen TE-keskusennakoinnin kehittämishaasteet olivat myös käsiteltäviä aiheita. Työmarkkinoiden joustavuus, aktivointi, elämänhallinta ja sosiaalinen pääoma, työntekijän huumetestien, kameravalvonnan ja sähköpostin suojan pelisäännöt, koulutustarpeiden ennakointi, alueellinen ennakointi sekä työllisyys ja tuottavuus olivat käsiteltäviä teemoja.

Vuoden **2004** artikkeliosaston avasi pääministeri Matti Vanhasen esitelmästä toimitettu artikkeli ”talouspolitiikan välineet uuteen nousuun”. Euroopan sosiaalirahastoa, sote-henkilöstön muutosnäkyviä vaihtoehtolaskelmissa, työpaikan täyttää, rekrytoinnin hiljaista tietoa, työssäoloajan pituutta sekä työelämän kehittämistä ja innovaatioita käsiteltiin. Kirjoituksia ilmestyi myös EU-maista tulevan maahanmuuton makrotaloudellisesta merkityksestä (Matti Sarvimäki), proaktiivisesta työvoimapolitiikasta (Anu Järvensivu), työllisyysenhoidon oppivasta verkostosta, työasioissa yhteydenpidosta vapaa-ajalla sekä ESR-toiminnasta. Kuntien roolia Lissabonin strategiassa sekä työnantajien tavoitteita työllisyys- ja työvoimapolitiikassa sekä aktiivisen työvoimapolitiikan makrovaikutuksia käsiteltiin. Mika Maliranta kirjoitti globalisaatiohaasteen tuottavuuslähteistä, Marja-Liisa Parjanne sosiaali- ja terveyssektorin työvoimatarpeesta, Päivi Järvinen työelämän kehittämisestä ja globalisaatiosta. Myös EU:n päästökaupan työllisyysvaikutuksia käsiteltiin lehdessä.

Vuonna **2005** aiheina esiintyivät muun muassa EU:n sosiaalipolitiikka, osaamisintensii-

viset liike-elämän palvelut, kotitalouksien työllistämismahdollisuudet, työllisyysastemittarin merkitys ja eläkeaikaisen hyvinvoinnin rakentuminen. Laadullisesti kestävä tuottavuuslähte (Elise Ramstad ja Tuomo Alasoini), aktiivisen työvoimapolitiikan uusi aika (Pertti Parmanne ja Saana Siekkinen), proaktiivinen koulutus (Anu Järvensivu) sekä kansainvälisyys ja monietnisyys työpaikalla (Marja-Liisa Trux) olivat esillä. 6+6 -työaikamallia esiteltiin (Pekka Peltolan haastattelu), Japanin ja Suomen työnvälitysteknologian ja markkinoiden vertailu (Heikki Räisänen), etätöiden kehitys (Juhani Pekkola), hajautettu työ (Pasi Pyöriä), eläköitymisen taustalla olevat tekijät (Juhani Pekkola), ansiotyössä olevien osallistuminen vapaaehtoistyöhön (Miia Ojanen), Työvoima 2025 väliarvio, ohjausalan eettiset periaatteet informaatioyhteiskunnassa ja liiketoiminnan etiikka olivat muita aiheita.

Vuonna **2006** TAK:ssa käsiteltiin dynaamista työn kysyntää ja heterogeenista joustoa ja sopeutumista (Eero Siljander), makrotalouden rakennemuutoksen ja työperäisen maahanmuuton vaikutuksia koulutustarpeisiin (Olli Poropudas), maahanmuuton taloudellista järkevyyttä (Markku Wallin), tuottavuuden ja työelämän kehittämisen haasteita (Erkki Liikanen), osaamista ja seutukuntien kilpailukykyä (Hannu Piekola), työttömien työkykyä (Pasi Holm, Jukka Jalava ja Pekka Ylöstalo), työnhakijan ja työnantajan osuutta rekrytointiprosessin tehokkuudessa (Heikki Räisänen), uuden yrittäjyyden tarvetta (Jarmo Palm), työvoimapolitiikan vaikuttavuutta (Matti Sihto), asiakkaiden osallistamista palveluiden kehittämiseen (Timo Toikko), teoreettisia ja empiirisiä huomioita tietotyöstä (Pasi Pyöriä) ja työ-, hyödyke- ja rahoitusmarkkinoiden työllisyys- ja hyvinvointivaikutuksia (Pekka Tiainen). Suomen ja Ruotsin työkyvyttömyyspolitiikkoja (Helka Hytti) sekä Milton Friedmanin talous- ja työllisyyspoliittisia ajatuksia esiteltiin.

Vuoden **2007** ensimmäinen numero haastatteli jälleen ministeri Tarja Filatovia, joka oli ollut seitsemän vuotta työministerinä, nyt 13 sivun

verran. Ihmisten lisääntyvä virta työmarkkinoille, vuokratyösuhteet, määräaikaiset tutkijoiden ja opettajien työsuhteet ja urapolut, vanhus-työn työyhteisöjen kehittäminen, väestön koulutusrakenteen muutokset ja aikuiskoulutuksen haasteet sekä hallituskauden työllisyyden muutokset olivat käsiteltyjä aiheita. Vuoden toisessa numerossa käsiteltiin työvoiman liikkuvuutta, mikroaineistojen ja seurantajärjestelmien antamaa kuvaa rekrytointiongelmista, taloustieteen opetuksia verotuksesta ja työllisyydestä sekä irtisanomisia työnsä säilyttävien ja työyhteisöjen näkökulmasta sekä Työelämän kehittämisohjelman uutta tiedonhankintamuotoa, toimintatapakyselyä. Seuraava numero oli teemoiteltu joustoturvaan, joka eli tuohon aikaan voimakkaana eurooppalaisessa työllisyys- ja sosiaalipoliittisessa keskustelussa. Tarkempia aiheita olivat joustoturvan Suomen malli (Pekka Sinko), muutosturva uudenlaisen yhteistyön airuena (Robert Arnkil, Esa Jokinen, Timo Spangar ja Simo Aho) sekä joustoturva eurooppalaisille työmarkkinoille (Heli Saijets). Vuoden 2007 viimeinen numero oli **50-vuotisjuhlanumero**. Siinä julkaistiin pääministeri Matti Vanhasen tervehdys, työministeri Tarja Cronbergin haastattelu ja toimittaja Pekka Ylöstalon historiakatsaus lehden kehitykseen ja tekijöihin. Oiva Lönnberg kirjoitti työnvälitystilaston 100 vuodesta. Muissa artikkeleissa käsiteltiin työnhakijarakenteen vaikutusta työpaikkojen täyttymiseen (Sanna-Mari Hynninen) ja työvoiman kysynnän ja tarjonnan kohtaantoa (Hanna Hämäläinen ja Mika Tuomaala) sekä tulevan työvoiman rekrytointitarpeen arviointia (Niilo Melolinna).

Työ- ja elinkeinoministeriön aika 2008-

Työ- ja elinkeinoministeriön alkuvaiheessa lehti pärjäsikin paljolti vanhojen työpolitiikan laajojen tutkimusohjelmien tuottaman sisältötarjonnan varassa. Kun valtiontalouden säästöt iskivät pahasti tutkimusrahoitukseen, oli myös artikkelien tarjonta vähäisempää. Työelämäaiheiden käsittely on jatkuvasti kasvanut ja edelleen

monipuolistunut aiheiltaan. Työvoimapolitiikan tutkimuksen heikko tila näkyy myös artikkelien tarjonnassa. Sen sijaan työmarkkinainstituutioita koskeva tutkimus tuottaa lehden kannalta kiinnostavaa aineistoa. Työelämän ja innovaatiotoiminnan kytkökset ovat hiljalleen vahvistuneet.

Työ- ja elinkeinoministeriö päätettiin perustaa vuoden 2008 alusta lukien. Olin palannut työministeriöön tutkimuslaitoksen johtotehtävistä vuonna 2007 ja samalla toista kertaa Työpoliittisen aikakauskirjan päätoimittajaksi. Mitään päätöksiä lehden suhteen ei vuonna 2007 tehty uuden ministeriön valmisteluissa. Niinpä jouduin vuoden 2007 viimeisessä työministeriön julkaisemassa numerossa lehden päätoimittajana omalla vastuullani ilmoittamaan lukijoille ja kirjoittajille seuraavan numeron aineistopäivän todeten, ettei päätöksiä lehden julkaisemisesta ole vielä tehty. Uuden laajan ministeriön kansliapäälliköksi valittu Erkki Virtanen päätti kuitenkin pian, että lehden julkaisemista jatketaan ja visuaalinen ulkoasu uudistetaan TEM:n muutoinkin käyttämän mukaiseksi. Kuten eräät muutkin kansliapäälliköt, Virtanen myös luki lehteä ja hän antoi siitä myös palautetta, joten hän tiesi, mistä päätti.

Tutkimuksellisesti työ- ja elinkeinoministeriön ensimmäiset vuodet olivat työpolitiikan kannalta työministeriön aikana aloitettujen laajojen tutkimusohjelmien loppuun saattamisen aikaa. Tutkimusresurssit alkoivat kuitenkin huolestuttavasti vähetä kaikilla politiikka-alueilla. Lehden kannalta tämä alkoi näkyä vasta kun vanhat ohjelmat ja hankkeet oli viety loppuun eli vasta 2010-luvulla.

Vuoden 2008 artikkelien aiheina olivat mm. Suomen ja Luoteis-venäjän työmarkkinoiden liikkuvat rajat, monimuotoistuva työyhteisö, rekrytointiongelmien esiintyminen, joustoturva, työvoimakoulutuksen opiskelijapalaute, nuorten ja ikääntyneiden työllisyys Euroopassa, työelämän kehittäminen osana innovaatiotoimintaa ja -politiikkaa, työsuojelu ja tuottavuus tietotyössä, työ-, organisaatio- ja johtamiskäy-

tännöt ja työelämän laatu. Valtion tuottavuusohjelmasta kirjoitti ohjelman johtaja Jaakko Kuusela. Kuntien työelämän laatua käsiteltiin, kuten valmentautumista ja työhönvalmennusta. Siirtymätyömarkkinoita ja joustoturvaa käsiteltiin Suomen työmarkkinoiden näkökulmasta Heikki Räisäsen ja kuulun professorin Günther Schmidin yhteisartikkelissa. Työpaikka- ja työntekijävirtoja yrityssektorilla käsittelevät Pekka Ilmakunnas ja Mika Maliranta. Työelämälähtöisiä työvoimapalveluja, julkisten työvoimapalvelujen palvelurakenteen työvoimapolitiittista vaikuttavuutta ja starttirahaa sekä alueellisia rakennemuutoksia metsäsektori esimerkkinä tarjottiin lukijoille, kuten globalisoituvan maailman työmarkkinoita, työttömyyden dynamiikkaa ja työvoimapolitiikan kohdentamista, Voikkaan paperitehtaan lopettamisen opetuksia sekä romanien työllistymistä.

Vuonna **2009** lukijoille tarjottiin yleisen tasapainon mallien käsittelyä työllisyyskehityksen ennakkoinnissa ja talouspolitiikan analyysissa. Juha Honkatukian artikkeli liittyi neljän ministeriön yhteistyönä käynnistettyyn työvoima- ja koulutustarpeiden ennakkointiin. EU-aloite työmarkkinoiden osaamistarpeista ja kohtaannosta esiteltiin, kestävä talouskasvun tekijöitä eriteltiin. Ennakointia ja koulutustarpeita käsiteltiin monin tavoin, Pirkanmaan alue-tarkastelussa klustereita ja toimialoja käsiteltiin ennakkoinnin kannalta. Lukijat saivat tutustua myös Ammattibarometriin. Antti Kasvio eritteli artikkelissaan kestävä kehitystä ja työelämää. Henkilöstön osallistumista julkisen sektorin kehittämiseen, etätyötä, nuorten asenteita työhön ja työttömyyteen, työelämän innovaatio-toimintaa, työssäolon mittareita, työvoimapolitiikan vaikuttavuutta, työmarkkinoiden joustoa ja turvaa, työosuuskuntia, työelämän innovatiivista kehittämistä, hyvän työn manifestia ja prekariaatin manifestia, vammaisten ja pitkäaikaissairaiden ja välityömarkkinoiden yhteyksiä käsitteleviä artikkeleita julkaistiin. Heli Saijets esitteli ja arvioi artikkelissaan Euroopan työllisyysstrategiaa. Työelämä tietoutta käsiteltiin.

Pekka Tiainen kirjoitti työvoimatutkimuksen historiasta artikkelin. Työ- ja elinkeinoministeriön konsernistrategiaa esitteli Antti Joensuu.

2010-luvun artikkeliosuus avattiin katsauksella Japanin työllisyystilanteeseen finanssikriisin jälkeen. Tästä kirjoitti JILPT -tutkimuslaitoksen vanhempi tutkimusjohtaja Yutaka Asao. Tämä Työpoliittisen aikakauskirjan pyytämä artikkeli oli aluksi kirjoitettu japaniksi, josta se käännettiin englanniksi ja toimituksessa edelleen suomeksi. Martti Hetemäki kirjoitti talouskriisin erityispiirteistä ja talouspolitiikan mahdollisuuksista. Työmarkkinat ja työllisyys oli tuolloinkin Hetemäen talouspoliittisen kirjoituksen keskeistä sisältöä. Jaakko Kiander pohti työmarkkinoita ja elvytyspolitiikan mahdollisuuksia. Seija Ilmakunnas kirjoitti puolestaan talouskriisistä, työmarkkinoista ja aktiivisesta työvoimapolitiikasta. Matti Sihto käsitteli työvoimapolitiikan haasteita EU:n ja OECD:n raporttien valossa. Seuraavassa lehdessä tarkasteltiin työttömyyttä ja työvoimapolitiikkaa. Johanna Alatalon ja Heikki Räisäsen artikkelissa esiteltiin säädösvalmistelun työllisyysvaikutusten arviointimalli, joka oli kehitetty työ- ja elinkeinoministeriössä. Bioenergia-alan työllisyyttä ja osaamista tarkasteltiin, kuten työelämän monimuotoisuutta. Työelämän laadun ja tuottavuuden samanaikaista kehittämistä konepajoissa analysoitiin, kuten osallistavaa innovaatiotoimintaa ja henkilöstön uudelleensijoittamista. Nuorisoteemanumerossa käsiteltiin nuorten työllisyyttä ja työttömyyttä taantumassa (Päivi Keinänen ja Kalle Sinivuori), nuorten asenteita työhön, työn sisältöön ja koulutukseen (Simo Tuppurainen), Y-sukupolvea johtamisen haastajana (Guy Ahonen, Tomi Hussi ja Helka Pirinen), nuorten työetosta (Titta Tuohinen), nuorten palvelukokemuksia TE-toimistoissa (Tuunia Keränen), nuoria työttömiä ja taistelua toimeijuudesta (Jaana lähteenmaa) sekä koulutusneuvontaa (Jaakko Okkeri).

Vuonna **2011** aikakauskirjassa esiteltiin lukijoille osaamisenhallintaa työelämän haasteena ja valttina (Taina Hanhinen).

Lainsäädäntöhankkeiden työelämävaikutusten arviointia esittelivät Päivi Kantanen, Tarja Kröger, Susanna Siitonen ja Pekka Ylöstalo, jotka olivat vaikutusarviointimallia työ- ja elinkeinoministeriössä kehittäneet. Suomen työelämän laatua eurooppalaisessa vertailussa käsiteltiin (Tuomo Alasoini), kuten vuokratyön sääntelyn nopeita käänteitä (Antti Tanskanen). Pekka Ilmakunnaksen ja Mika Malirannan artikkeli Suomen työpaikka- ja työntekijävirtojen käänteistä oli perusteellinen esitys tästä tärkeästä aihepiiristä. Talouden palveluvaltaistumisen jatkuminen myös tulevaisuudessa oli Jussi Ahokkaan aiheena, kirjoitus liittyi poikkihallinnollisen ennakointikonsortion työn tuloksiin. Metsäalan rakennemuutosta työvoiman näkökulmasta käsitelivät Johanna Alatalo, Heikki Räisänen ja Mika Tuomaala. Artikkeliliittyi puolestaan työ- ja elinkeinoministeriön metsäohjelmaan. Pertti Koistinen kirjoitti työllisyysturvan haasteista. Jukka Mäkitalo ja Anssi Paasivirta esittelivät äkillisten rakennemuutosten hoitomallin kehittymistä. Maistereiden työllistymisvaikeudet, maahanmuuttajien työnhakumenetelmät Euroopassa, palkansaajien järjestäytyminen ja työehtosopimusten kattavuus sekä vajaakuntoisten mahdollisuudet sosiaalisen yrityksen tapauksessa olivat muita aiheita. Aikuiskoulutuksen väheneminen (Erkki Laukkanen), osa-aikatyöttömyys näkyväksi Suomessakin (Anita Haataja) sekä alueiden rakennemuutos 2010-luvulla (Jukka Hytönen ja Ilkka Mella) olivat artikkeliaiheita. Mika Tuomaala esitteli katsauksessaan Ammattibarometrijärjestelmää.

Vuonna **2012** artikkeliosuus avattiin työministeri Lauri Ihalaisen haastattelulla, jossa hän luonnehti ministerin tehtävänsä ”työmiehen korkeakouluksi”. Sattumat maistereiden työllistymisessä oli myös jännittävä aihe (Visa Tuominen), työurien jatkamista pohti Tuomo Alasoini, kun Antti Kasvio analysoi kestäväää työtä. Merja Kauhanen, Jouko Nätti ja Joonas Miettinen kirjoittivat vastentahtoisesta määräjä ja osa-aikaisuudesta. Kari Hämäläinen ja Ulla

Hämäläinen laativat artikkelin nuorten työttömyyden esiintyvyydestä ja kestosta, opiskeluaikaisesta työssäkäynnistä ja valmistumisen jälkeisestä työmarkkinatilanteesta kirjoittivat Hannu Karhunen, Sanna-Mari Hynninen ja Jaakko Pehkonen. Johanna Alatalo ja Heikki Räisänen kirjoittivat kansainvälisen vertailututkimuksen pohjalta siitä, mitä Suomi voisi oppia Ruotsin, Saksan ja Tanskan työmarkkinareformeista. Arja Jolkkonen ja Arja Kurvinen käsitelivät työvoiman kysynnän ja tarjonnan kohtaantoa aluetasolla kun Olli Oosi kirjoitti työvoimapolitiikan suunnittelu-, ohjaus- ja organisaatiomallin arvioinnista. Työttömyyden päättymissyiden analyysia, heikossa työmarkkina-asemassa olevien kansainvälisen kartoituksen tuloksia, tulevaisuussuuntautunutta työelämä tutkimusta sekä tasa-arvotyötä esiteltiin lukijoille. Ikääntyneiden työllistämistä käsittelee Matti Sihto, kunnan tehtävää työttömien työllistymisen tukemisessa Heidi Niemi ja huoltosuhteen muutoksia Pekka Tiainen.

Vuonna **2013** Rita Asplund ja Pekka Vanhala esittelivät heikosti koulutettujen nuorten polkuja työelämään. Juhana Vartiainen pohti työvoimareservien käyttöön saamista, Marja-Liisa Manka ja Sanna Nuutinen sosiaalista ja psykologista pääomaa työuran jatkamisen edistäjinä, Antti Tanskanen opiskelijoiden vuokratyötä sekä Satu Ojala ja Pasi Pyöriä kotona työskentelyä. Anu Järvensivu kysyi artikkelissaan, voiko työllistyvyyslupaukseen luottaa, Helena Lamponen kirjoitti yritystoiminnan laadusta, yhteistoiminnasta ja työelämän kehittämisestä. Antti Kauhanen ja Mika Maliranta käsitelivät rakennemuutosten merkitystä palkkakehitykselle ja niiden mittausta. Yliopisto-opiskelijoiden työssäkäyntiä ja tulevaisuudenodotuksia avasivat Juhani Saari, Janne Mikkonen ja Atte Vieno. Uusien työpaikkojen syntyä, restonomien työmarkkinoita ja työvoiman ulkopuolisia, yleisen tasapainon mallien käyttöä politiikka-analyysissa, työmarkkinaennusteen kuvan muutosta ja perusoikeutta työhön sekä organisaatioiden ja työn dynamiikkaa käsiteltiin.

Vuonna **2014** Varpu Weijola esitteli ja arvioi OECD:n aikuisten osaamistutkimus PIAAC:n ensituloksia. Nuorisotakuuta, työ- ja elinkeinotoimiston työtarjouksen vaikutuksia työpäikan täytön ja rekrytoinnin kestoon sekä vuotta 2013 työmarkkinatilastojen valossa käsiteltiin. Työttömien työllistymistä patkutoihin, maahanmuuttajien työllisyyttä ja sukupuolten eroja, toimintatapamuutosten yhteyttä tuloksellisuuden ja työelämän laadun paranemiseen, Tekesin työelämän tutkimusta osana laaja-alaista innovaatiopolitiikkaa, työnantajan antamia tietoja henkilöstön vähentämisneuvotteluissa sekä työpaikkojen toimintatapojen uudistuksiin liittyviä oppimismahdollisuuksia ja kuormitustekijöitä koskevia artikkeleita julkaistiin. Pertti Koistinen ja Rita Asplund kysyivät, onko työmarkkinoilla tilaa kaikille. Työmarkkinatuen vuoden 2006 rahoitusuudistusta ja sen vaikutuksia esiteltiin sekä nuorisotakuun tuloksia käsiteltiin. Työministeri Lauri Ihalainen ja Heikki Räisänen julkaisivat katsauksen ”Euroopalla ei ole varaa hukattuun sukupolveen”, joka oli alun perin julkaistu Europe’s World -lehdessä sekä Friends of Europe -ajatuspajan verkkosivuilla. Työpolitiikan palvelurakenteiden kansainvälinen arviointi, suojaosareformin vaikutusarviointi ja Kanadan ”dependent contractor” -käsite olivat muita aiheita.

Vuonna **2015** käsiteltiin melko vähän esillä ollutta aihetta, ammattien muutosta niiden laaja-alaisuuden ja erikoistumisen näkökulmista. Pelkkä oman alan osaaminen ei riittänyt yksi aiheemme. Vuoden 2017 eläkesopimuksen vaikutuksia työllisyyteen ja työeläkkeisiin esiteltiin lukijoille. Kasvua, työllisyyttä ja rakennemuutoksia sekä vuoden 2014 työmarkkinoiden muutoksia käsiteltiin. Henna Busk kirjoitti väitöskirjansa pohjalta työttömyysturvaetuksien sanktioiden kannustinvaiikutuksista. Hallituksen rakenneohjelman työtarjousuudistuksen onnistumisen arviointi, digitalisaatio ja työelämää uudistava innovaatiopolitiikka sekä syrjintä ja yhdenvertaisuus olivat myös käsitellyssä. Perustaitojen riittävydestä kirjoittivat Maija

Lyly-Yrjänäinen, Petri Haltia ja Petra Packalen. Lehti käsitteli myös Lean-tuotantoa ja sen johtamista, rakennetyöttömyyden kasvua sekä työ- ja työttömyysvuosia EU-maissa ja työsuhteiden keskimääräistä kestoja. Oikeus- ja työministeri Jari Lindström totesi Työpoliittisen aikakauskirjan haastattelussa olevansa ”aina sielultaan duunari”. Päivi Järvinen kirjoitti ryhmätyöstä toiminnallisen jouston muotona 2000-luvulla, kun Erno Mähösen aiheena oli epätyypillisen työn sääntelyn purkaminen ja työsuhteen laatu.

Vuonna **2016** lehdessä käsiteltiin työ- ja elinkeinopalvelujen monikanavaisuutta ja yhteiskehittämistä, työehtosopimusten kattavuuden kasvua ja samanaikaista palkansaajien järjestäytymisen laskua sekä työkyvyn ja oppimisen tukemista työuran alussa. Vuoden toinen numero oli kasvupolitiikan teemanumero, jolla tuettiin työ- ja elinkeinoministeriön kasvupolitiikan valmistelua. Martti Hetemäen, Seija Ilmakunnaksen, Jussi Mustosen ja Johanna Kohlin muodostama asiantuntijajaneeli korosti uudelleenajattelua ja rakenneuudistusten roolia. Tarja Kröger, Erno Mähönen, Margita Klemetti ja Elli Nieminen erittelivät paikallista sopimista. Elina Berghäll toi lukijoiden puntaroitavaksi väitöskirjansa pohjalta innovaatiopolitiikan rajalliset mahdollisuudet vaikuttaa kasvuun ja työllisyyteen. Topias Pyykkönen käsitteli mielenkiintoisessa sovelluksessaan alueellisten kohtaanto-ongelmien mittaamista. Tallamaria Maunu ja Heikki Räisänen kirjoittivat uusien työpaikkojen synnystä. Kolmosnumerossa uusittiin lehden visuaalinen ulkoasu: kannet muuttuivat syvänsiniseksi. Nuoret ja ikäsyryntä, nuorisotakuun kuntakokeilu, työllistymispalveluiden kehitystyön näkymät ja korkeakoulutettujen työmarkkinatilanteen muutokset olivat käsiteltyjä aiheita. Työn ja muun elämän yhteensovittaminen, osatyökykyisiä koskevat mielikuvat sekä kohtaannon kysyntäpuolen ongelmien lähteet olivat käsitellyssä. Tiina Tikka kirjoitti katsauksen tietojohtamisesta työ- ja elinkeinoministeriössä.

Vuosi **2017** on ollut Työpoliittisen aikakauskirjan juhlavuosi. Lehti on mukana Suomi 100

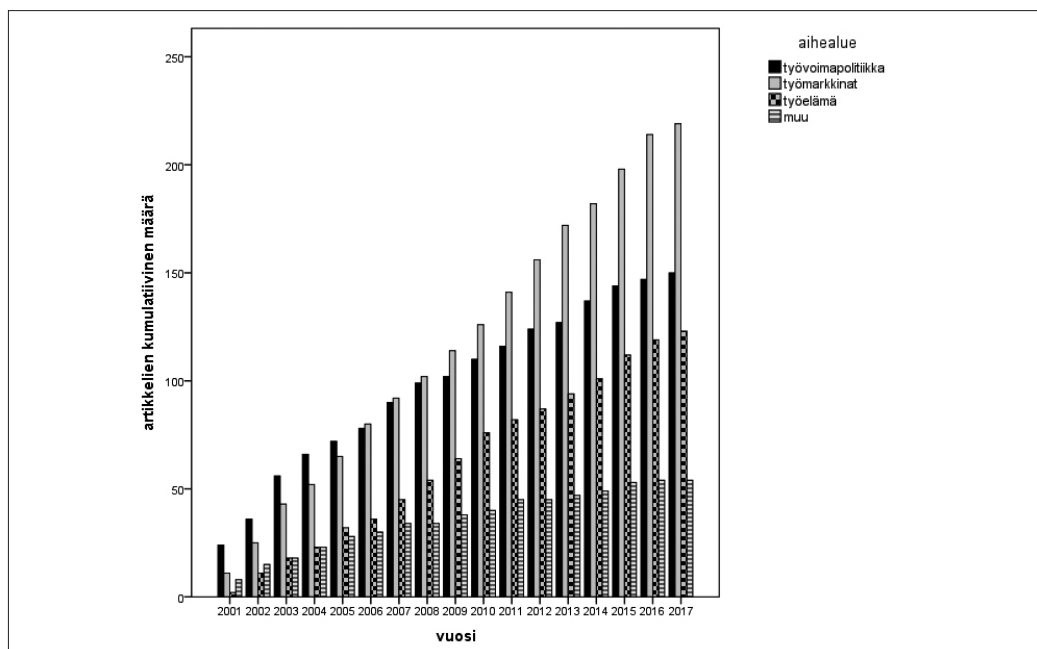
ohjelmassa ja logo näkyy joka numerossamme. Laadimme myös 60-vuotisjuhlalagon, joka näkyy myös lehden kannessa ja sisäsivuilla. Vuoden ensimmäisessä numerossa käsiteltiin ansiosidonnaisen työttömyysturvan muutoksia 2000-luvulla, joukkoyrittäjien uudelleentuloja ja työelämän kehittämisstrategioita ja -ohjelmia Euroopassa. Vuoden toinen numero oli työvoimapuolen historiaan keskittyvä ja artikkeleissa käsiteltiin työvoimapolitiikan historiaa ja ajattelumalleja, työvoiman tilastointia aina 1700-luvulta nykypäivään sekä johtamisen laatua, talouden uudistumista ja tuottavuutta. Päivi Järvinen toimittama kolmosnumero oli työelämäkysymyksiin keskittyvä, eikä historiaa unohdettu tässäkään. Suomen työmarkkinasuhteiden jatkuvuudet ja murrokset oli tärkeä aihe. Organisaation taloudellinen tilanne ja henkilöstöjohtamisen tuloksellisuus, sote-johdajien ihannetyöpäivä, työväkivalta lastensuojelun sosiaalityössä, työn piirteet ja ehdot yksi-

tyisellä liikuntapalvelualalla olivat muita artikkeliaihteita.

2000-luvun painotuksista

Työpoliittisen aikakauskirjan artikkelitietokantaa hyödyntäen voidaan tarkastella vuodesta 2001 lähtien, mitä aihepiirejä lehden artikkeleissa on käsitelty. Artikkelitietokannassa aihepiirit on jaoteltu neljään: työvoimapolitiikkaa, työmarkkinoita, työelämää ja muita kysymyksiä käsitteleviin artikkeleihin. Oheinen kumulatiivinen graafi antaa yleiskuvan kehityksestä. Kun 2000-luvun alkuvuosina työvoimapolitiikkaa käsiteltiin eniten, ohitti työmarkkinat aihepiirinä kumulatiivisesti työvoimapolitiikan vuonna 2006. Vuosina 2001–2004 muita aiheita käsitteleviä artikkeleita oli kolmanneksi eniten, mutta työelämäkysymyksiä käsittelevien artikkelien määrä kääntyi tämän jälkeen selkeään kasvuun. Viime vuosien aikana voimakkaimmin ovat kas-

Kuvio 2. Lehden artikkelien yleiset aihepiirit v. 2001–2017 (2017 numerot 1 ja 2). Lähde: Työpoliittisen aikakauskirjan artikkelitietokanta

vaneet työmarkkinoita käsittelevien artikkelien määrä, sen jälkeen työelämäkysymykset ovat yleistyneet toiseksi eniten. Työvoimapolitiikkaa käsitteleviä artikkeleita on julkaistu viime vuosina melko säästeliäästi. Muita aiheita on niin ikään käsitelty melko vähän.

Kehityskuva johtuu suurelta osin tutkimusrahoituksen tilanteesta. Työvoimapolitiikkaa koskeva tutkimustoiminta on Suomessa melko vähäistä. Etenkin yliopistoissa tehdään suhteellisen paljon työelämän kehityspirteisiin liittyvää tutkimusta, mikä näkyy myös artikkelien tarjonnassa. Tutkimuslaitoksissa ja yliopistoissa tehdään myös suhteellisen paljon työmarkkinoiden eri аспектеjä koskevaa tutkimusta, mikä heijastuu lehden aihepiireissä. 2000-lukua on leimannut selvästi työelämäkysymysten käsittelyn yleistyminen ja samalla työelämäkysymysten sisällöllisen kirjon kasvu. Lehden kokonaisprofiili, ainakin yleisessä mielessä, on kuitenkin edelleen vahvasti kiinni sen koko 60-vuotisen historian traditiossa. Työelämä tutkimuksen kasvu tapahtui jo työministeriön perustamisen jälkeen, jolloin ministeriö rahoitti suhteellisen runsaasti sekä työelämä tutkimusta että työvoimapolitiittista ja työmarkkinoihin liittyvää tutkimusta. Vuoden 2008 työ- ja elinkeinoministeriön muodostamisen jälkeen ministeriön tutkimusrahoitus alkoi osana valtiontalouden säästöjä supistua melko pian, mikä näkyy myös työvoimapolitiittisen tutkimuksen puolella. Lehti on voinut kuitenkin ammentaa artikkeleita muun tutkimuksen piiristä. Koko ajan kuvassa on pysynyt vahvasti myös oman analytiikkotason henkilöstön tuottamat artikkelit ja asiantuntijoiden katsaukset. Tämä on ollut lehden koko tähänastisen historian ajan hyvä käytäntö. Itse asiassa ulkopuolisen tutkijoiden tai muiden kirjoittajien artikkeleita alkoi laajemmin ilmestyä vasta työministeriön aikana vuodesta 1990 lähtien.

On myös syytä mainita, että kolmeen otteeseen, työvoimaministeriön perustamisen yhteydessä v. 1970, työministeriön perustamisen yhteydessä v. 1989 ja työ- ja elinkeinoministeriön

perustamisen yhteydessä v. 2008 lehden jatko ja tulevaisuus on ollut kriittisessä harkinnassa. Jokaisella kolmella kerralla lehden tekemistä on päätetty jatkaa. Jotain sekin todistaa.

Kohti 2020-lukua

Lehden traditio on selvästi artikkelien ja tilastojen vuorovaikutuksessa. 1990-luvulta lähtien ja erityisesti 2000-luvulla työelämäkysymysten rooli on kasvanut. Työmarkkinoiden kehityspirteitä ja työvoimapolitiikkaa tullaan käsittelemään jatkossakin. Eri politiikkauudistukset ja joissain tapauksissa myös hallinnolliset uudistukset ovat tuoneet uusia aiheita esille tai nostaneet niiden merkitystä. Esimerkiksi työministeriön perustaminen nosti työelämäasioita myös tutkimuksellisen mielenkiinnon kohteiksi. Työpolitiikka on muuttunut osin moniaineksisemmaksi ja jonkin verran integroituneemmaksi kokonaisuudeksi kuin aiemmin. Yhteydet työelämän ilmiöiden, globaalien megatrendien ja työmarkkinoiden toiminnan välillä ovat vahvistuneet. Viime aikoina TEM:ssä esille nostettu kasvupolitiikka on työpoliittisen aikakauskirjan historian ja työvoimapolitiikan näkökulmasta jatkoa jo 1960-luvulla uudella tavalla korostuneelle talouskasvun tekijöiden tarkastelulle. Nyt kasvutekijät ja käsitteellinen ajattelu niiden taustalla ovat kuitenkin muuttuneet investointivetoisesta kasvumallista ideatalouden ja teknologioiden soveltamisen suuntaan. Innovaatiopolitiikassa nähdään tänä päivänä ihmisten merkitys olennaiseksi.

Aikakauskirjan tuleva sisältö on syytä jättää historiallisessa katsauksessa vielä kirjoittamattomaksi lehdeksi. Sen tulevat kuitenkin teemmään lehteen kirjoittavat tutkijat ja asiantuntijat ja lehden tekijät. He seuraavat varmasti aikaansa jatkossakin. Ilman laadukkaita tilastoaineistoja ja muita tutkimusaineistoja, tutkimusrahoitusta ja tutkijakoulutusta, sen taustalla olevaa akateemista perusopetusta sekä intellektuaalisesti ja yhteiskuntapolitiittisesti kiinnostavia tutkimuskohteita ja myös hallinnossa ole-

vaa riittävää tutkimusosaamista ei Työpoliittista aikakauskirjaakaan voisi olla olemassa.

Lehti ei ole puhtaasti akateeminen aikakauskirja, vaikka monta kertaa sen artikkeleita ja jopa katsauksia on julkaistu väitöskirja-artikkeleina. Vaikka arvioimme artikkelit ja katsaukset, on muodollinen vertaisarvointiprosessi Työpoliittiselle aikakauskirjalle huonosti soveltuva: ministeriön lehti haluaa itse päättää, mitä se julkaisee.

Pitkän ketjun 60. lenkki on nyt paikallaan. Ketjun alkupäässä niitettiin ja sahattiin, sitten taottiin ja prosessoitiin, viimeksi lisäksi ohjelmoitiin ja ideoitiin. Kaikenlaiset työkalut on kuitenkin syytä pitää kunnossa, koska 61. lenkin tekeminen alkaa pian, joillain menetelmillä. Inhimillisen panoksen rooli työssä ja taloudessa on jatkossakin mielenkiintomme kohde.

Lähteet

Lönnberg, Oiva (1997): Työpoliittisen aikakauskirjan 40 vuotta. Työpoliittinen aikakauskirja 4/1997, työministeriö (40-vuotisjuhlanumero)

Pohjola, Matti (2017): Suomen talouskasvu ja sen lähteet 1860–2015, Kansantaloudellinen aikakauskirja 3/2017

Ristimäki, Toini (1987): Työvoimakatsauksen 30 vuotta. Työvoimakatsaus 1/1987, työvoimaministeriö (30-vuotisjuhlanumero)

Ylöstalo, Pekka (2007): Työpoliittinen aikakauskirja 50 vuotta. Kausityöttömyyden hoidosta työpolitiikkaan. Työpoliittinen aikakauskirja 4/2007, työministeriö (50-vuotisjuhlanumero)

Työvoimakatsaus (lehden numerot vuosilta 1962–1969); kulkulaitosten ja yleisten töiden ministeriö

Työvoimakatsaus (lehden numerot vuosilta 1970–1989); työvoimaministeriö

Työpoliittinen aikakauskirja (lehden numerot vuosilta 1990–2007), työministeriö

Työpoliittinen aikakauskirja (lehden numerot vuosilta 2008–2017); työ- ja elinkeinoministeriö

Työllisyystavoitteen saavuttaminen työmarkkinoiden murroksen aikana

Martti Hetemäki¹

Suomella on kaksi työllisyyshaastetta. Työllisyysaste ei ole nousemassa tasolle, joka turvaisi julkisen talouden kestävyuden. Samalla työn murros uhkaa heikentää työllisyyttä.

Työn murros johtuu teknologiasta ja globalisaatiosta. Ne tekevät työllisyystavoitteesta liikukuvan maalin. Maaliin osuvat toimet nostavat työllisyyttä nyt ja pitävät sen korkealla myöhemminkin.

Työn murros teknologian takia

Oxfordin yliopiston tutkijat Frey ja Osborne (2013) laativat paljon huomiota herättäneen arvion teknologian vaikutuksesta ammatteihin. Käyttäen Freyn ja Osbornen lähestymistä-

paa, Etlan tutkijat Pajarinen ja Rouvinen (2014) päätyivät tulokseen, jonka mukaan noin kolmasosa työvoimasta on ammateissa, joissa ihmistyön korvautumispotentiaali on suurin seuraavan 10–20 vuoden aikana. Etlan arvio korosti, ettei lähestymistapa ota huomioon mm. uusien ammattien syntymistä.

Frey ja Osborne (2017) ovat tehneet uuden tutkimuksen automaation vaikutuksista eri ammatteihin. Tutkimuksen alussa he esittävät selkeän katsauksen aikaisempien vastaavien tutkimusten lähestymistapoihin ja tuloksiin.

Frey ja Osborne (2017) arvioivat tietokoneiden tai automaation vaikutusta 702 ammattiin. He valitsevat ensin 70 edustavaa ammattia ja

¹ Martti Hetemäki, VTT, valtiosihteeri kansliapäällikkönä, valtiovarainministeriö

luokittelevat ne eri ominaisuuksien perusteella sen perusteella, miten korkea todennäköisyys on niiden automatisoinnissa. Käyttäen hyväksi näiden 70 ammatin osalta saatuja tuloksia he arvioivat myös muiden 632 ammatin automatisoinnin todennäköisyyttä.

Frey ja Osborne (2017) jakavat ammatit korkean, keskitason ja matalan tietokoneistamisen riskin ammatteihin. Heidän mukaansa USA:ssa 47 % nykyisistä ammateista kuuluu korkean riskin luokkaan, jossa ammatin tietokoneistamisen todennäköisyys on yli 0,7. Kyseiset ammatit automatisoidaan heidän arvionsa mukaan todennäköisesti yhdessä tai kahdessa vuosikymmenessä.

Frey ja Osborne erottavat automaatioissa kaksi aaltoa. Ensimmäisessä aallossa automatisoituisivat liikenteen, logistiikan ja suurin osa rutiininomaisista toimistotöistä. Toisessa aallossa automatisoituvat mm. vaativampaa sensori- ja robotiikkateknologiaa vaativat ammatit.

Frey ja Osbornen mukaan on yllättävää, että iso osa palvelusektorin työllisyydestä (ml. myynti- ja rakennusalojen ammatit) olisivat automatisoitavissa. Heidän mukaansa henkilökohtaisten ja kotitalousrobottien markkinat kasvavat kuitenkin jo nyt noin 20 prosentin vuosivauhtia. Lisäksi esimerkiksi itsepalvelukassojen yleistäminen on nopeaa.

Oxfordin yliopiston tutkijoista Osborne on ollut mukana laatimassa Bakhshi et al (2017) tutkimusta, joka pyrkii ottamaan huomioon teknologian vaikutuksen ammattien tarpeen sekä vähenemiseen että kasvuun. Tutkimus on laadittu kustannusyhtiö Pearsonin, Nestan (Iso-Britannian ”Sitra”) ja Oxfordin yliopiston yhteistyönä. Sen keskeiset johtopäätökset aikajänteellä vuoteen 2030 mennessä ovat seuraavat:

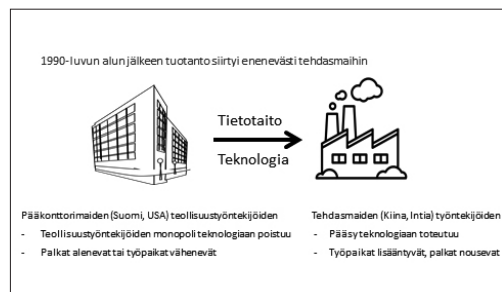
- Noin 8 % Ison-Britannian työvoimasta on ammateissa, joissa työllisyys todennäköisesti lisääntyy ja noin 21 % ammateissa, joissa työllisyys todennäköisesti alenee. Tämän perusteella iso osa työvoimasta on ammateissa, joiden kysyntä on hyvin epävarmaa.

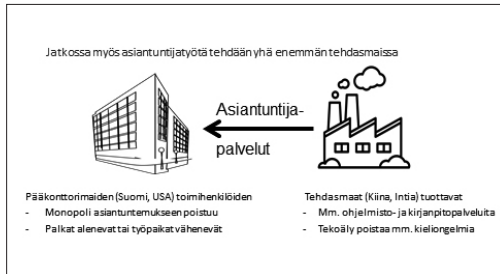
- Tulos poikkeaa selvästi mm. Freyn ja Osbornen (2013) ja samalla lähestymistavalla laaditusta Pajarisen ja Rouvisen (2014) tutkimuksista, joiden mukaan ylivoimainen enemmistö ammateista automatisoituu joko hyvin todennäköisesti tai hyvin epätodennäköisesti. Automaation vaikutus eri ammattien tulevaisuuteen ei näyttäisikään olevan siis U:n muotoinen. Sen sijaan epävarmuus eri ammattien kysynnän kehityksestä näyttää olevan suurempi kuin aiemmat tutkimukset ovat viitanneet.
- Osaamisen kohdalla korostuvat sosiaalisten ja kognitiivisten taitojen yhdistelmän merkitys. Lisäksi mm. englanninkielen, johtamisen, hallinnon ja biologian taitojen kysyntä näyttäisivät lisääntyvän.
- Tuloksiin liittyy työllisyyden kannalta kielteisiä ja myönteisiä tuloksia: monien ammattien kysyntä tulee kasvamaan ja: mikään ammatti ei ole selvästi turvassa automaation vaikutuksilta.

Työn murros globalisaation takia

Baldwin (2016) tarkastelee teknologian ja globalisaation yhteisvaikutusta kehittyneisiin ja kehittyviin maihin. Kuvio 1 ja 2 pyrkivät pelkistämään Baldwinin tarkastelun. Baldwinin analyysi tukee Bakhshi et al (2017) tutkimuksen tuloksia siinä, että ammattien tulevaisuus on hyvin epävarma.

Kuvio 1. Aiempi osaamisen globalisaatio

Kuvio 2. Nykyinen osaamisen globalisaatio

Baldwinin (2016) analyysi voidaan tiivistää seuraavasti:

- Karkeasti 1990-luvun alusta alkaen teknologia ja globalisaatio mahdollistivat monien teollisuusalojen (kuten komponenttiteollisuuden) töiden tekemisen matalammin kustannuksin mm. Kiinassa. Tämä vähensi kyseisiä työpaikkoja tai heikensi niiden palkkakehitystä mm. Suomessa.
- Jatkossa myös monet toimihenkilötyöt (esim. ohjelmisto-, kirjainpito- ja markkinointityöt) voidaan teettää halvemman työvoimakustannusten maissa, joissa korkeasti koulutetun väestön määrä kasvaa nopeasti. Tämä tulee vähentämään kyseisiä työpaikkoja tai heikentämään niiden palkkakehitystä mm. Suomessa.
- Tähän kehitykseen kuuluu globaalien arvoketjujen optimointi siten, että tuotannon eri osat teetetään siellä, missä se tuottavuus huomioon ottaen on kannattavinta. Tätä kehitystä jarruttavat transaktiokustannukset, jotka liittyvät mm. tuotannon hallittavuuteen ja kieliongelmiin. Tuotannonohjausjärjestelmien kehittyminen, englanninkielen yleistyminen ja käännohjemien kehittyminen jne. ovat kuitenkin vähentäneet transaktiokustannuksia.

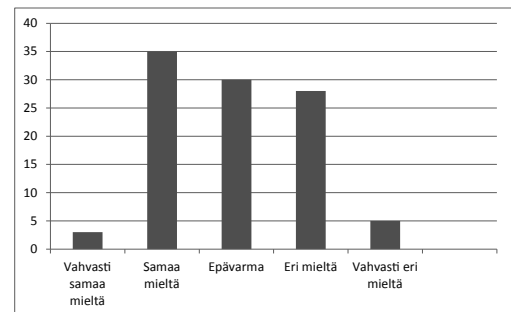
Ekonomistien näkemys teknologian vaikutuksesta työllisyyteen

Yli 30 arvostettua eurooppalaista ekonomistia ottivat tänä vuonna kantaa seuraavaan väitteeseen:

- Pitäen työmarkkinainstituutiot ja työvoiman koulutuksen ennallaan, lisääntyvä robottien ja tekoälyn käyttö todennäköisesti nostaa kehittyneissä maissa olennaisesti pitkään työttömänä olevien määrää.

Näkemyksen voimakkuudella painotetut ekonomistien kannat ovat esitetty kuviossa 3. Sen perusteella ekonomistien kannat hajoavat voimakkaasti asiassa.

Kuvio 3. Eurooppalaisten ekonomistien kannat väitteeseen (robottien ja tekoälyn käyttö nostaa todennäköisesti olennaisesti kehittyneissä maissa pitkään työttömänä olevien henkilöiden määrää), %

Lähde: <http://www.igmchicago.org/surveys/robots-and-artificial-intelligence>

Väitteestä eri mieltä olevat totesivat esimerkiksi seuraavaa:

- Jan Eeckhout: Ongelmana voi olla, että palkat ovat matalia tai työ on epätydyttävää, ei pitkäaikatyöttömyys. Tällöin työvoiman tarjonta ja työllisyysaste kyllä alenisivat.
- Peter Neary: Jotkut työntekijät syrjäytyvät, jotkut uudelleen koulutautuvat, uusi teknologia leviää todennäköisesti hitaasti erityisesti palvelusektorilla.

- Costas Meghir: Lopputulos riippuu institutionaalisesta rakenteesta. Joustavammat työmarkkinat mahdollistavat nopeamman sopeutumisen.
- Christopher Pissarides: Työpaikkoja häviää joillakin sektoreilla, mutta niitä syntyy toisilla sektoreilla. Sektorimuutokset ovat yleisiä ilman suuria työttömyyden nousuja.

Yllä esitetyt neljä ekonomistia näkevät siis, ettei robottien ja tekoälyn käytön lisääntyminen johda olennaiseen työttömyyden nousuun. Se voi kuitenkin johtaa palkkojen laskuun ja vetäytymiseen työmarkkinoilta ja työllisyyden laskuun (Eeckhout). Lisäksi työttömyyskin voi nousta, jos työmarkkinat eivät sopeudu.

OECD:lle tekemässä selvityksessä Arntz et al (2016) päätyvät johtopäätökseen, jonka mukaan työpaikan menettämisen riski on sitä suurempi,

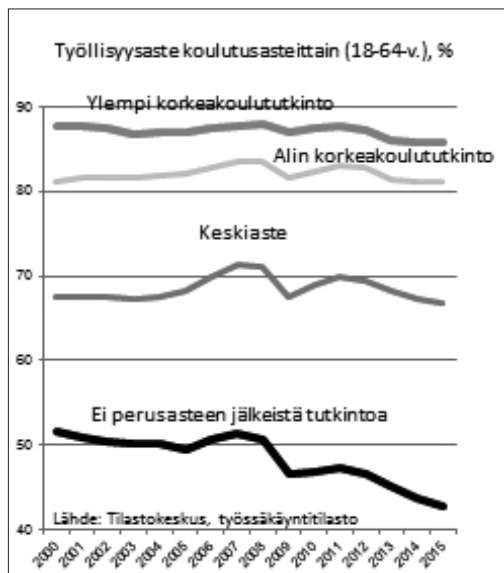
mitä matalampi on henkilön koulutustaso.

Yhteenvetona yllä esitetystä voidaan pelkistään todeta, että riittävä pohjakoulutus, jonka turvin voi tarvittaessa opetella uuden ammatin on hyvä vakuutus teknologian ja/tai globalisaation aiheuttamalle työpaikan menetykselle. Toinen hyvä vakuutus vanhojen työpaikkojen häviämisen varalta työn murroksen aikakaudella on hyvin toimivat työmarkkinat. Joskus onkin todettu, että paras työsuhdeturva on uusi työpaikka.

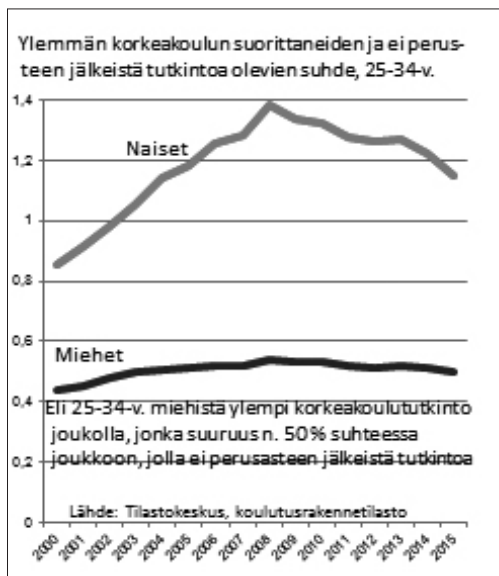
Koulutuksen merkitys

Vailla perusasteen jälkeistä tutkintoa olevien työllisyysaste oli 43 % 2015, kun se oli kaksinkertainen eli 86 % ylemmän korkeakoulututkinnon omaavilla (kuvio 4a). Naiset ovat selvästi miehiä koulutetumpia (4b).

Kuvio 4a. Työllisyysaste koulutusasteittain

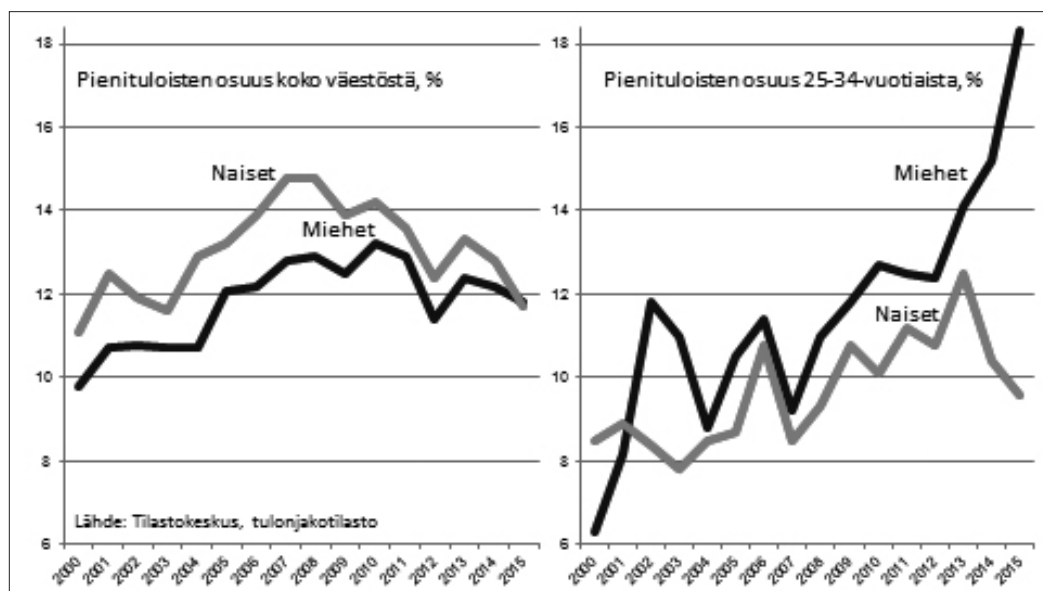

4b. Ylemmän korkeakoulututkinnon suorittaneiden määrä 25-34-vuotiaiden joukossa

Heikko koulutus aiheuttaa siis matalan työllisyyden. Se aiheuttaa myös paljon köyhyyttä, kun köyhyyttä mitataan pienituloisuudella (kuvio 5).

Kuvio 5. Pienituloisuus

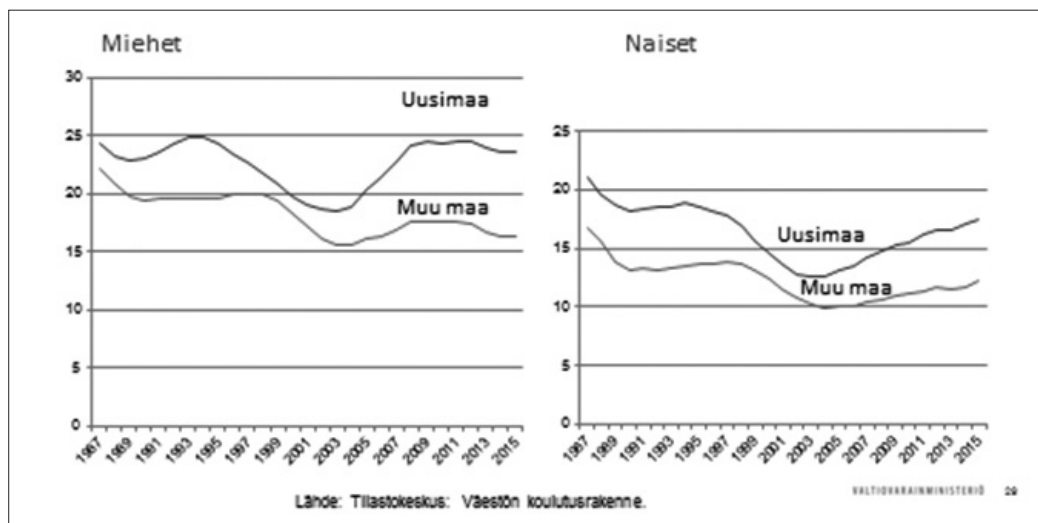
Työllisyys antaa Suomessa tehokkaan suojan köyhyyttä vastaan. Tilastokeskuksen (2017) mukaan työssäkäyvien 18–64-vuotiaiden hen-

kilöiden pienituloisuus on Euroopan vähäisintä Suomessa (3,5 %).

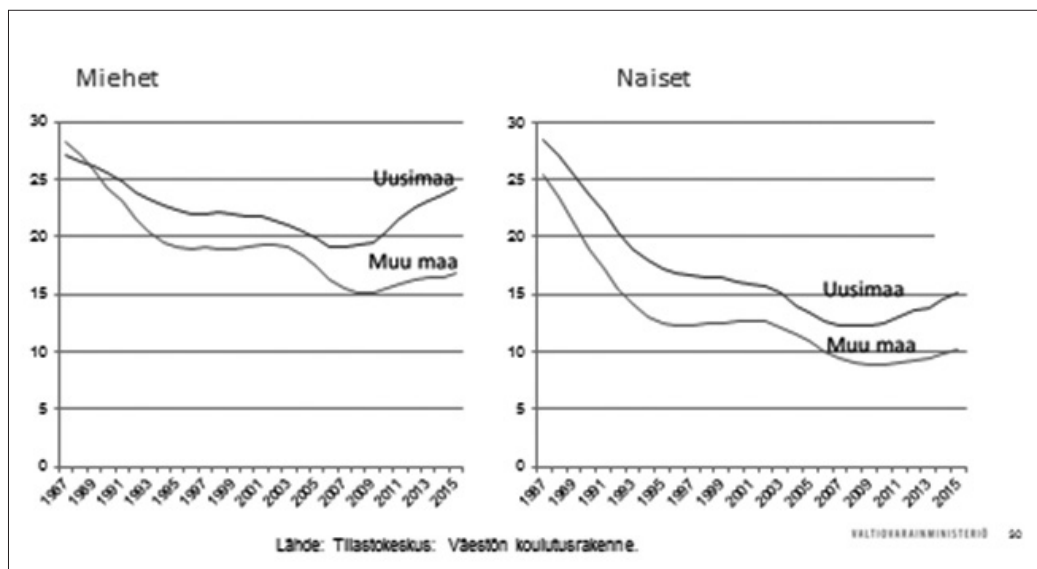
Viime vuosina vailla perusasteen jälkeistä tutkintoa olevien osuus 25–34-vuotiaissa on noussut (kuviot 6a ja 6b). Toinen kuvioiden 6a ja 6b

merkittävä viesti on, että vailla perusasteen jälkeistä tutkintoa olevien osuus miehistä on selvästi suurempi kuin naisista.

Kuvio 6a. Vailla perusasteen jälkeistä tutkintoa olevien osuus %, 25-29-vuotiaat

Kuvio 6b. Vailla perusasteen jälkeistä tutkintoa olevien osuus %, 30–34-vuotiaat

Karhusen (2017) analyysin perusteella työn ja koulutuksen ulkopuolella olevien osuus etenkin pelkän perusasteen koulutuksen varaan jääneillä nuorilla miehillä on erittäin korkea ja sitkeä. Esim. v. 2000 ilman perusasteen jälkeistä tutkintoa olevista 25-v. 34,6 % oli NEET-tilassa (Not in Employment, Education or Training). Heistä 65,5 % oli ollut NEET-tilassa 2 vuotta aiemmin ja 59,3 % 10 vuotta myöhemmin. Yleisemmin voidaan todeta, että mitä heikompi koulutus, sitä todennäköisemmin henkilö on NEET-tilassa ja sitä todennäköisemmin hän on NEET-tilassa pitkään. Mukana Karhusen analyysissä ovat Suomessa syntyneet ja asuvat, minkä takia ensimmäisen polven maahanmuuttajien 2000-luvulla huomattavasti kohonnut määrä ei vaikuta tuloksiin.

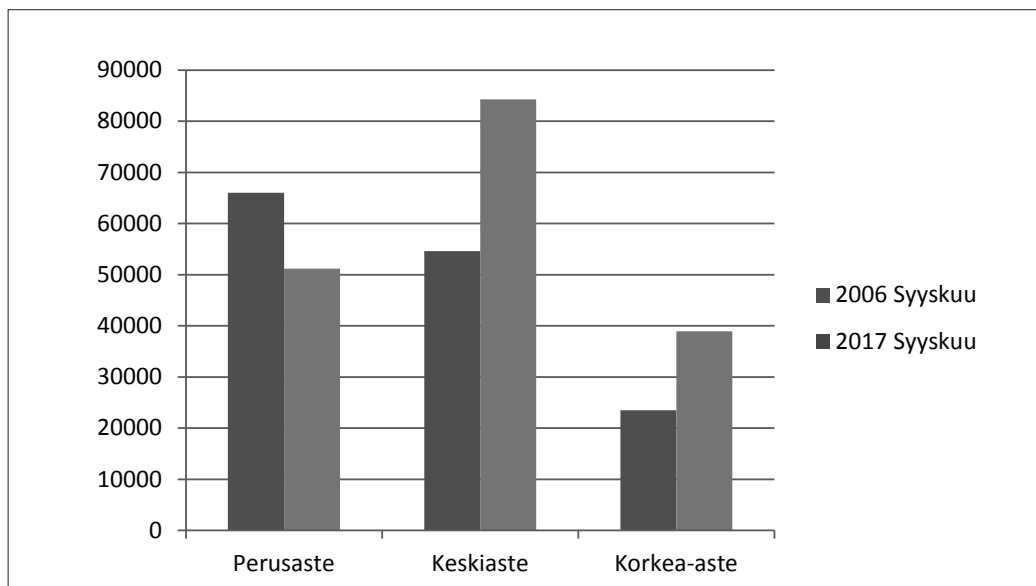
Jos nykyistä suurempi osa suorittaisi perusasteen koulutuksen jälkeisen tutkinnon, se itse asiassa parantaisi myös niiden työllisyyttä, jotka jäisivät yhä pelkän perusasteen koulutuksen varaan. Tämä johtuu siitä, että yhä harvemman jäädessä perusteiden koulutuksen varaan, näiden aiempaa harvempien heikosti koulutettujen työn kysyntä kasvaa, minkä seurauksena nykyistä suurempi osa myös perusasteen varassa olevista työllistyisi.

Oreopoulos ja Salvanes (2011) esittävät selkeän katsauksen tutkimuskirjallisuuteen koulutuksen hyödyistä yleisemmin. Nämä hyödyt liittyvät mm. siihen, missä määrin henkilö löytää työtä ja nauttii siitä. Hyödyt liittyvät myös muun muassa terveyteen ja sosiaalisiin suhteisiin sekä pitkäjänteisyyteen ja päämäärätietoisuuteen. Kaikki nämä ominaisuudet ovat omiaan lisäämään henkilön työllistymistä yleisemmin, ei vain perinteisen osaamisen kautta. Heckman et al (2017) tuoreen tutkimuksen tulokset tukevat vakuuttavalla tavalla Oreopouloksen ja Salvanesin johtopäätöksiä.

Koulutus ei kuitenkaan ratkaise työttömyysongelmaa

Parempi koulutus on välttämätön, mutta se ei suinkaan ole riittävä keino työllisyyden vahvistamiseksi. Korkeakoulutettujen rakennetyöttömien määrä on kasvanut vuoden 2006 syyskuusta vuoden 2017 syyskuuhun 66 prosentilla, kun perusasteen koulutuksen varassa olevien rakennetyöttömyys on itse asiassa laskenut (kuvio 7).

Kuvio 7. Rakennetyöttömien määrä, henkilöä

Lähde: TEM, työnvälitystilasto

Lopuksi

Suomen työllisyysaste uhkaa jäädä tasolle, joka ei turvaa julkisen talouden kestävyyttä. Samalla teknologian ja globalisaation aiheuttama työn murros uhkaa heikentää työllisyyttä. Työllisyyden parantamisen tavoite on tämän takia tavallaan liikkuva maali.

Työllisyysaste on voimakkaasti sidoksissa koulutustasoon. Kun perusasteen koulutuksen varassa olevien työllisyysaste oli 43 % 2015, niin ylemmän korkeakoulututkinnon suorittaneiden kohdalla se oli 86 %. Koulutus on myös ilmeisen hyvä vakuutus teknologian ja globalisaation aiheuttaman työttömyyden varalta. Toisaalta korkea koulutustasokaan ei takaa nopeaa työllistymistä. Itse asiassa korkeakoulutettujen rakennetyöttömyys on vuoden 2006 syyskuusta tämän vuoden syyskuuhun noussut selvästi, kun taas perusteen koulutuksen varassa olevien rakennetyöttömyys on vähentynyt.

Työttömyyden kestolla mitaten Suomen työmarkkinat toimivat hyvin huonosti. Syyskuussa

2017 työttömyyden keskimääräinen kesto oli työnvälitystilaston mukaan 60 viikkoa. Tuo kesto oli 46 viikkoa syyskuussa 2006 ja 39 viikkoa syyskuussa 2010.

Parempi koulutus on välttämätön, mutta se ei siis ole riittävä keino työllisyyden vahvistamiseksi. Teknologian kehitys tulee hävittämään työpaikkoja tulevaisuudessa niin kuin se on tehnyt aiemminkin. Riittävän koulutuksen ohella paras vakuutus työpaikan häviämisen varalta on hyvin toimivat ja joustavat työmarkkinat.

Lähteet

Arntz, M., T. Gregory and U. Zierahn (2016), "The Risk of Automation for Jobs in OECD Countries: A Comparative Analysis", *OECD Social, Employment and Migration Working Papers*, No. 189, OECD Publishing, Paris.
<http://dx.doi.org/10.1787/5jlz9h56dvq7-en>

Bakhshi, H., Downing, J., Osborne, M. ja Schneider, P. (2017), The Future of Skills: Employment in 2030. Pearson, Nesta ja Oxford Martin Programme on Technology and Employment.), http://www.nesta.org.uk/sites/default/files/the_future_of_skills_employment_in_2030_0.pdf

Baldwin, R. (2016), The Great Convergence. Harvard University Press.

Frey, C.B. ja Osborne, M. (2013), Frey, C. B. ja Osborne, M. A. (2013). The Future of Employment: How Susceptible are Jobs to Computerisation? *OMS Working Papers*, September 18.

Frey, C.B. ja Osborne M. (2017), The future of employment: How susceptible are jobs to computerisation? Technological Forecasting and Social Change. Volume 114, January 2017, Pages 254-280
<http://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S0040162516302244>

James J. Heckman, J.J., Humphries, J.E. ja Veramendi, G. (2017), The non-market benefits of education and ability. NBER WP 23896.
<http://www.nber.org/papers/w23896.pdf>.

Karhunen, H. (2017), Nuoret eivät pärjää ilman oikeanlaista koulutusta. Tieto & trendit 1/2017, Tilastokeskus. <http://tietotrendit.stat.fi/mag/article/208/>

Oreopoulos, P. ja Salvanes, K.G. (2011), Priceless: The Nonpecuniary Benefits of Schooling. *Journal of Economic Perspectives*, vol. 25, no. 1, Winter 2011, (pp. 159-84). <http://pubs.aeaweb.org/doi/pdfplus/10.1257/jep.25.1.159>

Pajarinen, M. ja Rouvinen, P. (2014), Computerization Threatens One Third of Finnish Employment. ETLA Briefs, 22.

Tilastokeskus (2017), Pienituloisuus Euroopan maissa. Tilastokeskus 26.5.2017.
http://www.stat.fi/til/tjt/2015/04/tjt_2015_04_2017-05-26_kat_002_fi.html

Kaupunkien tuottavuusresepti työpaikoille: Tämän päivän mielikuvitus on huomisen todellisuutta

Ilkka Halava¹ – Mika Pantzar²

Tässä artikkelissa luomme kuvan työelämän tulevaisuudesta rinnastamalla keskenään yritysorganisaatioiden ja kaupunkien kehityskulkuja. Tarkastelutapaamme voisi kutsua paraleeliskenaariometodiksi. Esittämämme skenaariot ja metaforat perustuvat meille läheisiin itse-organisoitumisen ja spontaanin järjestyksen ihanteisiin ja teorioihin niin työelämässä kuin kaupunkikehityksessä (Halava, Pantzar 2010, Seidman 2016).

Gareth Morgan kehottaa kirjassaan *Images of Organization* (1986) organisaatiotutkijoita käyttämään erilaisia kielikuvia ja metaforia mahdollisten maailmojen hahmottamiseksi. Organisaation voi nähdä

vaikkapa koneena, hallinnan välineenä, biologisena organismina, aivoina, henkisenä vankilana tai vaikkapa veden virtauksena. Metaforat auttavat näkemään tuttuja ilmiöitä uudesta perspektiivistä. Saman toteaa Jens Beckert tuoreessa kirjassaan *Imagined Futures* (2016). Hänen mukaansa kapitalismin dynamiikka perustuu enemmän tulevaisuussuuntautuneen luovan mielikuvituksen käyttöön kuin rationaalisen suunnitteluun. Tämän päivän mielikuvitus on huomisen todellisuutta. Ennusteet ja skenaariot ovat usein itseään toteuttavia eli ne 'performoivat todellisuutta'. Usein ennusteet ovat myös tarkoitushakuisia mahdollisesti tuottaessaan ideoiden ylijäämää. Juuri

---

¹ Ilkka Halava, KTM, toimitusjohtaja, Prime Frontier Oy ja Future Works Oy

² Mika Pantzar, KTT, professori, Kuluttajatutkimuskeskus, Helsingin yliopisto; hallituksen puheenjohtaja, Future Works Oy

tästä on kysymys paralleeliskenaariomenetelmässämme.

Käsityksemme inhimillisen organisoitumisen luonteesta saattavat kuulostaa varsin romanttisilta ja yksipuolisiltakin (vrt. Daffara 2004; Florida 2002). Sama koskee käyttämämme käsitteitä kuten esimerkiksi 'luonnollinen tuottavuus' tai 'organisoitu kompleksisuus'. Tiedostamme riskin, että kielikuvien ja vertailuiden mukana saatamme 'salakuljettaa' täysin sopimattomia elementtejä vaikkapa työnjaon tulevaisuuden kuvaamiseen (Wyatt 2004). Väitämme seuraavassa, että kaupungin ideaa kannattaa kuitenkin pohtia, kun haetaan lisää spontaania tuottavuutta työpaikoille. Loppujaksossa pohdimme kriittisesti vertailun oikeutusta ja yleisempiä kysymyksiä organisoitumisesta erityisesti kompleksisuustutkimuksen näkökulmasta.

Harjoitelma: Kaupunkien tuottavuusresepti työpaikoille

Kaupungistumisen kiihtymistä on vaikea olla huomaamatta. Suomessa aluekeskukset kiihdyttävät maassamuuttoa ja tuottavuus kiinnittyy entistä tiukemmin urbaaniin elämään. Ilmiö on globaali, kaupungit vastaavat tuottavuudesta kaikissa maailman kolkissa. Sattumasta ei siis ole kysymys, kaupungin ideassa ja perusolemuksessa täytyy olla jotain tuottavuutta kiihdyttävää. Kaupungit koostuvat työpaikoista, joten olisi kovin erikoista, jos tuottavan työpaikan idea ei mitenkään muistuttaisi kaupungin vastaavaa. Jos kaupunki on makrotasolla tuottava, on todennäköistä, että mikrotason työpaikoilla on eriasteisesti kyetty hyötymään samoista resepteistä. Sama tarkastelu päinvastaiseen suuntaan on myös kiinnostava: johtaako kaupunki-idean hyvä toteutus laajasti työyhteisöjen toimesta vetovoiman mitattavaan kasvuun kaupunkitasolla?

Kaupungin ideaan ovat universaalisti kuuluneet työnjako, sosiaalisuus, ei-luonnollisuus, kauppapaikkavaihto, resurssien keskittyminen,

huokoiset rajat ja ärsykkeet. Kaupunkien historia on ideanäkökulmasta pitempi kuin kaupunkitutkimuksessa käytetty, sillä jo agraaritoiminta on sijoittanut suhteessa vaihtopaikkoihin aikana, jolloin primääri erikoistuminen oli elinehto. Viljelymaan tuli olla saavutettavan matkan päässä vaihdon rakenteista, jotta viljan pystyi vaihtamaan turkiksiin, kalaan ja työkaluihin. Vielä vuonna 1947 ensimmäisessä suomalaisessa asemakaavaopin kirjassa Otto-Ivar Meurman totesi elintarvikealueen säteen olevan noin 50 kilometriä. Tämä kriisiaikoja varten tehty laskelma merkitsi sitä, että käytännössä ruuan tuotanto voi sijaita enintään hevosmatkan päässä kaupungista. Nykypäivälle tällainen ajattelu tuntuu vieraalta.

Adam Smithin kirjan *The Wealth of Nations* tunnetuin sitaatti puhuu erikoistumisen voimasta. Kaikenlainen tuottavuuden kehittyminen perustuu erikoistumiseen ja komplementaarisen osaamisen integroimiseen. Jos ja kun erikoistumiseen pohjautuva työnjako on olennaista, ei työyhteisöönkään kannata jatkuvasti palkata samanmielisiä, osaamisprofiililtaan suppean variaation työnhakijoita. Yhdenmukaisuuden ihanne on arvopohjassamme vahva, joten monipuolisuuden rakentamisen täytyy olla tietoista, normien rikkomiseen pyrkivää toimintaa. Veneenkeikuttajaa on Suomessa vieroksuttu, vaikka aktiivinen toisinajattelu on ollut olennainen komponentti monissa menestystarinoissamme.

Suurempi sosiaalisuus ja kontaktien runsaus toteutuu kaupungissa. Se on urbanisaation merkittävä motiivi, vaikka uusinnamme yhä aktiivisesti narratiivia yhteisöllisestä, rakastavasta maaseudusta ja kaupungeista kylminä betonihelvetteinä. Urbanisaatio on toisinaan pakoa agraarialueiden negatiivisesta yhteisöllisyydestä: ahtaista normeista, sulkeutumisen pyrkimyksistä ja perusteettomista paremmuuden tarinoista. Sosiaalisuus, kontaktien helppous, näkeminen ja nähdyksi tuleminen toteutuvat hyvin kaupungissa, mutta eivät vankilamallisissa

työpaikoissa. Koppikonttorin ja vankisellin idea on sama. Joku suorittaa aikarangaistusta kopissa ja vartija päivystää käytävällä valvomassa. Kun koppimaisemista on siirrytty avokonttoreihin ja avokonttoreista edelleen monitoimitiloihin, niin nyt työyhteisöjen tärkeimmät paikat muistuttavat toreja. Tämä ei ole sattumaa, sillä vain vuorovaikutteinen työ jää varmuudella ihmisten tehtäväksi, kun koneet hoitavat yksintehtävät rutiinityöt.

Luonnontilainen ihminen alistuu viettiensä vietäväksi. Siksi kaupunki edustaa ei-luonnollista, sääntöihin, sopimuksiin ja yhteisyyttä lisääviin rituaaleihin perustuvaa tilaa. Kun kaupungissa kokoonnutaan, on välttämätöntä luoda riittävästi sääntöjä rauhanomaisen rinnakkaiselon ja positiivisen toimeliaisuuden toteutumiselle. Työpaikalla tavat, juhlat, palkitsemiset, teatterimatkat, otteluveikkaukset, firmajoukkueet, rennon pukukoodin perjantait ja vaikkapa virheille skoolausta edustavat ei-luonnollista. Lyhytnäköinen johtaja siivoaa kulukuurihuumassa yleensä juuri kaiken tämän, jota ilman kaupunki olisi vain kustannuspaikkojensa karu funktiokokoelma. Ei-luonnolliseen sfääriin koodataan yhteisön työkulttuurin keskeinen sisältö: luottamusta synnyttävät asiat, arvostukset, preferenssit, pelot ja ihanteet. Ilman tätä tasoa yhteisöillä ei ole luonnetta, persoonaa, tunnistettavia piirteitä eikä jaettua navigointiohjeistoa.

Kaupunki on ollut alusta alkaen vaihdon keskus, kauppapaikka. Siksi onkin erikoista, ettei työpaikoilla tehdä enempää keskinäisen vaihdon eteen. Miltä näyttäisi, jos työpaikalla työntekijät vaihtaisivat basarihengessä kaikkia aikaansaamiaan dokumentteja, ideoita, aineistoja, kontakteja ja osaamista? Vaikeaa kuvitella, jos työpaikan seinällä jo kyltin teksti ehdottaa hiljaisuutta ja työkaverin työrauhan äänetöntä palvomista. Samoin yhteistoimintaneuvottelujen pelossa omat kultamunat kannattaa meillä mieluummin piilottaa, jotta niiden pelastusvoima tosipaikan tullen säilyisi. Vaihtotapahtuma ja vaihdanta on aina myös arvostusten näkyväksi tekemistä. Vaihdannan toteutuminen kertoo

arvostusten ymmärtämisestä ja ymmärryksen ajantasaisuudesta. Vaihdannan välttämättä altistaa itsensä aina kärryiltä putoamisen ja taantumisen kokemuksille.

Kaupunki on luonteeltaan merkittävä resurssikeskittymä ja urbaaneilla etäisyyksillä resursseja on saatavissa helposti. Toisin on niillä työpaikoilla, jossa junamatkat ja lyijykynät edellyttävät ennakkotilausjärjestelmäosaamista ja pomon hyvää tuulta. Resurssien olemassaolo ei ole ainoa haaste työpaikoilla, vaan myös tieto resursseista ja saatavuuden käytännöistä voi olla merkittävä este toimeliaisuuden syntymiselle. Monissa maamme kaupungeissa on yltäkylläisesti resursseja –neuvontapalveluita, liikuntapaikkoja, tukimuotoja, yhteistyötahoja, osaamista, vertaisryhmiä, välineitä – joista kaupungin asukkaat joko eivät tiedä tai eivät käytännössä ymmärrä, miten niitä saisi käyttöönsä. Resurssipula estää toimeliaisuuden toteutumista, mutta resurssiymmärrys ja -tietämys saattaa kiihdyttää toimeliaisuutta merkittävästi.

Kaupunkiin voi tulla ja sieltä voi lähteä ilman rajamuodollisuuksia, sillä kaupungin rajat ovat huokoisia. Yrityksissä taas voi vastaanottotiskillä kohdata vartiointiliikkeen edustajan, joka tarkastaa henkilöllisyyden ja valvoo sekä saapumista että poistumista silmä kovana. Tosin aina ei voi olla varma, valvotaanko ovella vieraiden hallittua tuloa vai oman väen sisällä pysymistä. Huokoisuutta ymmärtävä työpaikka on saattanut vaikkapa vuokrata tyhjäksi jäänyttä toimistotilaa startup-yrittäjille ja hyötyä yllättävistä ajatustenvaihdoista tai avauksista aina yhteisyrittäisiin asti. Satunnaisten kohtaamisten mahdollisuus on osa urbaania vetovoimaa niin kaupungin seinien sisällä kuin niiden välissäkin.

Lopulta kaupunki on ärsykkeiden runsautta. Haemme kaupunkiympäristöstä monipuolista, runsasta ja jatkuvaa ärsykevirtaa, vastaavasti luontoon hakeutuessamme etsimme balanssia, rauhaa ja eheytyksen kokemuksia. Urbanin tapahtumatuoannon keskeinen tehtävä on tuottaa tapahtuman sisältöä realisoivaa ärsykevirtaa runsaasti, katkeamattomasti ja teeman suhteen

johdonmukaisesti. Myös työmotivaatio vaatii säilykseen jatkuvaa ärsykevirtaa ja siihen pätee sama sääntö kuin c-vitamiineihin: eilisen vitamiinit eivät tänään enää auta. Askeettinen työympäristöperinteemme on onneksi väistymässä.

Kaupunki tuottaa kasvua rennolla otteella, pakottamatta. Tätä voisi kutsua luonnolliseksi tuottavuudeksi, johon me ihmisetkin lähtökohteisesti pyrimme. Työpaikallakin kannattaa katsoa käyttöohjetta, varsinkin näin murrosaikana. Ja hyvän sään aikana eikä vasta savun hälvettyä.

Ratkaisuja kaupunkien hallitsemattoman kehityksen kahlitsemiseksi

Edellä käytimme kaupunkikehitystä työelämän kehityksen vertailukohtana. Yksinkertaistimme kaupunkikehityksen seuraaviin ilmiöihin: työnjaon kehittyminen, sosiaalisuus, ei-luonnollisuus, kauppapaikkavaihto, resurssien keskittyminen, huokoiset rajat ja ärsykkeet. Tunnistamme yksinkertaistuksen riskit ja siksi onkin syytä lopuksi vielä pohtia, olisiko kaupunkikehityksestä käydystä keskustelusta opittava jotain yleisempää. Mielestämme ehkä tärkein opetus liittyy kompleksisuuden hallinnan pyrkimykseen ja valmiiden ratkaisuiden tavoitteluun.

Olemme kuuluisan kaupunkitutkija Jane Jacobsin (1961) kanssa samaa mieltä, että valmis kaupunki on dystopia samalla tavalla kuin on täydellinen organisaatiokin. Jacobsin yhtenä kritiikin kohteena olivat Le Corbusierin (1929) kaltaiset modernistiarkkitehdit, jotka halusivat ratkaista kaupunkien hallitsemattoman kasvun eristämällä kaupungin eri funktiot, esimerkiksi työn ja asumisen, toisistaan. Perusteluna LeCorbusier ja modernistit yleisemminkin käyttivät tilasto-matemaattista analyysiä. Ei liene sattumaan, että samaan aikaan myös työn organisaatiota kehitettiin funktionaalisen työnjaon ja hierarkioiden ehdoilla.

Toinen Jacobsin kritiikin nuoli osui 1900-luvun ehkä merkittävimpään kaupunkifilosofiin Lewis Mumfordiin, joka myös edusti modernistien tavoin valmiin kaupunkitilan tavoittelun ihannetta. Suomessa Tapiolan puutarhakaupungin filosofia oli melkein suora kopio Mumfordin ajattelusta. Elämäkerran kirjoittajan mukaan Mumford tavoitteli äärimmilleen suunniteltua järjestystä satunnaisten kehityksen sijaan³ (Miller, 1986,). Mumfordin mukaan slummiutuvat kaupungit olivat kaukana siitä paratiisiin tilanteesta, joka vallitsi vielä 1800-luvun kylissä ja kaupungeissa. Paratiisiin paluu edellytti kuitenkin kylmää järkeä, oikeanlaista teknologiaa ja hyvää suunnittelua (Kargon, Molella, 2008): ”Hyvä suunnittelu merkitsee...lasta puuhamassa turvallisessa ja rauhallisessa maailmassa, rakastelevan parin leikkiä huoneessa, mihin syreenien tuoksu virtaa avoimesta ikkunasta, tai sirkkojen siritystä alhaalla levittäytyvästä puutarhasta” (Mumford, 1949, 362).

Suomessa hyvin vastaavalla tavalla ajatteli Tapiolan puutarhakaupungin isän tunnettu Heikki von Hertzen: ”Nykyiset suurkaupungit ovat suuria ihmismateriaalin tuhoajia. Suvut sammuvat. Ne eivät kestä kaupunkielämän paineita... nykyinen kaupunkimiljö, terrorisoivan liikenteen, jatkuvan hermojännityksen, pako-kaasujen, noen ja pölyn kyllästävä, on jo biologiselta kannalta katsottuna kelvoton ympäristö ihmiselle.” (von Hertzen 1956). Von Hertzenin toimittamassa Valtakunnan suunnittelu -lehdessä varoiteltiin Tukholman, Lontoon ja New Yorkin slummiutuvien kaupunkien kohtalosta, jos vaurastumisen alkuun päässeet suomalaiset eivät pidä varaansa.

Jane Jacobs (1961) vertasi Mumfordin romanttista kaupunki-ideaalia 1800-luvun tehdaskaupunkeihin, joissa järjestyksestä vastasivat patruunat yhdessä opettajien ja vanhempien kanssa. Hänen mukaansa Mumfordin ja myös

³ ”It [was] a question of order versus disorder, of disciplined, or well-planned urban development versus a more haphazard, hit-or-miss approach,” (Miller, 1986,)

von Hertenin ideaali perustui paternalismiin ja siihen, että vain joillain on oikeus ja kyky suunnitella ja toteuttaa kaupunkia.

Jacobs oli kuitenkin samaa mieltä Mumfordin kanssa, että modernistinen kaupunkisuunnittelu ylenkatsoi kaupunkia, koska se ylenkatsoi ihmisyyhteisöjä ja ihmisten toimintaa niissä. Kaikkein tuhoisinta oli eri toimintojen, kuten asumisen, liiketoiminnan ja työpaikkojen erottelu. Erottelut tuhoavat yhteisöjä ja liiketoimintaa luomalla eristettyä ja toimimatonta kaupunkitilaa. Eri toimintoja pitää tietoisesti sekoittaa, jotta katutilassa olisi toimintaa kaikkina aikoina päivästä. Lyhyet korttelivälit mahdollistavat suuren jalankulkijoiden läpäisyvirran. Rakennuskannassa pitää olla eri-ikäisiä rakennuksia. Tämä mahdollistaa erilaisiin taloudellisiin resursseihin pohjautuvien toimintojen monimuotoisuuden. Vain tiivis kaupunkirakenne mahdollistaa riittävän volyymin eri toimintojen elävyyden ylläpitämisen.

Jane Jacobs kuvasi kaupunkia uusimpien systeemiteoreettisten suuntausten mukaan 'organisoiduksi kompleksisuudeksi' (Weaver 1948). Weaverin klassikkoartikkelin mukaan yksinkertaisimmillaan ja hallittavimmillaan systeemit ovat silloin kuin tarkastellaan kahden kappaleen välistä mekaniikkaa. Lähes yhtä helppoa on hallita systeemiä, joka koostuu määrällisesti suuresta joukosta tosistaan riippumattomia tekijöitä, joita ei hallitse mikään yksittäinen organisoitumisen periaate ('disorganized complexity'). 1800-luvulla kehittynyt tilastotiede sopi 'ei organisoidun kompleksisuuden' tilan hallintaan ja mallintamiseen. Le Corbusierin, mutta yhtäläillä vaikkapa Eliel Saarisen (1943) tai Mumfordin maailmassa, tilastollisella analyysillä on tärkeä paikkansa.

'Organisoitu kompleksisuus' ('organized complexity') on vaikeimmin hallittava kokonaisuus ja juuri tähän 1950-luvulla käynnistyneeseen systeemiteoreettiseen näkökulmaan Jane Jacobs tukeutui omassa analyysissään. Organisoidun kompleksisuuden oloissa, vastoin modernistien tai Mumfordin käsitystä,

kaupunkia ei voi lähestyä tilastollisesti keskiarvoina ja laskelmina sosiaalisen insinööritoiminnan keinoin ('social engineering'). Kaupunki on emergentti ja jatkuvasti kehkeytyvä kokonaisuus, jossa yksi plus yksi on enemmän kuin kaksi. Kaupunkielämään kuuluu yllätyksellisyys ja spontaani järjestys. Kehitystä voidaan hallita ehkä vain pienessä mittakaavassa, esimerkiksi korttelikohtaisesti.

Jane Jacobs korosti elävyyttä ja suunnittelemattomuutta korkeammalle kuin järjestystä ja tehokkuutta (vrt. Lefebvren (1992) rytmianalyysi). Voisiko myös tästä ottaa oppia työelämään, jota tänä päivänä hallitsevat erilaiset toiminnanohjausjärjestelmät ja yksidimensi-onaalisuus ja kaikkinaisen raportointipakko? Itseorganisotuvalla kehityksellä on puolensa niin työelämässä kuin kaupunkikehityksessä.

Lähteet:

Beckert J (2016) *Imagined Futures. Fictional expectations vs. rational expectations.* London: Harvard University Press

Le Corbusier. (1929/1987). *The city of tomorrow and its planning.* New York: Dover Publications.

Daffara, P (2004): *Macrohistory and City Futures.* *Journal of Futures Studies*, 9(1), 13-30.

Florida, R. (2002). *The Rise of the Creative Class: And How it's transforming work, leisure, community and everyday life.* New York: Perseus Book Group.

Halava I., Pantzar M. (2010) *Kuluttajakansalaiset tulevat. Miksi työn johtaminen muuttuu.* EVA raportti.

Jacobs, J. (1961/1993) *The death and life of great American cities. The Modern*

Osaamistiedolla helpotusta kohtaanto-ongelmaan

Perttu Jämsén¹ – Paavali Kukkonen²

Johdanto

Suomalaisiin työmarkkinoihin liitetty kohtaanto-ongelma on ollut tuttu termi työpoliittisessa keskustelussa jo 1990-luvun laman jälkeisistä vuosista alkaen. Käytämme tässä katsauksessa kohtaanto-ongelman määritelmänä tilannetta, jossa työmarkkinoilla on yhtäältä merkittävä määrä työnhakijoita ja toisaalta vaikeuksia löytää sopivaa osaamista tarjolla oleviin työtehtäviin. Määritelmämme eroaa perinteisestä siltä osin, että tässä kirjoituksessa pyrimme tarkastelemaan kohtaanto-ongelmaa koko työmarkkinoiden – ei vain työttömien työnhakijoiden ja avoimien työpaikkojen välisenä problematiikkana. Katsauksessa esitellään ajatuksiamme siitä, miten nykyistä laajempi ja avoimempi informaatio sekä työllisten että työttömien osaamisesta voisi osaltaan helpottaa työn kysynnän ja tarjonnan sujuvaa kohtaamista teknologisoituvassa toimintaympäristössä.

Ajattelumme taustalla vaikuttaa havainto siitä, että eri osapuolten tekemät aloitteet, joiden tavoitteena on suoraan työn kysynnän tai tarjonnan edellytyksiin vaikuttaminen, ovat viime vuosina johtaneet tilanteisiin, joissa yhteiskunnallinen tilanne kärjistyy. Uskomme, että työn markkinoiden – kuten useimpien muidenkin markkinoiden – toimintaa voidaan parantaa markkinoilla vallitsevan informaation laatua ja määrää kasvattamalla. Laadukas ja ajantasainen osaamistieto olisi myös omiaan parantamaan luottamusta työn markkinoiden oikeudenmukaiseen ja tasapuoliseen toimintaan.

Kirjoitus perustuu Sitrassa vuosina 2015–2017 toimineen Työelämän taitekohtat -avainalueen työhön, lukuisten asiantuntijoiden kanssa järjestettyihin keskusteluihin sekä tilaisuuksiin joita Sitra on järjestänyt Uusi työelämä ja kestävä talous -teeman puitteissa. Sitran visiona on Suomi, joka menestyy kestävästä hyvinvoinnista.

¹ Perttu Jämsén, VTM, asiantuntija, Sitra

² Paavali Kukkonen, valt. ja fil. yo., asiantuntija, Sitra

edelläkävijänä. Myös tämän katsauksen lähestymistapa on visioiva ja pyrkii Sitran roolin mukaisesti hahmottamaan sellaisia kehityssuuntia, joiden katsomme edistävän työmarkkinoiden sujuvaa toimintaa ja positiivista työllisyyskehitystä.

Kohtaantoon vaikuttavista tekijöistä

Työvoiman ja sen osaamisen sekä avoimien työpaikkojen ja piilevien työmahdollisuuksien kohtaamiseen vaikuttavat useat eri tekijät. Kohtaantoon liittyvissä ongelmissa on joskus kyse yksittäisistä asioista, kun taas toiste useampi tekijä esiintyy samanaikaisesti. Useimpien kohtaanto-ongelmaa selittävien taustatekijöiden syyt ovat syvällä yhteiskunnallisissa rakenteissa, jolloin niiden muuttaminen nopeasti on tyydyttävällä tavalla vaikeaa.

Keskeisimpiä kohtaantoon heikentävästi vaikuttavista tekijöistä on se, ettei tarjolla olevan työvoiman osaaminen vastaa kysyntää laadullisessa merkityksessä. Osaamisessa on kyse kokonaisuudesta: eri tehtävissä eri tavoin tarvittavista kyvykkyyksistä sekä vaadittavasta koulutuksesta tai erityisosaamisesta.

Käynnissä olevan teknologian nopean kehityksen arvioidaan vaikuttavan niihin kyvykkyyksiin, joita työelämässä menestyminen yksilöiltä edellyttää. Koneiden tai tekoälyn suorittaman työn ja ihmisen tekemän työn yhteensovittaminen alleviivaa erityisesti ihmisten sosiaalisia, keskinäiseen vuorovaikutukseen ja luovaan ongelmanratkaisuun painottuvia kykyjä. Jatkuva muutos ja työelämän sirpaloituminen edellyttää työntekijältä toistuvaa osaamisen päivittämistä. Näin oppimaan oppimisen merkitys, resilienssi ja kognitiivinen joustavuus korostuvat.

Suomalaisen koulutusjärjestelmän kehittämisessä on herätty laajalti muuttuvassa toimintaympäristössä korostuvien kyvykkyyksien merkitykseen. Tätä on pyritty huomioimaan tuoreissa sitä koskevissa uudistuksissa. Erityisen merkityksellisiä tästä näkökulmasta ovat lapsuudessa tapahtuvat toimet, mikä puoltaisi perusopetuksen uudistamisen lisäksi myös

varhaiskasvatuksen laajentamista. Kyvykkyydet kehittyvät myös voimakkaassa vuorovaikutuksessa ympäröivän kulttuurin kanssa. Molemmat näistä tekijöistä korostavat kyvykkyyksiin liittyvien valmiuksien kehittymisen hitautta, mikä osaltaan vahvistaa työelämän murrokseen liittyviä uhkakuvia.

Kyvykkyyksien lisäksi osaamisessa on tietysti kyse myös soveltuvasta koulutuksesta, sen tarjoamista tiedollisista ja käytännöllisistä valmiuksista. Riittävän koulutustason ja -sisältöjen sekä tarpeita vastaavien koulutusmäärien ennakoinnin rinnalla kohtaannon parantamisessa korostuu työssä tapahtuva osaamisen päivittäminen, sekä työuran aikainen uudelleen koulutautuminen ja täydennyskoulutus.

Jo pitkään käynnissä olleesta ja laajasta elinikäistä oppimista koskevasta keskustelusta huolimatta sen vaikutukset koulutustarjontaan, joustaviin opiskelumahdollisuuksiin ja rahoitusjärjestelmään ovat jääneet tarpeisiin nähden heikoiksi. Erityisesti työurien aikaiseen oppimiseen liittyvien tarpeiden ennakoidaan yhä kasvavan. Jos tähän tarpeeseen ei kyetä tyydyttävällä tavalla vastaamaan, on riskinä että työmarkkinoiden polarisoituminen kasvaa ja kohtaanto-ongelma pahenee siltä osin kun on kyse osaamisen ja tarpeiden laadullisesta vastaamattomuudesta. Tältä osin vaikea tilanne on tosiasiaa jo käsillä, mitä ilmentää suhdanteista riippumaton heikolle tasolle asettunut työllisyysaste.

Toinen kohtaanto-ongelmaa määrittävä tekijä on se, että osaamisen tarjonnan ja kysynnän maantiede ei täsmää. Asuntomarkkinoiden, sekä toimivan liikenneinfrastruktuurin ja -palveluiden merkitys yksilöllisille valinnoille on erittäin suuri – useimmiten ratkaiseva. Asuntomarkkinoihin sekä työssäkäyntialueiden muodostumiseen ja toimivuuteen vaikuttavan infran rakentuminen on voimakkaasti sidoksissa poliittisiin päätöksiin ja sen muodostamiin ohjausjärjestelmiin. Myös niiden puutteilla on merkitystä: yhtenä syynä työmarkkinoiden toimivuutta heikentävään pääkaupunkiseudun

asumiskustannusten voimakkaaseen nousuun on ollut pitkäaikainen asuntotuotannon alikaa-voitus.

Asuntojen määrää, saatavuutta ja hintoja, sekä liikkumista koskevien päätösten rinnalla on oma merkityksensä myös verrattain suurella omistusasumisen osuudella. Ihmisten omaisuuden ja pääomien sitoutuminen itse asuttuun asuntoon tai kiinteistöön vähentää hyvin ymmärrettävästi liikkuvuutta työmarkkinoilla. Asumismuotojen rakenteen kielteisiä vaikutuksia työmarkkinoiden dynamiikalle korostavat maan suuret maantieteelliset etäisyydet sekä omaisuuden arvon näkökulmasta kärjistyvä alueellinen kehitys. Yhdyskuntarakenteen sekä yksilöiden asumista ja sen omistamista koskevien arvostusten osalta merkittävät muutokset ovat hitaita. Jos maantieteelle ei paljoa voida, jonkinlaista helpotusta voidaan etsiä digitaalisen työ kulttuurin edistymisestä sekä liikennettä ja sen palveluita kehittämällä.

Kolmantena työn kysynnän ja tarjonnan kohtaantoon liittyvänä ulottuvuutena nousevat esiin työn vastaanottamiseen vaikuttavaan sääntelyyn ja etuusjärjestelmiin liittyvät tekijät. Tällöin keskustellaan kynnyksistä ja kannusteista. Sääntelyn etuna on se, että maantieteellisiin haasteisiin ja osaamiseen laatuun liittyviin kysymyksiin verrattuna työmarkkinoiden dynamiikkaa lisääviä uudistuksia voidaan tehdä nopeammin. Toki edellä mainitut tekijät rajoittavat huomattavasti sääntelyn tehokkuutta. Työn vastaanottamisen kynnyksiin ja kannusteisiin kytkeytyy kuitenkin voimakkaasti yhteiskunnallisesti jakavia kysymyksiä, jotka liittyvät niin arvoihin, oikeudenmukaisuuden kokemukseen kuin yhteiskunnalliseen tulonjakoon.

Sitran työelämä tutkimuksessa (2017) nousee esiin neljäs kohtaanto-ongelmaa vahvistava tekijä: vajavainen tieto osaamisen kysynnästä ja tarjonnasta. 5000:lle vastaajalle osoitetussa kyselytutkimuksessa selvisi että vain noin joka viides suomalainen olisi valmis kertomaan työhaustaan sosiaalisessa mediassa. Kuitenkin neljä kymmenestä olisi valmis jakamaan työelämä-

tietojaan nykyistä avoimemmin, mikäli tämä parantaisi heidän asemaansa työmarkkinoilla. Vaikuttaisi siis siltä että potentiaalia nykyistä avoimempaan osaamistiedon jakamiseen olisi olemassa. Myös suomalaisten LinkedIn-käyttäjien tasainen kasvu voi olla merkki avoimuuden kulttuurin leviämisestä osaamistietojen alueelle.

Mainittu kyselytutkimus osoittaa myös että mahdollisia työpaikan vaihtajia on työmarkkinoilla merkittävä määrä. 14 % työllisistä kertoo hakevansa parhaillaan uutta työpaikkaa ja yli puolet olisi valmiita vaihtamaan, jos sopiva tulisi vastaan. Mutta kun vastaajilta kysytään, mitkä tahot tuntevat osaamisesi tällä hetkellä, rajoittuvat vastaukset lähinnä nykyiseen esimiehen tai TE-toimistoon. Tämä havainto vahvistaa kuvaa, jonka perusteella työn markkina – erityisesti työssä olevien osalta – toimii hyvin rajatun osaamistiedon varassa. 67 % kaikista vastaajista kertoo kuitenkin että potentiaaliset työnantajat saisivat tutustua heidän työelämätietoihinsa kun tavoitteena olisi työpaikan löytäminen. Väitämmekin, että tästä työpaikan vaihtamiseen ja uusien haasteiden tavoitteluun suuntautuvasta potentiaalista realisoituisi merkittävä osa, mikäli uudesta työstä haaveilevien henkilöiden osaaminen olisi avoimemmin mahdollisten työnantajien nähtävissä. Tämä ei toki tarkoita sitä että kenen tahansa tulisi päästä käsiksi kenen tietoihin tahansa, vaan osaamista ja kyvykkyyksiä tulisi voida tarkastella erityisesti rekrytointiprosessin alkuvaiheessa anonyymisti.

Kohtaanto-ongelman juurisyistä tietovajeen helpottaminen olisi vähiten resursseja vaativa ratkaistavaksi. Vaikka tiedon lisääminen vaatisi niin rakenteellisia ratkaisuja kuin kulttuurista muutosta, olisi sen saralla vaikutuksia saatavissa suhteellisen nopeasti. Myös työmarkkinoiden dynamiikkaan vaikuttavaa sääntelyä muuttamalla vaikutukset voivat olla nopeita, mutta tiedon lisäämisellä saavutettavat ratkaisut eivät sisällä vastaavia voimakkaita yhteiskunnallisia arvo- ja eturistiriitoja.

Haetaanpa vastauksia kohtaanto-ongelman helpottamiseen sitten osaamista kehittämällä, maantieteellisten raja-aitoja murtamalla tai tietoa lisäämällä, ei työn organisoimisen juridisella muodolla ole ratkaisevaa merkitystä. Edellä mainitut kolme juurisyytä patoavat työmarkkinoiden toimivuutta huolimatta siitä, tehdäänkö työ palkansaaja-asemassa ja millaisessa suhteessa, vai esimerkiksi yrittäjänä tai itsensä työllistäjänä. Sen sijaan kynnyksiin ja kannusteisiin liittyvät kysymykset ovat työn organisoimisen haasteiden ytimessä.

Katse työmarkkinoiden kokonaisuuteen

Työmarkkinoiden kohtaanto ymmärretään yhteiskunnallisessa keskustelussa suppeasti. Ongelma määritellään avoimien työpaikkojen vaatimusten ja vapaana olevan osaamisen kohtaamisesta käsin, ja kohtaannon toisena osapuolina nähdään vain avoimeksi ilmoitetut työpaikat ja työttömät työnhakijat. Kysymys on kuitenkin paljon laajemmasta asiasta, sillä merkittävä osa kohtaamisista tapahtuu tilastoinnin ulkopuolella.

Ratkaisujen etsiminen ensisijaisesti akuutin työttömyyden ja työvoimatarpeiden näkökulmasta on ymmärrettävää, sillä ne ovat kohtaantoon liittyvistä ongelmista näkyvimpiä ja ilmeisimpiä. Sitkeässä istuva tottumus rajaa kuitenkin käytännössä työvoimapolitiikan alaa tavalla, joka ei ole kokonaisuuden kannalta edullista. Vaikka työmarkkinoiden dynamiikan tarkasteleminen laaja-alaisesti voi tuntua itsestään selvyydeltä, niin väitämme, ettei se sitä tällä hetkellä ole. Huomion kiinnittäminen koko työmarkkinan kohtaannon vahvistamiseen vaatii systeemistä muutosta, sekä uudenlaista hahmottamisen tapaa itsestään selvältä tuntuvassa asiassa.

Virta-varanto -tarkastelut ja muut työttömyyden ja työn välisestä liikkeestä kertovat tunnusluvut ovat tärkeitä indikaattoreita, mutta rajaavat tarkastelua julkisen työnvälityksen kohderyhmään ja kertovat vähemmän koko työn

markkinan toiminnasta. Volyyymiltään merkittävästi suuremmat virrat liittyvät työstä työhön vaihtamiseen, jolloin huomiota tulisi kasvavasti keskittää siihen, että työpaikan vaihtaminen tapahtuisi mahdollisimman usein ilman uutta alkavaa työttömyysjaksoa. Uskoaksemme laaja ja laadukas osaamistieto voisi tukea tässä tavoitteessa paitsi työnantajia, myös yksilöitä jotka voisivat hyödyntää osaamistietojaan ennakoivasti ja tavoitteellisesti työpaikkaa vaihtaessaan.

Työmarkkinoiden dynamiikan lisääntyminen parantaisi selvästi myös työttömien työnhakijoiden asemaa. Mitä enemmän työmarkkinoilla toteutuu siirtymiä työstä työhön, sitä useammin niillä avautuu uusia työtilaisuuksia joihin myös työtön voi työllistyä. Vastaavasti, mitä staattisempi työmarkkina on, sitä vaikeampaa työttömän on myydä sillä onnistuneesti omaa osaamistaan ja työllistyä uudelleen.

Edellä mainittu potentiaalisten työpaikan vaihtajien suuri määrä työmarkkinoilla kertoo myös siitä, että moni on työssä, jossa oma potentiaali ei ole parhaassa mahdollisessa käytössä. Tavoitteena tulisikin olla mahdollisimman monen yksilön kyvykkyyksien ja osaamisen kohdentuminen työhön jossa yksilöiden inhimillinen potentiaali realisoituu mahdollisimman hyvin. Tähän tavoitteeseen pyrkimisen voi ennakoida palvelevan koettua hyvinvointia työssä, lisäävän työn imua ja tuottavuutta sekä pidentäen viime kädessä myös työurien kestoa.

Huomion kiinnittäminen koko työmarkkinan kohtaantoon sisältää merkittävää potentiaalia tuottavuuden ja hyvinvoinnin lisäämiseen. Vaikka vaikuttavuuden mittaaminen olisikin haastavaa, ovat potentiaaliset hyödyt niin ilmeisiä että asiaan kannattaa tarttua. Työmarkkinoiden dynamiikan lisäämiseksi kaivataan aloitteita, joissa huomio kohdentuu yksilöiden kyvykkyyksien ja osaamisen vapauttamiseen yhteiskunnan käyttöön. Toimia tulisi suunnata myös tähän liittyvien esteiden poistamiseen ongelmalähtöisen lähestymisen sijaan.

Kysymys ei kuitenkaan ole vain rakenteista, vaan työpaikan vaihtoon halukkaiden täysin

avoin hakeutuminen urallaan eteenpäin edellyttäisi työyhteisöissä merkittävää kulttuurinmuutosta, johon tuskin ollaan laajasti vielä valmiita. LinkedIn ja muut yhteisöpalvelut, joiden tehokkuus yksilön näkökulmasta perustuu omien osaamistietojen hyödyntämiseen, ovat osaltaan edistäneet tätä kulttuurinmuutosta.

Vaikka kohtaanto-ongelma on osoittautunut luonteeltaan sitkeäksi, ei sitä tarvitse välttämättä nähdä viheliäisenä ongelmana. Uskomme että osittain kohtaanto-ongelmassa on kysymys informaatiopuutteista, joita voidaan yhteisin toimin optimoida. Teknologian kehittyminen tarjoaa tähän jatkuvasti parempia mahdollisuuksia. Käynnissä oleva kulttuurin muutos sosiaalisen median käyttöön liittyvine tottumuksineen merkitsee yksilötason valmiuksien lisääntymistä informaation jakamisessa. Jos käsillä oleviin mahdollisuuksiin ei tartuta, on aiheellista kysyä, miksi näin ei tehdä? Onko syynä nykyisten työmarkkinoiden portinvartijoiden aseman puolustaminen, tiedon pelko, vai jokin muu?

Avoimemman osaamistiedon ja teknologian mahdollisuudet

Teknologian kehitys on ollut viimeisten vuosikymmenten aikana kiihtyvää. Laskentatehon ja tallennetun tiedon määrän osalta kehitys on ollut eksponentiaalista, mikä vaikeuttaa teknologian tarjoaminen mahdollisuuksien hahmottamista etukäteen tai edes samassa tahdissa kehityksen kanssa. Uutta teknologiaa hyödynnetään työllistävässä liiketoiminnassa laajasti. Uutiset massiivisista irtisanomisista yhä useammilla toimialoilla ovat arkipäiväistyneet, ja radikaalit muutokset työvoimaintensiteetissä ja osaamistarpeissa ovat tosiasia myös teknologisesti kypillä toimialoilla, jollaiseksi esimerkiksi pankkitoimiala voidaan mieltää. Teknologian kehittyminen kiihdyttää sykliä, jossa työssä tarvittavaa osaamista hankitaan, hyödynnetään työmarkkinoilla ja tarvittaessa uudistetaan. Osaamisen ”parasta ennen” -päivämäärä tulee teknologisoituvassa työelämässä entistä nopeammin vastaan.

Muuttunut tilanne vaatii myös työnvälitystoinnin osalta osuvampaa ennakointia ja toimintatapojen ennakoluulotonta uudistamista.

Edellä olemme kuvanneet sitä lupausta, jonka informaation laadun kehittämiseen ja parempaan hyödyntämiseen työmarkkinoilla sisältyy. Miten jatkuvasti kehittyvää laskentaa ja kumuloituvaa dataa sitten voisi hyödyntää? Samaa aikaan kun muilla toimialoilla hotelli- bisneksestä liikkumiseen ja tavarantuotantoon liiketoimintalogiikat uudistuvat informaatiota avaamalla ja hyödyntämällä, toimii työn markkina edelleen verrattain rajatun tiedon varassa.

Erot informaation hyödyntämisessä tulevat parhaiten esiin kun työn markkinoiden toimintaa verrataan vaikkapa asuntomarkkinoihin: olisi perin hankalaa, jos kaikki asunnon ostajat hankkisivat asuntonsa avoimella ilmoituksella, eli kertoisivat eri medioissa halustaan ostaa asunto. Seuraavaksi kaikki halukkaat myyjät lähestyisivät asunnon ostajaa omilla myyntitarjouksillaan. Koska yleensä ostetaan vain yksi asunto, tarkoittaisi se väistämättä sitä, että suurin osa myyjistä tekisi valtavasti tuottamatonta työtä. Työn markkinat kuitenkin toimivat edelleen pääosin edellä kuvatulla tavalla. Työpolitiikassa olisikin järkevää pohtia systemaattisesti sitä, miten osaamisen kysyntä ja tarjonta saataisiin nykyistä paremmin näkyviin ja hyödynnettäväksi. Tätä tavoitetta edistävissä tulevilla kokeiluissa olisi erityisen tärkeää kuulla käyttäjien ääntä. Kehitystyön on aidosti ohjaututtava sen mukaan millaisia palveluita työn etsijät ja erityisesti työn tarjoajat arjessaan käyttäisivät.

Nähdäksemme työn markkinoilla vielä toistaiseksi myydään ja ostetaan osaamista hyödykkeenä, jonka hyötyä arvioidaan rajallisen tiedon valossa. Tämän hyödyn luotettavampi arviointi olisi mahdollista, mikäli osaamisen ostajilla – perinteisemmin työnantajilla – olisi käytettävissään laajaa ja laadukasta tietoa siitä, millaista osaamista työn etsijöillä tai halukkailla työpäikan vaihtajilla on tarjolla. Tämä voisi osaltaan madaltaa palkkaamiskynnystä.

Vaikka työn kysyntä – eli avoimet työpaikat – ovat merkittävästi paremmin näkyvillä kuin osaamisen tarjonta, rekrytoi suuri osa työnantajista kuitenkin sammutetuin lyhdyin. On arvioitu että kolme neljästä työpaikasta ei tule koskaan avoimeen hakuun, ja mikäli arvio pitää suurin piirtein paikkansa, ei kysyntätiedonkaan näkyvyys työn etsijöihin päin ole optimaalisella tasolla. Kun vielä muistamme että vaikkakin harvaan, niin ainakin osaan avoimista työpaikoista palkataan työtön työnhakija, näyttäisi selvältä, että lisääntynyt dynamiikka parantaisi myös työttömien mahdollisuuksia työllistyä.

Yhteenveto

Teknologian kehittyminen ja talouden globalisaatio hävittävät tai siirtävät suomalaista työtä, ja tarve työurien aikaiselle jatkuvalle oppimiselle korostuu. Kohtaanto-ongelmaa voidaan nähdäksemme hallita parhaiten osaamista uudistamalla ja osaamistietoa laajasti hyödyntämällä. Siltä osin kun kyse on uusista teknologisista ratkaisuista, on jo olemassa toimijoita jotka kykenevät esimerkiksi yritysten kasvuindikaattoreihin ja muuhun avoimeen dataan perustuen ennakoimaan tulevia rekrytointitarpeita. Toisaalta myös yksilöiden osaamisen tunnistamisen ja sanoittamisen tueksi on luotu ja luodaan jatkuvasti uusia työkaluja.

Pitkällä aikavälillä uuden teknologian ja osaamistietojen hyödyntäminen voisi tarjota mahdollisuuden siirtää työttömien aktiivisuuden painopistettä ahkerasta työn hakemisesta kohti uusien taitojen oppimista ja osaamisen kehittämistä esimerkiksi opiskelemalla. Tällöin kehitettäisiin tosiasiallisesti työn tekemisen valmiuksia työn hakemisen valmiuksien sijaan. Jo aiemmin on osoitettu että koulutus on erinomaisen kannattava sijoitus yksilölle, ja panostukset osaamiseen tulisikin nähdä myös kansantaloudellisesti tuottavana sijoituksena tulevaisuuteen.

Kaiken kaikkiaan on syntynyt tarve uudentalaiselle yhteiselle hahmottamiselle, jossa kyetään katsomaan osaamisen kysynnän ja tarjonnan kokonaisuutta eri osapuolten perinteisten int-

ressien yli. Teknologian kehittymisen ja talouden globalisaation heittävä haaste osaamiselle, työllisyydelle ja osallisuudelle on yhteinen, eikä sitä voida parhaalla mahdollisella tavalla ratkaista edunsaajaryhmien erityisistä intresseistä käsin. Tästä syystä yhteisen näkemyksen ja luottamuksen rakentaminen aiheen tiimoilta on erityisen tärkeää.

Työvoimahallinnossa selvitetään parhaillaan mahdollisuuksia uudenlaisen osaamisen markkinapaikan rakentamiseen Työmarkkinatoripilotissa. Tämä on mielestämme askel oikeaan suuntaan, sillä pilotin myötä saamme oppeja erilaisten teknologisten ratkaisujen hyödyistä ja tehokkuudesta kohtaannon edistämisessä. Työmarkkinatorissa on nähdäksemme kysymys myös ajattelutavan muutoksesta: työvoimahallinnon rooli nähdään tässä pilotissa aikaisemmasta poikkeavalla tavalla, jossa sillä palvelun tilaajan ja tuottajan sijaan onkin mahdollistava, työn markkinoiden tasapuolista ja tehokasta toimintaa varmistava rooli.

Osaamisteema näkyy vahvasti myös Sitran juhluvuoden ohjelmassa. Ratkaisu 100 –haastekilpailun teema on tänä vuonna ”Kaikkien osaamisen käyttöön”. Haastekilpailussa on noussut esiin erittäin lupaavia ratkaisuja erityisesti yksilöiden osaamisen tunnistamiseen. Tämä vahvistaa käsitystämme siitä, että uudenlaiset ratkaisut myös kohtaanto-ongelmaan ovat osin jo käsissämme. Osaamisen tunnistaminen onkin täysin ratkaisevassa asemassa työmarkkinoiden kohtaannon edistämisessä: ilman yksilötason syvällistä ymmärrystä omasta osaamisesta eivät teknologiset ratkaisutkaan auta, sillä juuri tästä tiedosta ja sen avaamisesta nousevat sen mahdollisuudet kohtaanto-ongelman helpottamisessa.

Lähde: Sitran työelämähankkeen raportti <https://www.sitra.fi/uutiset/tyoelamatutkimus-2017-yli-puolet-suomalaisista-vahtanut-ammattia-tai-alaa/>

Minne uudet työpaikat syntyivät vuonna 2016?

Tallamaria Maunu¹

Johdanto

Vuonna 2016 syntyi 252 000 uutta työpaikkaa eli 26 000 enemmän kuin vuonna 2015. Työpaikkoja myös tuhoutui runsaasti, ja kokonaisuudessaan työllisyys kasvoi 11 000 hengellä.

Vuoden 2016 rekrytointeja ja uusien työpaikkojen syntymistä koskeva analyysi on neljäs TEM:n tekemä Tilastokeskuksen Työnantajahaastattelun mikroaineistoon perustuva analyysi (Maunu – Räisänen 2017). Käytetty aineisto on edustava otos suomalaisista toimipaikoista, joissa on vähintään yksi palkattu henkilö. Analyysissa tarkastellaan, millaisissa tilanteissa luodaan uusia työpaikkoja sekä miten yleisiä ovat rekrytointiongelmien.

Toimipaikoilta, jotka ovat rekrytoineet työntekijän haastattelua edeltävien kolmen kuukauden aikana, on tiedusteltu rekrytoinnin syytä. Vaihtoehtoina on ollut esimerkiksi edellisen työntekijän jääminen eläkkeelle, jolloin kyse on poistumasta – rekrytoinnin syy on poistuman korvaaminen. Edelleen toiseen työpaikkaan siirtyneen työntekijän tilalle palkkaamisessa on kyse vaihtuvuuden korvaamisesta. Uusia työ-

paikkoja sen sijaan ovat ne, joissa haettiin tekijää uuteen tehtävään tai tarvittiin lisää työntekijöitä (olemassa oleviin tehtäviin).

Analyysissa kuvataan, millaisia ovat toimipaikat, joihin syntyy uusia työpaikkoja, sekä henkilöt, joita palkataan uusiin työpaikkoihin. Tarkastelussa eivät kuitenkaan ole esimerkiksi liiketoiminnalliset, palvelutuotantoon tai julkisen sektorin budjetteihin liittyvät tekijät, jotka ratkaisevat sen, onko työvoimalle tarvetta.

Analyysissa tarkastellaan rekrytointeja niin vakinaisiin kuin määräaikaisiin työsuhteisiin. Erikseen tarkastellaan lyhyitä korkeintaan kolmen kuukauden määräaikaisia työsuhteita. Yli 40 % määräaikaisista työsuhteista on kestoltaan korkeintaan kolme kuukautta. On siis hyvä huomata, että rekrytointien määrä ei ole sama asia kuin työllisten määrä vuositasona. Osa vuoden aikana luoduista uusista työpaikoista tuhoutuu saman vuoden aikana, ja monilla kausi- ja projektiluonteisilla aloilla, kuten rakentamisessa ja maataloudessa, työpaikkoja luodaan ja tuhoetaan uudelleen vuoden kierron projektien keston mukaan.

¹ Tallamaria Maunu, VTL, erikoissuunnittelija, työ- ja elinkeinoministeriö

Työvoiman haku ja uudet työpaikat

Vuonna 2016 noin 45 500 toimipaikkaa haki vakinaisia työntekijöitä ja noin 56 600 toimi- paikkaa määräaikaista. Kaikkiaan haettuja henkilöitä 561 000, joista 76 % määräaikaista. 47 % rekrytoineista toimipaikoista kertoi, että rekrytoinnin syynä oli uusi työpaikka. Osuus on kasvanut kahdesta edellisestä vuodesta: vuonna 2014 ja 2015 osuudet olivat 41 % (molempina vuosina). Koska toimipaikka on voinut rekrytoida vuoden aikana useamman henkilön, rekrytointisyiden jakauma on erilainen, kun tarkastellaan rekrytoinnin syitä haettujen työntekijöiden näkökulmasta. Vuonna 2016 uuden työpaikan syntymisen vuoksi rekrytoitujen osuus kaikista rekrytoituista henkilöistä oli 37 %, kun vuonna 2014 se oli 32 % ja vuonna 2015 38 %.

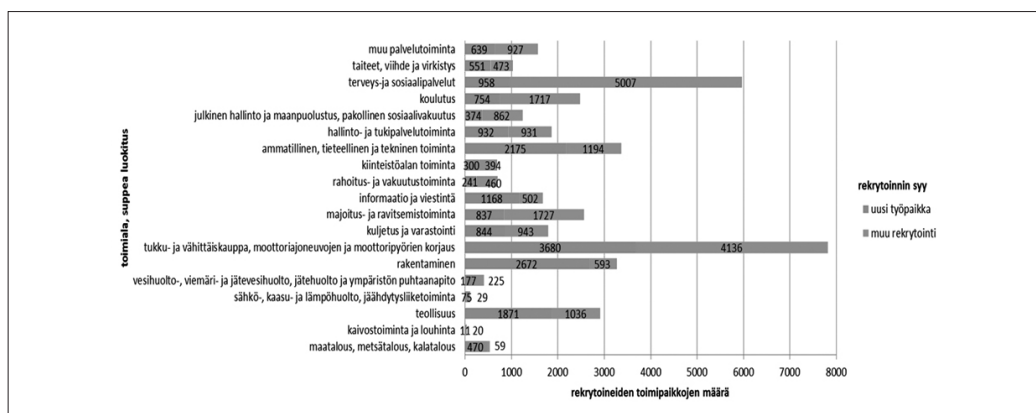
Rekrytoineista toimipaikoista suurimmat haettujen henkilöiden määrät olivat niillä toimipaikoilla, jotka ilmoittivat rekrytoinnin syyksi uuden työpaikan. Määräaikaisiin työsuhteisiin hakeneilla toimipaikoilla haettujen henkilöiden määrä oli suurempi kuin vakinaisiin työsuhteisiin hakeneilla. Aineistossa on jonkin verran toimipaikkoja, joissa rekrytointien määrä on hyvin suuri: useita satoja henkilöitä. Kuitenkin jakauman häntä on oikealle on hyvin pitkä, eli enemmän kuin joitain kymmeniä työntekijöitä rekrytoineita toimipaikkoja on hyvin vähän.

Ei liene yllättävää, että suhteellisesti eniten uusia työpaikkoja syntyy yrityssectorilla. Yrityksissä rekrytoidaan ylipäättään enemmän kuin julkisella sektorilla tai järjestöissä, ja yli puolet kaikkien yksityisten yritysten toimipaikkojen työvoiman hankinnasta on uusien työpaikkojen syntyä.

Rekrytoinnin syyt vaihtelevat eri toimialojen välillä sekä toimialojen suhteellisen pysyväisluontoisista ominaispiirteistä, että toimialan kysyntätilanteesta johtuen. Kausiluontoisilla aloilla, kuten esimerkiksi alkutuotannossa, voidaan perustaa kesä toisensa jälkeen kausityöntekijöiden määräaikaista työpaikkoja. Nämä ovat siis uusia työpaikkoja, jotka luodaan ja tuhoetaan toistuvasti. Rakennusosalalla on tyypillistä projektiluontoinen toimintamalli, jolloin tiettyyn projektiin palkataan siihen tarvittava henkilöstö, jolloin kyse on yleensä uusista työpaikoista.

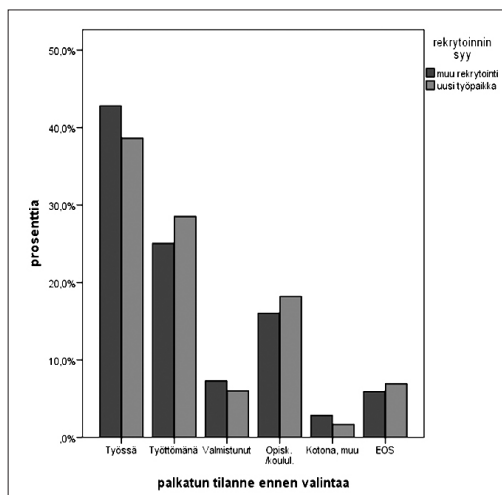
Uusia työpaikkoja syntyi vuonna 2016 suhteellisesti eniten maa-, metsä- ja kalatalouden, rakentamisen sekä sähkö-, kaasu- ja lämpöhuollon toimialoilla. Myös informaatio- ja viestintäalalla sekä teollisuudessa syntyi suhteellisesti paljon uusia työpaikkoja. Suhteellisesti vähiten uusia työpaikkoja syntyi sosiaali- ja terveysalalla, jolla rekrytointeja kaikkiaan oli päätoimialoista toiseksi eniten. Sosiaali- ja terveysalan rekrytoinnin syynä oli useimmiten poistuman tai vaihtuvuuden korvaaminen.

Kuvio 1. Uusien työpaikkojen synty ja muu rekrytointi, rekrytoineiden toimipaikkojen määrä

Suurin osa rekrytoiduista henkilöistä on ollut ennen rekrytointia töissä jossain muualla. Kuitenkin uusiin työpaikkoihin rekrytoidaan suhteellisesti harvemmin työssäolevia kuin muusta syystä tapahtuvissa rekrytoinneissa. Työttömiä sekä opiskelijoita tai koululaisia rekrytoidaan puolestaan suhteellisesti enemmän uusiin työpaikkoihin kuin korvaamaan poistumaa tai vaihtuvuutta.

Kuvio 2. Mistä henkilöt tulivat uusiin työpaikkoihin ja muihin rekrytointeihin, % toimipaikoista

Toimipaikan henkilöstömäärää tarkasteltaessa havaitaan, että pienimmissä, korkeintaan kymmenen henkilön toimipaikoissa, rekrytointi on ylipäättään harvinaista, mutta jos rekrytoidaan, rekrytoinnin syy on useammin uusi työpaikka kuin poistuman tai vaihtuvuuden korvaaminen. Henkilömäärältään suuremmista toimipaikoista suurempi osuus on rekrytoinut, mutta syynä on suhteellisesti useammin poistuman tai vaihtuvuuden korvaaminen.

Analyysia uusien työpaikkojen synnystä on tehty vuosien 2011–2016 osalta, ja osin samat tekijät näyttävät liittyvät uusien työpaikkojen syntyyn eri vuosina. Yrityssektorilla on koko tarkastelujakson ajan syntynyt suhteellisesti enemmän

uusia työpaikkoja kuin julkisella tai järjestösektorilla, mikä ei liene yllätys. Henkilöstömäärän kasvua odottavissa yrityksissä on luotu suhteellisesti useammin uusia työpaikkoja kuin niissä, jotka odottavat henkilöstömäärän pysyvän ennallaan tai laskevan. Suurimmissa yli 50 henkilön toimipaikoissa uusia työpaikkoja on luotu suhteellisesti vähemmän kuin pienemmissä, mutta vuosina 2014 ja 2015 henkilöstömäärän rooli oli epäselvä. Työttömän palkkaaminen on suhteellisesti yleisempää silloin, kun rekrytoinnin syy on uusi työpaikka. Sen sijaan työsuhteen vakinaisuus tai määräaikaisuus sekä kokoaikaisuus tai osa-aikaisuus ovat vaihdelleet suhteessa uusien työpaikkojen syntyyn: joinakin vuosina uusiin työpaikkoihin on rekrytoitu suhteellisesti enemmän vakinaisia, toisina vuosina määräaikaisia, ja sama pätee työajan suhteen.

rekrytointikanavat, rekrytoinnissa esiintyneet vaikeudet ja työvoimapula

Haastattelussa rekrytoineilta työnantajilta on kysytty myös, mitä kanavia he käyttivät työntekijän hankintaan ja millä kanavalla oli suurin merkitys. Vaihtoehtoina on ollut mm. TE-toimisto, ilmoitus lehdessä, ilmoitus omilla internetsivuilla, sosiaalinen media ja yhteydenotot entisiin työntekijöihin tai –hakijoihin. Eniten mainintoja saivat TE-toimisto ja yhteydenotot entisiin työntekijöihin ja –hakijoihin. TE-toimiston rooli on suurin silloin, kun työnantaja on käyttänyt useita (vähintään kolmea) hakukanavaa, ja tapauksissa, joissa on käytetty vain yhtä tai kahta hakukanavaa, tärkeimmäksi nousevat yhteydenotot entisiin työntekijöihin ja –hakijoihin. Voitaneen päätellä, että TE-toimiston rooli on keskeinen erityisesti tilanteissa, joissa työntekijän hakemiseen joudutaan näkemään enemmän vaivaa. Rekrytointivaikeuksia kokeneet toimipaikat ilmoittivat käyttäneensä haussa useampia kanavia kuin ne, joilla ei ollut rekrytointivaikeuksia. Hakua siis laajennetaan, mikäli vaikeuksia esiintyy tai jos työvoiman hankinta jo ennalta arvioidaan hankalaksi.

Rekrytointiongelmien ovat suhteellisen yleisiä, mutta suurimmassa osassa tapauksista ne

ratkeavat ja halutut henkilöt saadaan rekrytoitua. Analyysin käsitteistössä työvoimapulasta on kyse silloin, kun haluttuja henkilöitä ei saada yrityksistä huolimatta rekrytoitua.

Rekrytointiongelmien syinä eniten mainintoja saivat koulutuksen ja työkokemuksen puute. Uusiin työpaikkoihin rekrytoitaessa rekrytointiongelmat ovat osin erilaisia kuin muissa rekrytoinneissa: työkokemus, sosiaaliset taidot, henkilökohtaiset ominaisuudet, muu työn vaatima taito sekä ”muu syy” saivat suhteellisesti enemmän mainintoja kuin poistuman tai vaihtuvuuden korvaamiseksi tapahtuneissa rekrytoinneissa. Sen sijaan koulutus ja työpaikkaan liittyvät syyt, työaika, sijainti ja palkka, saivat suhteellisesti vähemmän mainintoja.

Lyhyet määräaikaiset työsuhteet

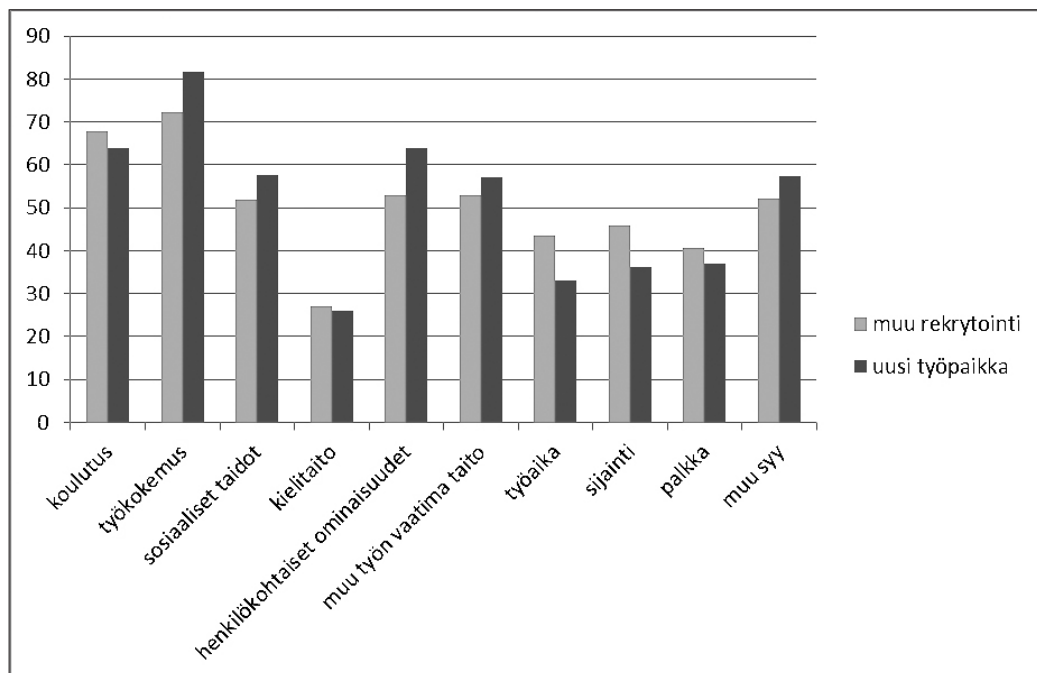
Kuten edellä todettiin, joillakin kausiluonteisilla toimialoilla syntyy ja tuhoutuu vuosittain

suuri määrä uusia työpaikkoja, jotka saattavat olla hyvinkin lyhytkestoisia. Analyysissa tarkastellaan erikseen rekrytointeja lyhyisiin, korkeintaan kolmen kuukauden mittaisiin, määräaikaisiin työsuhteisiin. Ensinnäkin havaitaan, että lähes 29 000 toimipaikkaa oli rekrytoinut määräaikaiseen työsuhteeseen, ja näistä vain 83,5 % osasi kertoa määräaikaisuuden pituuden. Niistä työsuhteista, joiden pituus oli tiedossa, lyhyitä korkeintaan kolmen kuukauden mittaisia oli merkittävä osuus: 42,2 %. Vähintään vuoden mittaisia määräaikaisuuksia oli vain 8 %.

Korkeintaan kolmen kuukauden mittaisista määräaikaisuuksista 46,9 %:ssa rekrytoinnin syynä oli uusi työpaikka. Osuus on jonkin verran korkeampi kuin pidemmissä määräaikaisuuksissa (39,2 %).

Lyhyet määräaikaisuudet keskittyvät tietyille toimialoille. Toimialoista maa-, metsä- ja kalatalous, sähkö-, kaasu- ja lämpöhuolto, rakentaminen, kuljetus ja varastointi sekä taiteet, viihde ja

Kuvio 3. Rekrytointiongelmien syyt uusissa työpaikoissa ja muissa rekrytoinneissa, % ongelmia kokeneista

virkestys ovat sellaisia, joissa määräaikaaisuuk-
sien kesto on lyhyt. Niissä korkeintaan kolmen
kuukauden työsuhteita on yli puolet kaikista
määräaikaaisista rekrytoinneista. Sen sijaan vesi-
ja jätehuolto, majoitus- ja ravitsemustoiminta,
kiinteistöalan toiminta sekä julkinen hallinto
ovat toimialoja, joissa määräaikaaisuudet ovat
pääsääntöisesti pitempiä. Näillä toimialoilla alle
30 % määräaikaaisuuksista kestää korkeintaan
kolme kuukautta.

Lyhyisiin määräaikaaisuuksiin rekrytoi-
duista suurin osa on opiskelijoita ja koululaisia.
Työttömiä rekrytoidaan lyhyisiin määräaikai-
suuksiin hieman useammin kuin pitempiin työ-
suhteisiin. Työssä olevien osuus lyhyisiin mää-
räaikaaisuuksiin rekrytoiduista on huomattavasti
pienempi kuin pitempään työsuhteeseen rekry-
toiduista.

Taulukko 1. Rekrytoidun edeltävä työmarkkina-
asema lyhyissä määräaikaaisuuksissa ja kaikissa
rekrytoinneissa, %

	alle 3 kuukau- den määrä- aikaaisuuteen rekrytoidut	kaikki rekry- toinnit (mää- räaikaiset ja vakinaiset)
työssä	16,1 %	42,9 %
työtön	32,6 %	28,2 %
vastavalmis- tunut	8,2 %	7,2 %
opiskelija / koululainen	40,3 %	19,2 %
työvoiman ulkopuolella	2,8 %	2,5 %

Rekrytoinnit ja uudet työpaikat sosiaali- ja terveysalalla

Työntekijöiden hakeminen on sosiaali- ja ter-
veysalalla selvästi yleisempää kuin muilla toi-
mialoilla. Sosiaali- ja terveysalan toimipaikoista

65,8 % on hakenut työntekijöitä, kun vastaava
osuus toimialoilla keskimäärin on noin puolet.

Vaikka sosiaali- ja terveysalalla rekrytoidaan
paljon, uusien työpaikkojen osuus on sosiaali-
ja terveyspalveluissa pienempi kuin millään
muulla toimialalla. Haastattelua edeltäneiden
kolmen kuukauden aikana rekrytoineista toi-
mipaikoista 16,1 % ilmoittaa rekrytoinnin syyksi
uuden työpaikan syntymisen. Yli puolet sosiaali-
ja terveysalan rekrytoinneista tehdään vaihtu-
vuuden korvaamiseksi.

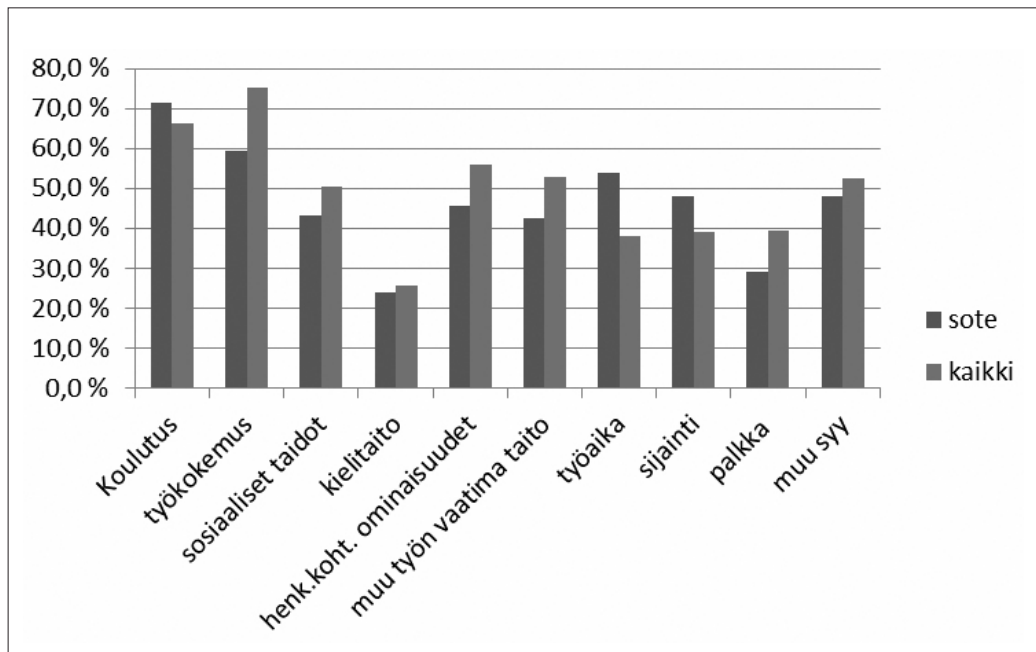
Aineiston noin 16 000:sta sosiaali- ja ter-
veysalan toimipaikasta 675 koki työvoimapu-
laa määräaikaisten työntekijöiden haussa, eli
vähintään yksi haettu työntekijä jäi saamatta.
Vakinaisten työntekijöiden haussa työvoimapu-
laa koki 571 toimipaikkaa. Yhteensä saamatta jäi
5593 määräaikaista ja 928 vakinaista työntekijää.
Työvoimapulan osuudet haettujen työntekijöi-
den kokonaismäärästä ovat määräaikaaisilla 4 %
ja vakinaisilla 5 %.

Jos kaikki haetut työntekijät olisi saatu, uusia
työpaikkoja olisi syntynyt sosiaali- ja terveys-
alalle 25 639. Näistä määräaikaaisia olisi ollut
22 688 ja vakinaisia 2951. Kun otetaan huo-
mioon, että osa haetuista työntekijöistä jäi työ-
voimapulan vuoksi saamatta, uusia työpaikkoja
syntyi sosiaali- ja terveysalalle 24 592, joista
määräaikaaisia 21 790 ja vakinaisia 2802.

rekrytoinnit ja uudet työpaikat biotaloudessa

Biotalous on laaja käsite, joka kuitenkin
määritellään toimialapohjaisesti. Siihen kuu-
luu kolminumerotasolla luokiteltuna 35 toi-
mialaluokkaa kokonaan, yksi toimialaluokka
2-numerotasolla luokiteltuna ja näiden lisäksi
15 toimialaluokkaa kuuluu biotalouteen 25–30
%:n osuudella sekä energiasektori uusiutuvien
energialähteiden osuudella. Osittain kuuluvat
toimialat muodostavat käytännössä 10 toimiala-
ryhmää. Mitään varmuutta siitä, että jokin ilmiö
jakautuisi osittain biotalouteen kuuluvilla toimi-
aloilla samassa suhteessa, ei ole. Toisaalta, mikäli
ei mennä esimerkiksi tarkempaan yritysten tai
toimipaikkojen tuotannon tai palvelujen sisältöä
koskevaan aineistoon, mitään muutakaan kuin

Kuvio 4. Rekrytointiongelmien syyt sosiaali- ja terveydenhuollossa ja muilla aloilla, % (toimipaikka voi raportoida useita syitä)

em. osuus ei ole olemassa arviointipohjaksi biotalouden kokoa määriteltäessä. Analyysissa on menetelty niin, että biotaloutta on käsitelty kahdella muuttujalla: kokonaan biotalouteen kuuluvien toimialojen muodostamana osana sekä osittain siihen kuuluvien toimialojen muodostamana osana. Tämä selkeyttää tulosten arviointia, koska epävarmuuden lähde on selkeämmin osoitettavissa.

Biotalouteen kokonaan kuuluvia toimialoja ovat mm. maa-, metsä- ja kalatalous, elintarvikkeiden ja juomien valmistus, tekstiilien, kankaiden, turkisten, nahan ja jalkineiden valmistus, massa- ja paperiteollisuus, puun käsittely ja puutuotteiden valmistus sekä lääketeollisuus. Osittain siihen kuuluvia toimialoja ovat kemiaalien valmistus, energiasektorin toiminta, talonrakennus, maa- ja vesirakennus, majoitus, ravitsemus, matkatoimistot, kulttuuritoiminta sekä urheilu-, huvi- ja virkistyspalvelut.

Biotaloudessa uusia työpaikkoja on syntynyt suhteellisesti huomattavasti enemmän kuin

muilla aloilla. Kokonaan biotalousaloilla uusien työpaikkojen osuus rekrytoinneista on 67,8 % ja osittain biotalousaloilla 64,3 %. Biotaloudessa siis rekrytoidaan uusiin työpaikkoihin noin 20 prosenttiyksikköä enemmän kuin muilla aloilla.

Toinen biotalousalojen erityispiirre on se, että toimipaikoissa on yleisemmin ulkomailta palkattua tai vuokrattua työvoimaa (6,3 % täysin bioaloilla ja 5,2 % osin bioaloilla; kaikilla toimialoilla keskimäärin 3,9 %). Myöskin muita kuin suomen- tai ruotsinkielisiä henkilöitä on palkattu muita toimipaikkoja yleisemmin (täysbioalat 9,6 % vs. muut 7,5 %, ja osittain bioalat 11,4 % vs. 7,1 muut alat; kaikilla toimialoilla keskimäärin 7,0 %).

Analyysin laskelmien mukaan kokonaan biotalouteen kuuluvilla toimialoilla on luotu 15 334 uutta työpaikkaa ja osittain biotalouteen kuuluvilla aloilla biotalouden osalta 8 198 uutta työpaikkaa vuonna 2016. Biotalouden uusien työpaikkojen bruttoluonti vuonna 2016 oli näin 23 532 työpaikkaa.

Rekrytoinnit ja uudet työpaikat kaivostoiminnassa ja louhinnassa

Kaivostoiminta ja louhinta on suhteellisen pieni toimiala: aineistossa on 195 sen toimipaikkaa. Näistä noin puolessa on alle 10 henkilöä ja lähes 90 %:ssa alle 50 henkilöä. Rekrytointi alalla on harvinaisempaa kuin muilla aloilla. Uusien työpaikkojen osuus rekrytoinneista on sekin pienempi kuin toimialoilla keskimäärin (35,5 % vs. 46,9 %).

Rekrytointiongelmien ovat kaivostoiminnassa ja louhinnassa keskittyneet vakinaisten työntekijöiden rekrytointiin, jossa niitä koettiin useammin kuin toimialoilla keskimäärin (41,2 % vs. 32,1 %). Sen sijaan määräaikaisten rekrytoinnissa ei koettu lainkaan ongelmia. Päättelä on, että määräaikaisten ja vakituisten työt kaivostoiminnan ja louhinnan alalla ovat eri tyyppisiä ja vaatimukset niihin erilaisia.

Ulkomailta palkattuja ei kaivos- ja louhinta-alalla ole, sen sijaan ulkomailta vuokrattuja on 6,7 % (muilla toimialoilla 0,3 %). Muita kuin suomen/ruotsinkielisiä on rekrytoitu 1,5 %:ssa tapauksista kaivos- ja louhinta-alalla (muilla aloilla 7,6 %).

Analyysin laskelmien mukaan kaivostoiminnassa ja louhinnassa on syntynyt 199 uutta työpaikkaa vuonna 2016.

Yhteenveto

Vuonna 2016 syntyi 252 000 uutta työpaikkaa, mutta niitä myös tuhoutui paljon, sillä työllisyys kasvoi 11 000 henkilöllä. Kaikkiaan rekrytoinneista 47 % johtui uuden työpaikan syntymisestä; hieman yli puolessa synä oli poistuman tai vaihtuvuuden korvaaminen. Rekrytointiongelmien ovat yleisiä, mutta yleensä ne ratkeavat. Kuitenkin 11 000 uutta työpaikkaa jäi syntymättä sen vuoksi, että työntekijää ei yrityksistä huolimatta saatu. Sosiaali- ja terveysalalla rekrytoidaan paljon, mutta uusia työpaikkoja luodaan suhteellisesti vähemmän kuin muilla toimialoilla. Biotalous sen sijaan uusia työpaikkoja syntyy suhteellisen runsaasti,

mikä johtuu osittain siihen kuuluvien toimialojen kausi- tai projektiluontoisuudesta. Kaivos- ja louhinta-alalla uusia työpaikkoja syntyy vain vähän, ja rekrytointeja ylipäätään tehdään vähemmän kuin muilla aloilla.

Lähde: Tallamaria Maunu – Heikki Räisänen: Minne uudet työpaikat syntyivät vuonna 2016? TEM-analyseja 81/2017, työ- ja elinkeinoministeriö

Uutta työ- ja yrittäjäyystutkimuksen alalta

Osatyökykyisistä osaavaa työvoimaa

Osatyökykyisten työvoiman kysyntää ja sen kehittämistä koskeva tutkimus (2017),
Mika Ala-Kauhaluoma, Mikko Kesä, Tuula Lehikoinen, Sari Pitkänen, Pekka Ylikojola

Työ- ja elinkeinoministeriön julkaisuja
42/2017

Tässä tutkimuksessa tarkastellaan työnantajien näkökulmasta osatyökykyisten työvoiman kysyntää ja rekrytointia. Tutkimus toteutettiin monimenetelmällisesti. Työnantajille toteutettiin sähköinen kysely, johon vastasi 999 työnantajaa, joista 26 prosentilla oli kokemusta osatyökykyisen henkilön rekrytoinnista. Lisäksi tehtiin elinkeinoelämän etujärjestöjen edustajille sidosryhmähaastatteluita (n=15) ja lisäksi tehtiin kymmenen tapaustutkimusta.

Osatyökykyisten kysyntää voidaan lisätä nykyistä paremmalla tuottavuuden aleneman ja riskien kompensoinnilla työnantajalle. Hyvin voimakkaasti nousi esille myös tiedon merkitys. Työnantajat nostivat esille, että olisi tärkeä saada realistista tietoa osatyökykyisten ominaisuuksista, tuottavuudesta ja rajoitteista rekrytointi-

prosessin tueksi. Lisäksi kaivataan perustietoa rekrytoinnista ja siihen saatavasta tuesta.

Tutkimuksessa nousi myös esille, että yritykset haluavat tietoa, mistä löytää osatyökykyisiä työnhakijoita. Suurimmat syyt olla palkkaamatta osatyökykyistä työntekijää, oli se, ettei yritys ollut havainnut osatyökykyisiä rekrytoinneissaan tai heille ei ollut sopivaa työtä tarjolla. Yritykset, joilla on kokemusta osatyökykyisistä, osaavat järjestää ja muotoilla työt siten, että osatyökykyisyydestä ei ole haittaa.

Yleisesti työnantajilla nousi kolme rekrytointikriteeriä ylitse muiden: asenne työhön, osaaminen sekä motivaatio. On tärkeää huomioida, että osatyökykyisyys ei sinällään vaikuta heikentävästi mihinkään näistä. Muita tärkeitä syitä osatyökykyisen palkkaamiseen olivat henkilön tuoma lisäarvo ja että osatyökykyisyys ei haittaa työssä sekä työnantajan mahdollisuudet järjestää työ sopivaksi palkatulle. Isoilla ja pienillä yrityksillä on erilaiset riskitekijät, ja ne painottavatkin näkemyksissään erilaisia asioita. Tiivistetysti voidaan sanoa, että pienillä yrityksillä riskeinä korostuvat poissaoloista aiheutuvat kustannukset (sairausajan palkka, sijaisuudet yms.), kun suurilla yrityksillä korostuvat riskit mahdollisista eläkemaksuista.

Nytt inom arbets- och entreprenörskapsforskning

Partiellt arbetsföra blir kunnig arbetskraft

En undersökning om efterfrågan på partiellt arbetsföra arbetstagare och utveckling av efterfrågan (2017),
Mika Ala-Kauhaluoma, Mikko Kesä, Tuula Lehikoinen, Sari Pitkänen, Pekka Ylikojala

I denna undersökning granskas efterfrågan på och rekryteringen av partiellt arbetsföra arbetstagare ur arbetsgivarnas synvinkel. Undersökningen genomfördes med blandade metoder. Bland arbetsgivarna genomfördes en elektronisk enkät, som besvarades av 999 arbetsgivare, varav 26 procent hade erfarenhet av att ha rekryterat en partiellt arbetsför person. Dessutom genomfördes intervjuer (n=15) med representanter för näringslivets intresseorganisationer. Därtill gjordes tio fallstudier.

Efterfrågan på partiellt arbetsföra arbetstagare kan ökas genom att erbjuda arbetsgivarna bättre kompensation för sänkt produktivitet och risker. Även informationens betydelse framträdde starkt. Arbetsgivarna lyfte fram att det vore viktigt att få realistisk information om de partiellt arbetsföra arbetstagarnas egenskaper, produktivitet och begränsningar som stöd för rekryteringsprocessen. Dessutom önskades grundläggande information om rekryteringen och det stöd som kan fås för rekryteringen.

I undersökningen kom det också fram att företagen vill ha information om var man hittar

partiellt arbetsföra arbetssökande. De största orsakerna till att arbetsgivare inte anställer partiellt arbetsföra arbetstagare var att företaget inte hade lagt märke till partiellt arbetsföra personer i samband med rekryteringen eller att det inte fanns lämpligt arbete för partiellt arbetsföra arbetstagare. Företag som har erfarenhet av partiellt arbetsföra arbetstagare kan ordna och utforma arbetsuppgifterna på ett sådant sätt att den partiella arbetsförmågan inte är till någon nackdel.

Allmänt taget lyfte arbetsgivarna fram tre rekryteringskriterier som de ser som viktigast: inställningen till arbetet, kunnandet och motivationen. Det är viktigt att observera att partiell arbetsförmåga inte i sig gör de egenskaperna sämre. Annat som uppgavs som viktiga orsaker till att anställa partiellt arbetsföra var det mer värde som personen tillför och att den partiella arbetsförmågan inte är till någon nackdel i arbetet samt att arbetsgivaren hade möjlighet att ordna arbetet så att det passade den anställda. Riskfaktorerna är olika för stora och små företag, och de betonar också olika saker i sina synpunkter. Sammantaget kan man säga att de risker som accentueras hos små företag är kostnader på grund av frånvaro (lön för sjukdomstid, vikariat m.m.), medan de risker som accentueras hos stora företag är eventuella pensionsavgifter.

English summaries

What themes has the Finnish Labour Review discussed during its 60 years?

Heikki Räisänen, Dr. Pol. Sc., Adjunct Professor, Research Director, Ministry of Economic Affairs and Employment

Sixty years' history of the Finnish Labour Review means already generations' work input. During this anniversary, we reviewed the themes discussed in the publication in detail in order to consider, which will be the themes for the coming years.

The review has been published under three different names by four different Ministries. Between 1957–61 the names “Tiedoituksia” and “Työmarkkinakatsaus” were used by the Ministry of Transportation and public works. The name of the publication was changed as “Työvoimakatsaus” (Manpower Outlook) in 1962. The new Ministry of Manpower Affairs continued publishing it between 1970 and 1989. The new Ministry of Labour was founded and the name of the publication was changed as “Työpoliittinen aikakauskirja” (Finnish Labour Review) in 1990. The Ministry of Economic Affairs and Employment has continued publishing the Review on quarterly basis.

The first themes included short-term employment forecasts, especially forestry work was an important issue. From the beginning, Labour sta-

tistics were developed side by side with the publication. The Ministry was first responsible for developing the Labour Force Survey in Finland, before it was turned on the responsibility of the current Statistics Finland. International themes were very well represented in the publication, e.g. in forecasts, OECD strategies, ILO activities and Nordic issues. Also the theme of economic growth was important via developing the manufacturing sector and investments. Active Labour Market Policy was the ideological background for founding the new Ministry of Manpower Affairs in 1970. The themes of labour market policies were widened and deepened. The new publication had a journal format. Later, emigration to Sweden was in important theme for many years. The new Ministry of Labour was founded in 1989 and the publication continued with wider working life themes, as the former labour market and employment issues continued to be important topics. The economic and employment crisis of the 1990s was a catalyst for rich research in this field, which increased the supply of research articles for the Review. In 2008, the new Ministry of Economic Affairs and Employment was founded and the themes included more and more working life issues and innovation policy connections. Also the labour market institutions and employment issues were often discussed in the Review, but as the financing of labour market policy research was relatively poor, this was also visible in the supply of articles for the Review.

The future contents of the Finnish Labour Review is open for discussion, but the role of human factor in work and the economy remains our interest in the coming years, as well.

How to reach employment targets during an era of breakage in the labour market

Martti Hetemäki, Dr. Pol Sc. (economics), Permanent Secretary of State, Ministry of Finance

Educational attainment is a key factor affecting employment rate in Finland. Employment rate among persons having only the minimum compulsory education was 43 per cent in 2015, whereas among persons with a master's degree it was 86 per cent. However, education by itself will not solve the Finnish unemployment problem. In 2006–2017, long-term structural unemployment has markedly increased among persons who have at least tertiary education.

How to supercharge urban productivity in the workplace: Today's imagination becomes Tomorrow's reality

Ilkka Halava, Master of Science in Economics and Business Administration, CEO, Futurist, Foresight Coach, CBC at Prime Frontier Oy and Future Works Oy

Mika Pantzar, (PhD) Professor (Consumer citizenship), Consumer Society Research Centre, University of Helsinki, Chair of board in Future Works Oy

Our article describes a parallel thesis comparing the idea of a city and the concept of a workplace. We propose that the elemental centralization of productivity in urban areas correlates with the idea of a city on a macro level. Therefore a single workplace should absorb and interpret the universal elements of the idea of a city to the practices and culture of a micro level workplace. The comparison suggests that Finnish workplaces are indeed moving towards a city-like dynamic and character, but slowly and mainly intuitively. Finally we are comparing the ideas of a city presented by Lewis Mumford, LeCorbusier and Jane Jacobs in terms of paternalism, organized complexity, design and social engineering.

Recent employment and entrepreneurship studies

People with partial work ability as competent workforce

Study on the demand for and development of workforce with partial work ability (2017), *Mika Ala-Kauhaluoma, Mikko Kesä, Tuula Lehikoinen, Sari Pitkänen, Pekka Ylikojola*

Publications of the Ministry of Economic Affairs and Employment 42/2017

This study looks at the demand for and recruitment of workforce with partial work ability from the employer's point of view. The study was conducted as multimethod research. An electronic survey was carried out among employers, reaching 999 respondents, 26 per cent of whom had experience in recruiting people with partial work ability. In addition, stakeholder interviews (n=15) were conducted among representatives of business life advocacy groups and ten case studies were carried out.

The demand for workforce with partial work ability can be boosted by providing better compensation to the employer for lower productivity and risks. Another aspect that was especially underlined was the significance of information. The employers highlighted that it would be important to be provided with realistic information about the characteristics, productivity and restrictions of people with partial work ability to support the recruitment process. Furthermore,

basic information about recruitment and related support is needed.

The study also revealed that companies need information about where to find jobseekers with partial work ability. The main reasons for not hiring people with partial work ability were that the company had not detected such people in their recruitment processes or that there was no suitable work available. Companies with experience in hiring people with partial work ability know how to organise and design work so that partial work ability is not an obstacle.

In general, the employers emphasised three recruitment criteria above all: attitude towards work, competence and motivation. It is important to note that partial work ability as such does not impair any of these. Other significant underlying factors behind hiring a person with partial work ability were the added value brought by the person, the fact that partial work ability is no obstacle for the job in question and the employer's opportunities to organise work so that it is suitable for the recruit. Small and large companies have different risk factors and, consequently, their views highlight different things. In a nutshell, it can be stated that for small companies, the most prominent risks include costs caused by absence (sick pay, substitute personnel etc.) whereas for large companies, they are risks related to potential pension contributions.

Kuviodien luettelo**Sivu****List of charts****Page**

1. Työvoima ja työvoimaosuudet	5*	1. Labour force and labour force participation rates	5*
2. Työvoimaosuudet sukupuolen mukaan ..	5*	2. Labour force participation rates by sex...	5*
3. Työlliset ja työllisyysasteet	6*	3. Employed persons and employment rates.	6*
4. Työllisyysasteet sukupuolen mukaan	6*	4. Employment rates by sex.....	6*
5. Työllisyysasteet ELY-keskuksittain	7*	5. Employment rates by administrative district.....	7*
6. Työlliset toimialoittain	8*	6. Employed persons by industry.....	8*
7. Työttömyysasteet työvoimatutkimuksen mukaan	9*	7. Unemployment rates by Labour Force Survey	9*
8. Työttömät työvoimatutkimuksen sekä työnvälitystilaston mukaan. Kausipuhdistetut neljännesvuosiluvut.....	9*	8. Unemployed persons according to the Labour Force Survey and Employment Service Statistics. Seasonally adjusted quarterly figures.....	9*
9. Työttömät työnhakijat työnvälityksessä kuukausittain	10*	9. Unemployed persons seeking work at the Employment Service. Original monthly figures.....	10*
10. Työttömät työvoimatutkimuksen mukaan kuukausittain	10*	10. Unemployed persons according to the Labour Force Survey. Original monthly figures.....	10*
11. Työttömät työnhakijat ja avoimet paikat työnvälityksessä kuukausittain ja kausitoimitettuina.....	11*	11. Unemployed persons seeking work and unfilled vacancies at the Employment Service, original monthly figures and seasonally adjusted figures.....	11*
12. Työttömät työnhakijat työnvälityksessä kuukausittain sukupuolen mukaan.....	11*	12. Unemployed persons seeking work at the Employment Service by sex, monthly figures	11*
13. Työttömät työnhakijat työnvälityksessä ikäryhmittäin, neljännesvuosittain.....	12*	13. Unemployed jobseekers at the Employment Service by age, quarterly figures	12*
14. Työttömät työnhakijat työttömyyden kestön mukaan, kesto viikkoina	12*	14. Unemployed persons seeking jobs at the Employment Service by duration of unemployment (in weeks)	12*
15. Kuukauden uudet työnhakijat ja uudet työttömät työnvälityksessä neljännesvuosittain	13*	15. New jobseekers and new unemployed during a month at the Employment Service, quarterly figures	13*
16. Avoimet työpaikat kuukauden aikana sekä näistä uudet avoimet työpaikat työnvälityksessä neljännesvuosittain	13*	16. Vacancies during a month and of these new vacancies at the Employment Service, quarterly figures	13*
17. Palveluissa olevat	14*	17. Participants in different services	14*
18. Elinkeino-, liikenne- ja ympäristö-keskusten alueet.....	15*	18. Administrative districts of Ministry of Economic Affairs and Employment	15*
19. Työttömyysasteet ELY-keskusalueittain vuonna 2016, työvoimatutkimuksen mukaan	16*	19. Unemployment rates by administrative districts in the year 2016, according to the Labour Force Survey.....	16*

Taulukoiden luettelo**Sivu****List of tables****Page****VÄESTÖ JA TYÖVOIMA**

1. 15-74-vuotias väestö iän ja sukupuolen mukaan 18*
2. 15-74-vuotias väestö työvoimaan kuulumisen mukaan 19*
3. Työvoima iän ja sukupuolen mukaan 20*
4. Työvoimaosuudet iän ja sukupuolen mukaan 21*

TYÖLLISET

5. Työlliset toimialoitain, molemmat sukupuolet (supistettu luokitus) 22*
6. Työlliset toimialoitain, miehet (supistettu luokitus) 23*
7. Työlliset toimialoitain, naiset (supistettu luokitus) 24*
8. Työlliset toimialoitain 25*
9. Työlliset ammattiaseman mukaan 27*
10. Työlliset normaalin työajan mukaan 28*

TYÖTTÖMYYS

11. Työttömyys ja työttömyysasteet työvoimatutkimuksen mukaan 29*
12. Työttömyysasteet iän ja sukupuolen mukaan, työvoimatutkimuksen perusteella..30*
13. Työttömät työnhakijat työnvälityksessä sukupuolen mukaan sekä lomautetut ja lyhennetyllä työviikolla olevat 31*
14. Työttömät työnhakijat iän ja sukupuolen mukaan 32*
15. Työttömät työnhakijat työnvälityksessä ammateittain 33*
16. Työttömät työnhakijat työttömyyden kestön mukaan 36*
17. Päättäneiden työttömyysjaksojen keskimääräinen kesto iän ja sukupuolen mukaan 37*

POPULATION AND LABOUR FORCE

1. Population from 15 to 74 years by age and sex 18*
2. Population from 15 to 74 years by activity 19*
3. Labour force by age and sex 20*
4. Labour force participation by age and sex 21*

EMPLOYED PERSONS,,

5. Employed persons by industry, both sexes (condensed classification) 22*
6. Employed persons by industry, males (condensed classification) 23*
7. Employed persons by industry, females (condensed classification) 24*
8. Employed persons by industry 25*
9. Employed persons by industrial status .. 27*
10. Employed persons by normal hours of work 28*

UNEMPLOYMENT

11. Unemployment and unemployment rates according to the Labour Force Survey ... 29*
12. Unemployment rates by age and sex according to the Labour Force Survey ...30*
13. Unemployed jobseekers at the Employment Service by sex, and persons laid off and on reduced working week 31*
14. Unemployed jobseekers at the Employment Service by age and sex..... 32*
15. Unemployed jobseekers at the Employment Service by occupation..... 33*
16. Unemployed jobseekers at the Employment Service by duration of unemployment..... 36*
17. Average duration of the completed spells of unemployment by age and sex..... 37*

TYÖNVÄLITYSTOIMINTA**Sivu**

18. Avoimet työpaikat työnvälityksessä amma-
teittain 38*
19. Työnvälitystoiminta: työnhakijat 41*
20. Työnvälitystoiminta: avoimet työpaikat... 42*

TYÖVOIMAPOLITIikka

21. Palveluissa olevat 43*
22. Työvoimakoulutus 44*
23. Työttömien toimeentuloturva..... 45*

KANSAINVÄLISTÄ TILASTOA

24. Siirtolaisuus 46*
25. Työttömyysasteet eräissä OECD-maissa.. 47*

ALUEELLISET TAULUKOT

26. Työvoima ELY-keskusalueittain 48*
27. Työlliset ELY-keskusalueittain 49*
28. Työllisyysasteet ELY-keskusalueittain
työvoimatutkimuksen perusteella 50*
29. Avoimet työpaikat työnvälityksessä
ELY-keskusalueittain 51*
30. Työttömyysasteet ELY-keskusalueittain
työvoimatutkimuksen perusteella 53*
31. Työttömät työnhakijat työnvälityksessä
ELY-keskusalueittain 54*
32. Työttömyyden kesto keskimäärin
ELY-keskusalueittain 56*
33. Yli vuoden työttömänä olleiden osuus
kaikista työttömistä
ELY-keskusalueittain 57*

EMPLOYMENT SERVICE,**Page**

18. Vacancies at the Employment Service by
occupation..... 38*
19. Employment Service: jobseekers..... 41*
20. Employment Service: vacancies..... 42*

LABOUR MARKET POLICY

21. Participants in different services 43*
22. Labour market training..... 44*
23. Unemployment security 45*

INTERNATIONAL STATISTICS,,

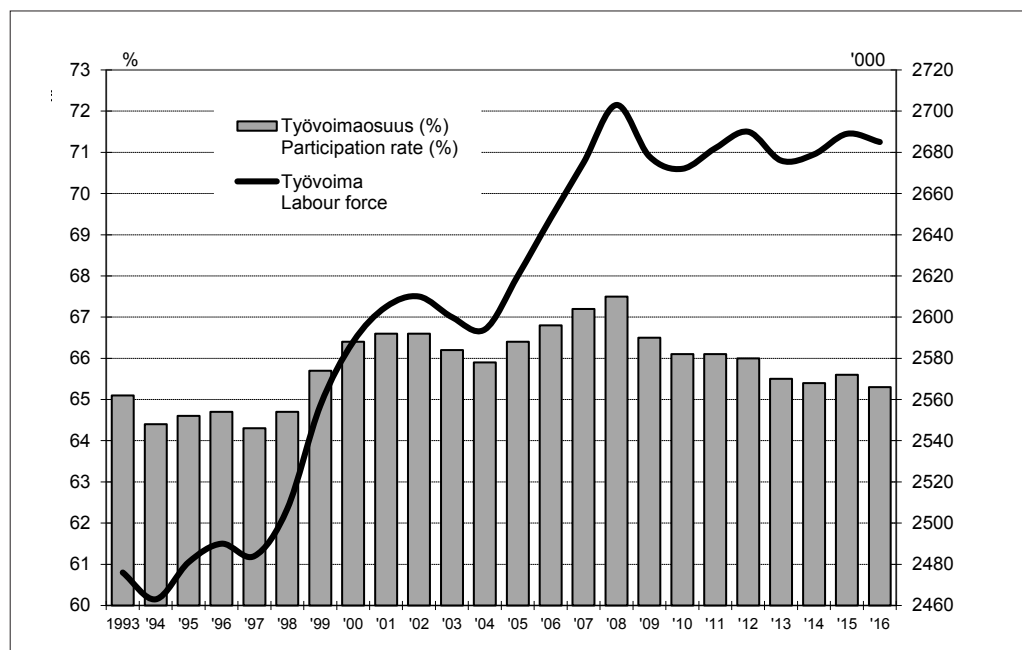
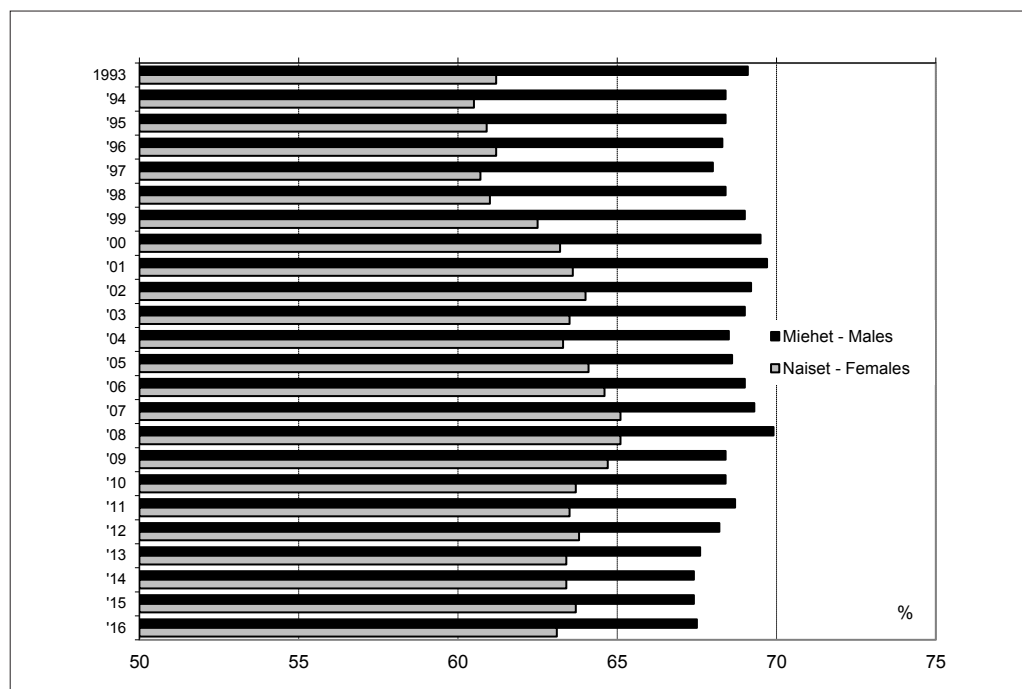
24. Migrations to and from Finland..... 46*
25. Unemployment rates in some OECD
countries..... 47*

TABLES BY DISTRICT

26. Labour force by administrative district .. 48*
27. Employed persons by administrative
district..... 49*
28. Employment rates by administrative
district according to the Labour Force
Survey 50*
29. Vacancies at the Employment Service by
administrative district..... 51*
30. Unemployment rates by administrative
district according to the Labour Force
Survey 53*
31. Unemployed jobseekers at the Emplo-
yment Service by administrative
district..... 54*
32. The average duration of unemployment
by administrative district 56*
33. Jobseekers unemployed over a year,
proportion of all unemployed, by
administrative district..... 57*

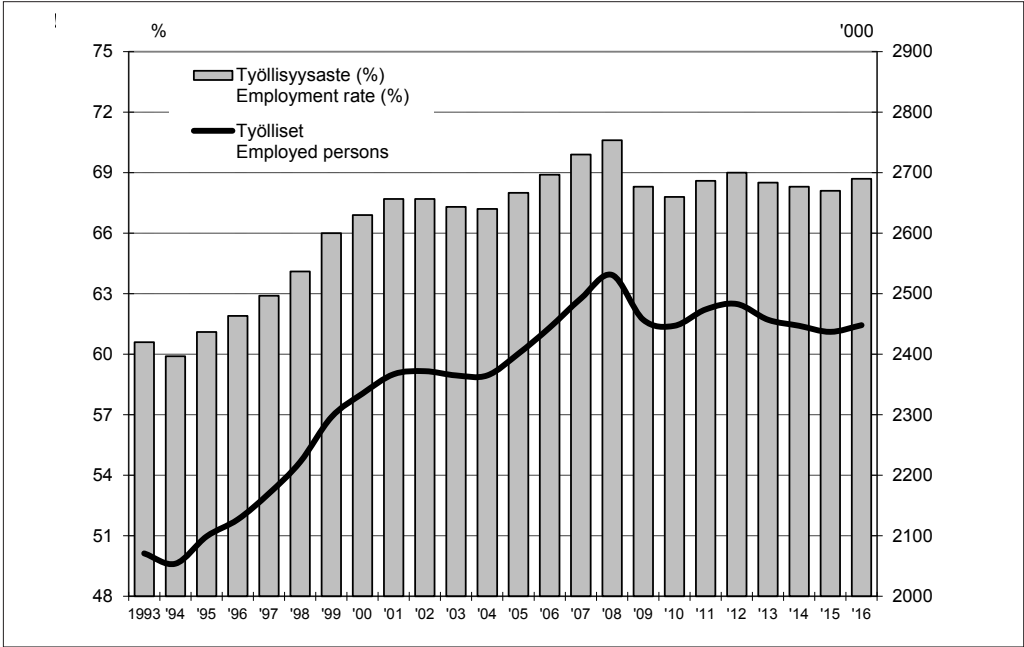
Kuviot

Figures

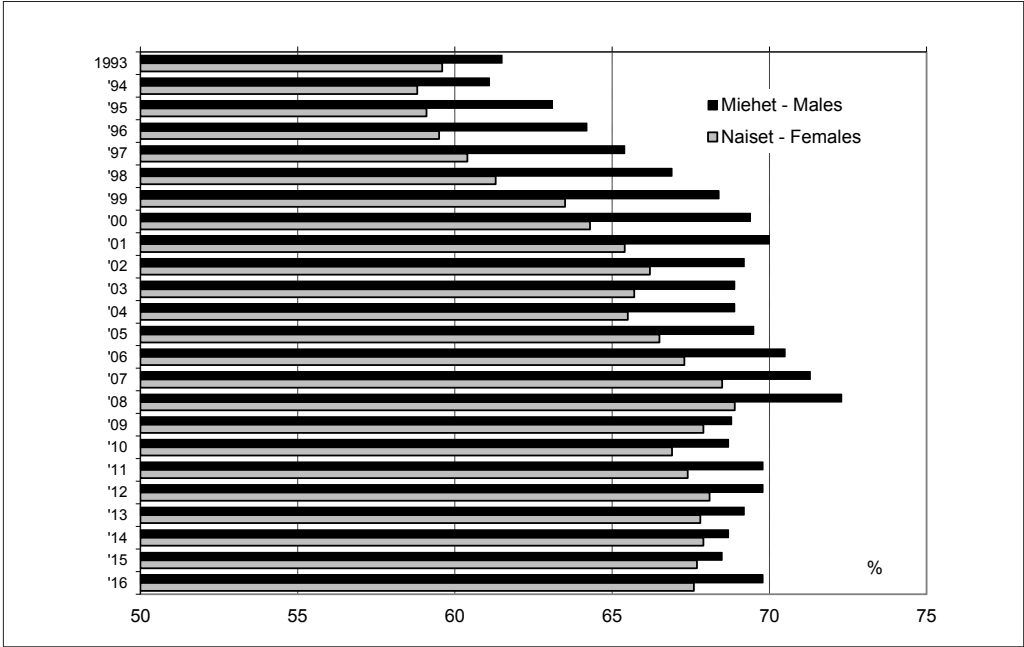
Kuvio 1. Työvoima ja työvoimaosuudet**Chart 1.** Labour force and labour force participation rates**Kuvio 2.** Työvoimaosuudet sukupuolen mukaan**Chart 2.** Labour force participation rates by sex

Lähde: Tilastokeskus, Työvoimatutkimus - Source: Statistics Finland, Labour Force Survey

Kuvio 3. Työlliset ja työllisyysasteet
Chart 3. *Employed persons and employment rates*

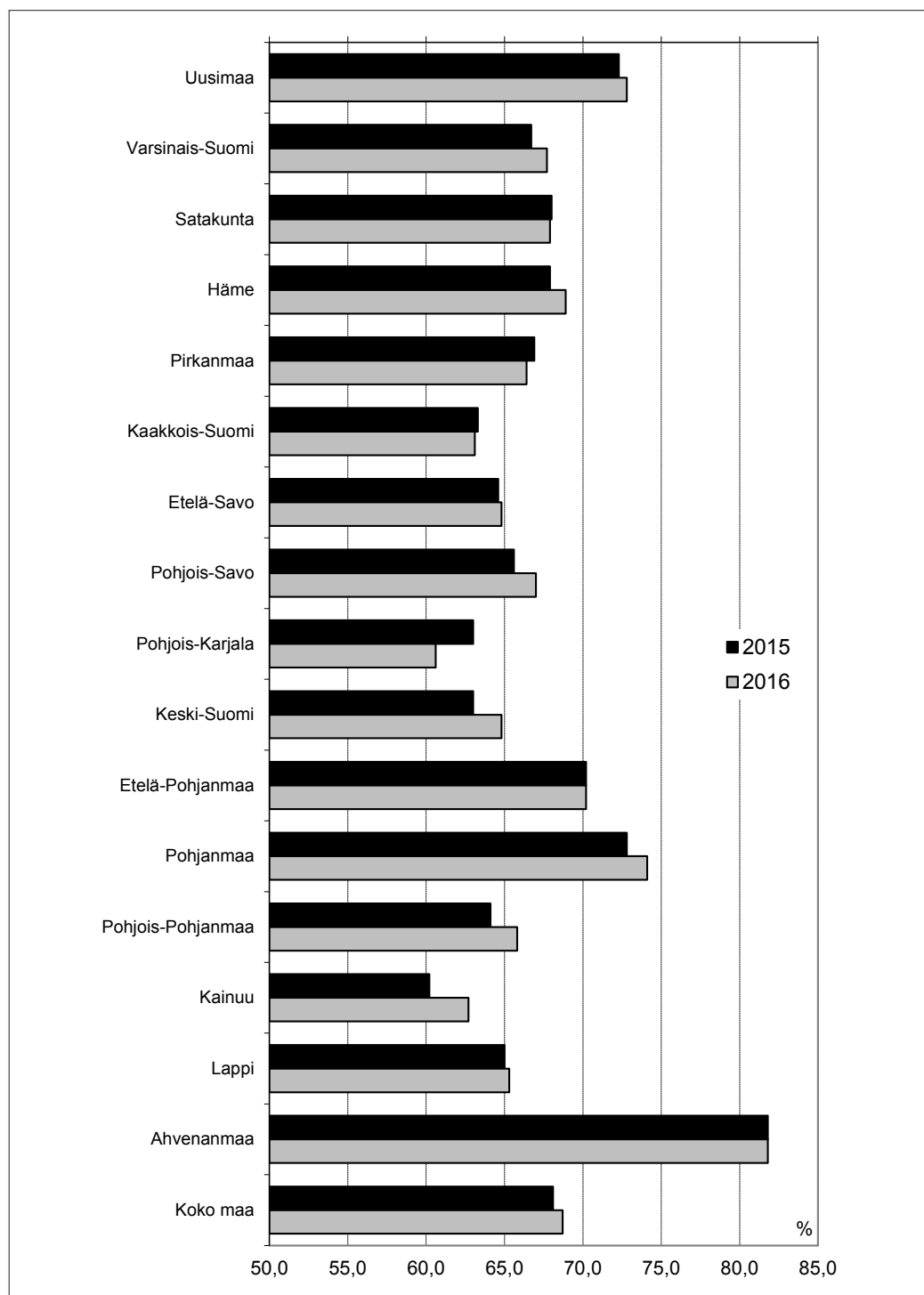

Kuvio 4. Työllisyysasteet sukupuolen mukaan
Chart 4. *Employment rates by sex*

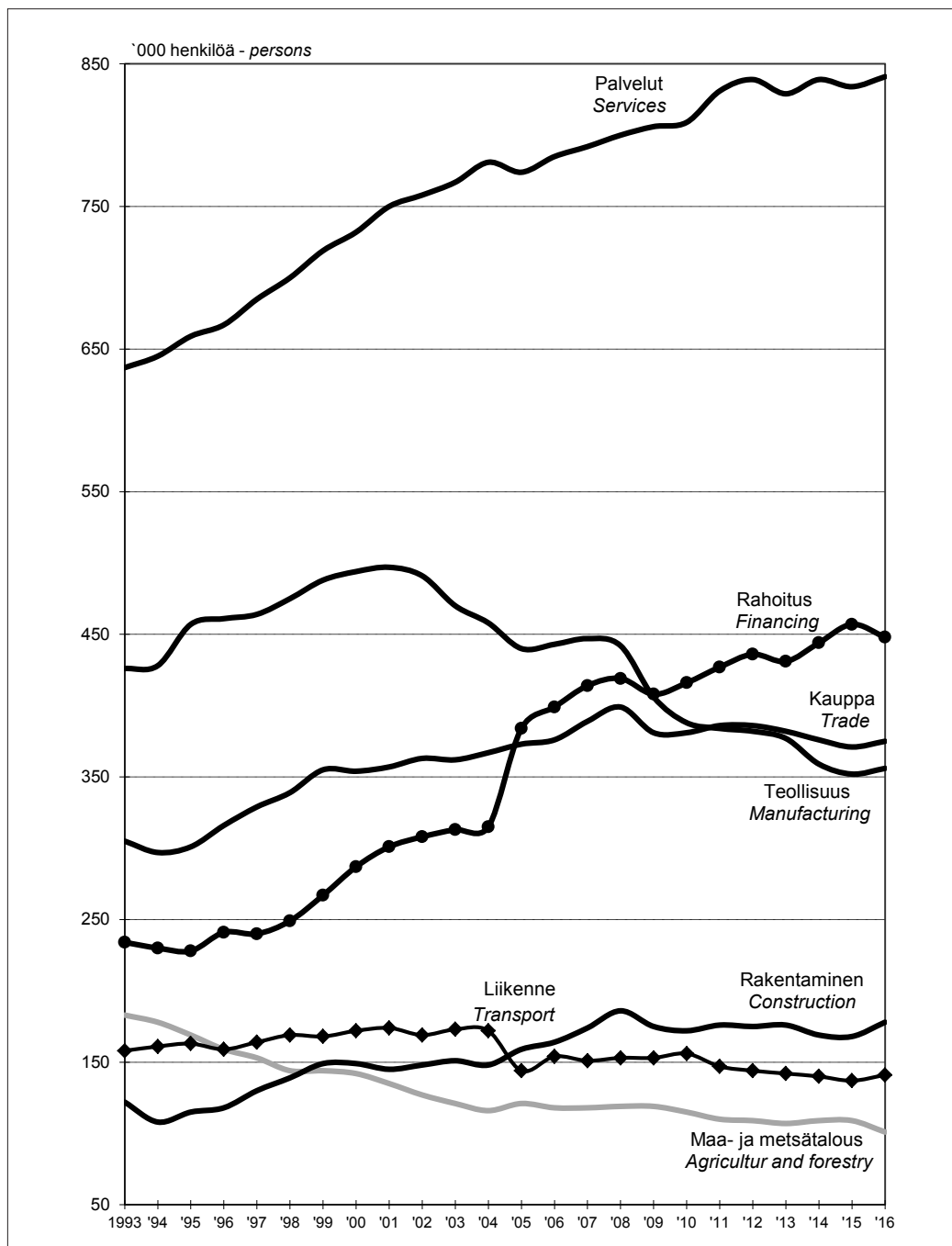

Lähde: Tilastokeskus, Työvoimatutkimus - Source: Statistics Finland, Labour Force Survey

Kuvio 5. Työllisyysasteet ELY-keskuksittain**Chart 5.** Employment rates by administrative district

Lähde: Tilastokeskus, Työvoimatutkimus - Source: Statistics Finland, Labour Force Survey

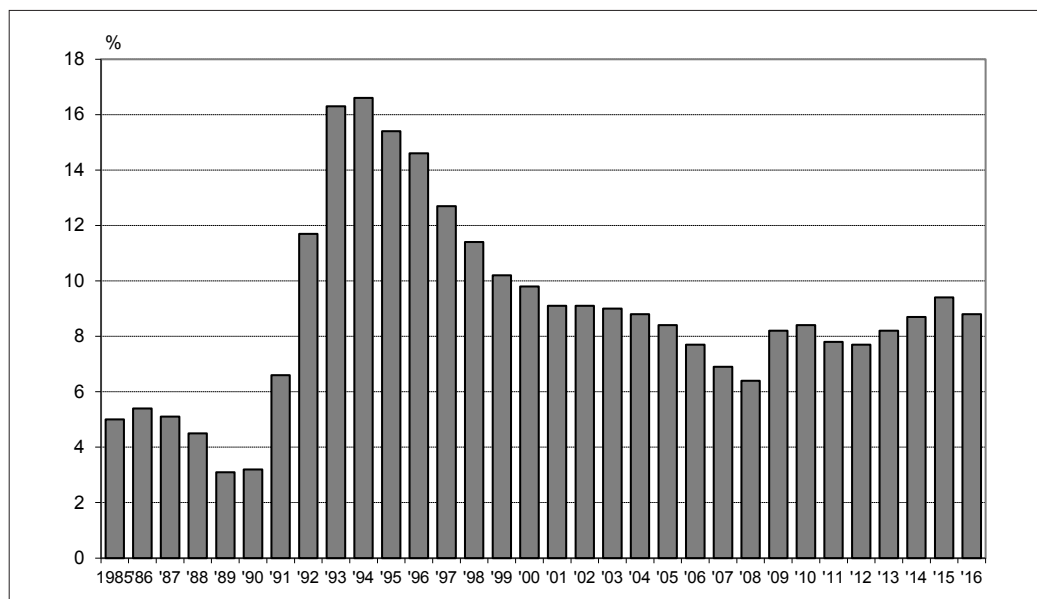
Kuvio 6. Työlliset toimialoittain**Chart 6.** Employed persons by industry

Lähde: Tilastokeskus, Työvoimatutkimus - Source: Statistics Finland, Labour Force Survey

Vuodesta 2005 lähtien uuden TOL2008 toimialaluokituksen mukaan, joka aiheuttaa tasomuutoksen.
From 2005 based on new TOL2008 industrial classification which cause break in series.

Kuvio 7. Työttömyysasteet työvoimatutkimuksen mukaan. Vuodesta 1989 alkaen ILO/EU-määritelmän mukaan

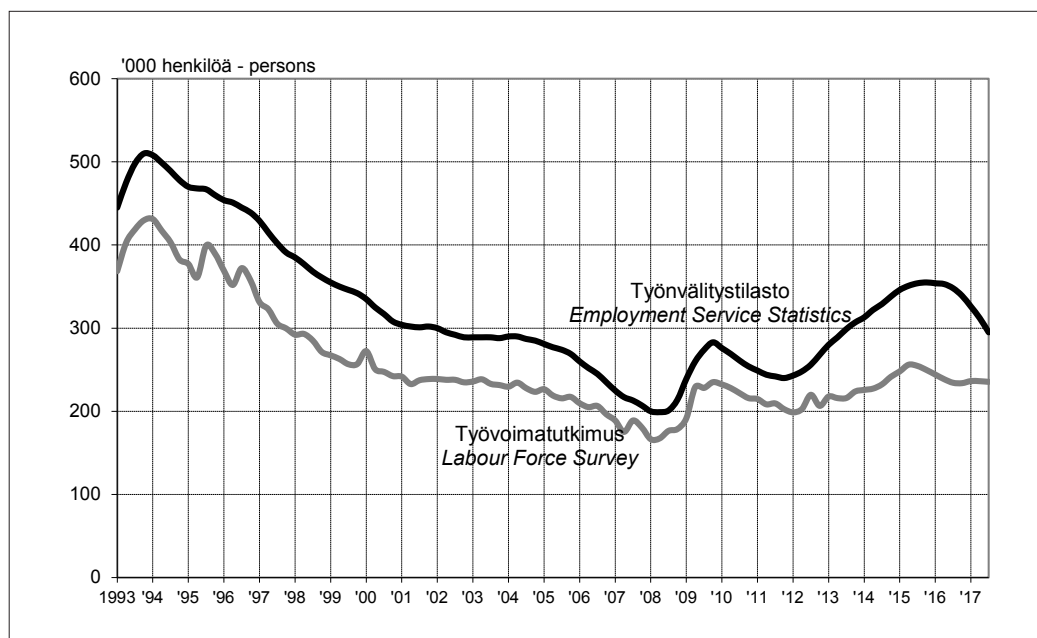
Chart 7. Unemployment rates by Labour Force Survey. From 1989, according to ILO/EU definition

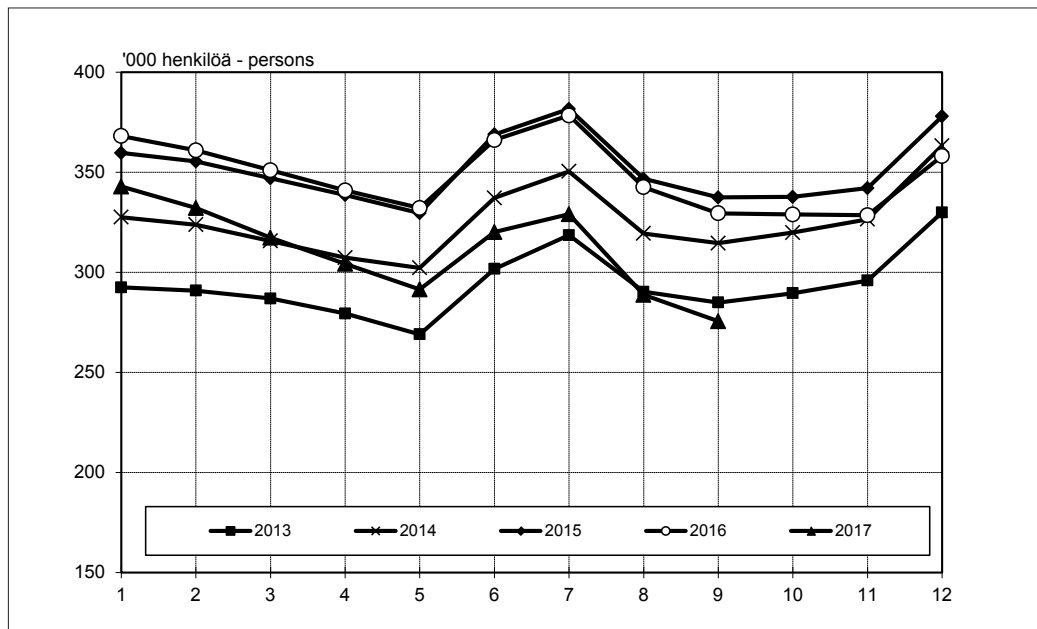

Lähde: Tilastokeskus, Työvoimatutkimus - Source: Statistics Finland, Labour Force Survey

Kuvio 8. Työttömät työvoimatutkimuksen sekä työnvälitystilaston mukaan. Kausipuhdistetut neljännesvuosiluvut

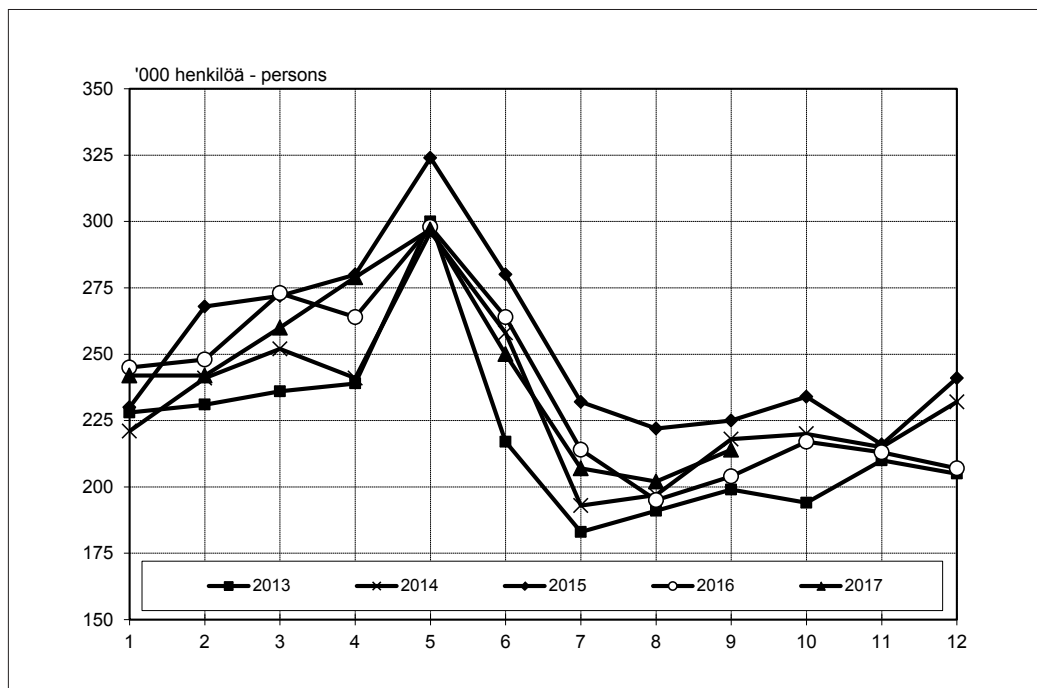
Chart 8. Unemployed persons according to the Labour Force Survey and according to the Employment Service Statistics. Seasonally adjusted quarterly figures

Kuvio 9. Työttömät työnhakijat työnvälityksessä kuukausittain**Chart 9.** Unemployed persons seeking work at the Employment Service. Original monthly figures

Lähde: Työ- ja elinkeinoministeriö, Työnvälitystilasto

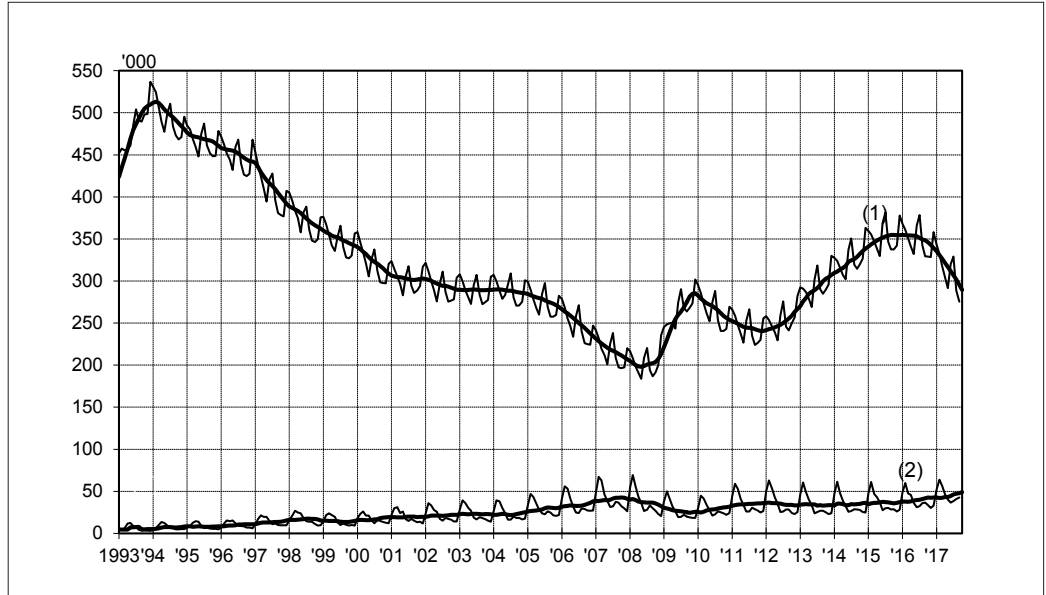
Source: The Ministry of Economic Affairs and Employment, Employment Service Statistics

Kuvio 10. Työttömät työvoimatutkimuksen mukaan kuukausittain**Chart 10.** Unemployed persons according to the Labour Force Survey. Original monthly figures

Lähde: Tilastokeskus, Työvoimatutkimus - Source: Statistics Finland, Labour Force Survey

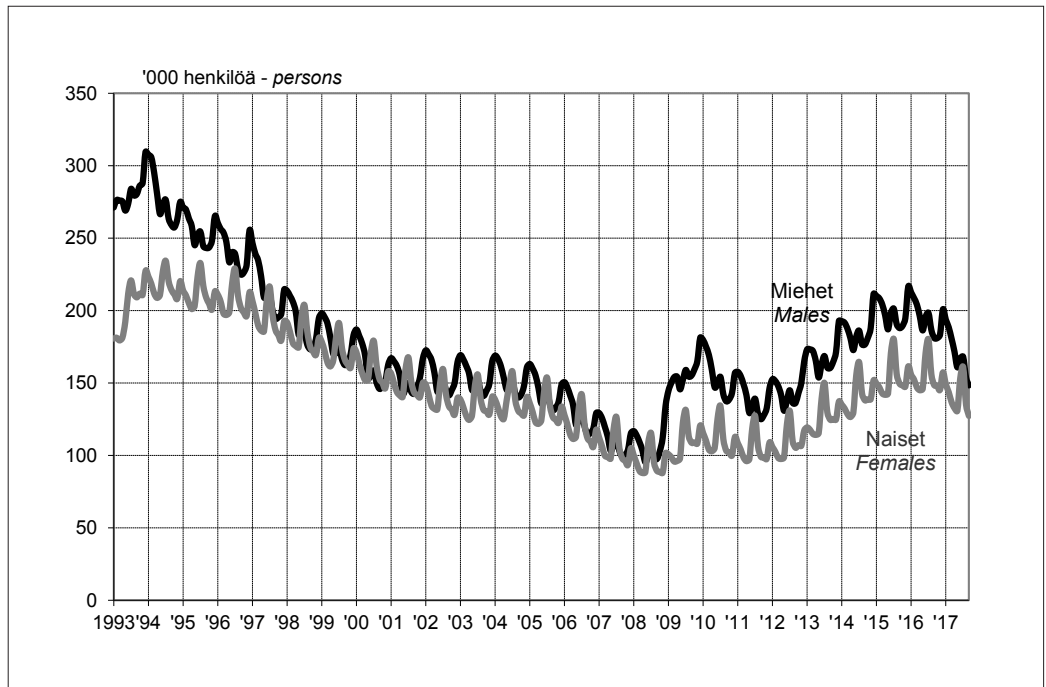
Kuvio 11. Työttömät työnhakijat (1) ja avoimet työpaikat (2) työnvälityksessä kuukausittain ja kausitasoitettuina

Chart 11. Unemployed persons seeking work (1) and unfilled vacancies (2) at the Employment Service, original monthly figures and seasonally adjusted figures

Kuvio 12. Työttömät työnhakijat työnvälityksessä kuukausittain sukupuolen mukaan

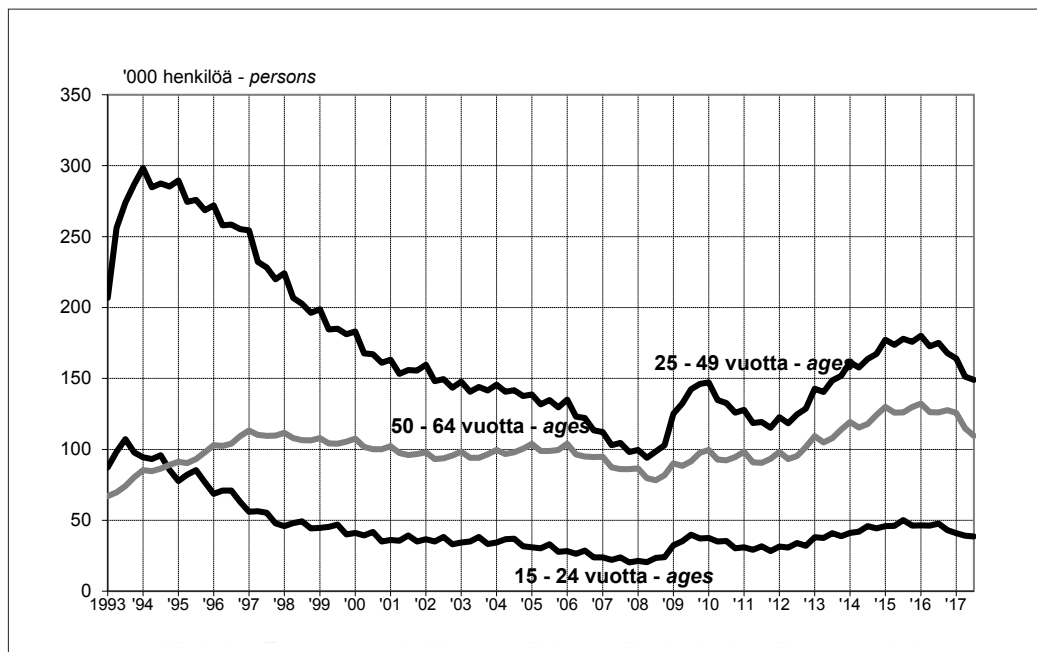
Chart 12. Unemployed persons seeking work at the Employment Service by sex, monthly figures

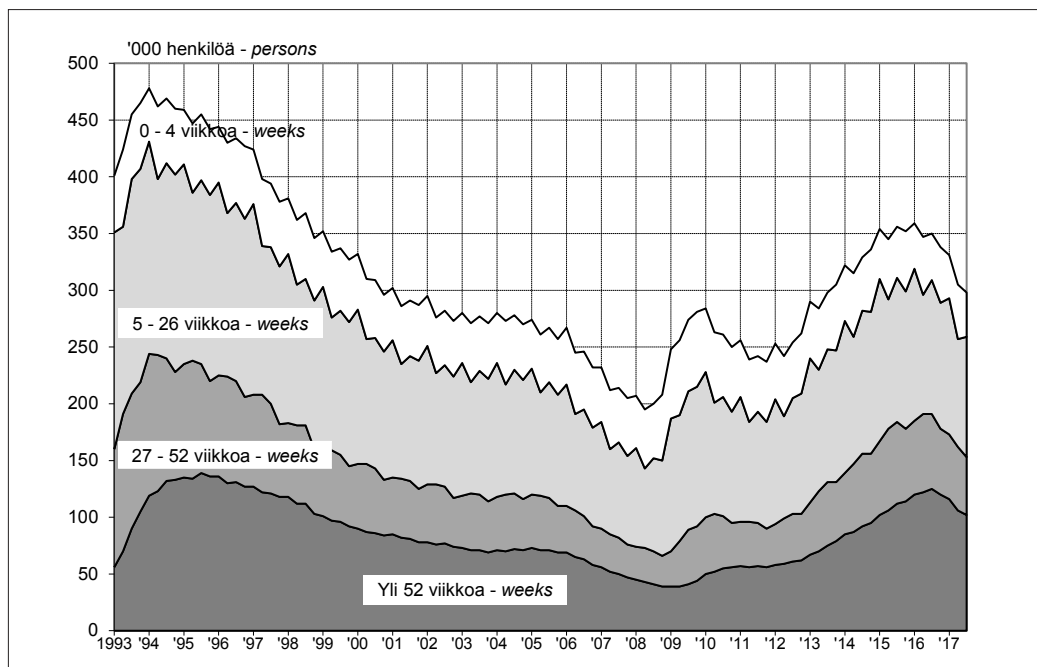
Lähde: Työ- ja elinkeinoministeriö, Työnvälitystilasto

Source: The Ministry of Economic Affairs and Employment, Employment Service Statistics

Kuvio 13. Työttömät työnhakijat työväilytyksessä ikäryhmittäin, neljännesvuosittain
Chart 13. Unemployed jobseekers at the Employment Service by age, quarterly figures

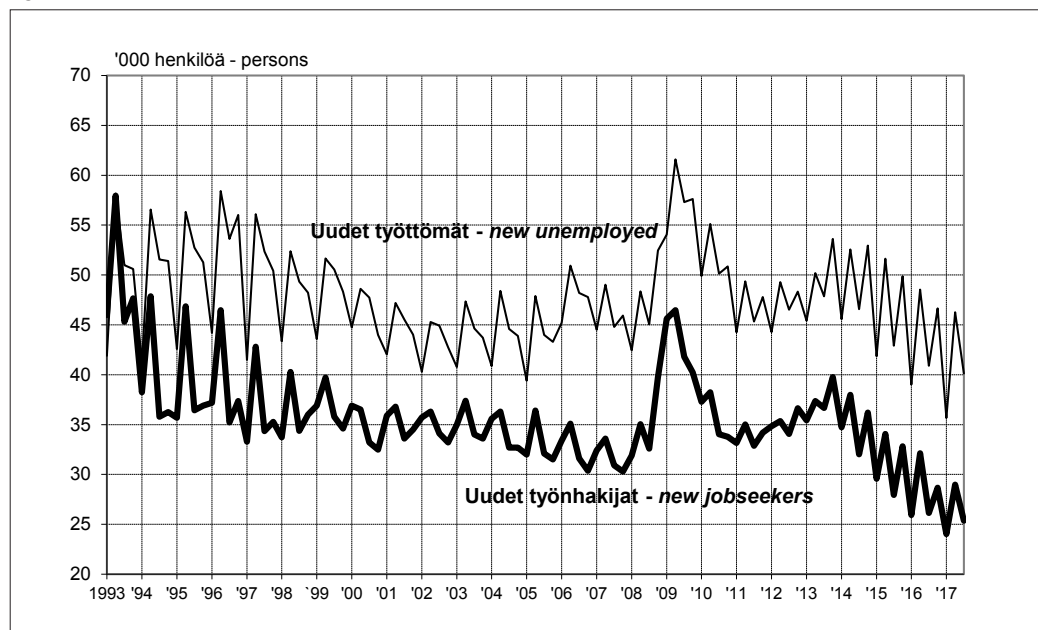
Kuvio 14. Työttömät työnhakijat työttömyyden keston mukaan, kesto viikkoina
Chart 14. Unemployed persons seeking jobs at the Employment Service by duration of unemployment, duration in weeks

Lähde: Työ- ja elinkeinoministeriö, Työväilytystilasto

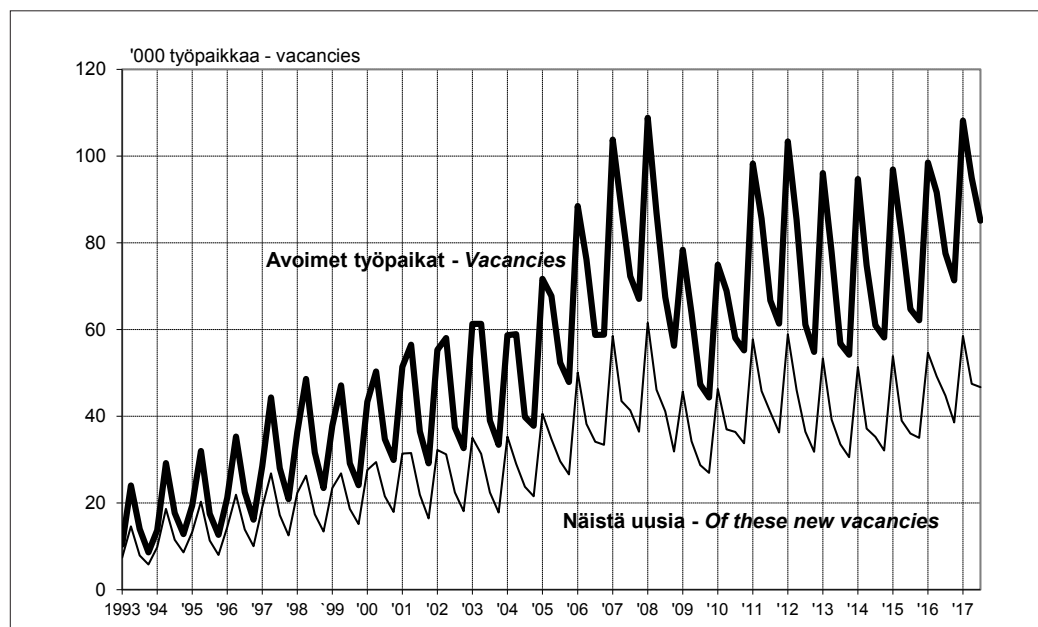
Source: The Ministry of Economic Affairs and Employment, Employment Service Statistics

Kuvio 15. Kuukauden uudet työnhakijat ja uudet työttömät työnvälityksessä neljännesvuosittain
Chart 15. New jobseekers and new unemployed during a month at the Employment Service, quarterly figures

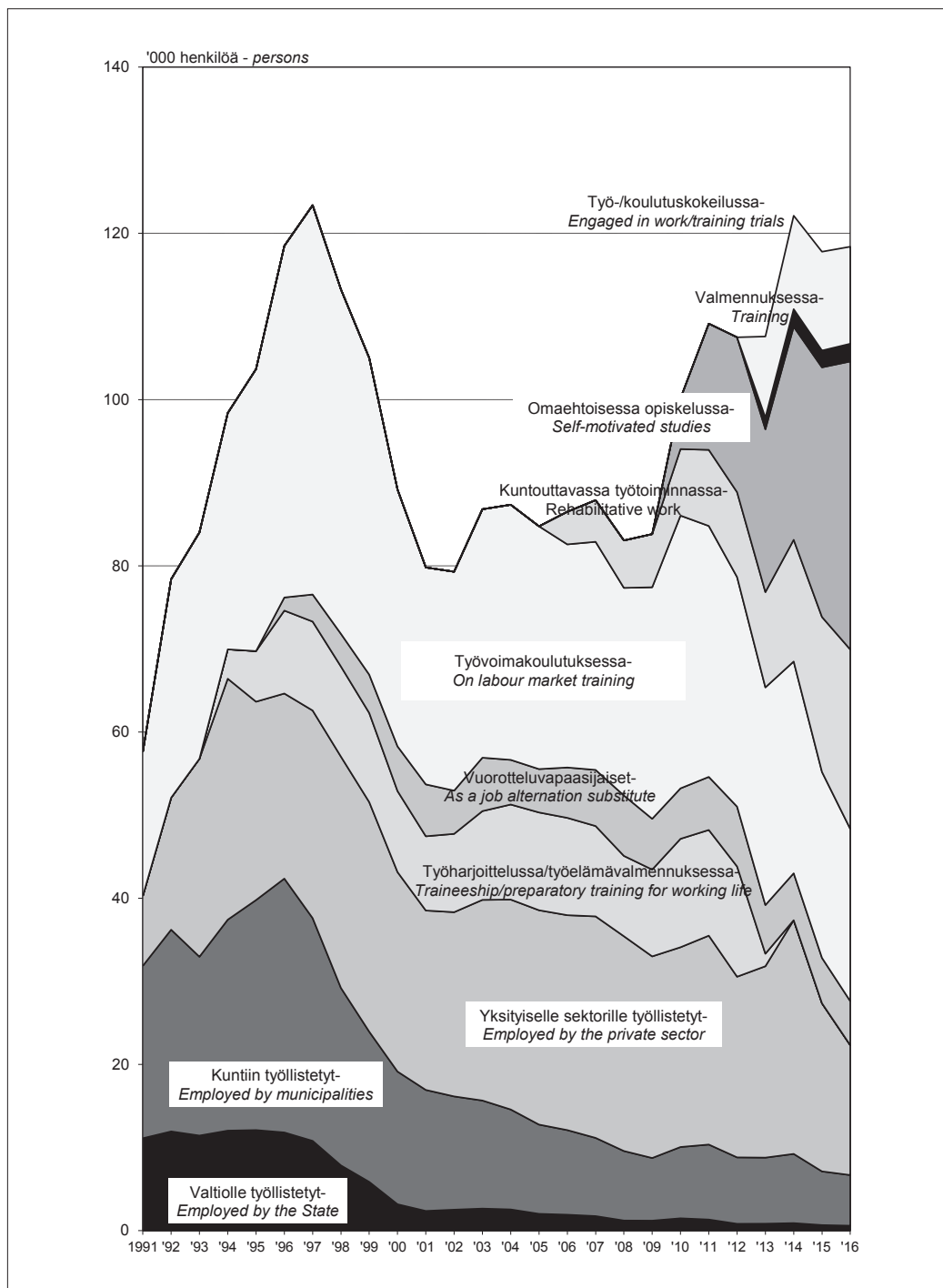
Kuvio 16. Avoimet työpaikat kuukauden aikana sekä näistä uudet avoimet työpaikat työnvälityksessä neljännesvuosittain

Chart 16. Vacancies during a month and of these new vacancies at the Employment Service, quarterly figures

Lähde: Työ- ja elinkeinoministeriö, Työnvälitystilasto

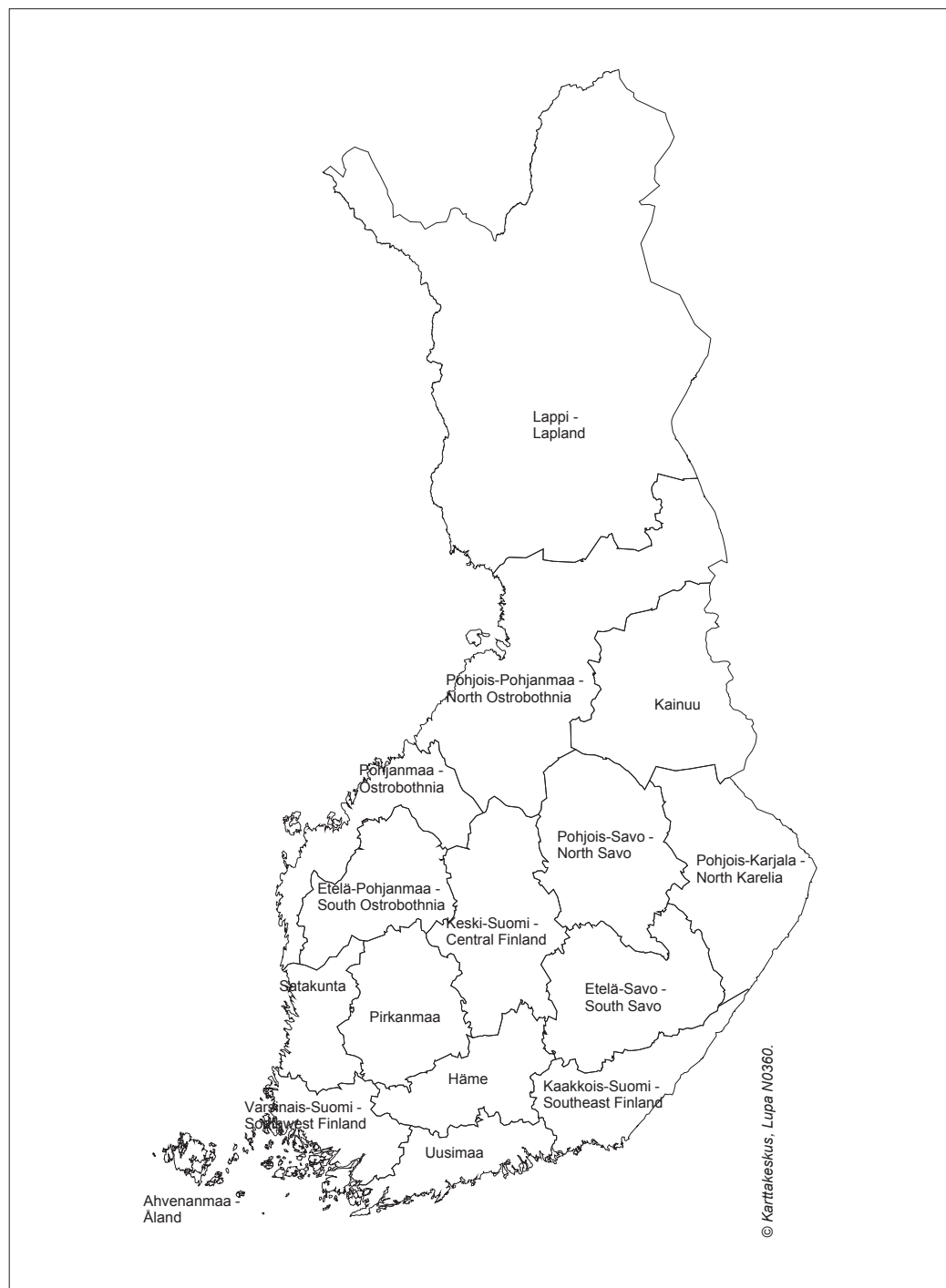
Source: The Ministry of Economic Affairs and Employment, Employment Service Statistics

Kuvio 17. Aktivointiasteeseen laskettavissa palveluissa olevat**Chart 17.** Number of persons participating services included in the activation rate

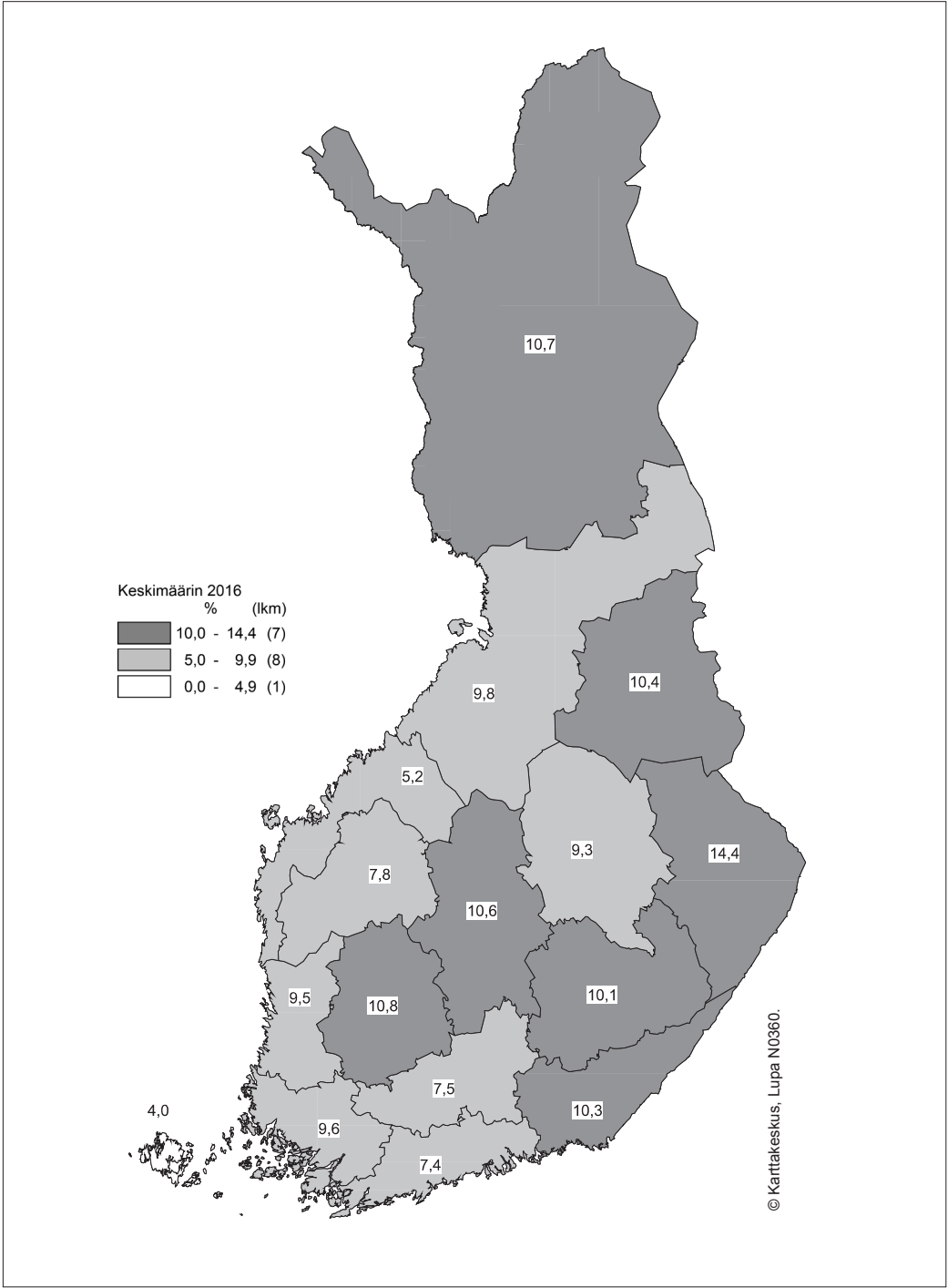
Lähde: Työ- ja elinkeinoministeriö, Työnvälitystilasto

Source: The Ministry of Economic Affairs and Employment, Employment Service Statistics

Kuvio 18. Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskusten alueet**Chart 18.** Administrative districts of Ministry of Economic Affairs and Employment

Kuvio 19. Työttömyysasteet elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskusalueittain vuonna 2016
Chart 19. Unemployment rates by administrative districts in the year 2016

Lähde: Tilastokeskus, Työvoimatutkimus - Source: Statistics Finland, Labour Force Survey

Taulukot

Tables

2. 15 - 74-VUOTIAS VÄESTÖ TYÖVOIMAAN KUULUMISEN MUKAAN
POPULATION FROM 15 TO 74 YEARS BY ACTIVITY

Vuosi ja neljännes <i>Year and quarter</i>	15 -74- vuotias väestö <i>Population from 15 to 74 years</i>	Työvoima - <i>Labour force</i>			Työvoimaan kuulumattomat - <i>Persons not in labour force</i>		
		Yhteensä <i>Total</i>	Työlliset <i>Employed</i>	Työttömät <i>Unemployed</i>	Yhteensä <i>Total</i>	Koululaiset, opiskelijat <i>Students</i>	Kotitaloustyötä tekevät <i>Performing domestic work</i>
1 000 henkilöä - <i>persons</i>							
1961	3 133	2 147	2 121	26	986	..	..
1962	3 187	2 160	2 132	28	1 027	..	..
1963	3 240	2 158	2 126	32	1 082	..	..
1964	3 291	2 186	2 153	33	1 105	..	..
1965 ¹	3 215	2 185	2 155	30	1 030	..	..
1966	3 249	2 192	2 159	33	1 057	..	..
1967	3 288	2 177	2 114	63	1 111	..	..
1968	3 324	2 158	2 073	85	1 166	..	..
1969	3 341	2 158	2 097	61	1 183	..	..
1970 ¹	3 349	2 263	2 217	46	1 086	..	..
1971	3 379	2 270	2 215	55	1 109	298	328
1972	3 422	2 277	2 215	62	1 145	310	310
1973	3 461	2 322	2 265	57	1 139	316	272
1974	3 495	2 370	2 326	44	1 125	329	231
1975	3 522	2 374	2 312	62	1 148	339	213
1976	3 542	2 370	2 278	92	1 172	303	225
1977	3 560	2 371	2 232	140	1 189	311	206
1978	3 579	2 372	2 200	172	1 207	319	207
1979	3 597	2 399	2 256	143	1 198	318	192
1980	3 616	2 442	2 328	114	1 174	310	181
1981	3 636	2 474	2 353	121	1 162	313	169
1982	3 659	2 512	2 377	135	1 147	324	149
1983	3 681	2 528	2 390	138	1 153	326	149
1984	3 697	2 546	2 413	133	1 152	319	141
1985	3 708	2 566	2 437	129	1 142	308	130
1986	3 716	2 569	2 431	138	1 148	304	119
1987	3 720	2 554	2 423	130	1 167	300	106
1988	3 720	2 546	2 431	116	1 174	298	104
1989 ¹	3 725	2 588	2 507	80	1 138	273	105
1990	3 737	2 586	2 504	82	1 151	282	107
1991	3 761	2 544	2 375	169	1 217	308	114
1992	3 784	2 499	2 206	292	1 285	349	117
1993	3 802	2 476	2 071	405	1 326	366	117
1994	3 825	2 463	2 054	408	1 362	384	117
1995	3 839	2 481	2 099	382	1 358	375	116
1996	3 850	2 490	2 127	363	1 360	383	113
1997	3 862	2 484	2 170	314	1 379	358	105
1998	3 878	2 507	2 222	285	1 370	354	109
1999	3 890	2 557	2 296	261	1 333	325	100
2000	3 901	2 588	2 335	253	1 312	316	97
2001	3 909	2 605	2 367	238	1 304	318	95
2002	3 918	2 610	2 372	237	1 308	324	84
2003	3 926	2 600	2 365	235	1 327	332	88
2004	3 935	2 594	2 365	229	1 342	334	96
2005	3 948	2 620	2 401	220	1 327	332	91
2006	3 963	2 648	2 444	204	1 315	325	93
2007	3 981	2 675	2 492	183	1 306	318	91
2008	4 004	2 703	2 531	172	1 301	..	..
2009	4 025	2 678	2 457	221	1 347	..	..
2010	4 043	2 672	2 447	224	1 372	..	..
2011	4 059	2 682	2 474	209	1 376	..	..
2012	4 075	2 690	2 483	207	1 385	..	..
2013	4 087	2 676	2 457	219	1 411	..	..
2014	4 095	2 679	2 447	232	1 416	..	..
2015	4 102	2 689	2 437	252	1 413	..	..
2016	4 109	2 685	2 448	237	1 424	..	..
2011 I	4 053	2 635	2 408	227	1 418	..	..
2011 II	4 057	2 761	2 517	244	1 296	..	..
2011 III	4 060	2 697	2 514	183	1 364	..	..
2011 IV	4 065	2 637	2 456	181	1 428	..	..
2012 I	4 070	2 644	2 432	211	1 426	..	..
2012 II	4 073	2 762	2 524	238	1 311	..	..
2012 III	4 076	2 721	2 529	193	1 354	..	..
2012 IV	4 080	2 633	2 448	185	1 447	..	..
2013 I	4 083	2 640	2 408	232	1 444	..	..
2013 II	4 085	2 758	2 506	252	1 327	..	..
2013 III	4 087	2 681	2 490	191	1 406	..	..
2013 IV	4 091	2 625	2 422	203	1 466	..	..
2014 I	4 092	2 632	2 394	238	1 460	..	..
2014 II	4 094	2 755	2 490	265	1 339	..	..
2014 III	4 096	2 690	2 487	203	1 406	..	..
2014 IV	4 099	2 640	2 418	223	1 459	..	..
2015 I	4 100	2 648	2 391	257	1 452	..	..
2015 II	4 099	2 757	2 463	295	1 342	..	..
2015 III	4 101	2 708	2 481	226	1 393	..	..
2015 IV	4 108	2 643	2 412	230	1 465	..	..
2016 I	4 110	2 651	2 396	255	1 459	..	..
2016 II	4 108	2 752	2 477	275	1 357	..	..
2016 III	4 108	2 697	2 493	204	1 410	..	..
2016 IV	4 109	2 639	2 427	212	1 470	..	..
2017 I	4 109	2 655	2 407	248	1 454	..	..
2017 II	4 111	2 769	2 494	275	1 342	..	..
2017 III	4 116	2 714	2 506	208	1 402	..	..

1. Luvut eivät ole vertailukelpoisia aikaisempien vuosien kanssa työvoimatutkimuksessa tapahtuneiden menetelmamuutosten ja aikasarjojen korjausten vuoksi. - *Due to changes in method and corrections of timeseries in the labour force survey, the figures are not comparable with the figures for earlier years.*

Lähde: Tilastokeskus, Työvoimatutkimus - *Source: Statistics Finland, Labour Force Survey*

3. TYÖVOIMA IÄN JA SUKUPUOLEN MUKAAN
LABOUR FORCE BY AGE AND SEX

Vuosi ja neljännes	Ika - Age											Yhteensä
	15-19	20-24	25-29	30-34	35-39	40-44	45-49	50-54	55-59	60-64	65-74	
Year and quarter	1 000 henkilöä - persons											Total
Molemmat sukupuolet - Both sexes												
1998	93	206	255	321	342	356	373	327	169	52	15	2 507
1999	108	217	253	317	343	353	364	351	177	69	15	2 557
2000	111	224	253	307	341	350	362	370	190	64	17	2 588
2001	108	223	258	298	341	345	356	366	222	71	17	2 605
2002	106	220	268	288	337	341	353	358	246	75	18	2 610
2003	99	221	270	274	329	342	347	350	270	77	20	2 600
2004	95	217	273	267	321	345	346	341	286	83	20	2 594
2005	96	225	279	265	313	341	345	339	298	96	23	2 620
2006	99	229	277	270	303	343	340	338	302	119	28	2 648
2007	107	234	280	278	295	341	338	336	298	135	33	2 675
2008	108	232	286	287	286	337	341	336	300	155	34	2 703
2009	100	222	285	294	279	332	341	331	300	159	34	2 678
2010	96	221	286	289	276	322	341	329	301	175	38	2 672
2011	97	226	287	288	282	313	341	326	300	177	45	2 682
2012	100	231	282	287	287	302	342	323	302	180	53	2 690
2013	99	231	281	289	291	289	336	328	298	182	54	2 676
2014	98	232	275	294	299	283	330	329	298	181	62	2 679
2015	94	232	277	298	299	284	321	330	301	183	70	2 689
2016	95	228	280	294	300	288	310	331	301	190	70	2 685
2014 I	80	217	272	291	295	283	328	332	300	178	56	2 632
2014 II	138	255	283	295	298	285	332	330	297	182	59	2 755
2014 III	95	239	277	294	302	283	331	328	295	180	66	2 690
2014 IV	77	216	266	297	300	280	329	327	299	183	68	2 640
2015 I	74	224	273	296	298	282	324	329	300	179	67	2 648
2015 II	140	255	281	300	301	280	322	329	301	181	67	2 757
2015 III	92	241	276	301	299	287	321	332	301	188	70	2 708
2015 IV	68	209	279	293	298	286	317	331	303	185	73	2 643
2016 I	77	215	277	293	302	287	315	331	301	185	69	2 651
2016 II	132	250	286	297	300	287	310	323	298	190	70	2 752
2016 III	93	238	278	296	299	289	307	331	302	192	69	2 697
2016 IV	73	209	276	290	297	290	307	332	301	192	71	2 639
2017 I	81	214	277	296	297	295	305	329	297	196	67	2 655
2017 II	130	252	293	294	300	289	306	334	302	199	70	2 769
2017 III	99	241	284	289	300	297	301	335	298	196	73	2 714
Miehet - Male												
1998	44	111	143	174	182	184	194	162	85	29	11	1 317
1999	52	115	142	171	180	185	198	173	89	30	11	1 336
2000	52	118	140	168	181	180	187	184	92	36	12	1 350
2001	50	117	146	160	186	174	180	185	107	39	13	1 357
2002	47	116	147	156	182	173	177	182	118	42	13	1 352
2003	45	116	147	151	176	175	173	177	133	42	15	1 351
2004	44	113	153	144	172	178	170	172	141	43	15	1 346
2005	45	115	155	143	167	176	172	169	145	51	15	1 353
2006	48	118	155	145	159	180	170	168	148	51	17	1 367
2007	50	119	154	151	158	176	173	163	147	69	22	1 380
2008	50	119	157	157	155	172	172	166	149	79	24	1 400
2009	43	115	160	149	171	173	163	147	79	22	17	1 377
2010	41	117	158	160	144	170	173	164	146	88	25	1 385
2011	43	117	160	158	151	163	172	165	147	90	29	1 395
2012	42	121	153	161	156	156	174	161	143	92	34	1 392
2013	41	120	155	161	156	153	171	161	139	92	34	1 383
2014	43	120	151	162	158	151	167	163	142	87	39	1 383
2015	41	117	151	166	163	146	160	167	143	89	43	1 386
2016	41	118	151	166	164	148	158	168	145	92	42	1 392
2014 I	31	116	149	160	154	151	163	168	142	88	33	1 355
2014 II	64	130	157	161	158	153	173	162	138	88	38	1 422
2014 III	42	120	154	160	160	152	166	161	142	86	43	1 385
2014 IV	34	113	143	167	161	147	166	162	145	88	43	1 370
2015 I	28	117	148	165	161	147	166	162	142	86	41	1 363
2015 II	67	131	155	168	164	144	158	167	140	88	42	1 421
2015 III	42	117	151	169	163	146	157	172	143	90	44	1 394
2015 IV	29	103	151	162	162	147	158	170	145	91	46	1 364
2016 I	30	113	149	166	167	145	161	167	142	89	39	1 367
2016 II	62	129	155	169	166	149	159	165	146	91	43	1 432
2016 III	41	120	150	167	160	150	154	171	146	95	41	1 395
2016 IV	30	111	152	161	165	147	158	171	145	93	45	1 375
2017 I	31	113	150	163	162	153	156	167	143	94	40	1 373
2017 II	80	130	160	160	164	149	159	168	149	96	45	1 439
2017 III	44	124	163	153	163	155	157	167	150	95	46	1 416
Naiset - Female												
1998	48	95	112	147	160	173	179	165	85	23	4	1 190
1999	56	102	112	146	164	168	176	177	88	29	5	1 221
2000	59	105	112	139	160	170	175	186	98	29	5	1 239
2001	58	105	112	138	155	171	176	182	115	32	5	1 248
2002	59	104	122	133	155	168	176	176	127	33	5	1 258
2003	54	104	123	123	153	167	174	172	137	35	5	1 247
2004	51	104	120	122	149	167	175	169	145	40	5	1 247
2005	51	110	124	122	146	165	173	170	153	46	8	1 267
2006	52	112	122	125	144	164	170	170	154	57	11	1 281
2007	58	115	126	127	137	166	165	173	151	66	11	1 295
2008	59	114	129	130	131	165	169	170	151	76	10	1 303
2009	57	107	130	133	130	160	169	168	154	80	12	1 301
2010	55	104	128	129	132	152	168	165	155	87	13	1 287
2011	54	109	126	130	131	150	169	162	153	87	16	1 287
2012	58	110	129	126	131	147	169	162	159	87	19	1 298
2013	58	111	126	128	135	135	165	165	159	90	20	1 293
2014	55	112	124	132	140	132	163	166	156	94	23	1 296
2015	52	115	126	132	136	138	161	163	159	94	27	1 303
2016	54	110	128	128	135	140	152	162	156	98	28	1 293
2014 I	49	102	123	131	141	131	165	165	158	91	22	1 277
2014 II	75	125	125	134	140	132	159	168	159	94	21	1 333
2014 III	53	119	124	134	142	131	165	167	153	94	23	1 305
2014 IV	43	103	123	130	138	133	162	165	154	95	24	1 270
2015 I	46	108	125	131	137	135	158	168	158	93	27	1 285
2015 II	73	124	126	133	136	137	164	163	162	93	25	1 336
2015 III	50	124	125	132	136	140	164	160	158	97	26	1 313
2015 IV	40	106	128	131	136	139	160	161	158	94	28	1 279
2016 I	47	103	129	126	135	142	154	164	159	97	30	1 284
2016 II	70	122	132	129	135	138	152	165	152	99	27	1 320
2016 III	56	118	128	130	140	138	153	160	156	96	27	1 302
2016 IV	43	98	125	129	132	143	150	161	156	99	27	1 284
2017 I	50	101	127	132	135	142	149	162	154	102	28	1 282
2017 II	69	122	133	134	136	142	152	166	152	103	28	1 330
2017 III	55	117	122	136	137	142	144	169	149	101	27	1 298

Lähde: Tilastokeskus, Työvoimatutkimus - Source: Statistics Finland, Labour Force Survey

4. TYÖVOIMAOSUUDET IÄN JA SUKUPUOLEN MUKAAN
LABOUR FORCE PARTICIPATION BY AGE AND SEX

Vuosi ja neljännes		Ikä - Age											
		15-19	20-24	25-29	30-34	35-39	40-44	45-49	50-54	55-59	60-64	15-64	15-74
Year and quarter		1 000 henkilöä - persons											
Molemmat sukupuolet - Both sexes													
1998		28.2	63.9	81.2	86.2	90.0	90.5	89.2	84.5	60.5	20.9	72.4	64.7
1999		32.6	66.2	83.0	87.3	90.0	90.9	89.2	85.0	62.4	23.1	73.6	65.7
2000		33.3	68.2	82.9	87.0	89.8	91.1	90.0	85.6	66.2	24.7	74.2	66.4
2001		32.7	68.4	83.4	87.2	90.2	90.7	89.3	86.2	70.0	26.8	74.5	66.6
2002		32.4	67.5	85.0	87.6	89.9	90.3	89.1	85.7	71.6	27.5	74.5	66.6
2003		30.8	67.1	83.6	87.1	88.6	90.5	89.1	85.2	71.7	28.5	74.0	66.2
2004		29.9	65.5	82.9	86.9	88.2	90.8	89.8	85.0	71.4	30.5	73.8	65.9
2005		29.9	67.5	84.1	86.3	88.7	90.0	90.5	85.8	70.9	34.9	74.3	66.4
2006		30.7	68.7	83.7	86.5	88.5	91.0	90.3	86.1	73.0	38.9	74.7	66.8
2007		32.7	70.9	84.3	87.1	89.1	91.1	90.2	86.2	73.3	40.8	75.1	67.2
2008		32.6	71.2	84.7	87.5	90.1	90.8	90.6	87.4	75.0	42.8	75.5	67.5
2009		30.0	68.5	83.4	87.4	89.8	91.0	90.3	87.2	76.8	41.2	74.5	66.5
2010		28.7	67.8	82.8	85.3	88.4	90.8	90.1	87.3	78.1	43.1	74.1	66.1
2011		29.3	68.7	83.0	84.9	88.9	90.8	90.6	87.5	78.1	44.3	74.5	66.1
2012		30.8	68.7	82.1	84.0	88.5	90.5	91.4	87.0	79.3	45.7	74.8	66.0
2013		31.4	68.0	82.4	83.2	87.0	89.9	90.4	87.5	79.2	47.0	74.7	65.5
2014		31.5	67.8	81.0	83.4	87.3	89.8	90.4	87.7	79.9	47.8	75.0	65.4
2015		30.9	68.1	81.3	83.6	86.6	89.9	90.4	88.0	81.5	49.1	75.4	65.6
2016		31.6	67.7	81.2	82.4	86.6	89.7	89.7	88.4	82.0	51.0	75.5	65.3
2015	I	24.1	65.6	80.3	83.3	86.4	89.7	90.5	87.7	81.0	47.7	74.1	64.6
	II	46.1	74.6	82.6	84.4	87.1	88.9	90.3	87.7	81.5	48.4	77.4	67.3
	III	30.5	70.6	81.0	84.7	86.6	90.8	90.6	88.6	81.5	50.4	76.0	66.0
	IV	22.7	61.5	81.5	82.1	86.2	90.3	90.2	88.2	82.1	49.7	74.0	64.3
2016	I	25.5	63.6	80.9	82.0	87.2	90.1	90.1	88.3	81.7	49.9	74.5	64.5
	II	44.2	74.1	83.3	83.4	86.9	89.7	89.5	87.8	81.4	51.1	77.4	67.0
	III	32.3	70.8	80.7	83.1	86.6	89.4	89.1	88.6	82.6	51.6	76.0	65.7
	IV	24.4	62.4	79.8	81.4	85.8	89.5	90.0	88.9	82.4	51.5	74.2	64.2
2017	I	27.2	64.1	79.5	83.1	85.7	90.6	90.0	88.3	81.2	52.9	74.8	64.6
	II	43.6	75.7	83.9	82.7	86.4	88.4	90.9	89.7	82.6	53.6	78.1	67.4
	III	33.5	72.9	81.0	81.7	86.1	90.1	90.3	90.4	81.7	53.2	76.6	65.9
Miehet - Male													
1998		26.5	67.1	88.0	92.5	94.0	92.1	90.0	84.0	61.5	24.2	75.1	68.4
1999		30.9	68.5	89.9	93.5	93.5	92.7	89.5	84.9	62.6	24.9	75.9	69.0
2000		30.3	71.0	89.5	94.0	93.6	92.1	90.1	85.7	65.8	28.1	76.4	69.5
2001		29.7	70.9	89.7	94.0	94.6	92.1	89.4	86.2	69.4	30.0	76.6	69.7
2002		28.2	69.9	89.6	93.7	93.3	92.3	89.4	85.5	71.4	30.5	76.2	69.2
2003		27.5	68.4	89.2	93.7	92.3	92.1	89.4	84.6	71.3	32.3	75.9	69.0
2004		27.2	66.7	90.0	92.8	93.2	92.3	89.7	83.6	70.4	32.8	75.5	68.5
2005		27.1	68.3	90.6	92.6	93.2	91.8	90.3	84.8	69.3	37.6	75.7	68.6
2006		28.1	70.2	89.3	92.9	92.9	92.4	90.0	84.8	71.2	41.5	76.2	69.0
2007		28.8	72.5	88.7	94.0	93.3	92.5	90.2	84.6	71.3	43.2	76.4	69.3
2008		28.8	72.5	89.9	94.4	94.0	92.7	90.7	86.2	74.1	45.1	77.0	69.9
2009		25.5	68.6	88.1	93.3	94.1	92.4	90.3	86.2	74.9	41.9	75.6	68.4
2010		24.6	68.6	88.1	93.0	92.5	92.4	90.3	87.1	76.2	44.4	75.7	68.4
2011		25.7	69.0	88.3	93.1	93.5	92.3	90.9	87.8	77.1	46.0	76.3	68.7
2012		25.8	69.5	86.8	91.7	93.6	91.7	92.1	86.6	76.7	47.2	76.2	68.2
2013		26.0	67.5	87.7	90.9	92.8	91.7	90.6	87.0	76.2	47.6	76.0	67.6
2014		27.6	67.2	85.6	90.4	92.5	91.3	89.9	87.5	77.0	47.4	76.0	67.4
2015		26.8	66.7	86.6	90.5	91.1	91.3	90.2	87.8	78.3	48.2	76.3	67.4
2016		27.1	66.5	86.1	89.9	91.1	91.3	90.6	89.2	80.5	50.1	76.9	67.5
2015	I	18.4	65.7	85.2	90.2	91.0	91.1	90.6	86.7	77.5	46.9	75.0	66.3
	II	43.0	74.7	89.4	91.0	91.3	90.7	89.6	86.8	78.1	46.9	78.4	69.2
	III	27.0	67.8	86.7	92.0	91.0	92.0	90.2	88.9	78.1	49.5	76.8	67.8
	IV	18.8	58.8	85.3	88.8	91.1	91.4	90.5	88.6	79.5	49.7	75.0	66.2
2016	I	20.0	63.4	85.8	89.6	90.9	92.3	90.7	89.0	78.7	48.1	75.6	66.3
	II	41.0	73.4	88.7	91.1	92.6	92.0	89.8	87.8	79.9	50.4	79.2	69.5
	III	27.2	67.7	88.5	90.4	90.4	90.6	89.4	81.9	48.4	51.7	77.2	67.7
	IV	20.1	61.6	84.4	88.9	90.6	90.3	91.6	90.8	81.4	50.2	75.8	66.7
2017	I	20.7	64.4	84.3	88.6	90.3	92.4	91.3	88.7	79.0	51.5	75.9	66.5
	II	40.1	74.5	86.7	89.5	90.8	90.4	92.1	90.4	82.4	53.0	79.5	69.7
	III	29.1	73.5	85.3	88.7	91.2	91.5	91.4	90.5	81.7	53.2	78.3	68.5
Naiset - Female													
1998		29.8	60.5	74.0	79.8	85.8	88.8	88.4	84.9	59.5	17.9	69.7	61.0
1999		34.4	63.8	75.6	80.9	86.4	89.0	89.0	85.1	62.3	21.4	71.2	62.5
2000		36.5	65.3	76.0	79.8	85.8	89.9	89.9	85.5	66.6	21.5	72.0	63.2
2001		35.9	65.7	76.4	80.5	85.5	89.3	89.2	86.3	70.6	23.6	72.4	63.6
2002		36.7	65.0	79.9	81.3	86.4	88.4	88.9	85.9	71.8	24.5	72.8	64.0
2003		34.1	65.8	77.8	80.2	84.8	88.9	88.8	85.9	72.2	25.0	72.1	63.5
2004		32.8	64.2	75.4	80.8	83.1	89.1	89.9	86.4	72.4	28.5	72.0	63.3
2005		32.9	66.8	78.3	79.9	84.2	88.2	90.7	86.9	72.5	32.4	72.8	64.1
2006		33.6	67.3	77.5	80.2	84.0	89.6	90.6	87.4	74.8	36.4	73.3	64.6
2007		36.9	69.2	79.4	80.1	84.7	89.6	90.2	87.7	75.3	38.6	73.8	65.1
2008		36.7	69.7	80.3	79.2	83.0	89.7	89.9	85.5	75.9	40.6	73.9	65.1
2009		34.6	68.5	78.3	81.2	85.3	89.6	90.3	88.3	78.7	40.6	73.5	64.7
2010		32.9	66.9	77.1	77.5	84.4	89.1	89.9	87.5	79.9	41.9	72.5	63.7
2011		33.0	68.3	77.1	76.7	84.0	89.2	90.4	87.3	79.1	42.7	72.6	63.5
2012		35.9	67.9	77.2	75.8	83.1	89.3	90.8	87.4	81.8	44.3	73.4	63.7
2013		36.8	68.5	76.7	75.2	81.1	87.9	90.1	88.0	81.9	46.5	73.4	63.4
2014		35.5	68.5	75.9	76.2	82.0	88.2	90.9	87.9	82.8	48.6	73.9	63.4
2015		35.0	69.5	75.8	76.3	81.8	88.4	90.6	88.3	84.6	49.9	74.4	63.7
2016		36.0	69.1	76.0	74.5	81.7	88.1	88.7	87.5	83.4	52.0	74.1	63.1
2015	I	30.0	65.5	75.1	76.0	81.5	88.1	90.4	88.6	84.4	48.5	73.2	62.8
	II	49.5	74.5	75.5	77.4	82.6	87.0	90.9	88.6	84.6	50.0	76.3	65.3
	III	34.3	73.6	75.0	76.8	81.9	89.5	90.9	88.3	84.8	51.2	75.1	64.2
	IV	26.6	64.4	77.4	75.1	81.0	89.1	90.0	87.7	84.8	49.7	73.1	62.4
2016	I	31.1	63.8	75.9	73.7	83.1	88.1	89.5	87.5	84.6	51.6	73.4	62.7
	II	47.4	75.0	77.7	75.0	80.8	87.2	89.2	87.9	82.7	51.8	75.6	64.4
	III	37.4	74.3	75.7	75.5	82.5	88.3	87.7	87.8	83.2	51.5	74.7	63.6
	IV	28.5	63.3	74.8	73.6	80.5	88.6	88.3	86.9	83.2	52.9	72.5	61.8
2017	I	33.7	63.8	74.5	77.1	80.8	88.6	88.7	87.8	83.3	54.2	73.7	62.7
	II	47.1	77.0	80.7	75.8	81.6	86.3	89.7	89.1	82.8	54.1	76.6	65.0
	III	38.3	72.3	75.9	75.0	80.8	88.7	89.2	90.2	81.7	53.2	74.9	63.0

5. TYÖLLISET TOIMIALOITTAIN, MOLEMMAT SUKUPUOLET (Supistettu luokitus)
EMPLOYED PERSONS BY INDUSTRY, BOTH SEXES (Condensed classifications)

Vuosi ja neljännes	Kaikki toimialat ¹	Alkutuotanto	Jalostus	Palveluelinkeinot
Year and quarter	All industries ¹	Primary industries	Secondary industries	Tertiary industries
1 000 henkilöä - persons				
1966	2 159	623	725	811
1967	2 114	567	725	822
1968	2 073	532	705	836
1969	2 097	505	728	864
1970 ²	2 217	538	752	928
1971	2 215	508	765	942
1972	2 215	461	772	982
1973	2 265	432	793	1 041
1974	2 326	424	822	1 079
1975	2 312	391	812	1 104
1976	2 278	367	790	1 109
1977	2 232	336	775	1 113
1978	2 200	316	757	1 121
1979	2 256	309	779	1 159
1980	2 328	314	803	1 201
1981	2 353	305	821	1 221
1982	2 377	312	801	1 258
1983	2 390	302	789	1 295
1984	2 413	293	784	1 335
1985	2 437	279	776	1 378
1986	2 431	266	774	1 388
1987	2 423	251	753	1 417
1988	2 431	238	741	1 450
1989 ²	2 507	233	760	1 512
1990	2 504	222	757	1 522
1991	2 375	210	681	1 481
1992	2 206	197	603	1 403
1993	2 071	183	548	1 334
1994	2 054	178	536	1 333
1995	2 099	170	572	1 351
1996	2 127	159	579	1 383
1997	2 170	153	594	1 417
1998	2 222	144	613	1 457
1999	2 266	144	637	1 509
2000	2 335	144	642	1 544
2001	2 367	135	642	1 583
2002	2 372	127	639	1 599
2003	2 365	120	620	1 616
2004	2 365	116	606	1 635
2005	2 401	121	599	1 675
2006	2 444	118	607	1 714
2007	2 492	118	621	1 746
2008	2 531	119	628	1 771
2009	2 457	119	581	1 748
2010	2 447	115	560	1 762
2011	2 474	110	560	1 792
2012	2 463	109	557	1 805
2013	2 457	107	553	1 784
2014	2 447	109	528	1 798
2015	2 437	109	520	1 798
2016	2 448	101	534	1 804
2011 I	2 408	110	534	1 755
II	2 517	112	567	1 827
III	2 514	114	583	1 805
IV	2 456	106	556	1 783
2012 I	2 432	104	543	1 775
II	2 524	111	568	1 836
III	2 529	116	568	1 833
IV	2 448	106	550	1 781
2013 I	2 408	100	541	1 756
II	2 506	115	565	1 817
III	2 490	111	561	1 806
IV	2 422	104	544	1 766
2014 I	2 394	105	519	1 759
II	2 490	111	538	1 832
III	2 487	115	536	1 823
IV	2 418	106	518	1 786
2015 I	2 391	105	502	1 775
II	2 463	118	520	1 813
III	2 481	110	540	1 825
IV	2 412	103	520	1 780
2016 I	2 396	97	507	1 784
II	2 477	109	542	1 817
III	2 493	106	543	1 834
IV	2 427	91	544	1 786
2017 I	2 407	92	510	1 800
II	2 494	101	545	1 846
III	2 506	105	565	1 832

1. Ryhmä "tuntematon" mukaanlukien. - Including the category "unknown".

2. Katso alaviite taulukkoon 2. - See note to table 2.

Vuodesta 2005 lähtien uuden toimialaluokituksen TOL2008 mukaan -
 From 2005 based on new industrial classification TOL2008

Lähde: Tilastokeskus, Työvoimatutkimus - Source: Statistics Finland, Labour Force Survey

6. TYÖLLISET TOIMIALOITTAIN, MIEHET (Supistettu luokitus)

EMPLOYED PERSONS BY INDUSTRY, MALES (Condensed classifications)

Vuosi ja neljännes	Kaikki toimialat ¹	Alkutuotanto	Jalostus	Palveluelinkeinot
Year and quarter	All industries ¹	Primary industries	Secondary industries	Tertiary industries
1 000 henkilöä - persons				
1966	1 221	344	530	347
1967	1 193	310	535	348
1968	1 152	293	509	350
1969	1 173	279	532	362
1970 ²	1 236	307	514	415
1971	1 228	290	527	410
1972	1 217	261	531	427
1973	1 240	249	543	447
1974	1 266	244	562	461
1975	1 247	220	559	469
1976	1 220	215	535	459
1977	1 181	198	528	450
1978	1 164	188	519	453
1979	1 197	182	539	469
1980	1 240	186	555	492
1981	1 244	184	569	487
1982	1 248	193	556	494
1983	1 249	185	554	507
1984	1 262	179	552	528
1985	1 264	173	547	542
1986	1 263	169	546	547
1987	1 260	161	534	564
1988	1 264	153	532	578
1989 ²	1 311	153	553	604
1990	1 308	143	553	611
1991	1 224	134	497	591
1992	1 130	130	439	560
1993	1 063	123	401	536
1994	1 059	117	397	541
1995	1 096	112	430	551
1996	1 116	106	439	568
1997	1 143	103	451	584
1998	1 174	97	465	608
1999	1 206	98	481	623
2000	1 228	99	489	637
2001	1 240	93	487	657
2002	1 229	85	486	654
2003	1 227	83	478	662
2004	1 229	82	466	676
2005	1 243	86	468	687
2006	1 266	85	478	702
2007	1 290	86	492	708
2008	1 315	86	502	720
2009	1 255	84	461	703
2010	1 259	82	444	729
2011	1 278	81	450	742
2012	1 277	81	449	743
2013	1 261	80	445	732
2014	1 254	81	426	742
2015	1 249	82	417	744
2016	1 267	75	431	756
2011 I	1 243	80	424	732
2011 II	1 306	82	460	759
2011 III	1 297	82	472	737
2011 IV	1 266	79	445	737
2012 I	1 246	74	440	726
2012 II	1 300	81	455	761
2012 III	1 302	86	457	754
2012 IV	1 260	82	443	732
2013 I	1 224	75	431	713
2013 II	1 288	84	455	746
2013 III	1 291	83	457	746
2013 IV	1 243	78	436	725
2014 I	1 222	80	416	718
2014 II	1 275	81	434	755
2014 III	1 275	84	435	748
2014 IV	1 244	80	418	742
2015 I	1 219	81	404	731
2015 II	1 262	87	424	746
2015 III	1 276	82	430	761
2015 IV	1 237	79	413	742
2016 I	1 227	75	407	743
2016 II	1 288	83	439	761
2016 III	1 291	77	439	770
2016 IV	1 260	67	440	751
2017 I	1 236	71	414	748
2017 II	1 294	73	440	778
2017 III	1 311	75	459	775

1. Ryhmä "tuntematon" mukaanlukien. - Including the category "unknown".

2. Katso alaviite taulukkoon 2. - See note to table 2.

Vuodesta 2005 lähtien uuden toimialaluokituksen TOL2008 mukaan -

From 2005 based on new industrial classification TOL2008

Lähde: Tilastokeskus, Työvoimatutkimus - Source: Statistics Finland, Labour Force Survey

7. TYÖLLISET TOIMALOITTAIN, NAISET (Supistettu luokitus)
EMPLOYED PERSONS BY INDUSTRY, FEMALES (Condensed classifications)

Vuosi ja neljännes	Kaikki toimialat ¹	Alkutuotanto	Jalostus	Palveluelinkeinot
Year and quarter	All industries ¹	Primary industries	Secondary industries	Tertiary industries
1 000 henkilöä - persons				
1966	938	278	195	465
1967	921	257	190	474
1968	921	238	197	486
1969	924	225	198	501
1970 ²	980	230	238	513
1971	986	219	237	530
1972	997	200	242	556
1973	1 025	194	243	597
1974	1 059	180	261	617
1975	1 065	171	260	634
1976	1 059	152	253	649
1977	1 050	138	248	662
1978	1 035	128	237	668
1979	1 058	126	241	689
1980	1 088	127	249	708
1981	1 109	121	253	734
1982	1 129	119	245	762
1983	1 141	117	234	787
1984	1 152	114	230	806
1985	1 173	106	230	836
1986	1 167	97	228	841
1987	1 163	90	219	853
1988	1 166	84	209	871
1989 ²	1 196	80	208	907
1990	1 196	79	204	912
1991	1 151	76	184	890
1992	1 077	68	164	844
1993	1 008	60	147	798
1994	996	61	140	792
1995	1 003	57	142	801
1996	1 011	53	140	815
1997	1 028	50	142	833
1998	1 048	47	148	850
1999	1 090	46	156	886
2000	1 108	43	154	908
2001	1 127	42	155	926
2002	1 144	41	154	946
2003	1 138	38	142	954
2004	1 136	34	141	958
2005	1 158	34	132	988
2006	1 178	33	129	1 014
2007	1 202	32	128	1 039
2008	1 216	33	126	1 052
2009	1 202	35	119	1 044
2010	1 188	33	117	1 033
2011	1 196	29	110	1 051
2012	1 206	29	108	1 063
2013	1 195	27	108	1 056
2014	1 193	28	101	1 058
2015	1 188	27	103	1 054
2016	1 182	25	103	1 049
2011 I	1 165	30	110	1 020
II	1 211	30	107	1 068
III	1 217	32	111	1 068
IV	1 190	27	111	1 047
2012 I	1 186	30	102	1 048
II	1 225	30	113	1 073
III	1 227	30	111	1 080
IV	1 187	25	105	1 052
2013 I	1 184	25	110	1 042
II	1 219	31	110	1 071
III	1 200	28	104	1 063
IV	1 179	26	107	1 042
2014 I	1 172	25	104	1 039
II	1 214	30	104	1 077
III	1 212	32	101	1 073
IV	1 174	26	99	1 044
2015 I	1 172	24	99	1 044
II	1 200	30	96	1 067
III	1 205	28	110	1 063
IV	1 175	24	107	1 038
2016 I	1 169	22	100	1 043
II	1 189	26	104	1 057
III	1 202	30	104	1 063
IV	1 166	24	104	1 034
2017 I	1 171	21	96	1 051
II	1 200	28	104	1 067
III	1 195	30	105	1 060

1. Ryhmä "tuntematon" mukaanlukien. - Including the category "unknown".

2. Katso alaviite taulukkoon 2. - See note to table 2.

Vuodesta 2005 lähtien uuden toimialaluokituksen TOL2008 mukaan -
 From 2005 based on new industrial classification TOL2008

Lähde: Tilastokeskus, Työvoimatutkimus - Source: Statistics Finland, Labour Force Survey

8. TYÖLLISET TOIMIALOITTAIN
EMPLOYED PERSONS BY INDUSTRY

Vuosi ja neljännes <i>Year and quarter</i>	Jatkuu - <i>Continued</i>				
	Kaikki toimialat <i>Employed persons total</i>	Maatalous <i>Agriculture</i>	Metsätalous <i>Forestry</i>	Teollisuus <i>Manufacturing</i>	Talonrakennus <i>Construction of buildings</i>
	1 000 henkilöä - <i>persons</i>				
1966	2 159	526	96	526	127
1967	2 114	485	82	528	123
1968	2 073	449	82	522	112
1969	2 097	425	79	541	122
1970 ¹	2 217	451	91	552	143
1971	2 215	424	88	568	145
1972	2 215	389	74	579	140
1973	2 265	354	79	594	145
1974	2 326	353	73	622	145
1975	2 312	327	66	616	145
1976	2 278	306	61	602	130
1977	2 232	278	57	595	127
1978	2 200	281	55	579	125
1979	2 256	251	58	601	124
1980	2 328	251	63	627	128
1981	2 353	250	55	636	133
1982	2 377	255	57	618	133
1983	2 390	246	56	606	140
1984	2 413	242	52	601	143
1985	2 437	228	52	598	137
1986	2 431	218	47	589	142
1987	2 423	206	45	569	143
1988	2 431	197	41	553	145
1989 ¹	2 507	192	41	563	155
1990	2 504	183	39	556	161
1991	2 375	177	33	505	137
1992	2 206	166	31	456	111
1993	2 071	154	29	426	89
1994	2 054	153	25	428	80
1995	2 099	141	28	457	87
1996	2 127	133	26	461	88
1997	2 170	130	23	464	101
1998	2 222	120	24	475	107
1999	2 296	121	23	488	117
2000	2 335	118	24	494	122
2001	2 367	112	23	497	115
2002	2 372	106	21	491	117
2003	2 365	99	22	470	118
2004	2 365	93	23	458	115
2005	2 401	91	30	440	141
2006	2 444	90	28	443	146
2007	2 492	87	31	447	155
2008	2 531	88	31	442	165
2009	2 457	88	31	406	152
2010	2 447	84	31	388	152
2011	2 474	80	31	384	157
2012	2 483	78	31	382	155
2013	2 457	76	31	377	156
2014	2 447	76	33	359	150
2015	2 437	75	34	352	151
2016	2 448	71	30	356	163
2011 I	2 408	80	30	371	146
II	2 517	81	31	386	163
III	2 514	81	33	399	163
IV	2 456	75	30	380	156
2012 I	2 432	75	29	376	149
II	2 524	79	32	393	155
III	2 529	83	33	386	159
IV	2 448	76	30	373	155
2013 I	2 408	70	30	373	151
II	2 506	83	32	388	158
III	2 490	76	35	378	162
IV	2 422	73	31	369	153
2014 I	2 394	72	33	357	145
II	2 490	80	31	367	149
III	2 487	80	35	360	155
IV	2 418	73	33	352	148
2015 I	2 391	72	33	344	141
II	2 463	82	36	352	148
III	2 481	77	33	365	158
IV	2 412	70	33	348	157
2016 I	2 396	68	29	340	154
II	2 477	76	33	361	164
III	2 493	76	30	361	166
IV	2 427	65	26	362	166
2017 I	2 407	64	28	337	156
II	2 494	75	26	356	169
III	2 506	77	28	370	173

1. Katso alaviite taulukkoon 2. - *See note to table 2.*

Vuodesta 2005 lähtien uuden toimialaluokituksen TOL2008 mukaan -
From 2005 based on new industrial classification TOL2008

Lähde: Tilastokeskus, Työvoimatutkimus - *Source: Statistics Finland, Labour Force Survey*

8. TYÖLLISET TOIMIALOITTAIN
EMPLOYED PERSONS BY INDUSTRY

Jatkoa -Continued

Vuosi ja neljännes	Maa- ja vesirakennus	Kauppa	Liikenne	Rahoitus- ja vakuutus	Palvelut
Year and quarter	Other construction	Trade	Transport	Financing, insurance	Services
1 000 henkilöä - persons					
1966	72	300	143	..	369
1967	74	303	140	..	379
1968	72	306	141	..	389
1969	67	305	146	..	412
1970 ¹	58	294 ²	165	84 ²	385
1971	53	298	160	84	400
1972	54	305	166	90	421
1973	54	326	167	99	449
1974	56	334	170	109	466
1975	58	329	177	118	480
1976	57	333	173	117	486
1977	54	320	170	117	506
1978	52	313	174	117	517
1979	53	318	179	120	542
1980	48	328	184	127	562
1981	51	326	184	130	581
1982	50	326	180	136	616
1983	43	337	177	135	646
1984	40	343	180	148	664
1985	41	355	186	156	681
1986	43	355	183	160	690
1987	41	348	182	177	710
1988	43	354	182	190	724
1989 ¹	42	388	178	262	684
1990	39	395	179	268	681
1991	39	364	175	263	679
1992	36	325	165	250	663
1993	33	305	158	234	637
1994	28	297	161	230	645
1995	28	301	163	228	659
1996	30	316	159	241	667
1997	29	329	164	240	685
1998	32	339	169	249	700
1999	32	355	168	267	719
2000	27	354	172	287	732
2001	30	357	174	301	750
2002	31	363	169	308	758
2003	33	362	173	313	767
2004	33	367	172	315	781
2005	18	373	144	384	774
2006	18	376	154	399	785
2007	19	389	151	414	792
2008	21	399	153	419	800
2009	23	381	153	408	806
2010	20	381	156	416	809
2011	19	386	147	427	832
2012	20	386	144	436	835
2013	20	382	142	431	830
2014	19	376	140	444	839
2015	17	371	137	457	834
2016	15	375	141	448	841
2011 I	17	368	149	416	822
2011 II	18	401	151	433	843
2011 III	21	395	146	430	834
2011 IV	20	379	144	433	828
2012 I	18	362	145	433	834
2012 II	20	400	141	444	851
2012 III	23	401	150	442	840
2012 IV	22	382	140	429	830
2013 I	18	377	140	421	818
2013 II	19	405	143	437	832
2013 III	21	387	148	430	841
2013 IV	21	362	139	438	826
2014 I	17	363	135	433	828
2014 II	22	392	146	448	846
2014 III	21	393	140	446	844
2014 IV	18	357	140	447	842
2015 I	17	361	131	449	834
2015 II	20	363	136	463	832
2015 III	18	379	140	466	840
2015 IV	15	361	141	447	830
2016 I	13	359	143	449	833
2016 II	16	385	144	449	839
2016 III	16	396	139	446	853
2016 IV	16	363	137	446	840
2017 I	18	356	136	465	843
2017 II	20	377	138	475	856
2017 III	22	373	142	472	846

1. Katso alaviite taulukkoon 2. - See note to table 2.

2. Vuosina 1961 - 1969 "rahoitus- ja vakuutustoiminnan" luvut sisältyvät "kaupan" lukuihin. -
In the years 1961 - 1969 the figures for "financing and insurance" include in the figures for "trade".Vuodesta 2005 lähtien uuden toimialaluokituksen TOL2008 mukaan -
From 2005 based on new industrial classification TOL2008

9. TYÖLLISET AMMATIASEMAN MUKAAN
EMPLOYED PERSONS BY INDUSTRIAL STATUS

Vuosi ja neljännes	Työlliset yhteensä	Palkansaajat - <i>Salary and wage earners</i>			Yrittäjät ja yrittäjä-perheenjäsenet
<i>Year and quarter</i>	<i>Employed total</i>	Yhteensä	Työntekijät	Toimihenkilöt	<i>Employers and unpaid family workers</i>
		<i>Total</i>	<i>Wage earners</i>	<i>Salaried employees</i>	
1 000 henkilöä - <i>persons</i>					
1966	2 159	1 524	896	628	635
1967	2 114	1 533	883	650	581
1968	2 073	1 529	888	641	544
1969	2 097	1 569	905	664	528
1970	2 126	1 626	930	696	500
1971	2 123	1 639	916	723	484
1972	2 118	1 672	906	766	446
1973	2 164	1 750	938	812	414
1974	2 229	1 826	967	859	403
1975	2 221	1 846	939	907	375
1976 ¹	2 278	1 819	947	856	437
1977	2 232	1 823	925	886	395
1978	2 200	1 812	921	880	374
1979	2 256	1 865	953	901	375
1980	2 328	1 930	991	928	379
1981	2 353	1 962	988	966	375
1982	2 377	1 990	968	1 014	377
1983	2 390	2 004	961	1 040	386
1984	2 413	2 035	960	1 073	378
1985	2 437	2 077	957	1 117	360
1986	2 431	2 071	941	1 127	359
1987	2 423	2 051	919	1 130	372
1988	2 431	2 062	912	1 148	368
1989 ¹	2 507	2 112	932	1 177	395
1990	2 504	2 116	914	1 199	388
1991	2 375	2 012	832	1 177	363
1992	2 206	1 862	738	1 120	344
1993	2 071	1 742	679	1 054	329
1994	2 054	1 722	671	1 041	332
1995	2 099	1 773	696	1 068	325
1996	2 127	1 803	692	1 098	324
1997	2 170	1 845	695	1 141	323
1998	2 222	1 905	727	1 170	317
1999	2 296	1 975	745	1 225	321
2000	2 335	2 016	749	1 264	319
2001	2 367	2 060	767	1 289	307
2002	2 372	2 068	758	1 307	304
2003	2 365	2 061	748	1 310	304
2004	2 365	2 064	733	1 328	301
2005	2 401	2 098	736	1 360	303
2006	2 444	2 129	746	1 382	314
2007	2 492	2 178	761	1 413	314
2008	2 531	2 207	764	1 437	324
2009	2 457	2 123	697	1 419	334
2010	2 447	2 120	682	1 431	328
2011	2 474	2 143	695	1 439	331
2012	2 483	2 146	697	1 442	337
2013	2 457	2 127	678	1 443	330
2014	2 447	2 105	654	1 445	343
2015	2 437	2 090	649	1 437	346
2016	2 448	2 105	650	1 450	344
2011 I	2 408	2 079	656	1 414	329
II	2 517	2 187	713	1 463	330
III	2 514	2 184	735	1 439	330
IV	2 456	2 122	676	1 438	334
2012 I	2 432	2 095	656	1 430	338
II	2 524	2 185	728	1 450	339
III	2 529	2 186	727	1 453	342
IV	2 448	2 119	678	1 434	329
2013 I	2 408	2 085	647	1 433	323
II	2 506	2 174	707	1 461	332
III	2 490	2 153	700	1 445	337
IV	2 422	2 094	656	1 433	329
2014 I	2 394	2 058	620	1 432	336
II	2 490	2 149	680	1 465	340
III	2 487	2 139	683	1 450	348
IV	2 418	2 072	634	1 432	346
2015 I	2 391	2 043	617	1 421	348
II	2 463	2 113	664	1 444	350
III	2 481	2 135	682	1 449	347
IV	2 412	2 071	634	1 433	341
2016 I	2 396	2 053	614	1 436	343
II	2 477	2 128	679	1 445	349
III	2 493	2 143	672	1 465	350
IV	2 427	2 094	635	1 455	333
2017 I	2 407	2 082	622	1 456	325
II	2 494	2 161	670	1 490	332
III	2 506	2 174	697	1 475	332

1. Katso alaviite taulukkoon 2. - See note to table 2.

Lähde: Tilastokeskus, Työvoimatutkimus - Source: Statistics Finland, Labour Force Survey

10. TYÖLLISET NORMAALIN TYÖAJAN MUKAAN
EMPLOYED PERSONS BY NORMAL HOURS OF WORK

Vuosi ja neljännes	Työlliset - <i>Employed</i>					Osa-aikaisten osuus työllisistä
	Yhteensä	Tuntia viikossa - <i>Hours per week</i>				<i>Proportion of part-time employed</i>
<i>Year and quarter</i>	<i>Total</i>	1 - 29	30 - 40	41 -	Tuntematon <i>Unknown</i>	
1 000 henkilöä - <i>persons</i>						
1981	2 353	173	1 852	316	12	7.4
1982	2 377	181	1 859	322	15	7.6
1983	2 390	197	1 847	321	24	8.2
1984	2 413	201	1 874	312	26	8.3
1985	2 437	201	1 896	310	30	8.2
1986	2 431	195	1 895	308	32	8.0
1987	2 423	194	1 882	315	32	8.0
1988	2 431	177	1 907	319	28	7.3
1989	2 507	192	1 956	328	32	9.8
1990	2 504	186	1 959	328	32	9.5
1991	2 375	185	1 856	298	36	10.1
1992	2 206	176	1 711	285	34	10.5
1993	2 071	181	1 583	271	36	11.4
1994	2 054	180	1 556	280	39	11.5
1995	2 099	176	1 586	283	54	11.7
1996	2 127	174	1 603	298	52	11.5
1997	2 170	203	1 612	339	16	11.0
1998	2 222	213	1 639	358	12	11.4
1999	2 286	226	1 682	371	17	12.1
2000	2 335	240	1 701	372	22	12.3
2001	2 367	246	1 735	364	23	12.2
2002	2 372	260	1 736	358	19	12.7
2003	2 365	266	1 730	352	17	13.0
2004	2 365	266	1 739	344	16	13.5
2005	2 401	269	1 768	346	18	13.7
2006	2 444	278	1 800	345	20	14.0
2007	2 492	288	1 840	345	18	14.1
2008	2 531	290	1 855	372	13	13.4
2009	2 457	299	1 796	349	12	14.0
2010	2 447	304	1 778	351	14	14.6
2011	2 474	313	1 790	356	14	14.9
2012	2 483	321	1 791	358	13	15.1
2013	2 457	319	1 781	345	13	15.1
2014	2 447	324	1 763	346	15	15.4
2015	2 437	325	1 743	353	16	15.5
2016	2 448	341	1 735	356	17	16.3
2008 I	2 474	311	1 790	358	15	14.2
2008 II	2 574	278	1 906	378	13	12.9
2008 III	2 566	260	1 911	383	12	12.0
2008 IV	2 509	309	1 818	370	13	14.2
2009 I	2 448	314	1 775	347	12	14.6
2009 II	2 497	284	1 837	363	12	13.3
2009 III	2 476	280	1 841	344	10	13.1
2009 IV	2 408	321	1 731	343	12	14.9
2010 I	2 388	318	1 721	334	16	15.2
2010 II	2 485	300	1 811	359	14	14.4
2010 III	2 490	277	1 836	360	15	13.7
2010 IV	2 426	319	1 742	351	13	15.2
2011 I	2 408	331	1 713	346	16	15.8
2011 II	2 517	311	1 822	368	15	14.5
2011 III	2 514	282	1 857	360	14	13.8
2011 IV	2 456	326	1 766	351	13	15.6
2012 I	2 432	326	1 740	352	14	15.4
2012 II	2 524	315	1 828	366	13	14.9
2012 III	2 529	302	1 847	364	12	14.4
2012 IV	2 448	338	1 751	347	12	15.6
2013 I	2 408	332	1 721	341	13	15.7
2013 II	2 506	305	1 836	351	12	14.4
2013 III	2 490	297	1 835	346	12	14.1
2013 IV	2 422	338	1 732	338	14	16.1
2014 I	2 394	332	1 741	345	16	16.2
2014 II	2 490	316	1 806	355	13	14.9
2014 III	2 487	303	1 814	357	14	14.4
2014 IV	2 418	342	1 716	344	15	16.3
2015 I	2 391	335	1 701	338	18	16.1
2015 II	2 463	320	1 772	353	17	15.3
2015 III	2 481	302	1 797	368	15	14.4
2015 IV	2 412	343	1 703	353	14	16.3
2016 I	2 396	349	1 690	338	18	16.6
2016 II	2 477	336	1 761	363	16	16.1
2016 III	2 493	327	1 778	372	17	15.6
2016 IV	2 427	351	1 710	348	18	16.9
2017 I	2 407	360	1 677	350	19	17.1
2017 II	2 494	334	1 790	349	21	16.4
2017 III	2 506	324	1 806	356	20	15.4

1. Katso alaviite taulukkoon 2. - See note to table 2.

Lähde: Tilastokeskus, Työvoimatutkimus - Source: Statistics Finland, Labour Force Survey

11. TYÖTTÖMYYS JA TYÖTTÖMYYSASTEET TYÖVOIMATUTKIMUKSEN MUKAAN
UNEMPLOYMENT AND UNEMPLOYMENT RATES ACCORDING TO THE LABOUR FORCE SURVEY

Vuosi ja neljännes	Työttömät - Unemployed persons			Työttömyysasteet - Unemployment rates		
	Mol. sukupuoli	Miehet	Naiset	Mol. sukupuoli	Miehet	Naiset
	Both sexes	Male	Female	Both sexes	Male	Female
	1 000 henkilöä - persons			Prosenttia - Per cent		
1961	26	18	8	1,2	1,5	0,8
1962	28	20	7	1,3	1,7	0,8
1963	32	24	8	1,5	2,0	0,8
1964	33	27	7	1,5	2,2	0,6
1965 ¹	30	20	10	1,4	1,6	1,0
1966	33	22	11	1,5	1,8	1,2
1967	63	52	11	2,9	4,2	1,2
1968	85	70	15	3,9	5,7	1,6
1969	61	46	15	2,8	3,8	1,6
1970 ¹	46	35	11	2,0	2,7	1,1
1971	55	38	17	2,4	3,0	1,6
1972	62	42	20	2,7	3,3	1,9
1973	57	32	25	2,4	2,5	2,3
1974	44	21	23	1,8	1,6	2,1
1975	62	35	27	2,6	2,7	2,4
1976	92	60	32	3,9	4,7	2,9
1977	140	88	52	5,9	6,9	4,7
1978	172	106	66	7,3	8,4	6,0
1979	143	82	61	6,0	6,4	5,4
1980	114	61	53	4,7	4,7	4,7
1981	121	67	54	4,9	5,1	4,6
1982	135	73	62	5,4	5,5	5,2
1983	138	76	62	5,5	5,7	5,2
1984	133	72	61	5,2	5,4	5,0
1985	129	73	56	5,0	5,5	4,6
1986	138	82	56	5,4	6,1	4,6
1987	130	78	53	5,1	5,8	4,3
1988	116	68	48	4,5	5,1	4,0
1989 ¹	80	43	38	3,1	3,2	3,1
1990	82	49	33	3,2	3,6	2,7
1991	169	106	63	6,6	8,0	5,2
1992	292	178	114	11,7	13,6	9,6
1993	405	235	170	16,3	18,1	14,4
1994	408	235	174	16,6	18,2	14,9
1995	382	204	178	15,4	15,7	15,1
1996	363	186	176	14,6	14,3	14,8
1997	314	160	154	12,7	12,3	13,0
1998	285	143	142	11,4	10,9	12,0
1999	261	130	131	10,2	9,8	10,7
2000	253	122	131	9,8	9,1	10,6
2001	238	117	121	9,1	8,6	9,7
2002	237	123	114	9,1	9,1	9,1
2003	235	124	111	9,0	9,2	8,9
2004	229	118	111	8,8	8,7	8,9
2005	220	111	109	8,4	8,2	8,6
2006	204	101	103	7,7	7,4	8,1
2007	183	90	93	6,9	6,5	7,2
2008	172	85	87	6,4	6,7	6,7
2009	221	122	99	8,2	7,9	7,6
2010	224	126	98	8,4	9,1	7,6
2011	209	117	91	7,8	8,4	7,1
2012	207	115	92	7,7	8,3	7,1
2013	219	122	97	8,2	8,8	7,5
2014	232	129	103	8,7	9,3	8,0
2015	252	137	115	9,4	9,9	8,8
2016	237	126	111	8,8	9,0	8,6
2011 I	227	127	100	8,6	9,3	7,9
2011 II	244	136	108	8,8	9,4	8,2
2011 III	183	101	83	6,8	7,2	6,4
2011 IV	181	106	75	6,9	7,7	5,9
2012 I	211	120	91	8,0	8,8	7,1
2012 II	238	134	104	8,6	9,4	7,8
2012 III	193	101	91	7,1	7,2	6,9
2012 IV	185	105	80	7,0	7,7	6,3
2013 I	232	131	101	8,8	9,7	7,8
2013 II	252	144	108	9,1	10,1	8,1
2013 III	191	104	87	7,4	7,4	6,8
2013 IV	203	110	93	7,7	8,1	7,3
2014 I	238	133	105	9,0	9,8	8,2
2014 II	265	146	119	9,6	10,3	8,9
2014 III	203	110	93	7,7	7,9	7,1
2014 IV	223	126	96	8,4	9,2	7,6
2015 I	257	144	113	9,7	10,5	8,8
2015 II	295	159	136	10,7	11,2	10,2
2015 III	226	118	108	8,4	8,5	8,2
2015 IV	230	126	104	8,7	9,3	8,1
2016 I	255	140	115	9,6	10,2	9,0
2016 II	275	145	131	10,0	10,1	9,9
2016 III	204	104	100	7,6	7,4	7,7
2016 IV	212	115	98	8,0	8,4	7,7
2017 I	248	136	112	9,3	9,9	8,7
2017 II	275	145	130	9,9	10,1	9,8
2017 III	208	105	103	7,7	7,4	7,9

1. Katso alaviite taulukkoon 2. - See note to table 2.

Lähde: Tilastokeskus, Työvoimatutkimus - Source: Statistics Finland, Labour Force Survey

12. TYÖTTÖMYYSASTEET IÄN JA SUKUPUOLEN MUKAAN, TYÖVOIMATUTKIMUKSEN PERUSTEELLA
UNEMPLOYMENT RATES BY AGE AND SEX, ACCORDING TO THE LABOUR FORCE SURVEY

Vuosi ja neljännes		Ikä - Age											Keski-määrin
		15-19	20-24	25-29	30-34	35-39	40-44	45-49	50-54	55-59	60-64	15-24	
Year and quarter		Prosenttia - Per cent											Weighted mean
Molemmat sukupuolet - Both sexes													
1998		32.2	19.6	12.5	9.8	8.5	9.3	8.5	8.8	15.4	6.3	23.5	11.4
1999		31.5	16.4	11.2	8.6	7.9	8.1	7.8	7.7	11.5	6.4	21.5	10.2
2000		30.5	16.8	10.7	8.8	7.0	7.7	7.2	7.4	10.4	5.4	21.4	9.8
2001		28.3	15.6	9.4	8.6	6.4	7.1	6.7	7.0	10.2	5.8	19.8	9.1
2002		31.9	15.8	10.2	7.6	6.2	6.7	6.7	7.2	9.1	5.1	21.0	9.1
2003		31.7	17.5	9.9	7.6	6.6	6.5	6.7	6.8	8.5	4.4	21.8	9.0
2004		30.4	16.5	9.6	7.2	6.9	6.7	7.2	6.3	8.0	4.5	20.7	8.8
2005		29.5	16.1	8.6	6.6	6.2	6.9	6.2	6.6	7.8	4.2	20.1	8.4
2006		27.6	14.9	7.7	6.1	5.3	5.5	6.2	6.1	7.7	4.4	18.7	7.7
2007		25.7	12.3	7.0	5.3	4.9	5.0	4.7	5.3	7.3	4.2	16.5	6.9
2008		26.6	11.7	6.7	5.0	4.6	4.4	4.0	4.9	6.3	3.6	16.5	6.4
2009		31.6	17.0	9.7	6.7	5.6	5.7	6.0	6.1	7.0	4.7	21.5	8.2
2010		31.6	17.0	9.2	6.3	5.5	6.0	6.4	6.6	7.2	5.3	21.4	8.4
2011		29.6	16.0	8.9	6.2	5.4	5.6	5.1	6.1	6.9	5.6	20.1	7.8
2012		29.4	14.4	8.9	6.2	5.0	5.5	5.5	5.8	6.8	6.2	19.0	7.7
2013		29.6	15.8	9.5	6.4	6.3	5.8	5.6	6.2	7.2	6.5	19.9	8.2
2014		29.4	16.8	10.1	7.3	5.9	7.0	6.0	6.8	7.2	7.3	20.5	8.7
2015		30.9	19.0	11.3	7.5	7.0	6.7	6.8	7.2	8.2	7.7	22.4	9.4
2016		30.4	15.9	10.4	6.9	7.0	6.5	6.2	7.7	7.7	7.2	20.1	8.8
2016	I	34.9	18.9	12.3	7.2	6.5	7.6	7.0	9.0	8.4	7.2	23.1	9.6
	II	41.7	18.1	11.0	7.9	6.8	6.2	6.4	7.2	8.2	6.4	26.3	10.0
	III	18.6	12.4	9.7	6.1	7.2	5.7	5.4	7.0	6.9	6.6	14.2	7.6
	IV	21.1	14.2	8.7	6.6	7.3	6.3	6.0	7.6	7.5	8.5	15.9	8.0
2017	I	34.5	19.2	9.4	8.0	6.8	7.0	7.5	7.9	8.1	7.4	23.4	9.3
	II	41.7	20.0	11.2	7.3	6.2	5.4	6.9	6.8	8.0	8.5	27.4	9.9
	III	17.3	12.7	7.9	8.3	6.7	6.5	5.4	6.0	6.7	8.4	14.1	7.7
Miehet - Male													
1998		31.1	19.4	11.3	8.3	7.7	9.5	8.3	8.8	15.9	6.2	22.8	10.9
1999		30.4	16.4	9.7	7.7	6.7	7.8	8.2	7.9	12.6	6.5	20.8	9.8
2000		30.7	16.9	9.3	7.1	5.5	7.1	7.3	7.3	10.8	5.0	21.1	9.1
2001		29.1	15.5	7.6	7.5	5.3	6.8	7.0	7.2	10.6	5.5	19.6	8.6
2002		32.6	16.6	9.7	6.9	6.2	7.2	7.3	7.4	9.6	6.6	21.2	9.1
2003		31.6	18.2	9.8	7.4	6.5	6.8	7.3	7.6	9.0	3.7	21.9	9.2
2004		31.8	18.2	9.5	6.5	6.0	6.4	7.0	6.8	8.3	4.7	22.0	8.7
2005		28.5	17.6	8.0	6.1	5.8	6.6	6.2	6.0	8.4	3.6	20.6	8.2
2006		28.9	15.1	7.0	5.1	4.2	4.9	6.4	6.2	7.7	4.9	19.0	7.4
2007		27.4	11.9	6.7	4.4	3.3	4.8	4.8	5.6	8.1	4.1	16.4	6.5
2008		28.7	12.3	6.4	4.1	3.6	3.6	3.8	4.7	6.9	3.6	17.1	6.1
2009		36.2	19.6	10.1	6.8	6.2	5.8	6.4	7.1	7.5	6.1	24.1	8.9
2010		34.7	19.9	9.7	6.5	5.9	6.3	7.1	7.8	8.3	5.8	23.8	9.1
2011		30.9	18.4	9.4	6.2	5.9	6.0	5.4	7.1	8.5	7.5	21.8	8.4
2012		31.0	16.1	9.7	5.8	4.8	6.2	5.8	7.4	8.5	7.5	19.9	8.3
2013		33.4	19.3	9.7	6.2	6.1	5.9	6.1	7.4	8.2	8.0	22.9	8.8
2014		31.1	19.8	10.9	7.0	6.0	7.9	6.5	7.6	8.9	7.4	22.8	9.3
2015		34.6	22.1	11.2	7.3	6.4	7.5	7.5	7.6	9.6	8.4	25.4	9.9
2016		31.7	18.4	10.8	6.3	6.5	6.5	6.8	8.1	8.7	7.4	21.8	9.0
2016	I	39.0	22.4	13.0	6.5	5.3	8.2	8.6	10.3	9.5	8.4	25.9	10.2
	II	40.5	20.6	11.6	6.6	6.7	6.0	7.7	7.1	9.6	8.0	27.1	10.1
	III	19.3	14.0	9.4	5.5	6.2	5.5	4.8	7.1	7.4	7.5	15.3	7.2
	IV	22.7	16.4	9.2	6.5	7.8	6.3	6.0	8.0	8.3	7.7	17.7	8.4
2017	I	39.3	19.6	10.6	8.9	6.9	8.1	7.5	9.2	9.6	7.5	23.9	9.9
	II	39.2	22.7	11.9	6.7	5.4	5.1	7.6	6.7	9.2	9.3	27.9	10.4
	III	19.2	13.4	7.0	7.5	6.2	5.3	5.5	6.1	7.2	9.3	14.9	7.4
Naiset - Female													
1998		33.2	19.9	14.1	11.6	9.3	9.1	8.8	8.7	14.8	6.3	24.3	12.0
1999		32.5	16.4	13.2	9.7	9.2	8.6	7.4	7.5	10.5	6.3	22.1	10.7
2000		30.3	16.8	12.5	10.9	8.7	8.4	7.1	7.5	10.1	5.8	21.6	10.6
2001		27.7	15.7	11.6	10.0	7.6	7.4	6.3	6.8	9.8	6.0	20.0	9.7
2002		31.4	14.9	10.8	8.5	6.2	6.3	6.1	7.0	8.6	4.6	20.9	9.1
2003		31.2	16.6	10.0	7.9	6.7	6.8	6.1	6.9	8.1	5.3	21.6	8.9
2004		29.1	14.6	9.7	8.1	7.9	7.0	7.5	5.8	7.8	4.4	19.4	8.9
2005		30.4	14.5	9.4	7.1	6.5	7.1	6.2	7.2	7.1	4.9	19.5	8.6
2006		26.4	14.7	8.7	7.2	6.4	6.1	6.0	6.0	7.7	3.8	18.4	8.1
2007		24.2	12.7	7.4	6.4	5.8	5.2	4.7	5.0	6.6	4.3	16.6	7.2
2008		24.8	11.1	7.0	6.0	5.7	5.2	4.3	5.0	5.7	3.7	15.8	6.7
2009		28.2	14.1	9.3	6.6	5.0	5.6	5.6	5.2	6.5	3.4	19.0	7.6
2010		29.3	13.6	8.3	6.0	6.5	5.8	5.6	5.5	6.1	4.8	19.0	7.6
2011		28.6	13.4	8.2	6.2	5.9	6.1	5.4	7.1	8.4	7.1	18.4	7.4
2012		28.2	12.7	8.0	6.8	5.3	4.8	5.3	4.1	5.3	4.8	18.0	7.1
2013		26.9	11.9	9.2	6.6	6.5	5.6	5.2	5.1	6.4	4.9	17.1	7.5
2014		28.0	13.6	9.3	7.5	5.9	6.0	5.5	5.8	5.7	7.3	18.4	8.0
2015		29.5	15.9	11.6	7.8	7.6	6.9	6.7	6.8	7.0	7.0	19.7	8.8
2016		29.5	13.2	9.9	7.8	7.5	6.4	5.6	7.3	6.9	6.9	18.6	8.6
2016	I	32.2	15.0	11.4	8.0	8.1	7.0	5.3	7.7	7.4	6.1	20.4	9.0
	II	42.8	15.4	10.3	9.6	7.0	6.5	7.1	7.3	6.8	6.7	25.4	9.9
	III	18.1	10.7	10.0	6.8	8.3	5.8	6.0	6.8	6.5	5.7	13.1	7.7
	IV	19.9	11.7	7.9	6.8	6.6	6.4	7.1	7.2	6.8	9.1	14.2	7.7
2017	I	31.5	18.7	8.0	7.0	6.6	5.8	7.4	6.5	6.7	7.4	22.9	8.7
	II	43.8	17.3	10.5	7.9	7.2	5.7	5.3	5.9	6.8	7.3	26.9	9.8
	III	15.8	12.0	9.2	9.3	7.4	7.7	5.3	5.0	6.2	7.5	13.2	7.9

Lähde: Tilastokeskus, Työvoimatutkimus - Source: Statistics Finland, Labour Force Survey

13. TYÖTTÖMÄT TYÖNHAKIJAT TYÖNVÄLITYKSESSÄ SUKUPUOLEN MUKAAN SEKÄ LOMAUTETUT JA LYHENNETYLLÄ TYÖVIIKOLLA OLEVAT
UNEMPLOYED JOBSEEKERS AT THE EMPLOYMENT SERVICE BY SEX, AND PERSONS LAID OFF AND ON REDUCED WORKING WEEK

Vuosi ja neljännes Year and quarter	Työttömät työnhakijat - Unemployed jobseekers					Lomautetut	Lyhennetyllä työviikolla
	Yhteensä	Miehet	Naiset	Alle 25-vuotiaat	Yli vuoden työttömänä	Laid off	On reduced working week
	Total	Male	Female	Under 25 years old	Unemployed over a year		
Henkilöä - Persons							
1971	44 100	27 000	17 100	..	..	4 300	2 000
1972	59 500	36 800	22 700	..	..	4 700	2 100
1973	50 200	28 700	21 500	..	..	4 500	1 800
1974	40 100	20 300	19 800	..	..	4 300	2 100
1975	50 900	29 500	21 400	..	..	7 500	6 900
1976	80 200	51 400	28 800	..	..	10 800	8 900
1977	132 500	82 700	49 900	..	..	19 900	21 600
1978	175 200	106 800	68 400	..	..	17 000	24 700
1979	150 300	87 200	63 200	..	..	9 500	8 000
1980	109 500	58 300	51 200	..	..	6 600	5 000
1981	115 400	61 200	54 200	35 700	11 500	11 400	10 200
1982	138 100	75 000	63 100	40 900	14 000	15 600	14 200
1983	143 900	80 000	63 900	40 800	17 100	14 900	10 600
1984	135 300	76 100	59 200	37 600	15 500	11 400	7 800
1985	141 400	79 600	61 800	36 700	13 200	11 900	6 500
1986	150 700	87 100	63 600	36 900	14 800	14 800	5 300
1987	140 500	81 100	59 400	33 800	16 700	10 000	3 800
1988	127 600	71 100	56 500	28 600	12 100	8 300	3 400
1989	103 400	54 800	48 700	22 100	6 400	6 700	2 700
1990	103 200	59 500	43 700	21 800	3 000	9 700	2 400
1991	213 200	134 600	78 600	45 800	5 300	32 300	5 900
1992	363 100	221 500	141 600	77 800	29 200	45 600	11 000
1993	482 200	280 700	201 400	97 700	86 000	45 900	14 400
1994	494 200	276 900	217 300	92 200	133 600	26 800	12 900
1995	466 000	254 900	211 100	80 500	140 200	15 100	9 200
1996	448 000	241 400	206 600	68 600	134 900	13 900	8 000
1997	409 000	214 900	194 000	53 900	124 600	10 700	6 300
1998	372 400	190 200	182 200	46 900	112 600	10 000	4 900
1999	348 100	177 200	170 900	44 300	98 000	11 100	4 100
2000	321 100	161 600	159 500	39 300	89 000	9 500	3 200
2001	302 200	153 400	148 700	36 600	82 700	10 400	2 700
2002	294 000	154 500	139 500	35 800	77 700	12 700	2 400
2003	288 800	153 500	135 400	35 200	72 400	14 200	2 300
2004	268 400	152 200	136 200	34 800	73 000	13 200	2 100
2005	275 300	144 100	131 200	30 500	72 400	10 600	1 700
2006	247 900	128 800	119 100	26 800 ¹	64 400	8 000	1 300
2007	215 800	111 000	104 800	22 500	51 700	6 600	1 100
2008	202 900	107 400	95 500	22 400	43 100	9 000	1 100
2009	264 800	156 200	108 600	36 200	41 300	31 000	3 800
2010	264 800	154 300	110 500	34 600	54 000	21 300	3 700
2011	243 900	138 800	105 100	30 000	57 200	14 200	2 000
2012	253 200	144 800	108 400	32 100	61 200	15 200	2 300
2013 ²	294 100	168 200	126 000	38 800	73 700	21 400	4 600
2014	325 700	185 500	140 100	43 300	90 500	26 000	8 000
2015	351 900	198 700	153 100	47 100	109 300	26 800	9 300
2016	348 800	194 500	154 300	45 900	123 700	23 300	10 500
2011 I	257 500	153 800	103 700	31 000	58 000	21 200	2 500
II	238 900	135 000	104 000	29 200	56 900	12 500	2 000
III	241 800	130 900	110 900	31 600	57 400	9 700	1 600
IV	237 300	135 500	101 700	28 400	56 400	13 600	2 000
2012 I	252 700	150 500	102 200	31 600	58 500	19 500	2 400
II	242 500	136 800	105 800	30 700	60 400	12 400	2 100
III	254 400	139 100	115 200	33 900	61 800	10 700	2 000
IV	263 000	152 700	110 300	32 100	63 900	18 100	2 800
2013 I	290 100	172 800	117 300	38 000	67 700	25 200	3 400
II	283 400	160 600	122 800	37 600	70 700	17 400	3 500
III ²	297 900	163 200	134 800	40 900	76 100	17 200	4 400
IV	305 100	176 100	129 000	38 900	80 200	25 900	7 300
2014 I	322 300	190 500	131 900	41 100	86 000	31 000	8 400
II	315 600	178 500	137 100	41 900	88 200	22 900	7 600
III	328 100	179 800	148 400	45 800	92 300	20 600	7 000
IV	336 500	193 500	143 100	44 400	95 500	29 400	8 800
2015 I	354 000	207 500	146 500	45 900	102 400	33 900	9 500
II	345 700	194 000	151 700	46 100	106 600	24 800	8 900
III	355 200	193 200	162 000	50 100	113 000	21 100	8 600
IV	352 600	200 200	152 400	46 200	115 200	27 400	10 300
2016 I	360 000	208 400	151 600	46 400	121 800	29 900	10 900
II	346 400	192 600	153 800	46 300	124 300	21 700	10 700
III	350 100	188 600	161 500	47 800	126 800	18 700	10 100
IV	338 500	188 300	150 200	43 100	122 100	22 800	10 300
2017 I	330 800	187 600	143 200	40 900	117 100	22 400	10 200
II	305 300	166 500	138 800	39 200	107 200	13 900	9 200
III	297 800	156 700	141 100	38 600	102 200	10 800	8 400

1. Vuoteen 2005 asti lomautetut pois lukien. - Until 2005 excluding laid off.

2. Sisältää kaikki 1.7.2013 alkaen kokoaikaiset lomautukset, siihen asti vain henkilökohtaisesti lomautetut.
Includes all fully laid off starting from 1 July 2013, up to that date only those individually laid off.

Lähde: Työ- ja elinkeinoministeriö, Työnvälitystilasto

Source: The Ministry of Economic Affairs and Employment, Employment Service Statistics

14. TYÖTÖTTÖMÄT TYÖNHAKUJAT IÄN JA SUKUPUOLEN MUKAAN
UNEMPLOYED JOBSEEKERS AT THE EMPLOYMENT SERVICE BY AGE AND SEX

Vuosi ja neljännes	Ikä - Age										Yhteensä
	15-19	20-24	25-29	30-34	35-39	40-44	45-49	50-54	55-59	60-64	
Year and quarter	Henkilöä - persons										Total
Molemmat sukupuolet - Both sexes											
1998	11 100	35 800	37 700	41 400	41 100	42 400	44 800	40 500	57 200	10 400	362 500
1999	10 900	33 400	33 100	37 200	37 700	38 400	40 900	40 300	53 900	11 300	337 100
2000	10 000	29 300	29 100	33 200	34 700	35 300	37 500	40 000	50 300	12 200	311 700
2001	9 700	26 900	26 600	29 600	32 400	32 900	35 500	38 000	47 300	12 900	291 800
2002	9 200	26 600	26 200	27 400	31 300	31 500	33 800	36 300	46 500	12 300	281 300
2003	8 600	26 600	26 200	25 300	29 800	30 400	31 900	34 100	49 200	12 300	274 600
2004	8 200	26 700	26 700	24 400	29 200	30 300	30 800	32 900	52 500	13 200	275 200
2005	<u>6 700</u>	<u>23 800</u>	<u>24 900</u>	<u>22 900</u>	<u>27 100</u>	<u>29 200</u>	<u>29 500</u>	<u>31 600</u>	<u>55 500</u>	<u>13 200</u>	<u>264 700</u>
2006 ¹	5 800	21 000	22 800	21 400	24 500	27 300	27 500	29 700	52 600	15 200	247 900
2007	5 200	17 400	19 500	18 300	20 000	23 200	23 500	25 800	46 100	16 700	215 800
2008	5 300	17 000	19 100	17 800	17 800	21 600	22 400	24 300	39 300	18 000	202 900
2009	8 400	27 800	29 000	25 500	23 700	28 600	29 600	30 800	40 000	21 100	264 800
2010	8 000	26 600	28 600	25 600	23 500	27 900	29 600	30 600	39 000	25 200	264 800
2011	7 000	23 000	25 400	23 000	21 100	24 200	26 700	27 600	36 400	29 300	243 900
2012	<u>7 200</u>	<u>24 900</u>	<u>26 200</u>	<u>24 400</u>	<u>22 100</u>	<u>23 800</u>	<u>27 100</u>	<u>28 000</u>	<u>35 700</u>	<u>33 400</u>	<u>253 200</u>
2013 ²	8 500	30 400	31 000	29 900	26 900	26 900	31 300	32 400	38 600	38 000	294 100
2014	9 500	33 800	34 100	34 300	30 800	29 000	34 300	36 100	40 600	42 500	325 700
2015	9 800	37 300	37 600	38 000	33 600	31 000	35 900	38 900	42 700	46 200	351 900
2016	9 400	36 400	37 400	37 700	33 700	30 700	34 400	38 600	41 800	47 500	348 800
2016 I	7 700	38 700	39 000	38 800	34 400	31 500	36 400	40 400	43 900	48 100	360 000
II	9 400	36 900	37 200	37 700	33 600	30 300	33 900	37 800	41 000	47 400	346 400
III	11 300	36 500	37 700	38 200	34 200	31 000	34 000	37 700	40 800	47 500	350 100
IV	9 400	33 700	35 600	36 200	32 600	30 000	33 400	38 300	41 500	47 000	338 500
2017 I	7 100	33 800	35 300	35 400	31 700	29 200	32 400	37 800	41 300	45 800	330 800
II	8 300	30 900	32 300	32 600	29 700	27 200	29 400	33 900	37 700	42 500	305 300
III	9 100	29 500	31 800	32 100	29 500	26 900	28 500	33 000	36 600	39 900	297 800
Miehet - Male											
1998	5 700	19 000	19 100	20 700	20 500	21 900	23 700	20 500	27 100	4 600	182 800
1999	5 700	17 500	16 500	18 300	18 800	19 600	21 400	20 400	25 500	4 900	168 600
2000	5 000	15 200	14 300	16 100	17 000	17 800	19 500	20 100	24 000	5 400	154 400
2001	4 900	14 100	13 200	14 400	16 000	16 600	18 500	19 300	22 600	5 900	145 600
2002	4 700	14 800	13 700	13 800	15 900	16 400	18 000	19 100	22 500	5 600	144 300
2003	4 400	15 000	13 800	12 800	15 200	15 800	17 000	18 100	24 100	5 700	142 000
2004	4 100	14 800	14 100	12 100	14 600	15 700	16 300	17 300	25 900	6 400	141 500
2005	<u>3 400</u>	<u>13 200</u>	<u>13 200</u>	<u>11 300</u>	<u>13 500</u>	<u>15 100</u>	<u>15 600</u>	<u>16 600</u>	<u>27 200</u>	<u>6 300</u>	<u>135 600</u>
2006 ¹	2 900	11 800	12 300	10 800	12 500	14 300	14 800	15 900	26 200	7 300	128 800
2007	2 600	9 700	10 300	9 200	10 000	12 000	12 500	13 700	23 000	8 100	111 000
2008	2 900	10 000	10 400	9 200	9 200	11 400	12 200	13 100	20 100	8 800	107 400
2009	5 000	18 600	17 900	14 900	13 600	16 600	17 700	18 200	22 200	11 300	156 200
2010	4 500	17 100	17 400	14 800	13 300	15 900	17 500	18 000	21 800	13 900	154 300
2011	3 900	14 300	14 900	12 900	11 700	13 600	15 400	16 100	20 300	15 600	138 800
2012	<u>4 000</u>	<u>15 700</u>	<u>15 500</u>	<u>13 700</u>	<u>12 400</u>	<u>13 500</u>	<u>15 800</u>	<u>16 400</u>	<u>20 000</u>	<u>17 500</u>	<u>144 800</u>
2013 ²	4 800	19 300	18 300	16 800	15 000	15 100	18 100	19 000	21 700	20 000	168 200
2014	5 300	21 100	19 900	19 200	17 000	16 200	19 700	21 200	23 100	22 500	185 500
2015	5 500	23 100	21 700	21 000	18 300	17 000	20 400	22 600	24 300	24 400	198 700
2016	5 200	22 200	21 300	20 600	18 000	16 700	19 300	22 100	23 500	25 100	194 500
2016 I	4 100	24 700	23 100	22 200	19 300	17 900	21 200	24 000	25 500	25 700	208 400
II	5 200	22 500	21 000	20 400	17 800	16 400	19 000	21 700	23 100	25 000	192 600
III	6 000	21 400	20 600	19 900	17 400	16 100	18 400	21 000	22 300	24 800	188 600
IV	5 400	20 400	20 300	19 700	17 500	16 200	18 600	21 800	23 100	24 700	188 300
2017 I	3 700	21 100	20 600	19 800	17 400	16 100	18 500	22 000	23 700	24 300	187 600
II	4 600	18 300	18 000	17 300	15 500	14 300	16 100	19 000	21 000	22 100	166 500
III	4 800	16 700	17 000	16 400	14 800	13 600	14 900	17 900	19 800	20 400	156 700
Naiset - Female											
1998	5 400	16 800	18 600	20 700	20 600	20 600	21 100	19 900	30 100	5 800	179 700
1999	5 300	15 900	16 600	18 900	18 900	18 900	19 500	19 800	28 400	6 300	168 500
2000	5 000	14 200	14 900	17 100	17 600	17 500	18 000	19 900	26 300	6 700	157 200
2001	4 800	12 800	13 400	15 200	16 400	16 200	17 100	18 600	24 600	7 000	146 200
2002	4 400	11 800	12 500	13 700	15 400	15 200	15 800	17 300	24 000	6 700	137 000
2003	4 300	11 700	12 400	12 500	14 700	14 500	14 800	16 000	25 100	6 600	132 600
2004	4 200	11 900	12 600	12 300	14 600	14 600	14 500	15 500	26 600	6 800	133 700
2005	3 300	10 600	11 800	11 600	13 600	14 100	13 900	15 000	28 200	6 800	129 100
2006 ¹	2 900	9 200	10 500	10 600	12 000	13 000	12 600	13 800	26 400	7 900	119 100
2007	2 600	7 700	9 200	9 100	10 000	11 200	11 000	12 100	23 100	8 600	104 800
2008	2 400	7 000	8 700	8 700	8 700	10 200	10 200	11 100	19 300	9 200	95 500
2009	3 400	9 200	11 100	10 600	10 100	12 000	11 900	12 600	17 800	9 800	108 600
2010	3 600	9 400	11 200	10 800	10 200	12 000	12 100	12 600	17 100	11 400	110 500
2011	3 200	8 700	10 400	10 000	9 400	10 600	11 200	11 500	16 100	13 700	105 100
2012	<u>3 100</u>	<u>9 200</u>	<u>10 700</u>	<u>10 700</u>	<u>9 700</u>	<u>10 400</u>	<u>11 200</u>	<u>11 600</u>	<u>15 700</u>	<u>15 900</u>	<u>108 400</u>
2013 ²	3 700	11 100	12 700	13 100	11 900	11 800	13 200	13 300	16 900	18 000	126 000
2014	4 200	12 700	14 200	15 100	13 800	12 800	14 600	14 900	17 500	20 000	140 100
2015	4 400	14 200	15 900	17 000	15 400	14 000	15 500	16 200	18 400	21 700	153 100
2016	4 300	14 200	16 100	17 200	15 700	14 000	15 100	16 400	18 300	22 400	154 300
2016 I	3 600	13 900	15 900	16 600	15 100	13 600	15 200	16 400	18 400	22 300	151 600
II	4 200	14 400	16 300	17 300	15 900	13 900	15 000	16 100	17 900	22 400	153 800
III	5 300	15 200	17 200	18 300	16 800	14 800	15 600	16 700	18 500	22 700	161 500
IV	4 000	13 300	15 300	16 500	15 100	13 800	14 700	16 500	18 300	22 300	150 200
2017 I	3 400	12 800	14 700	15 600	14 400	13 100	13 900	15 800	17 600	21 600	143 200
II	3 700	12 600	14 300	15 200	14 300	13 000	13 300	14 900	16 700	20 400	138 800
III	4 300	12 800	14 800	15 700	14 700	13 300	13 600	15 200	16 900	19 500	141 100

1. Vuodesta 2006 lähtien henkilökohtaisesti lomautetut mukaanlukien. - From 2006 including individually laid off.
 2. Katso alavite taulukkoon 13. - See note to table 13.

Lähde: Työ- ja elinkeinoministeriö, Työnvälitystilasto

Source: The Ministry of Economic Affairs and Employment, Employment Service Statistics

15. TYÖTTÖMÄT TYÖNHAKIJAT TYÖNVÄLITYKSESSÄ AMMATEITTAIN
UNEMPLOYED JOBSEEKERS AT THE EMPLOYMENT SERVICE BY OCCUPATION

Jatkuu - *Continued*

Ammatti - <i>Occupation</i>					
Vuosi ja neljännes	Johtajat	Erityisasiantuntijat	Asiantuntijat	Toimisto- ja asiakaspalvelutyöntekijät	Palvelu- ja myyntityöntekijät
<i>Year and quarter</i>	<i>Managers</i>	<i>Professionals</i>	<i>Technicians and associate professionals</i>	<i>Clerical support workers</i>	<i>Service and sales workers</i>
Henkilöä - <i>persons</i>					
2006	2 900	25 700	23 000	20 200	39 800
2007	2 800	23 500	20 000	17 300	35 000
2008	2 300	22 700	18 400	15 100	31 500
2009	2 700	29 500	23 600	17 000	36 100
2010	2 800	30 900	24 100	17 000	37 300
2011	2 600	28 600	22 000	15 900	35 900
2012	2 700	30 600	22 700	16 100	37 200
2013 ¹	3 100	37 500	27 100	18 000	44 200
2014	3 800	43 000	30 900	19 400	51 200
2015	4 100	47 400	34 000	21 000	57 900
2016	4 100	48 200	34 100	20 900	60 200
2009 I	2 400	24 300	21 200	15 800	32 400
II	2 600	29 700	22 700	16 400	34 600
III	2 800	33 500	25 000	17 800	39 100
IV	2 800	30 700	25 200	17 800	38 100
2010 I	2 800	30 300	25 100	17 600	36 900
II	2 800	32 300	24 100	17 000	37 200
III	2 800	33 300	24 300	17 200	38 900
IV	2 600	27 900	22 800	16 100	36 200
2011 I	2 600	27 600	22 600	16 000	35 500
II	2 500	29 300	21 600	15 700	35 200
III	2 600	30 800	22 400	16 300	37 700
IV	2 500	26 600	21 400	15 600	35 200
2012 I	2 600	27 500	22 100	15 700	35 000
II	2 600	30 400	21 700	15 600	36 100
III	2 800	33 300	23 400	16 500	39 300
IV	2 900	31 200	23 600	16 500	38 300
2013 I	3 000	33 500	25 700	17 500	40 500
II	3 100	37 100	25 900	17 500	42 700
III	3 300	40 800	28 000	18 500	47 400
IV	3 300	38 400	28 700	18 600	46 200
2014 I	3 300	39 800	29 800	18 900	47 700
II	3 400	43 000	29 900	18 900	49 600
III	3 700	46 200	31 600	19 800	54 200
IV	3 800	43 200	32 200	20 000	53 400
2015 I	4 000	44 700	33 600	20 900	54 600
II	4 100	47 800	33 300	20 800	56 900
III	4 200	50 800	34 700	21 300	61 300
IV	4 100	46 400	34 400	21 100	58 800
2016 I	4 100	46 600	34 800	21 100	58 400
II	4 100	48 700	33 600	20 800	59 700
III	4 200	51 400	34 500	21 200	63 100
IV	4 100	46 100	33 600	20 400	59 600
2017 I	3 900	43 700	32 400	19 900	56 500
II	3 600	43 700	29 700	18 800	55 100
III	3 500	43 400	29 500	18 400	56 300

1. Katso alaviite taulukkoon 13. - *See note to table 13.*

Lähde: Työ- ja elinkeinoministeriö, Työnvälitystilasto

Source: The Ministry of Economic Affairs and Employment, Employment Service Statistics

15. TYÖTTÖMÄT TYÖNHAKIJAT TYÖNVÄLITYKSESSÄ AMMATEITTAIN
UNEMPLOYED JOBSEEKERS AT THE EMPLOYMENT SERVICE BY OCCUPATION

Jatkuu - Continued

Vuosi ja neljännes	Ammatti - Occupation				
	Maanviljelijät, metsätyöntekijät ym.	Rakennus-, korjaus- ja valmistustyöntekijät	Josta talonrakennukseen liittyvä työ	Prosessi- ja kuljetustyöntekijät	Muut työntekijät
Year and quarter	Skilled agricultural, forestry and fishery workers	Craft and related trades workers	Of which occupations related to construction of buildings	Plant and machine operators and assemblers	Elementary occupations
Henkilöä - persons					
2006	7 800	43 600	16 700	22 400	28 700
2007	6 700	38 400	14 200	19 000	24 500
2008	6 200	36 000	14 800	17 400	22 800
2009	6 900	59 700	22 800	25 300	25 900
2010	6 700	57 600	21 100	23 800	25 300
2011	6 400	49 800	19 200	21 400	23 600
2012	6 500	51 500	20 600	22 300	23 900
2013 ¹	7 200	60 600	23 800	25 100	26 300
2014	7 600	66 400	26 200	27 000	27 900
2015	8 000	69 800	27 500	28 400	29 100
2016	7 800	65 800	25 400	26 900	28 200
2009 I	8 500	57 400	24 800	24 200	26 100
II	5 700	56 800	21 700	24 800	25 900
III	5 300	58 800	20 400	25 000	25 400
IV	7 700	66 100	24 300	27 200	27 200
2010 I	8 900	68 300	26 600	27 300	27 800
II	5 600	55 900	20 000	23 300	24 800
III	5 200	51 800	17 600	22 000	24 100
IV	7 200	54 300	20 300	22 800	24 700
2011 I	8 400	58 200	23 700	23 700	25 600
II	5 300	48 000	18 300	20 600	22 800
III	4 900	45 100	16 100	19 800	22 500
IV	6 900	48 100	18 900	21 400	23 400
2012 I	8 100	55 400	23 500	23 200	24 900
II	5 400	47 300	18 900	20 800	22 800
III	5 200	47 400	17 700	21 200	23 100
IV	7 400	55 700	22 200	23 800	24 800
2013 I	8 800	64 700	26 900	26 300	27 000
II	6 000	57 000	22 300	23 900	25 400
III ¹	5 800	56 700	20 900	23 700	25 700
IV	8 000	64 100	25 100	26 400	27 100
2014 I	9 200	70 500	29 300	28 400	28 900
II	6 400	62 900	24 500	25 900	27 000
III	6 200	62 100	23 200	25 400	27 100
IV	8 500	70 000	27 600	28 500	28 700
2015 I	9 700	75 700	31 500	30 500	30 400
II	6 900	67 100	26 400	27 700	28 500
III	6 700	65 600	24 500	26 600	28 300
IV	8 700	70 800	27 500	29 000	29 300
2016 I	9 800	74 300	30 200	29 600	30 100
II	6 800	64 600	24 700	26 600	27 700
III	6 400	61 300	22 300	25 200	27 300
IV	8 400	62 900	24 100	26 100	27 600
2017 I	9 300	63 000	25 400	25 800	27 600
II	6 100	52 500	19 900	22 200	24 300
III	5 500	47 800	17 300	20 200	23 200

15. TYÖTTÖMÄT TYÖNHAKIJAT TYÖNVÄLITYKSESSÄ AMMATEITTAIN
UNEMPLOYED JOBSEEKERS AT THE EMPLOYMENT SERVICE BY OCCUPATION

Jatkoa - Continued

Ammatti - Occupation				
Vuosi ja neljännes	Sotilaat	Ammatteihin luokittelemattomat ryhmät	Yhteensä	Lomautetut
Year and quarter	Armed forces occupations	Work not classifiable by occupation	Total	Laid off
Henkilöä - persons				
2006	60	33 800	247 900	8 000
2007	60	30 900	215 800	6 600
2008	50	31 000	202 900	9 000
2009	70	38 100	264 800	31 000
2010	60	39 200	264 800	21 300
2011	60	37 700	243 900	14 200
2012	60	39 600	253 200	15 200
2013 ¹	80	45 000	294 100	21 400
2014	110	48 500	325 700	26 000
2015	140	52 000	351 900	26 800
2016	140	52 400	348 800	23 300
2009 I	60	35 400	247 900	30 800
II	70	37 800	256 200	30 400
III	80	41 000	274 000	28 500
IV	70	38 200	281 100	34 300
2010 I	60	39 500	284 500	32 800
II	60	39 900	263 000	19 600
III	70	40 900	260 700	14 700
IV	70	36 400	251 000	18 000
2011 I	60	37 200	257 500	21 200
II	60	37 900	238 900	12 500
III	60	39 600	241 800	9 700
IV	60	36 000	237 300	13 600
2012 I	60	38 100	252 700	19 500
II	50	39 700	242 500	12 400
III	60	42 100	254 400	10 700
IV	60	38 800	263 000	18 100
2013 I	70	43 000	290 100	25 200
II	80	44 900	283 400	17 400
III ¹	80	48 000	297 900	17 200
IV	80	44 200	305 100	25 900
2014 I	90	45 700	322 300	31 000
II	90	48 400	315 600	22 900
III	120	51 700	328 100	20 600
IV	120	48 200	336 500	29 400
2015 I	160	49 800	354 000	33 900
II	140	52 700	345 700	24 800
III	150	55 600	355 200	21 100
IV	130	49 900	352 600	27 400
2016 I	140	51 000	360 000	29 900
II	140	53 700	346 400	21 700
III	150	55 400	350 100	18 700
IV	120	49 600	338 500	22 800
2017 I	150	48 500	330 800	22 400
II	130	49 100	305 300	13 900
III	120	49 800	297 800	10 800

16. TYÖTTÖMÄT TYÖNHAKIJAT TYÖTTÖMYYDEN KESTON MUKAAN
UNEMPLOYED JOBSEEKERS AT THE EMPLOYMENT SERVICE
BY DURATION OF UNEMPLOYMENT

Vuosi ja neljännes	Työttömyyden kesto, viikkoa - <i>Duration of unemployment, weeks</i>						Yhteensä <i>Total</i>	Keskimäärin <i>Average</i>
	0 - 4	5 - 12	13 - 26	27 - 52	53 - 104	Yli 104		
Year and quarter	Henkilöä - <i>Persons</i>						Viikkoa <i>Weeks</i>	
1981	28 000	27 100	22 500	15 000	7 200	4 300	104 000	24
1982	30 600	30 100	27 500	18 200	9 700	4 400	122 400	25
1983	30 000	31 200	28 400	22 300	11 400	5 700	129 000	27
1984	29 900	29 800	27 400	21 300	9 900	5 700	123 900	27
1985	30 900	32 200	30 000	23 400	8 800	4 400	129 500	25
1986	29 600	33 400	31 400	26 800	10 900	3 900	136 000	25
1987	29 800	31 900	29 200	22 900	11 700	5 000	130 500	26
1988	29 700	31 100	26 400	20 000	7 800	4 300	119 300	24
1989	27 200	26 500	21 600	15 000	4 400	2 000	96 700	20
1990	29 300	28 000	20 500	12 500	2 300	710	93 500	15
1991	44 900	52 800	47 800	30 400	4 400	540	180 900	16
1992	54 900	70 700	88 300	79 400	24 900	1 300	319 500	22
1993	58 200	77 000	106 100	114 700	70 100	10 100	436 300	30
1994	56 700	73 500	98 400	112 000	94 100	32 700	467 500	39
1995	56 200	71 600	91 000	96 200	82 200	53 600	450 900	45
1996	58 100	71 100	86 000	87 800	72 000	59 000	434 100	48
1997	55 000	67 300	76 700	77 300	65 000	57 000	398 300	51
1998	53 600	62 900	70 900	64 200	56 200	54 700	362 500	52
1999	54 000	61 600	66 400	58 700	45 800	50 600	337 100	52
2000	50 700	56 000	62 500	55 700	43 300	43 500	311 700	51
2001	48 900	54 100	57 400	50 100	42 100	39 200	291 800	51
2002	47 400	52 600	55 700	49 200	39 900	36 400	281 300	50
2003	48 300	52 900	55 100	47 300	37 700	33 300	274 600	47
2004	49 400	51 000	56 000	47 900	39 000	31 800	275 200	46
2005	47 600	49 400	51 200	45 500	39 500	31 400	264 700	47
2006 ¹	52 100	47 600	45 700	38 700	35 000	28 800	247 900	45
2007	49 800	43 300	39 700	31 800	26 400	24 800	215 800	43
2008	51 000	43 200	37 600	28 900	22 600	19 600	202 900	40
2009	64 000	61 000	57 100	41 800	25 300	15 500	264 800	32
2010	57 500	54 500	53 100	46 500	36 900	16 300	264 800	36
2011	51 800	50 300	47 300	37 900	33 600	23 000	243 900	40
2012	51 200	51 100	50 800	39 900	31 400	28 700	253 200	43
2013 ²	52 800	56 700	60 000	51 700	40 200	32 800	294 100	45
2014	51 700	57 600	66 700	59 900	49 900	39 800	325 700	48
2015	49 000	56 700	69 600	68 300	60 100	48 300	351 900	52
2016	45 400	52 200	64 800	64 600	64 900	56 800	348 800	57
2008 I	46 000	45 100	42 300	28 900	23 800	21 600	207 700	41
2008 II	51 800	35 500	34 500	29 700	22 600	20 200	194 400	42
2008 III	47 800	44 800	37 100	29 400	22 400	19 000	200 500	40
2008 IV	58 300	47 300	36 400	27 500	21 800	17 700	209 000	37
2009 I	60 800	64 300	52 800	30 700	22 600	16 800	247 900	33
2009 II	66 100	54 200	57 100	39 900	23 200	15 700	256 200	33
2009 III	63 400	62 100	59 600	48 300	25 600	15 000	274 000	32
2009 IV	65 900	63 600	59 000	48 500	29 600	14 600	281 100	32
2010 I	56 200	63 100	65 400	50 300	34 800	14 700	284 500	33
2010 II	61 800	47 000	51 300	50 900	36 500	15 400	263 000	36
2010 III	54 700	55 200	49 800	45 600	38 700	16 800	260 700	37
2010 IV	57 300	52 600	45 900	39 000	37 800	18 500	251 000	38
2011 I	50 300	55 800	54 700	39 300	36 600	20 800	257 500	38
2011 II	54 700	43 300	44 900	39 800	34 200	22 000	238 900	41
2011 III	48 900	52 100	46 100	37 900	32 900	24 000	241 800	41
2011 IV	53 200	50 100	43 600	34 500	30 500	25 400	237 300	41
2012 I	48 900	54 400	55 400	36 100	30 400	27 500	252 700	42
2012 II	53 200	42 600	47 400	40 000	30 700	28 700	242 500	45
2012 III	49 400	52 500	49 600	42 200	31 900	28 800	254 400	43
2012 IV	53 400	55 100	50 900	41 300	32 700	29 600	263 000	43
2013 I	49 600	63 200	64 300	46 100	36 100	30 900	290 100	42
2013 II	53 800	48 100	58 800	52 600	38 400	31 700	283 400	45
2013 III ²	50 100	57 200	59 400	55 800	42 000	33 400	297 900	45
2013 IV	57 600	58 200	57 500	52 400	44 300	35 000	305 100	45
2014 I	49 000	63 100	70 900	54 100	48 100	37 200	322 300	46
2014 II	55 500	48 700	63 800	60 400	48 900	38 500	315 600	48
2014 III	46 900	58 700	67 000	64 000	50 800	40 800	328 100	49
2014 IV	55 300	60 000	65 300	61 200	51 900	42 700	336 500	49
2015 I	44 300	65 100	77 700	65 400	55 800	45 700	354 000	50
2015 II	53 400	47 100	67 300	72 200	58 500	47 100	345 700	52
2015 III	44 800	58 500	68 200	71 800	62 500	49 400	355 200	53
2015 IV	53 300	56 100	65 200	63 700	63 500	50 800	352 600	53
2016 I	40 000	57 200	77 200	65 500	66 000	54 200	360 000	55
2016 II	51 000	43 200	61 600	69 100	65 300	56 200	346 400	57
2016 III	41 500	56 900	61 200	65 900	66 000	58 700	350 100	58
2016 IV	49 300	51 700	59 300	57 800	62 200	58 300	338 500	58
2017 I	38 300	55 300	64 400	56 900	58 200	57 800	330 800	58
2017 II	48 200	42 200	52 800	55 600	52 300	54 100	305 300	59
2017 III	39 300	52 000	53 600	51 300	49 800	51 800	297 800	58

1. Vuodesta 2006 lähtien henkilökohtaisesti lomautetut mukaanlukien. - *From 2006 including individually laid off.*

2. Katso alaviite taulukkoon 13. - *See note to table 13.*

Lähde: Työ- ja elinkeinoministeriö, Työnvälitystilasto

Source: The Ministry of Economic Affairs and Employment, Employment Service Statistics

17. PÄÄTTYNEIDEN TYÖTTÖMYYSJAKSOJEN KESKIMÄÄRÄINEN KESTO IÄN JA SUKUPUOLEN MUKAAN
AVERAGE DURATION OF THE COMPLETED SPELLS OF UNEMPLOYMENT BY AGE AND SEX

Vuosi	Ikä - Age										Yhteensä	
Year	15-19	20-24	25-29	30-34	35-39	40-44	45-49	50-54	55-59	60-64		
Viikkoa - Weeks												Total
Molemmat sukupuolet - Both sexes												
1991	8	10	12	13	14	14	15	17	20	43	13	
1992	11	16	18	18	19	19	20	21	22	45	18	
1993	15	18	20	21	22	22	23	25	28	53	21	
1994	16	21	24	26	26	27	28	31	34	65	25	
1995	13	19	22	25	26	27	28	31	38	92	25	
1996	11	17	20	24	25	26	28	30	43	109	24	
1997	8	14	17	21	22	24	26	28	43	119	22	
1998	6	12	16	19	20	22	23	25	46	128	21	
1999	7	11	14	17	18	20	21	23	39	131	19	
2000	7	10	13	16	17	18	19	21	34	125	18	
2001	7	9	12	15	16	16	17	18	28	130	18	
2002	7	10	12	15	16	16	18	18	24	112	17	
2003	6	9	12	14	15	15	17	17	22	104	16	
2004	6	9	12	14	15	15	16	17	21	82	16	
2005	<u>6</u>	<u>8</u>	<u>12</u>	<u>14</u>	<u>15</u>	<u>16</u>	<u>16</u>	<u>17</u>	<u>24</u>	<u>85</u>	<u>16</u>	
2006 ¹	5	7	11	13	15	15	16	17	20	66	15	
2007	5	7	10	11	13	13	14	15	19	62	14	
2008	5	6	9	10	11	12	13	14	17	60	13	
2009	6	8	10	11	11	12	12	12	14	55	13	
2010	6	9	12	13	14	15	15	15	16	34	14	
2011	5	8	11	13	14	15	15	16	17	35	14	
2012	7	9	12	14	15	16	16	17	18	44	15	
2013	6	9	13	15	16	17	17	17	19	49	16	
2014	7	11	15	18	18	19	21	21	23	56	19	
2015	9	13	17	21	22	22	23	24	28	61	22	
2016	9	15	19	23	24	25	27	28	31	73	25	
Miehet - Male												
1991	9	11	13	14	15	16	17	19	22	41	14	
1992	12	17	20	20	21	22	23	24	26	44	20	
1993	16	20	23	23	25	26	27	29	33	52	24	
1994	16	24	28	28	30	31	32	35	40	67	28	
1995	14	21	27	29	31	32	34	37	44	97	28	
1996	12	19	25	29	30	33	34	36	50	113	28	
1997	9	16	22	26	28	30	32	34	52	122	27	
1998	8	14	21	24	26	29	31	34	49	129	26	
1999	8	13	19	22	25	28	30	31	46	130	25	
2000	8	12	18	21	23	25	27	30	41	126	24	
2001	8	11	17	20	22	24	26	28	36	129	23	
2002	8	11	17	20	22	24	26	28	33	114	22	
2003	7	11	15	19	21	23	25	27	32	110	22	
2004	7	11	15	19	21	22	24	26	30	90	21	
2005	<u>7</u>	<u>10</u>	<u>15</u>	<u>19</u>	<u>21</u>	<u>22</u>	<u>23</u>	<u>25</u>	<u>37</u>	<u>95</u>	<u>21</u>	
2006 ¹	6	8	14	17	20	21	23	24	28	72	19	
2007	5	7	12	14	16	18	20	21	27	70	18	
2008	5	7	10	13	14	16	17	19	24	69	16	
2009	7	9	11	12	13	14	14	15	18	58	14	
2010	7	10	14	16	17	18	19	19	21	39	16	
2011	5	8	13	16	18	19	19	21	23	45	16	
2012	7	10	14	16	18	19	20	22	23	55	18	
2013	7	10	14	16	17	19	20	20	23	57	18	
2014	8	12	16	19	20	21	23	24	26	61	20	
2015	9	14	19	22	23	24	25	27	30	64	23	
2016	10	15	21	25	26	27	29	31	34	77	27	
Naiset - Female												
1991	7	9	11	12	12	11	12	14	18	44	11	
1992	10	13	16	16	17	17	17	18	19	46	16	
1993	14	16	17	18	19	18	20	21	24	54	18	
1994	15	18	20	23	23	24	25	27	29	64	22	
1995	13	16	18	22	23	23	24	27	33	89	22	
1996	10	14	16	20	21	21	23	25	37	106	20	
1997	7	12	14	17	17	18	20	23	40	116	18	
1998	7	10	12	15	16	17	17	19	37	128	17	
1999	7	9	11	14	14	15	16	17	34	132	16	
2000	7	9	10	13	13	13	14	16	29	124	15	
2001	6	8	10	12	12	12	13	13	23	131	14	
2002	6	8	10	11	12	12	13	13	19	111	14	
2003	6	7	9	11	12	11	12	12	17	100	13	
2004	5	7	9	11	11	11	12	12	15	76	12	
2005	<u>5</u>	<u>7</u>	<u>9</u>	<u>11</u>	<u>11</u>	<u>12</u>	<u>11</u>	<u>12</u>	<u>16</u>	<u>77</u>	<u>13</u>	
2006 ¹	5	6	9	10	11	12	12	12	15	61	12	
2007	4	6	8	9	10	10	10	11	14	56	11	
2008	4	5	8	9	9	10	10	10	13	54	11	
2009	5	6	9	9	10	10	10	10	11	52	11	
2010	5	7	10	11	11	12	12	11	12	29	11	
2011	5	6	9	11	11	12	12	12	13	27	11	
2012	6	8	10	12	12	13	13	13	14	35	13	
2013	6	8	11	13	13	13	13	14	15	41	13	
2014	7	10	13	16	16	17	18	18	20	50	17	
2015	8	12	15	19	20	20	21	21	25	58	21	
2016	9	13	17	21	22	22	24	25	28	69	23	

1. Vuodesta 2006 lähtien henkilökohtaisesti lomautetut mukaanlukien. - From 2006 including individually laid off.

Lähde: Työ- ja elinkeinoministeriö, Työnvälitystilasto

Source: The Ministry of Economic Affairs and Employment, Employment Service Statistics

18. AVOIMET TYÖPAIKAT TYÖNVÄLITYKSESSÄ AMMATEITTAIN
VACANCIES AT THE EMPLOYMENT SERVICE BY OCCUPATION

Jatkuu - *Continued*

Vuosi ja neljännes	Ammatti - Occupation				
	Johtajat	Erityisasiantuntijat	Asiantuntijat	Toimisto- ja asiakaspalvelutyöntekijät	Palvelu- ja myyntityöntekijät
Year and quarter	Managers	Professionals	Technicians and associate professionals	Clerical support workers	Service and sales workers
Henkilöä - persons					
2006	180	3 100	5 400	1 000	8 500
2007	210	3 800	6 200	1 400	10 000
2008	210	3 900	6 600	1 300	9 800
2009	170	3 000	6 800	790	7 600
2010	200	3 600	6 700	1 200	7 900
2011	230	4 200	7 200	1 600	9 800
2012	190	4 200	7 200	1 700	10 500
2013	190	3 800	7 100	1 400	10 200
2014	190	3 700	7 200	1 300	10 100
2015	200	4 100	6 700	1 500	11 200
2016	210	4 600	6 700	1 600	11 300
2006 I	200	3 400	7 600	1 600	11 800
2006 II	180	3 100	5 100	870	8 000
2006 III	160	2 700	4 400	840	7 300
2006 IV	180	3 100	4 600	830	7 000
2007 I	230	4 800	8 900	1 400	14 300
2007 II	210	3 900	5 700	1 000	9 200
2007 III	200	3 300	5 300	1 800	8 900
2007 IV	190	3 200	4 900	1 500	7 800
2008 I	260	4 800	8 700	2 100	14 900
2008 II	210	4 200	6 100	1 200	9 000
2008 III	190	3 400	6 000	1 200	8 600
2008 IV	170	3 300	5 600	880	6 900
2009 I	200	3 800	9 100	1 200	11 800
2009 II	170	3 200	6 900	550	7 300
2009 III	150	2 500	6 300	610	5 900
2009 IV	160	2 500	4 900	770	5 600
2010 I	210	4 000	8 100	1 300	11 000
2010 II	200	3 800	7 000	810	7 300
2010 III	190	3 200	6 500	1 100	6 700
2010 IV	190	3 300	5 000	1 400	6 600
2011 I	260	5 100	9 600	2 200	14 700
2011 II	260	4 700	7 300	1 200	9 000
2011 III	210	3 500	6 300	1 400	8 100
2011 IV	190	3 500	5 800	1 800	7 600
2012 I	240	5 600	9 900	2 400	16 500
2012 II	200	4 400	7 400	1 200	10 200
2012 III	170	3 400	5 900	1 600	8 300
2012 IV	160	3 400	5 800	1 500	6 800
2013 I	230	5 400	10 600	2 400	15 500
2013 II	190	4 000	6 900	1 000	9 400
2013 III	180	2 800	5 500	990	8 400
2013 IV	180	2 900	5 500	1 200	7 600
2014 I	240	4 900	10 700	1 900	14 900
2014 II	200	3 900	7 100	960	8 300
2014 III	180	3 000	5 200	1 100	9 200
2014 IV	160	3 200	5 900	1 200	8 200
2015 I	220	4 900	9 200	2 300	15 700
2015 II	200	4 100	6 900	1 300	11 000
2015 III	180	3 400	5 700	1 300	9 400
2015 IV	180	3 800	5 000	1 200	8 500
2016 I	240	5 500	8 500	2 200	16 000
2016 II	210	4 700	6 500	1 600	10 700
2016 III	200	4 100	6 600	1 400	9 600
2016 IV	180	4 100	5 200	1 200	8 800
2017 I	230	5 900	8 300	1 900	15 600
2017 II	200	5 200	5 800	1 100	10 900
2017 III	200	4 600	5 300	2 000	11 600

Lähde: Työ- ja elinkeinoministeriö, Työnvälitystilasto

Source: The Ministry of Economic Affairs and Employment, Employment Service Statistics

18. AVOIMET TYÖPAIKAT TYÖNVÄLITYKSESSÄ AMMATEITTAIN
VACANCIES AT THE EMPLOYMENT SERVICE BY OCCUPATION
Jatkuu - *Continued*

Ammatti - <i>Occupation</i>					
Vuosi ja neljännes	Maanviljelijät, metsätyöntekijät ym.	Rakennus-, korjaus- ja valmistustyöntekijät	Josta talonrakennukseen liittyvä työ	Prosessi- ja kuljetustyöntekijät	Muut työntekijät
<i>Year and quarter</i>	<i>Skilled agricultural, forestry and fishery workers</i>	<i>Craft and related trades workers</i>	<i>Of which occupations related to construction of buildings</i>	<i>Plant and machine operators and assemblers</i>	<i>Elementary occupations</i>
Avoimia työpaikkoja - <i>Vacancies</i>					
2006	1 800	4 500	2 000	3 500	5 700
2007	1 900	5 300	2 000	4 900	6 500
2008	1 800	3 600	1 100	3 900	5 800
2009	1 300	1 400	560	1 500	3 900
2010	1 200	1 900	880	1 800	3 800
2011	1 100	2 700	1 100	2 500	4 900
2012	1 100	2 700	1 000	2 100	5 200
2013	1 000	2 700	1 300	2 000	4 700
2014	1 100	2 900	1 300	2 600	5 100
2015	940	3 400	1 700	2 600	5 300
2016	830	4 800	2 700	3 000	5 900
2006 I	4 400	4 800	2 400	5 900	9 700
II	2 200	4 600	2 200	2 700	5 200
III	390	4 500	1 800	2 700	4 200
IV	340	4 000	1 500	2 700	3 700
2007 I	4 400	5 900	1 900	8 600	10 500
II	2 400	5 600	2 500	4 100	6 300
III	500	5 700	2 300	4 100	5 300
IV	330	4 200	1 400	3 000	4 100
2008 I	4 400	5 300	1 300	7 800	11 100
II	1 900	3 900	1 600	3 200	5 400
III	520	3 500	1 100	2 700	4 000
IV	250	1 600	420	1 800	2 800
2009 I	3 300	1 800	480	2 900	8 000
II	1 300	1 400	730	1 200	3 200
III	180	1 400	630	860	2 300
IV	240	1 000	390	900	2 100
2010 I	3 300	1 800	850	2 400	6 200
II	1 200	1 900	940	1 600	3 300
III	200	2 300	1 000	1 400	2 800
IV	280	1 600	710	1 600	2 800
2011 I	3 000	2 600	780	4 900	9 200
II	960	3 000	1 400	2 200	4 300
III	260	3 200	1 300	1 800	3 200
IV	330	2 100	820	1 200	3 100
2012 I	3 100	3 300	950	4 000	9 800
II	790	3 000	1 300	2 000	5 000
III	280	2 700	1 100	1 300	3 300
IV	130	1 800	740	1 300	2 900
2013 I	2 900	2 900	1 100	3 400	8 200
II	840	2 900	1 700	1 900	4 800
III	250	3 000	1 400	1 500	3 200
IV	160	2 000	860	1 300	2 700
2014 I	2 600	3 100	1 200	5 000	8 600
II	1 300	3 300	1 500	1 900	5 000
III	230	3 100	1 400	1 700	3 800
IV	160	2 100	1 000	1 600	3 100
2015 I	2 800	3 300	1 400	5 100	7 800
II	520	3 800	2 100	2 200	5 300
III	180	3 700	2 000	1 500	3 900
IV	260	2 600	1 300	1 600	4 100
2016 I	2 100	4 200	1 900	4 400	8 500
II	510	5 200	3 300	2 400	5 600
III	260	5 500	3 100	2 400	4 800
IV	490	4 300	2 300	2 700	5 000
2017 I	2 600	6 300	3 100	6 000	10 400
II	490	6 400	3 700	3 500	7 100
III	230	6 800	3 500	3 200	6 400

18. AVOIMET TYÖPAIKAT TYÖNVÄLITYKSESSÄ AMMATEITTAIN
VACANCIES AT THE EMPLOYMENT SERVICE BY OCCUPATION

Jatkoa - Continued			
	Ammatti - Occupation		
Vuosi ja neljännes	Sotilaat	Ammatteihin luokittelemattomat ryhmät	Yhteensä
Year and quarter	Armed forces occupations	Work not classifiable by occupation	Total
Avoimia työpaikkoja - Vacancies			
2006	230	340	34 400
2007	10	330	40 700
2008	20	300	37 200
2009	10	500	26 900
2010	10	430	28 600
2011	10	560	35 100
2012	10	520	35 400
2013	10	500	33 700
2014	10	450	34 600
2015	10	340	36 100
2016	10	260	39 200
2006 I	340	540	50 300
II	170	260	32 500
III	170	300	27 700
IV	230	260	27 000
2007 I	10	510	59 300
II	10	310	38 700
III	10	280	35 300
IV	10	200	29 400
2008 I	10	310	59 600
II	10	320	35 400
III	20	290	30 400
IV	30	290	23 500
2009 I	10	710	42 800
II	10	520	25 800
III	10	370	20 500
IV	0	390	18 600
2010 I	10	460	38 700
II	10	470	27 600
III	10	370	24 700
IV	0	420	23 300
2011 I	0	580	52 000
II	10	610	33 600
III	10	520	28 400
IV	10	520	26 200
2012 I	10	550	55 400
II	10	490	34 500
III	0	580	27 700
IV	0	460	24 200
2013 I	0	440	52 000
II	10	520	32 600
III	10	510	26 300
IV	0	540	24 000
2014 I	0	550	52 200
II	10	490	32 400
III	10	380	27 900
IV	10	360	25 900
2015 I	10	400	51 700
II	10	370	35 700
III	10	310	29 600
IV	10	280	27 600
2016 I	10	290	51 900
II	10	280	37 700
III	10	240	35 000
IV	10	240	32 100
2017 I	10	220	57 500
II	0	220	41 000
III	10	230	40 600

19. TYÖNVÄLITYSTOIMINTA: TYÖNHAKIJAT
EMPLOYMENT SERVICE: JOBSEEKERS

Vuosi ja neljännes	Työnhakijat kuukauden aikana	Näistä työttömiä ¹	Uudet työnhakijat kuukauden aikana	Näistä työttömiä ¹	Päättyneet työnhaut
<i>Year and quarter</i>	<i>Jobseekers during a month</i>	<i>Of these unemployed¹</i>	<i>New jobseekers during a month</i>	<i>Of these unemployed¹</i>	<i>Ended jobseekings</i>
Henkilöä - Persons					
1981	205 200	128 800	40 900	27 400	31 600
1982	234 300	147 500	42 800	29 200	36 200
1983	251 100	154 000	38 400	26 500	36 300
1984	260 300	150 300	38 300	26 500	36 800
1985	273 400	155 100	38 400	26 900	37 000
1986	292 500	160 500	36 200	25 400	36 000
1987	298 600	156 300	35 000	25 000	36 600
1988	287 000	146 100	34 200	23 700	37 500
1989	260 300	122 100	33 500	21 800	36 100
1990	259 600	116 800	38 000	22 500	36 500
1991	396 300	208 400	52 400	25 800	38 300
1992	572 100	351 300	53 300	25 400	41 200
1993	714 000	470 800	49 200	23 400	41 800
1994	755 400	509 400	39 500	21 600	42 000
1995	729 200	513 700	39 000	21 400	42 100
1996	724 400	479 400	39 100	21 100	43 000
1997	591 700	444 300	36 400	19 700	47 400
1998	642 900	404 800	36 100	20 400	42 100
1999	618 800	377 700	36 700	20 100	42 200
2000	584 100	352 700	34 800	19 100	43 300
2001	556 000	329 700	35 200	19 100	41 600
2002	553 200	319 200	34 800	18 400	40 400
2003	552 400	311 500	35 000	18 100	40 700
2004	553 200	312 400	34 300	17 900	40 500
2005	534 200	301 900	33 000	17 600	42 400
2006	510 300	292 700	32 600	19 600	43 600
2007	472 300	258 300	31 800	19 100	43 700
2008	446 500	242 500	34 800	21 300	42 500
2009	521 800	310 700	43 500	26 600	46 800
2010	535 800	311 400	35 800	22 300	47 600
2011	500 600	284 300	33 800	22 100	45 400
2012	495 700	292 800	35 200	23 200	43 100
2013 ²	532 700	333 600	37 300	25 100	40 100
2014	596 300	365 500	35 200	19 600	32 800
2015	649 300	391 400	31 100	16 800	29 700
2016	672 500	386 200	28 200	15 300	29 900
2008 I	454 100	252 200	31 900	19 400	42 300
II	448 100	235 000	35 000	19 900	44 300
III	441 100	243 400	32 600	21 200	48 900
IV	442 600	239 400	39 800	25 000	34 400
2009 I	494 000	294 000	45 600	27 900	42 800
II	523 400	303 000	46 500	26 900	48 500
III	534 400	325 900	41 800	26 500	55 100
IV	535 600	320 100	40 200	25 200	40 800
2010 I	552 000	334 800	37 300	23 000	47 300
II	544 700	310 800	38 200	22 100	49 900
III	533 400	314 400	34 000	22 200	54 800
IV	513 200	285 400	33 800	21 800	38 200
2011 I	520 700	301 800	33 200	21 700	45 400
II	506 900	280 900	35 000	21 700	48 200
III	494 000	266 600	32 900	22 100	51 800
IV	481 100	268 000	34 200	22 800	36 200
2012 I	500 300	294 500	34 800	23 300	44 100
II	493 300	283 100	35 400	22 200	45 400
III	493 700	301 500	34 100	22 600	48 000
IV	495 700	291 900	36 600	24 600	34 800
2013 I	521 900	328 700	35 400	24 800	40 500
II	523 000	323 700	37 400	24 800	42 000
III ²	536 900	344 500	36 700	24 600	45 600
IV	548 900	337 600	39 800	26 100	32 400
2014 I	578 900	367 300	34 700	21 500	36 400
II	588 400	355 900	38 000	19 400	33 100
III	603 600	372 400	32 000	18 000	37 200
IV	614 400	366 600	36 200	19 500	24 600
2015 I	644 200	398 500	29 600	16 400	30 400
II	643 300	385 100	34 100	17 800	28 800
III	654 600	399 200	28 000	15 500	34 600
IV	655 000	382 900	32 800	17 500	25 000
2016 I	672 600	400 300	25 900	14 400	29 900
II	671 600	383 400	32 100	16 600	28 900
III	678 000	392 100	26 200	14 600	34 800
IV	667 800	368 800	28 700	15 800	26 100
2017 I	670 900	372 800	24 000	14 000	33 100
II	652 800	344 800	29 000	15 700	33 600
III	638 700	344 300	25 400	14 700	45 100

1. Vuodesta 2006 lähtien henkilökohtaisesti lomautetut mukaan lukien. - From 2006 including individually laid off.

2. Katso alaviite taulukkoon 13. - See note to table 13.

Lähde: Työ- ja elinkeinoministeriö, Työnvälitystilasto

Source: The Ministry of Economic Affairs and Employment, Employment Service Statistics

20. TYÖNVÄLITYSTOIMINTA: AVOIMET TYÖPAIKAT
EMPLOYMENT SERVICE: VACANCIES

Vuosi ja neljännes	Avoimet työpaikat kuukauden aikana	Näistä uusia	Täyttyneet työpaikat	Näistä TE-toimiston hakijalla	Avoinnaolon kesto keskimäärin
Year and quarter	Vacancies during a month	Of these new vacancies	Vacancies filled during a month	Of these filled with job-seekers at the Employment service	Average duration of vacancy
Työpaikkaa - Vacancies					Päivää - Days
1981	30 900	17 200	17 100	11 400	21
1982	27 600	16 400	16 200	11 100	19
1983	28 400	16 900	16 400	11 300	18
1984	28 700	16 900	16 500	11 400	18
1985	28 900	16 700	16 600	11 600	20
1986	26 000	14 100	13 700	9 000	23
1987	28 300	16 200	15 500	10 100	21
1988	37 200	22 500	19 100	10 900	20
1989	56 000	27 500	23 900	11 800	27
1990	51 000	24 400	22 500	10 500	30
1991	27 800	15 000	14 200	7 400	22
1992	16 500	10 000	9 500	5 400	16
1993	14 200	8 900	8 300	4 600	17
1994	18 300	11 000	11 100	6 300	16
1995	20 400	13 200	12 400	7 000	16
1996	23 800	15 000	14 100	8 300	17
1997	30 400	18 900	17 700	9 900	18
1998	35 000	19 900	18 900	10 300	21
1999	34 500	20 900	20 000	10 800	19
2000	39 500	24 100	23 200	11 900	20
2001	43 400	25 300	24 600	12 300	21
2002	45 800	26 000	25 200	12 100	22
2003	48 800	26 600	25 900	12 100	24
2004	48 800	27 400	26 300	11 200	24
2005	59 900	32 900	31 300	12 600	24
2006	70 500	38 900	17 400 ¹	13 200 ¹	25
2007	82 700	44 900	22 600	17 300	25
2008	79 800	45 200	20 900	16 000	24
2009	58 400	33 900	13 200	9 900	23
2010	64 200	38 400	12 200	8 600	21
2011	78 000	45 200	12 000	7 900	22
2012	76 200	42 900	10 900	7 000	24
2013	71 200	39 200	8 300	4 300	24
2014	72 100	38 900	9 000	6 000	26
2015	76 300	41 000	11 000	6 100	29
2016	84 700	46 800	9 600	4 600	26
2008 I	108 800	61 500	24 500	19 500	24
2008 II	86 800	46 100	26 200	20 800	26
2008 III	67 500	41 100	18 300	13 600	21
2008 IV	56 200	31 900	14 500	10 200	21
2009 I	78 400	45 700	15 300	11 700	24
2009 II	63 700	34 200	17 400	13 600	23
2009 III	47 300	28 700	11 600	8 600	21
2009 IV	44 300	26 900	8 600	5 700	22
2010 I	74 900	46 300	12 100	8 500	21
2010 II	68 900	37 000	15 300	11 500	23
2010 III	58 000	36 400	11 900	8 200	20
2010 IV	55 200	33 800	9 500	6 500	19
2011 I	98 300	57 800	11 600	8 200	22
2011 II	85 500	45 800	15 500	10 800	25
2011 III	66 700	40 900	11 200	7 200	21
2011 IV	61 300	36 200	9 800	5 600	20
2012 I	103 400	58 800	12 100	7 500	23
2012 II	85 300	44 500	14 500	9 700	26
2012 III	61 100	36 400	9 500	6 100	23
2012 IV	54 800	31 800	7 400	4 600	21
2013 I	96 000	53 300	9 300	5 200	24
2013 II	77 800	39 200	10 300	5 600	27
2013 III	56 700	33 500	7 400	3 700	23
2013 IV	54 200	30 600	6 100	2 700	22
2014 I	94 700	51 300	8 100	4 700	25
2014 II	74 800	37 100	9 600	6 300	30
2014 III	60 900	35 200	9 400	6 100	24
2014 IV	58 100	32 100	8 800	6 800	23
2015 I	96 900	53 900	11 500	7 100	26
2015 II	81 700	39 000	14 000	8 000	32
2015 III	64 700	36 000	9 700	4 900	27
2015 IV	62 100	35 000	8 600	4 400	32
2016 I	98 500	54 600	9 700	5 000	26
2016 II	91 600	49 200	11 300	5 700	27
2016 III	77 500	44 700	9 500	4 200	25
2016 IV	71 300	38 600	7 800	3 600	26
2017 I	108 200	58 500	9 100	5 000	29
2017 II	94 900	47 500	9 900	5 900	28
2017 III	85 100	46 700	8 500	4 900	28

¹ Vuodesta 2006 alkaen ehdokkaita riittävästi ja hakuaika päättynyt muutossyitä ei lasketa mukaan täyttyneisiin työpaikkoihin.

¹ As of the start of 2006 two reasons for change, 'sufficient numbers of candidates' and 'application period ended', will no longer be included in the figures for filled vacancies.

Lähde: Työ- ja elinkeinoministeriö, Työnvälitystilasto

Source: The Ministry of Economic Affairs and Employment, Employment Service Statistics

**21. AKTIVOINTIASTEEN LASKETTAVISSA PALVELUISSA
PERSONS COVERED BY SERVICES INCLUDED IN THE ACTIVATION RATE**

[illegible]

lähde: Työ- ja elinkeinoministeriö, Työnvälitystilasto - Source: The Ministry of Economic Affairs and Employment, Employment Service Statistics

22. TYÖVOIMAKOULUTUKSEEN HAKEMUKSIA, KURSSIN ALOITTANEET, SUORITTANEET TAI KESKEYTTÄNEET KUUKAUDEN AIKANA KESKIMÄÄRIN SEKÄ TYÖVOIMAKOULUTUKSESSA OLEVAT KUUKAUDEN LOPUSSA
APPLICATIONS FOR LABOUR MARKET TRAINING AND MONTHLY AVERAGE OF PERSONS WHO STARTED, COMPLETED OR DROPPED-OUT TRAINING AND PERSONS ATTENDING LABOUR MARKET TRAINING AT THE END OF THE MONTH

Vuosi ja neljännes	Koulutukseen hakemuksia	Koulutuksen aloittaneet	Koulutuksen suorittaneet	Koulutuksen keskeyttäneet	Työvoimakoulutuksessa olevat
Year and quarter	Applications for Labour market training	Started training	Completed training	Dropped-out training	On Labour market training
Henkilöä - Persons					
1981	5 400	2 900	2 200	480	14 800
1982	6 000	3 200	2 400	480	16 900
1983	6 000	3 200	2 500	510	18 100
1984	5 000	2 800	2 200	420	17 400
1985	4 800	2 600	1 900	390	16 000
1986	4 700	2 500	2 000	370	15 400
1987	4 800	2 600	2 100	410	15 900
1988	3 700	2 500	2 100	360	15 600
1989	3 800	2 500	2 000	350	15 600
1990	4 300	2 800	2 100	340	16 800
1991	8 000	4 000	3 000	350	17 300
1992	11 600	5 700	4 100	370	26 300
1993	12 100	5 300	4 900	350	27 200
1994	14 300	6 900	5 600	570	28 400
1995	16 100	7 300	5 300	590	33 900
1996	18 200	8 400	7 000	760	42 300
1997	20 500	9 300	8 100	870	46 800
1998	18 100	7 500	6 600	760	41 400
1999	17 600	7 300	6 000	850	38 100
2000	17 000	6 400	5 500	820	30 900
2001	14 100	5 600	4 600	760	26 100
2002	14 300	6 000	4 300	720	26 300
2003	13 600	5 900	4 900	780	29 900
2004	14 900	6 100	5 000	850	30 700
2005	14 400	5 800	5 000	780	29 200
2006	15 400	6 500	5 000	980	26 900
2007	14 600	6 500	5 200	1 100	27 500
2008	13 700	5 900	4 700	1 000	25 000
2009	16 700	6 700	4 900	880	27 900
2010	17 600	7 000	5 300	1 100	32 800
2011	15 400	6 200	5 200	980	30 200
2012	14 000	5 700	4 300	880	27 600
2013	11 500	4 400	3 300	690	26 200
2014	12 600	4 500	3 400	710	25 500
2015	10 900	3 700	3 000	600	22 400
2016	9 900	4 000	3 100	610	20 700
2011 I	20 300	8 500	4 800	1 100	34 300
2011 II	10 000	4 200	6 800	1 100	30 700
2011 III	15 500	6 200	3 200	830	25 100
2011 IV	16 000	5 900	5 900	930	30 700
2012 I	18 200	7 600	4 100	980	29 300
2012 II	8 400	3 800	5 400	860	27 300
2012 III	14 100	5 700	2 500	760	24 300
2012 IV	15 200	5 500	5 100	900	29 600
2013 I	13 700	5 400	3 200	770	27 200
2013 II	8 000	3 200	3 900	760	26 000
2013 III	13 000	4 800	2 200	620	23 900
2013 IV	11 400	4 000	3 800	630	27 600
2014 I	15 400	6 100	2 700	810	27 400
2014 II	9 000	3 300	4 400	710	26 500
2014 III	12 400	4 400	2 400	690	22 700
2014 IV	13 600	4 200	4 100	630	25 400
2015 I	13 600	4 800	2 700	670	24 800
2015 II	7 500	2 800	3 900	560	22 600
2015 III	10 300	3 700	2 000	590	19 900
2015 IV	12 100	3 500	3 500	570	22 200
2016 I	10 600	4 200	2 400	570	21 500
2016 II	7 800	3 100	3 800	530	20 200
2016 III	10 100	4 300	2 200	680	18 800
2016 IV	11 200	4 500	4 000	650	22 400
2017 I	13 000	5 600	3 000	800	21 900
2017 II	8 100	3 700	4 500	710	19 000
2017 III	8 400	4 100	2 400	690	16 000

Lähde: Työ- ja elinkeinoministeriö, Työnvälitystilasto

Source: The Ministry of Economic Affairs and Employment, Employment Service Statistics

23. TYÖTTÖMIEN TOIMEENTULOTURVA
UNEMPLOYMENT SECURITY

Vuosi ja neljännes	Työttömät työnhakijat	Työttömät kassan jäsenet	Työttömyyspe- ¹ ruspäivärahan saajat	Työmarkkina- ¹ tuen saajat	Työttömyyseläkkeellä olevat
<i>Year and quarter</i>	<i>Unemployed jobseekers</i>	<i>Unemployed members of insurance funds</i>	<i>Recipients of ¹ basic unemployment allowance</i>	<i>Recipients of ¹ labour market support</i>	<i>Recipients of unemployment pension</i>
Henkilöä - Persons					
1971	44 100	23 700	1 700	-	300
1972	59 500	28 100	9 500	-	500
1973	50 200	24 500	7 600	-	1 000
1974	40 100	20 600	4 500	-	1 300
1975	50 900	27 800	5 900	-	1 300
1976	80 200	41 000	16 900	-	1 600
1977	132 500	59 300	37 300	-	1 900
1978	175 200	71 500	61 200	-	3 800
1979	150 300	54 900	56 600	-	6 700
1980	109 500	37 400	42 400	-	13 200 ³
1981	115 400	49 600 ²	44 200	-	16 800
1982	138 100	61 600	53 000	-	21 600
1983	143 900	64 700	55 500	-	30 000
1984	135 300	60 100	51 400	-	41 000
1985	141 400	64 000	71 000 ⁴	-	50 200
1986	150 700	70 800	73 600	-	61 400
1987	140 500	42 500	72 800	-	68 800
1988	127 600	56 900	59 600	-	68 700
1989	103 400	46 900	39 200	-	65 200
1990	103 200	47 500	35 500	-	59 300
1991	213 200	109 500	87 700	-	52 000
1992	363 100	194 400	150 500	-	46 500
1993	482 200	268 200	195 900	-	45 500
1994	494 200	264 000	165 300	53 300	44 800
1995	466 000	238 700	76 400	142 700	39 800
1996	448 000	237 100	28 700	178 300	37 900
1997	409 000	208 500	25 500	173 300	41 100
1998	372 400	169 900	19 200	180 500	44 900
1999	348 100	150 000	16 700	175 900	48 000
2000	321 100	135 700	15 900	159 600	50 900
2001	302 200	122 400	15 800	153 500	52 700
2002	294 000	118 200	17 200	150 600	54 700
2003	288 800	121 600	19 100	144 400	53 000
2004	288 400	124 800	20 600	141 900	50 700
2005	275 300	122 100	19 800	134 200	47 600
2006	247 900	109 000	18 000	121 600	46 300
2007	215 800	91 700	15 600	105 200	46 100
2008	202 900	80 400	15 800	94 100	48 200
2009	264 800	114 200	25 600	103 000	49 800
2010	264 800	117 000	28 500	109 800	47 500
2011	243 900	107 000	25 000	115 200	37 700
2012	253 200	108 200	25 700	124 600	27 500
2013	294 100 ⁵	128 600 ⁵	29 000	145 000	16 300
2014	325 700	145 100	34 400	163 600	8 600
2015	351 900	156 700	39 200	187 800	1 700
2016	348 800	150 300	38 600	198 000	0
2014 I	322 300	147 700	34 200	160 900	9 600
2014 II	315 600	138 200	32 500	161 100	8 800
2014 III	328 100	140 800	33 600	163 900	8 500
2014 IV	336 500	153 500	37 500	168 600	7 700
2015 I	354 000	164 100	40 400	184 900	6 600
2015 II	345 700	151 600	37 700	185 200	80
2015 III	355 200	151 800	37 800	188 800	40
2015 IV	352 600	159 200	40 800	192 400	0
2016 I	360 000	163 000	42 200	196 500	0
2016 II	346 400	147 200	38 100	196 000	0
2016 III	350 100	145 000	36 700	198 100	0
2016 IV	338 500	146 100	37 400	201 200	0
2017 I	330 800	141 500	37 600	204 800	0
2017 II	305 300	121 600	33 400	199 700	0
2017 III	297 800	114 400	..	..	0

1. Kansaneläkelaitoksen tilaston mukaan. - According to the statistics of the Social Insurance Institution.

2. Vuoteen 1980 asti työttömyyskassatodistuksen saajat. - Up to 1980 recipients of certificates for unemployment insurance funds.

3. Vuoteen 1979 asti Kansaneläkelaitoksen tilaston mukaan. - Up to 1979 according to the statistics of the Social Insurance Institution.

4. Vuoteen 1984 asti työttömyyskorvauksen saajat. Vuodesta 1985 alkaen Kansaneläkelaitoksen tilaston mukaan. Since 1985 according to the statistics of the Social Insurance Institution.

5. Katso alaviite 2 taulukkoon 13. - See note 2 to table 13.

Lähde: Työ- ja elinkeinoministeriö, Työnvälitystilasto

Source: The Ministry of Economic Affairs and Employment, Employment Service Statistics

24. SIIRTOLAISUUS
MIGRATIONS TO AND FROM FINLAND

Vuosi ja neljännes	Maahan muuttaneet <i>Immigrants</i>		Maasta muuttaneet <i>Emigrants</i>		Nettomahanmuutto
<i>Year and quarter</i>	Yhteensä	Pohjoismaista	Yhteensä	Pohjoismaihin	<i>Net immigration</i>
	<i>Total</i>	<i>From Nordic countries</i>	<i>Total</i>	<i>To Nordic countries</i>	
Henkilöä - <i>Persons</i>					
1981	15 800	13 000	10 000	7 500	5 700
1982	14 700	11 800	7 400	5 200	7 300
1983	13 600	10 200	6 800	4 600	6 800
1984	11 700	8 500	7 500	5 100	4 200
1985	10 500	7 500	7 700	5 400	2 700
1986	9 900	6 800	8 300	5 900	1 700
1987	9 100	5 800	8 500	5 900	670
1988	9 700	6 000	8 400	6 000	1 300
1989	11 200	6 500	7 400	5 100	3 800
1990	13 600	6 600	6 500	4 500	7 100
1991	19 000	5 200	6 000	3 800	13 000
1992	14 600	3 700	6 100	3 500	8 500
1993	14 800	3 300	6 400	3 400	8 400
1994	11 600	3 400	8 700	4 100	2 900
1995	12 200	3 900	9 000	4 000	3 300
1996	13 300	4 300	10 600	4 000	2 700
1997	13 600	4 000	9 900	4 600	3 700
1998	14 200	4 500	10 800	5 200	3 400
1999	14 700	4 600	12 000	5 500	2 800
2000	16 900	4 700	14 300	5 500	2 600
2001	19 000	5 000	13 200	5 300	5 800
2002	18 100	4 700	12 900	5 200	5 200
2003	17 800	4 900	12 100	4 800	5 800
2004	20 300	5 000	13 700	4 200	6 700
2005	21 400	5 100	12 400	4 300	9 000
2006	22 500	4 500	12 100	4 100	10 300
2007	26 000	4 400	12 400	4 100	13 600
2008	29 100	4 900	13 700	4 200	15 500
2009	26 700	4 500	12 200	3 800	14 500
2010	25 600	3 900	11 900	3 800	13 700
2011	29 500	4 400	12 700	3 800	16 800
2012	31 300	3 700	13 800	3 700	17 400
2013	31 900	3 500	13 900	3 800	18 000
2014	31 500	3 600	15 500	4 200	16 000
2015	28 700	3 400	16 300	4 400	12 400
2016	34 900	3 700	18 100	4 600	16 800
2006 I	4 800	1 000	2 700	910	2 200
2006 II	5 400	1 300	2 400	740	3 000
2006 III	7 100	1 400	4 200	1 700	2 900
2006 IV	5 100	890	2 800	790	2 300
2007 I	5 300	950	2 800	820	2 400
2007 II	6 100	1 200	2 700	820	3 300
2007 III	8 500	1 400	4 200	1 600	4 300
2007 IV	6 200	900	2 600	860	3 500
2008 I	6 600	1 100	2 900	990	3 600
2008 II	7 100	1 400	2 800	700	4 200
2008 III	9 400	1 500	5 100	1 700	4 300
2008 IV	6 100	900	2 800	810	3 300
2009 I	6 300	1 200	2 900	850	3 400
2009 II	6 300	1 200	2 700	780	3 500
2009 III	8 400	1 300	3 900	1 500	4 400
2009 IV	5 800	810	2 600	710	3 100
2010 I	5 300	770	2 600	880	2 700
2010 II	5 900	1 000	2 400	690	3 500
2010 III	8 500	1 300	4 200	1 500	4 300
2010 IV	5 900	860	2 700	720	3 200
2011 I	6 200	1 000	2 800	890	3 400
2011 II	6 700	1 100	2 700	660	4 000
2011 III	9 800	1 400	4 300	1 600	5 400
2011 IV	6 800	830	2 800	700	4 000
2012 I	6 400	780	3 000	810	3 300
2012 II	7 100	970	3 100	620	4 000
2012 III	10 300	1 200	4 800	1 600	5 600
2012 IV	7 400	760	2 900	680	4 500
2013 I	7 200	770	3 200	900	4 000
2013 II	7 200	990	2 900	630	4 400
2013 III	10 200	1 100	4 800	1 600	5 300
2013 IV	7 300	710	3 000	670	4 300
2014 I	6 900	770	3 300	920	3 600
2014 II	7 300	1 000	3 400	710	3 800
2014 III	10 400	1 100	5 000	1 900	5 300
2014 IV	6 900	770	3 700	730	3 200
2015 I	6 100	680	3 500	980	2 600
2015 II	6 500	880	3 900	720	2 600
2015 III	9 500	1 200	5 100	1 900	4 400
2015 IV	6 700	700	3 800	730	2 800
2016 I	6 200	780	3 600	1 000	2 600
2016 II	8 000	1 000	4 300	710	3 800
2016 III	11 600	1 100	5 500	2 100	6 100
2016 IV	9 000	780	4 700	810	4 300
2017* I	7 000	760	3 500	870	3 500
2017* II	6 000	990	3 100	630	2 800
2017* III	6 700	1 100	4 800	1 500	1 900

* Ennakkotieto - Preliminary data

Lähde : Tilastokeskus, Väestötilasto - Source: Statistics Finland, Population statistics

25. TYÖTTÖMYYSASTEET ERÄISSÄ OECD-MAISSA
UNEMPLOYMENT RATES IN SOME OECD COUNTRIES

Vuosi ja neljännes	Suomi	Ruotsi	Norja	Tanska	Itävalta	Ranska
	<i>Finland</i>	<i>Sweden</i>	<i>Norway</i>	<i>Denmark</i>	<i>Austria</i>	<i>France</i>
Year and quarter	Prosenttia - Per cent					
1991	6,6	2,9	5,5	10,5	5,8	9,4
1992	11,7	5,3	5,9	11,2	6,0	10,3
1993	16,3	8,2	6,0	12,3	6,8	11,7
1994	16,6	8,0	5,4	12,1	6,5	12,3
1995	15,2	7,7	4,9	10,2	6,6	11,6
1996	14,4	8,0	4,8	8,7	7,0	12,3
1997	12,4	8,0	4,1	7,8	7,1	12,5
1998	11,4	6,5	3,2	6,5	7,2	11,6
1999	10,2	5,5	3,2	5,6	6,7	10,8
2000	9,8	4,7	3,5	5,3	5,8	9,5
2001	9,1	4,0	3,6	5,1	6,1	8,7
2002	9,1	4,0	3,9	5,1	6,9	9,1
2003	9,0	4,9	4,5	5,5 ¹	4,3 ¹	9,9 ¹
2004	8,8	5,5	4,5	5,7	5,0	8,9
2005	8,3	7,3	4,5	4,8	5,2	9,3
2006	7,7	7,1	3,4	3,9	4,7	9,3
2007	6,9	6,1	2,6	3,8	4,4	8,4
2008	6,4	6,2	2,5	3,4	3,8	7,8
2009	8,2	8,2	3,1	6,0	4,8	9,5
2010	8,4	8,4	3,5	7,5	4,4	9,8
2011	7,8	7,8	3,3	7,6	4,1	9,6
2012	7,7	8,0	3,2	7,5	4,4	9,8
2013	8,2	8,0	3,5	7,0	5,4	10,3
2014	8,7	8,7	3,6	6,5	5,6	10,3
2015	9,4	7,4	4,4	6,2	5,7	10,4
2016	8,8	7,0	4,7	6,2	6,0	10,1
2013 I	8,1	8,1	3,6	7,2	4,9	10,8
2013 II	8,1	8,0	3,4	7,0	4,7	10,8
2013 III	8,1	7,9	3,5	7,0	5,0	10,3
2013 IV	8,3	8,0	3,5	6,9	5,0	10,2
2014 I	8,4	8,1	3,5	6,8	5,0	10,1
2014 II	8,6	8,0	3,3	6,4	5,7	10,1
2014 III	8,8	7,8	3,6	6,5	5,6	10,4
2014 IV	9,0	7,8	3,8	6,3	5,7	10,5
2015 I	9,2	7,7	4,1	6,2	5,6	10,4
2015 II	9,3	7,6	4,3	6,2	5,9	10,4
2015 III	9,4	7,2	4,5	6,2	5,7	10,5
2015 IV	9,4	7,1	4,6	6,1	5,9	10,2
2016 I	9,1	7,1	4,7	5,9	6,0	10,2
2016 II	8,9	6,8	4,7	6,1	6,1	9,9
2016 III	7,7	6,7	4,9	6,4	6,1	10,0
2016 IV	8,8	6,9	4,6	6,3	5,8	10,0
2017 I	8,8	6,7	4,3	6,0	5,7	9,6
2017 II	8,8	6,7	4,4	5,7	5,4	9,5
Vuosi ja neljännes	Saksa	Iso-Britannia	USA	Kanada	Japani	Australia
	<i>Germany</i>	<i>United Kingdom</i>	<i>USA</i>	<i>Canada</i>	<i>Japan</i>	<i>Australia</i>
Year and quarter	Prosenttia - Per cent					
1991	7,3	8,0	6,7	10,4	2,1	9,6
1992	7,7	9,7	7,4	11,3	2,2	10,8
1993	6,9	10,3	6,8	11,3	2,5	10,9
1994	9,6	9,3	6,1	10,4	2,9	9,7
1995	9,4	8,0	5,6	9,6	3,1	8,5
1996	10,4	7,3	5,4	9,7	3,4	8,5
1997	11,5	5,3	4,9	9,2	3,4	8,3
1998	11,1	4,5	4,5	8,3	4,1	7,7
1999	10,5	4,2	4,2	7,6	4,7	7,0
2000	9,6	3,6	4,0	6,8	4,7	6,3
2001	9,4	5,1 ¹	4,7	7,2	5,0	6,8
2002	9,8	5,2	5,8	7,7	5,4	6,4
2003	10,5	5,0	6,0	7,6	5,3	6,1
2004	10,6	4,8	5,5	7,2	4,7	5,5
2005	10,6 ¹	4,8	5,1	6,8	4,4	5,0
2006	9,8	5,4	4,6	6,3	4,1	4,8
2007	8,4	5,3	4,6	6,0	3,9	4,4
2008	7,3	5,6	5,8	6,1	4,0	4,2
2009	7,7	7,6	9,3	8,3	5,1	5,6
2010	7,1	7,8	9,6	8,0	5,1	5,2
2011	6,0	8,0	9,0	7,5	4,6	5,1
2012	5,5	7,9	8,1	7,2	4,4	5,2
2013	5,2	7,6	7,4	7,1	4,0	5,7
2014	5,0	6,3	6,5	6,9	3,6	6,1
2015	4,6	5,3	5,3	6,9	3,6	6,1
2016	4,1	4,8	4,9	7,0	3,1	5,7
2013 I	5,4	7,8	7,7	7,1	4,2	5,5
2013 II	5,3	7,7	7,6	7,1	4,0	5,6
2013 III	5,3	7,5	7,2	7,1	4,0	5,7
2013 IV	5,2	7,1	7,0	7,0	3,9	5,8
2014 I	5,1	6,7	6,6	7,0	3,6	5,9
2014 II	5,0	6,3	6,2	7,0	3,6	6,0
2014 III	5,0	5,9	6,1	7,0	3,6	6,1
2014 IV	4,9	5,6	5,7	6,7	3,5	6,2
2015 I	4,8	5,5	5,6	6,7	3,5	6,2
2015 II	4,7	5,5	5,4	6,8	3,4	6,0
2015 III	4,6	5,3	5,2	7,0	3,4	6,2
2015 IV	4,5	5,0	5,0	7,0	3,3	5,8
2016 I	4,3	5,0	4,9	7,2	3,2	5,8
2016 II	4,2	4,9	4,9	6,9	3,2	5,7
2016 III	4,1	4,7	4,9	7,0	3,0	5,7
2016 IV	4,0	4,7	4,7	6,9	3,1	5,7
2017 I	3,9	4,5	4,7	6,7	2,9	5,8
2017 II	3,8	4,4	4,4	6,5	2,9	5,8

Vuodesta 2005 lähtien kaikkien maiden tiedot ovat kausitasoitettuja lukuja työvoimatutkimuksesta. - From 2005 all figures are seasonally adjusted figures from Labour force survey.

1. Lähde muuttunut rekisteröidystä työttömyydestä työvoimatutkimukseen. - Source changed from registered unemployment to Labour Force Survey.

Lähde: OECD - Source: OECD

26. TYÖVOIMA ELINKENNO-, LIIKENNE- JA YMPÄRISTÖKESKUSALUEITTAIN
LABOUR FORCE BY ADMINISTRATIVE DISTRICT

Vuosi ja neljännes Year and quarter	Koko maa Whole country	Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskusalue - Administrative district												Lappi	Ahvenanmaa	
		Uusimaa	Varsinais-Suomi	Satakunta	Häme	Pirkanmaa	Kaakkois-Suomi	Etelä-Savo	Pohjois-Savo	Pohjois-Karjala	Keskisuomi	Etelä-Pohjanmaa	Pohjanmaa			P-Pohjanmaa
1 000 henkilöä - persons																
1991 I	2 544	690	227	123	184	218	163	86	124	83	123	96	120	164	44	98
1991 II	2 490	685	225	117	180	212	160	85	124	81	122	95	115	165	41	95
1992 I	2 476	677	221	119	180	213	159	81	118	79	120	95	115	162	41	96
1992 II	2 463	678	223	120	174	213	157	80	115	79	120	95	113	159	42	95
1993 I	2 481	683	224	118	172	216	157	80	117	79	120	94	112	164	42	93
1996 I	2 490	704	223	117	173	214	156	79	116	78	122	94	115	166	42	91
1996 II	2 484	710	229	117	172	216	151	77	112	77	117	93	114	166	42	91
1997 I	2 484	710	229	117	172	216	151	77	112	77	117	93	114	166	42	91
1997 II	2 507	752	238	115	179	224	153	76	115	77	119	92	115	172	40	90
1998 I	2 557	765	241	115	180	227	153	75	115	77	119	92	115	172	40	90
1999 I	2 568	772	241	115	181	227	152	77	116	77	120	90	118	173	40	90
2001 I	2 605	784	241	114	181	227	152	75	115	78	126	90	119	176	40	89
2002 I	2 610	790	244	112	179	229	152	74	114	78	124	90	119	178	39	88
2003 I	2 600	788	244	112	180	226	151	74	115	76	125	89	117	179	38	86
2004 I	2 594	788	240	110	178	230	150	74	115	75	124	90	118	178	38	86
2005 I	2 620	798	246	110	178	234	151	73	116	77	125	90	119	181	39	84
2006 I	2 648	810	251	109	178	234	150	74	116	78	128	92	120	182	39	85
2007 I	2 675	824	252	110	181	242	150	72	114	77	130	93	122	185	38	83
2007 II	2 675	824	252	110	181	242	150	72	114	77	130	93	122	185	38	83
2008 I	2 678	837	253	109	179	245	149	69	115	74	131	92	122	186	37	84
2009 I	2 672	836	252	108	182	244	146	69	117	77	128	92	120	185	36	84
2011 I	2 682	843	253	106	180	247	148	69	116	78	129	93	120	186	36	84
2011 II	2 676	853	252	106	176	245	140	71	117	75	125	92	121	189	35	83
2013 I	2 676	853	252	106	176	245	140	71	117	75	125	92	121	189	35	83
2014 I	2 679	859	229	103	176	246	140	68	118	75	128	94	120	189	35	82
2015 I	2 689	869	228	104	178	246	139	67	115	75	126	93	123	186	35	86
2016 I	2 685	872	231	103	176	245	137	66	116	74	128	91	122	190	32	85
2011 I	2 635	828	229	104	176	241	146	86	113	77	124	92	117	185	37	84
2011 II	2 635	828	229	104	176	241	146	86	113	77	124	92	117	185	37	84
2011 III	2 657	842	233	109	180	252	150	70	116	79	133	92	121	184	37	84
2011 IV	2 637	839	229	101	177	244	144	70	115	75	125	91	118	181	36	76
2012 I	2 644	845	230	108	180	246	139	68	111	72	124	94	118	179	35	79
2012 II	2 762	869	242	108	187	257	145	71	118	77	134	96	125	191	37	89
2012 III	2 721	852	239	109	186	250	148	72	117	76	127	92	124	191	37	85
2012 IV	2 633	840	228	106	176	237	141	69	116	75	122	91	119	182	35	81
2013 I	2 640	844	235	106	173	240	136	70	114	74	123	91	119	185	32	82
2013 II	2 758	875	242	108	181	252	145	73	118	77	129	96	124	197	37	86
2013 III	2 758	875	242	108	181	252	145	73	118	77	129	96	124	197	37	86
2013 IV	2 651	849	231	105	176	248	142	71	120	71	125	89	120	186	34	79
2014 I	2 652	847	226	103	170	242	139	66	114	75	125	92	120	183	34	79
2014 II	2 652	847	226	103	170	242	139	66	114	75	125	92	120	183	34	79
2014 III	2 705	860	235	106	183	251	145	70	123	75	133	97	124	197	36	83
2014 IV	2 640	851	225	100	174	242	138	68	115	75	127	93	116	183	34	82
2015 I	2 649	860	226	105	172	243	137	67	113	74	124	93	117	182	33	85
2015 II	2 757	887	235	106	183	254	142	68	118	76	129	95	127	194	37	89
2015 III	2 708	869	228	103	182	250	140	68	116	76	130	94	126	186	36	88
2015 IV	2 643	861	224	102	175	238	139	65	114	75	123	90	120	182	34	84
2016 I	2 651	863	227	104	174	241	134	66	116	76	126	89	120	182	34	85
2016 II	2 752	890	233	104	182	249	141	72	118	77	129	94	125	196	34	87
2016 III	2 697	871	233	104	177	249	139	65	116	74	130	92	124	192	30	84
2016 IV	2 639	864	231	101	172	241	133	62	114	71	125	88	121	187	32	82
2017 I	2 655	864	230	99	175	245	131	65	114	72	127	88	118	193	35	83
2017 II	2 769	892	240	102	186	256	139	70	118	76	132	94	126	205	34	83
2017 III	2 714	885	234	103	179	251	133	67	116	75	131	90	122	199	32	80

1. Vuoteen 2009 asti Ahvenanmaa kuului Varsinais-Suomen alueeseen, mutta vuodesta 2010 lähtien se tilastoidaan erikseen.
Until 2009 Åhvenanmaa included into Varsinais-Suomi, but from 2010 it will be presented separately.

Lähde: Tilastokeskus, Työvoimatutkimus - Source: Statistics Finland, Labour Force Survey

27. TYÖLLISET ELINKIENO-, LIKENNE- JA YMPÄRISTÖKESKUSALUEITTAIN
EMPLOYED PERSONS BY ADMINISTRATIVE DISTRICT

Vuosi ja neljännes Year and quarter	Koko maa Whole country	Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskusalue - Administrative district															Lapin maa Ahvenanmaa
		Uusimaa country	Varsinais-Suomi	Satakunta	Häme	Pirkanmaa	Kaakkois-Suomi	Etelä-Savo	Pohjois-Savo	Pohjois-Karjala	Keski-Suomi	Etelä-Pohjanmaa	Pohjanmaa	Päijättyneenmaa	Kainuu		
1 000 henkilöä - persons																	
1991	2 375	660	216	113	171	202	151	79	115	75	112	89	112	150	40	90	
1992	2 206	623	203	101	156	184	141	74	106	69	105	84	104	142	34	80	
1993	2 048	585	187	97	144	174	132	67	96	62	95	78	97	128	32	74	
1994	2 054	584	190	99	142	177	129	66	96	63	96	79	97	130	33	74	
1995	2 089	609	194	98	144	180	132	66	96	63	97	80	97	136	33	73	
1996	2 127	625	197	99	145	178	133	66	96	65	99	80	101	140	32	72	
1997	2 170	643	205	101	149	188	132	67	94	63	99	79	105	140	32	73	
1998	2 205	661	210	101	152	191	133	66	96	65	101	81	105	144	34	75	
1999	2 266	704	219	101	159	201	133	66	101	65	103	81	107	149	33	74	
2000	2 335	723	223	102	161	204	135	66	102	65	106	81	107	153	33	74	
2001	2 387	741	222	102	163	206	136	65	100	66	111	82	110	155	33	74	
2002	2 372	744	226	102	163	207	136	66	101	66	110	82	111	155	32	74	
2003	2 365	737	225	102	164	203	136	67	102	64	111	82	109	159	32	72	
2004	2 365	737	220	99	163	210	136	66	103	64	109	83	109	159	31	75	
2005	2 401	750	230	100	162	214	137	65	104	67	110	84	111	163	32	72	
2006	2 444	767	235	101	164	216	136	65	105	70	115	86	112	164	32	74	
2007	2 492	782	237	103	169	227	138	66	103	67	119	88	116	170	32	74	
2008	2 531	800	241	105	172	226	141	65	106	67	118	88	118	172	34	77	
2009	2 447	784	233	101	164	220	135	64	102	65	116	85	114	167	34	74	
2010	2 447	783	213	98	165	220	131	62	103	68	116	84	112	166	33	74	
2011	2 474	793	214	100	166	223	133	64	104	68	117	86	113	170	33	75	
2012	2 463	798	217	99	169	225	133	63	106	66	115	87	115	168	32	75	
2013	2 470	800	218	98	167	228	133	62	106	65	115	87	115	168	32	75	
2014	2 470	796	213	98	164	226	132	66	111	68	115	85	116	173	33	78	
2015	2 422	788	206	98	161	218	127	61	108	64	110	83	115	167	30	71	
2016	2 448	808	209	93	163	219	123	60	105	64	114	84	116	172	29	76	
2017	2 408	779	209	97	160	216	128	62	101	67	110	84	116	172	29	76	
2018	2 517	807	219	103	171	225	135	65	104	69	120	87	114	172	32	79	
2019	2 456	793	216	103	168	229	138	65	105	69	122	88	116	173	35	78	
2020	2 432	794	213	99	162	225	128	62	103	62	112	87	109	159	32	71	
2021	2 524	805	220	100	171	232	134	64	106	68	121	89	117	171	33	78	
2022	2 448	791	212	99	164	227	136	63	107	67	116	87	116	166	29	73	
2023	2 408	790	209	97	158	216	124	62	104	63	109	84	112	166	28	72	
2024	2 506	810	218	98	167	228	135	64	109	66	115	88	115	174	33	76	
2025	2 480	796	213	98	164	226	132	66	111	68	115	85	116	173	33	78	
2026	2 422	788	206	98	161	218	127	61	108	64	110	83	115	167	30	71	
2027	2 394	786	206	95	156	216	122	58	105	64	111	82	110	165	29	72	
2028	2 430	810	210	97	165	226	130	64	111	67	115	88	116	174	32	76	
2029	2 418	789	202	93	159	220	125	62	106	67	116	86	110	167	28	74	
2030	2 391	788	203	95	156	216	121	61	101	65	113	83	110	161	28	75	
2031	2 463	805	209	93	165	228	127	61	105	71	114	87	119	169	30	78	
2032	2 481	805	208	96	167	228	127	61	105	71	114	87	119	169	30	78	
2033	2 412	800	201	95	160	212	122	58	106	68	110	83	113	166	29	75	
2034	2 396	794	202	93	161	212	118	59	105	65	112	80	112	162	29	74	
2035	2 473	813	210	93	168	221	123	64	106	66	114	89	117	176	30	76	
2036	2 453	818	213	94	164	225	127	60	106	64	117	86	119	177	29	77	
2037	2 427	806	209	93	159	217	122	55	104	60	112	83	116	171	28	75	
2038	2 407	794	209	91	161	217	115	56	106	63	111	82	112	172	30	73	
2039	2 437	817	215	95	167	228	124	61	106	67	119	84	114	184	28	73	
2040	2 506	820	215	95	170	228	124	61	106	66	119	84	115	186	29	73	

1. Kälä alavite taulukoon 26. - See note to table 26.

Lähde: Tilastokeskus, Työvoimakatutus - Source: Statistics Finland, Labour Force Survey

29. AVOIMET TYÖPAIKAT TYÖNVÄLITYKSESSÄ ELINKEINO-, LIIKENNE- JA YMPÄRISTÖKESKUSALUEITTAIN
VACANCIES AT THE EMPLOYMENT SERVICE BY ADMINISTRATIVE DISTRICT

Jatkuu - Continued

Vuosi ja neljännes	Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskusalue - Administrative district								
	Uusimaa	Varsinais-Suomi	Satakunta	Häme	Pirkanmaa	Kaakkois-Suomi	Etelä-Savo	Pohjois-Savo	Pohjois-Karjala
Year and quarter	Avoimia työpaikkoja - Vacancies								
1991	3 100	1 100	560	1 000	910	730	590	1 900	510
1992	1 300	550	350	530	460	330	250	1 200	240
1993	1 100	490	190	400	470	240	130	1 500	160
1994	1 300	730	410	470	720	370	160	990	360
1995	1 700	770	440	570	710	520	200	810	390
1996	2 200	910	570	800	740	610	320	1 000	370
1997	3 500	1 300	950	1 000	1 100	750	540	1 100	360
1998	5 400	1 400	920	1 300	1 300	980	500	1 100	450
1999	5 900	1 400	770	1 100	1 100	890	480	970	430
2000	5 200	1 800	760	1 200	1 300	950	450	960	490
2001	5 800	2 000	890	1 300	1 700	1 100	550	1 300	580
2002	6 700	2 200	1 300	1 400	1 800	1 300	590	1 100	560
2003	7 100	2 900	1 100	1 500	1 900	1 500	660	1 200	530
2004	7 100	2 500	1 200	1 400	1 900	1 400	580	1 100	660
2005	9 300	3 100	1 700	1 900	2 400	1 700	720	1 200	680
2006 ²	10 700	3 000	1 700	2 000	2 600	2 000	700	1 400	900
2007	13 100	3 400	1 700	2 700	3 100	2 100	940	1 700	910
2008	11 300	2 900	1 500	2 400	2 800	1 800	910	1 500	760
2009	7 100	1 800	1 200	1 900	1 900	1 400	740	1 200	550
2010	7 800	1 800 ¹	1 100	2 000	2 000	1 300	840	1 200	610
2011	10 700	2 400	1 300	2 300	2 700	1 700	1 000	1 500	740
2012	10 900	2 300	1 300	2 200	2 800	1 800	880	1 500	760
2013	10 900	2 300	1 200	1 900	2 700	1 700	860	1 400	780
2014	11 100	2 500	1 100	1 800	2 600	1 500	900	1 300	760
2015	12 000	2 400	1 200	2 000	2 800	1 600	910	1 500	690
2016	13 400	2 800	1 400	2 100	3 500	1 500	1 000	1 600	840
2008 I	16 000	4 700	2 800	4 300	4 400	3 300	1 800	2 200	1 300
2008 II	10 900	2 800	1 400	2 200	2 600	1 700	960	1 700	820
2008 III	10 400	2 400	1 000	1 800	2 300	1 300	490	1 200	500
2008 IV	7 900	1 600	800	1 400	1 700	900	350	740	400
2009 I	10 300	3 300	2 100	3 200	2 900	2 400	1 400	1 800	900
2009 II	6 500	1 700	1 200	1 800	1 700	1 400	630	1 300	620
2009 III	6 200	1 300	760	1 200	1 600	850	450	840	370
2009 IV	5 400	1 200	640	1 300	1 500	800	420	800	350
2010 I	9 500	2 600 ¹	1 600	3 000	2 700	1 700	1 600	1 500	940
2010 II	6 600	1 700	1 000	2 000	1 800	1 500	820	1 400	550
2010 III	7 300	1 600	820	1 500	1 900	1 200	540	1 100	560
2010 IV	7 900	1 500	760	1 500	1 700	940	440	910	380
2011 I	13 500	3 600	2 300	3 600	3 800	2 500	2 000	2 200	1 200
2011 II	10 100	2 300	1 400	2 500	2 800	1 600	920	1 500	740
2011 III	9 700	2 000	890	1 900	2 400	1 400	620	1 200	540
2011 IV	9 400	1 600	770	1 400	2 000	1 200	460	1 100	500
2012 I	15 100	4 100	2 600	3 600	4 500	2 700	1 900	2 300	1 300
2012 II	10 300	2 200	1 400	2 100	2 800	1 900	750	1 600	740
2012 III	9 700	1 700	770	1 800	2 300	1 400	470	1 200	520
2012 IV	8 600	1 400	670	1 300	1 800	1 200	430	1 100	450
2013 I	15 100	4 000	2 200	3 400	4 200	2 600	1 600	2 100	1 200
2013 II	10 500	2 300	1 100	1 800	2 600	1 900	780	1 300	800
2013 III	9 000	1 600	780	1 500	2 100	1 300	550	1 200	570
2013 IV	8 900	1 300	640	1 100	1 800	1 100	480	1 100	570
2014 I	15 600	3 900	1 900	2 900	3 600	2 200	1 500	1 700	990
2014 II	9 800	2 500	890	1 600	2 800	1 600	840	1 300	880
2014 III	10 000	1 900	820	1 500	2 300	1 200	590	1 100	620
2014 IV	9 000	1 800	710	1 200	1 800	1 100	630	1 000	560
2015 I	15 800	3 600	2 100	3 000	3 600	2 400	1 700	1 800	870
2015 II	11 400	2 400	1 100	2 300	3 000	1 800	790	1 500	760
2015 III	10 700	1 900	830	1 400	2 500	1 300	630	1 400	620
2015 IV	10 000	1 800	1 000	1 500	2 200	1 100	540	1 300	490
2016 I	16 000	3 700	2 100	2 900	4 300	2 400	1 300	2 000	1 500
2016 II	13 500	2 700	1 200	2 000	3 300	1 300	1 200	1 600	760
2016 III	13 100	2 400	1 000	1 800	3 400	1 200	780	1 600	550
2016 IV	11 100	2 400	1 100	1 600	3 000	1 100	790	1 300	590
2017 I	15 700	5 100	2 500	3 300	6 300	2 300	1 800	2 100	1 100
2017 II	12 500	3 700	1 500	2 400	4 500	1 400	910	1 800	830
2017 III	13 500	3 200	1 800	2 300	4 200	1 400	710	1 800	760

1. Katso alaviite taulukkoon 26. - See note to table 26.

2. Vuoteen 2005 toimistopohjainen, vuodesta 2006 kuntapohjainen
Until 2005 office-based, from 2006 municipality-based

Lähde: Työ- ja elinkeinoministeriö, Työnvälitystilasto

Source: The Ministry of Economic Affairs and Employment, Employment Service Statistics

29. AVOIMET TYÖPAIKAT TYÖNVÄLITYKSESSÄ ELINKEINO-, LIIKENNE- JA YMPÄRISTÖKESKUSALUEITTAIN
VACANCIES AT THE EMPLOYMENT SERVICE BY ADMINISTRATIVE DISTRICT

Jatkoa - Continued

Vuosi ja neljännes	Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskusalue - Administrative district								
	Keski-Suomi	Etelä-Pohjanmaa	Pohjanmaa	Pohjois-Pohjanmaa	Kainuu	Lappi	Ahvenanmaa	Ulkomaat	Koko maa - Whole country
Year and quarter	Avoimia työpaikkoja - Vacancies								
1991	510	390	540	830	190	490			13 400
1992	240	200	490	440	140	270			7 100
1993	180	200	280	390	130	170			5 900
1994	210	230	470	590	150	220			7 400
1995	320	280	560	690	130	250			8 300
1996	360	320	650	770	140	300			10 100
1997	500	380	720	900	170	440			13 700
1998	480	490	880	890	260	530			16 800
1999	520	430	800	990	190	630			14 600
2000	610	430	840	1 200	300	580			17 100
2001	770	500	1 000	1 100	300	650			19 600
2002	800	500	1 000	1 200	340	650			21 600
2003	760	680	1 000	1 200	320	740			23 300
2004	740	780	1 100	1 200	350	1 100			23 500
2005	930	890	1 200	1 300	430	1 100			29 100
2006 ²	970	1 200	1 500	1 500	350	1 200		2 100	34 400
2007	1 400	1 400	1 800	1 800	460	1 600		2 000	40 700
2008	1 400	1 100	1 800	1 900	400	1 700		2 800	37 200
2009	920	910	1 400	1 700	340	1 200		2 800	26 900
2010	1 200	1 000	1 600	1 800	340	1 400	170 ¹	2 400	28 600
2011	1 100	1 300	1 800	2 200	360	1 300	220	2 400	35 100
2012	1 100	1 300	1 600	2 100	380	1 200	210	2 900	35 400
2013	1 000	1 300	1 600	2 000	350	1 100	210	3 400	33 700
2014	1 000	1 400	1 600	2 100	340	1 300	200	3 100	34 600
2015	1 200	1 400	1 500	2 300	430	1 500	240	2 400	36 100
2016	1 400	1 400	1 400	2 400	470	1 600	250	2 200	39 200
2008 I	2 100	2 300	3 900	3 000	610	3 000		3 300	59 600
2008 II	1 400	1 000	1 600	1 800	400	1 200		2 600	35 400
2008 III	1 200	600	1 000	1 600	320	1 600		2 600	30 400
2008 IV	830	620	970	1 200	260	940		2 700	23 500
2009 I	1 200	1 800	3 100	2 600	440	1 600		4 000	42 800
2009 II	870	780	1 000	1 800	320	1 300		3 000	25 800
2009 III	860	400	670	1 300	300	1 000		2 600	20 500
2009 IV	740	700	760	1 100	320	840		1 600	18 600
2010 I	1 500	1 900	3 000	2 400	400	2 100	250 ¹	2 000	38 700
2010 II	1 400	960	1 200	2 000	380	1 200	170	2 900	27 600
2010 III	1 000	530	1 000	1 500	310	1 100	160	2 800	24 700
2010 IV	860	670	920	1 300	270	1 100	100	2 000	23 300
2011 I	1 400	2 300	3 500	3 500	460	1 900	310	3 900	52 000
2011 II	1 100	1 100	1 700	2 000	400	1 200	260	2 000	33 600
2011 III	1 000	770	950	1 600	310	1 100	160	2 000	28 400
2011 IV	860	1 100	1 100	1 500	260	960	150	1 800	26 200
2012 I	1 500	2 300	2 900	3 000	530	1 800	330	5 000	55 400
2012 II	1 100	1 200	1 600	2 400	390	1 200	230	2 500	34 500
2012 III	900	670	870	1 700	340	1 100	140	2 100	27 700
2012 IV	700	1 000	870	1 400	240	770	140	2 100	24 200
2013 I	1 300	2 400	3 300	2 900	350	1 600	370	3 300	52 000
2013 II	1 000	1 100	1 400	2 100	430	940	220	2 300	32 600
2013 III	950	800	850	1 500	350	1 100	140	2 100	26 300
2013 IV	720	960	850	1 400	270	760	110	1 800	24 000
2014 I	1 300	2 400	2 900	3 100	380	1 900	350	5 300	52 200
2014 II	1 100	1 300	1 600	2 100	370	1 100	200	2 600	32 400
2014 III	940	640	940	1 700	330	1 200	130	1 800	27 900
2014 IV	680	1 100	860	1 500	280	920	120	2 700	25 900
2015 I	1 300	2 500	2 800	3 500	400	2 000	340	3 800	51 700
2015 II	1 300	1 000	1 500	2 400	500	1 300	240	2 500	35 700
2015 III	1 000	720	890	1 700	440	1 500	190	1 700	29 600
2015 IV	950	1 200	820	1 600	380	1 100	190	1 600	27 600
2016 I	1 700	2 500	2 600	3 200	670	1 900	400	2 900	51 900
2016 II	1 400	1 000	1 200	2 400	500	1 400	280	2 100	37 700
2016 III	1 200	750	910	2 000	360	1 800	160	2 100	35 000
2016 IV	1 200	1 300	910	2 000	350	1 400	160	2 000	32 100
2017 I	1 800	2 600	3 200	3 500	490	2 300	390	2 900	57 500
2017 II	1 400	1 200	1 300	3 100	410	1 700	240	2 100	41 000
2017 III	1 400	980	1 200	2 700	530	2 500	180	1 700	40 600

30. TYÖTTÖMYÄSASTEET ELINKÄINO-, LIKENNE- JA YMPÄRISTÖKESKUSALUEITTAIN TYÖVOIMATUTKIMUKSEN PERUSTEELLA
UNEMPLOYMENT RATES BY ADMINISTRATIVE DISTRICT ACCORDING TO THE LABOUR FORCE SURVEY

Vuosi ja neljännes Year and quarter	Koko maa Whole country	Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskussalue - Administrative district															
		Uusimaa	Varsinais-Suomi	Satakunta	Häme	Pirkanmaa	Kaakkois-Suomi	Etelä-Savo	Pohjois-Savo	Karjala	Keskisuomi	Etelä-Pohjanmaa	Pohjanmaa	Pohjois-Jänmaa	Kainuu	Lappi	Ahvenanmaa
		Prosenttia - Percent															
1991	6,6	4,2	4,8	7,8	6,9	7,4	7,7	7,8	7,5	9,5	9,1	7,6	6,6	10,4	9,0	15,9	2,2
1992	11,7	9,0	10,0	13,1	13,1	13,4	12,1	12,7	12,2	14,6	13,5	11,4	10,2	17,1	17,1	15,9	1,9
1993	13,3	13,3	14,4	17,4	18,4	16,3	17,9	17,9	17,6	19,7	19,5	16,8	14,2	20,9	20,9	18,0	2,2
1994	16,3	13,6	15,0	17,4	18,4	16,6	15,7	16,5	17,9	20,0	19,0	15,1	13,8	22,4	21,2	17,6	2,2
1995	15,4	12,0	13,5	17,0	18,6	16,6	15,7	16,5	17,9	20,0	19,0	15,1	13,8	22,4	21,2	17,6	2,2
1996	14,9	11,2	11,6	15,7	16,4	16,5	15,0	15,9	17,5	17,5	18,9	14,8	13,3	22,6	21,1	14,1	2,2
1997	11,4	7,6	9,4	12,6	13,3	11,5	13,3	13,3	14,7	15,1	16,2	11,5	8,7	18,1	19,8	14,1	2,2
1998	11,4	7,6	9,4	12,6	13,3	11,5	13,3	13,3	14,7	15,1	16,2	11,5	8,7	18,1	19,8	14,1	2,2
1999	10,2	6,4	8,1	12,2	10,8	10,2	12,5	13,6	12,6	15,1	13,5	11,1	9,4	15,9	16,3	13,6	2,2
2000	9,8	6,3	7,6	10,9	10,4	10,4	11,4	13,8	11,8	15,1	12,0	10,1	9,0	11,7	17,6	16,3	2,2
2001	9,1	5,5	8,0	10,3	9,9	9,3	9,4	12,5	13,1	14,8	11,7	9,1	7,7	17,7	16,3	13,6	2,2
2002	9,1	5,8	7,4	9,4	8,9	9,6	10,6	11,3	12,0	15,5	11,9	6,8	12,0	16,5	16,2	13,6	2,2
2003	9,0	6,5	8,1	9,1	8,6	10,1	9,7	9,4	10,7	15,1	11,5	7,8	11,5	17,0	15,6	13,6	2,2
2004	8,8	6,5	8,0	9,0	8,7	8,8	9,2	10,8	10,7	14,5	12,1	7,9	10,5	17,5	15,9	13,6	2,2
2005	8,4	6,1	6,7	9,0	8,7	8,9	9,1	10,1	10,0	13,1	11,8	6,7	10,3	17,6	16,3	13,6	2,2
2006	7,7	5,4	6,3	7,3	8,0	7,9	9,2	11,5	9,8	10,4	10,3	6,4	9,8	17,1	12,4	10,9	2,2
2007	6,9	5,0	6,0	6,6	6,5	6,2	7,7	9,7	9,8	12,5	8,9	6,1	5,1	15,7	10,9	10,9	2,2
2008	8,2	6,2	7,3	7,5	8,0	10,0	9,1	9,6	10,8	13,0	11,2	7,9	6,1	10,0	13,2	11,2	2,2
2009	8,4	6,4	6,1	8,8	9,0	9,7	10,6	7,9	10,0	12,5	9,9	8,2	6,7	10,2	10,2	11,3	2,2
2010	7,9	5,8	7,9	9,1	7,8	9,6	10,2	7,7	10,3	12,3	9,6	7,4	6,1	8,3	10,2	10,2	2,2
2011	8,2	6,2	6,9	7,7	7,5	9,2	10,8	8,1	8,2	12,5	10,0	7,0	5,3	11,4	10,4	10,4	2,2
2012	8,7	7,3	9,6	7,5	8,5	9,5	10,2	9,7	8,6	10,4	10,4	7,9	6,6	10,3	16,8	9,7	2,2
2013	8,7	7,3	9,6	7,5	8,5	9,5	10,2	9,7	8,6	10,4	10,4	7,9	6,6	10,3	16,8	9,7	2,2
2014	8,0	6,1	7,6	8,1	9,7	8,4	8,2	9,1	7,1	13,7	9,7	7,8	7,3	14,9	11,8	11,8	2,2
2015	8,6	7,3	9,6	8,2	8,7	10,0	7,7	9,9	10,1	11,9	9,5	7,6	7,6	10,4	12,4	10,4	2,2
2016	7,0	5,8	7,2	5,6	5,0	8,9	6,8	9,2	7,7	11,0	9,6	6,9	5,6	15,0	10,0	11,6	2,2
2017	8,8	6,0	8,7	7,3	9,3	10,7	11,8	9,2	10,4	12,9	11,0	9,6	7,8	10,5	12,0	12,0	2,2
2018	8,6	6,2	7,9	7,5	8,3	10,1	11,8	9,2	12,3	13,4	10,9	9,6	7,8	11,4	12,4	12,4	2,2
2019	8,3	5,3	7,4	4,7	7,4	8,2	8,3	7,7	9,4	11,0	7,9	6,2	4,4	7,4	9,0	10,0	2,2
2020	8,0	6,1	7,6	8,1	9,7	8,4	8,2	9,1	7,1	13,7	9,7	7,8	7,3	10,4	10,4	10,4	2,2
2021	8,6	7,3	9,6	8,2	8,7	10,0	7,7	9,9	10,1	11,9	9,5	7,6	7,6	10,4	12,4	10,4	2,2
2022	7,0	5,8	7,2	5,6	5,0	8,9	6,8	9,2	7,7	11,0	9,6	6,9	5,6	15,0	10,0	11,6	2,2
2023	8,8	6,4	10,9	8,7	9,6	10,1	8,6	12,0	9,0	15,0	11,5	7,5	9,2	14,0	11,9	11,9	2,2
2024	9,1	6,2	7,7	6,6	7,0	9,0	9,4	11,6	7,9	14,7	10,7	7,8	5,3	12,0	12,0	12,0	2,2
2025	7,7	6,7	7,3	6,7	7,0	9,3	7,7	10,9	7,8	10,3	10,4	6,9	4,2	11,3	10,0	10,0	2,2
2026	9,0	7,3	8,9	8,2	8,4	9,9	12,0	12,5	8,0	13,7	11,2	8,4	5,4	13,1	13,1	13,1	2,2
2027	7,5	6,8	8,6	6,1	7,2	8,7	8,8	7,3	8,2	6,3	9,0	5,1	5,9	15,0	9,7	9,7	2,2
2028	8,4	7,3	10,0	7,8	8,8	9,3	9,8	9,6	8,1	10,3	8,3	7,6	5,9	17,6	9,0	9,0	2,2
2029	9,7	8,3	10,3	9,9	9,2	11,4	12,3	8,9	10,1	12,3	9,3	10,9	7,4	15,3	11,3	11,3	2,2
2030	10,7	9,2	11,7	12,3	9,9	11,7	12,3	9,7	12,4	13,9	13,9	8,6	5,4	19,3	14,3	14,3	2,2
2031	8,4	7,4	8,9	6,9	8,9	10,3	11,4	10,4	9,2	7,2	12,1	9,3	6,1	14,9	11,3	11,3	2,2
2032	8,7	7,2	10,3	7,0	8,7	10,9	11,6	10,4	7,0	9,3	10,6	8,5	6,1	15,0	11,1	11,1	2,2
2033	9,6	8,0	10,8	10,1	7,1	12,0	11,8	9,9	9,5	14,8	10,6	10,1	6,3	12,6	12,6	12,6	2,2
2034	10,0	8,7	9,9	10,6	8,1	9,4	12,5	11,8	10,4	14,4	11,9	9,6	11,8	10,7	12,8	12,8	2,2
2035	7,6	6,0	8,4	9,7	7,1	9,8	8,6	7,9	8,9	13,5	10,0	6,1	3,9	17,5	12,8	12,8	2,2
2036	8,0	6,8	9,5	7,7	7,5	9,9	8,3	10,7	8,5	15,1	10,0	5,3	4,1	12,7	8,4	8,4	2,2
2037	9,3	8,2	9,2	7,8	8,0	11,9	11,8	14,0	7,1	12,4	12,4	7,7	4,9	10,8	15,2	15,2	2,2
2038	9,9	8,4	10,8	11,4	10,0	11,2	10,2	12,9	10,2	12,7	10,3	7,6	5,8	16,4	12,0	12,0	2,2
2039	7,7	7,3	7,8	7,8	5,3	9,1	7,2	8,5	8,4	12,7	9,8	7,3	5,8	9,2	8,9	8,9	2,2

31. TYÖTÖMÄT TYÖNHAKIJAT TYÖNVÄLITYKSESSÄ ELINKEINO-, LIIKENNE- JA YMPÄRISTÖKESKUSALUEITTAIN
UNEMPLOYED JOBSEEKERS AT THE EMPLOYMENT SERVICE BY ADMINISTRATIVE DISTRICT

Vuosi ja neljännes	Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskusalue - Administrative district								
	Uusimaa	Varsinais-Suomi	Satakunta	Häme	Pirkanmaa	Kaakkois-Suomi	Etelä-Savo	Pohjois-Savo	Pohjois-Karjala
Year and quarter	Henkilöä - Persons								
1991	36 000	16 700	12 700	15 600	21 800	15 900	8 500	12 000	9 300
1992	77 100	28 400	20 100	27 600	34 700	25 200	13 400	19 000	14 100
1993	108 900	40 200	24 900	37 700	44 600	32 600	17 600	24 700	17 600
1994	114 100	40 200	25 500	38 700	44 300	33 400	18 500	25 200	18 800
1995	108 400	36 200	23 700	35 700	41 100	31 500	17 500	24 600	18 700
1996	101 900	33 700	22 900	34 700	40 200	30 300	16 800	23 800	18 800
1997	89 900	30 500	21 300	31 600	37 000	28 900	15 500	22 000	17 900
1998	77 200	28 500	19 400	28 600	34 000	26 600	14 200	20 500	16 900
1999	67 400	27 300	19 400	26 800	31 700	25 800	13 400	19 400	15 700
2000	59 400	25 300	18 200	24 500	30 000	24 200	12 600	18 400	14 800
2001	55 800	23 000	16 900	22 800	28 200	22 200	11 900	17 600	14 100
2002	57 700	23 100	16 100	22 100	27 700	21 500	10 700	16 100	13 500
2003	59 900	22 800	15 600	21 600	27 900	20 700	9 900	15 300	13 100
2004	62 000	23 000	15 900	21 400	27 600	20 400	9 800	15 000	12 900
2005	60 000	20 800	14 400	20 600	26 100	19 700	9 400	14 400	12 300
2006 ²	54 700	18 200	12 400	19 100	22 800	17 600	8 500	13 100	11 400
2007	46 400	15 800	10 600	16 300	20 000	15 700	7 400	11 700	10 500
2008	41 800	14 800	9 600	15 300	19 700	15 000	6 900	11 000	10 200
2009	57 300	20 800	11 700	20 800	27 900	18 500	8 200	14 100	11 900
2010	60 500	22 600 ¹	11 600	20 900	28 300	18 100	8 100	13 400	10 700
2011	55 700	21 400	10 900	18 700	25 200	17 300	7 400	12 200	9 900
2012	57 800	22 300	10 900	18 900	25 800	17 900	7 800	12 400	10 700
2013 ³	70 800	26 100	12 100	21 700	31 300	19 300	8 400	13 700	11 600
2014	82 900	28 400	13 100	23 800	34 600	21 100	9 000	14 400	11 600
2015	93 800	30 100	14 300	25 200	36 900	22 400	9 800	15 800	12 400
2016	95 800	29 700	14 300	23 900	37 500	22 200	9 400	15 200	12 600
2004 I	62 400	24 100	16 800	22 400	28 600	21 300	10 300	16 000	13 400
2004 II	61 800	24 700	15 600	21 000	27 500	19 900	9 500	14 900	12 900
2004 III	63 500	23 000	15 500	21 300	27 600	20 100	9 400	14 600	12 700
2004 IV	60 400	22 300	15 700	20 900	26 800	20 500	9 800	14 600	12 800
2005 I	61 400	22 500	15 600	21 700	27 000	20 900	10 300	15 200	13 100
2005 II	59 600	20 700	13 900	20 300	25 600	19 300	9 100	13 900	12 100
2005 III	61 500	20 800	14 000	20 300	26 400	19 100	9 100	14 300	12 200
2005 IV	57 300	19 100	14 000	20 100	25 300	19 300	9 300	14 100	11 800
2006 ² I	57 400	19 300	13 600	20 600	24 400	19 100	9 600	14 400	12 300
2006 ² II	55 000	18 100	12 300	19 000	22 800	17 100	8 200	12 800	11 300
2006 ² III	55 800	18 500	12 100	18 900	22 900	17 300	8 100	12 700	11 400
2006 ² IV	50 800	17 000	11 700	17 800	21 200	17 100	8 000	12 300	10 600
2007 I	49 300	16 900	11 600	17 600	20 900	17 200	8 300	12 700	10 900
2007 II	46 800	15 200	10 200	16 200	19 500	15 200	7 200	11 300	10 300
2007 III	47 300	16 000	10 400	16 200	20 200	15 200	7 000	11 500	10 500
2007 IV	42 300	14 800	10 200	15 400	19 300	15 200	7 200	11 200	10 300
2008 I	41 900	15 000	10 100	15 700	19 600	15 900	7 300	11 700	10 600
2008 II	40 900	14 200	9 100	14 500	18 600	14 300	6 400	10 300	9 800
2008 III	42 600	14 900	9 500	15 000	19 700	14 300	6 500	10 500	10 000
2008 IV	41 600	15 200	9 800	16 100	20 800	15 400	7 200	11 600	10 500
2009 I	49 700	18 600	11 300	19 600	25 200	17 800	8 200	14 100	12 000
2009 II	55 300	19 600	11 200	20 000	26 700	17 700	7 800	13 600	12 000
2009 III	61 900	22 000	11 800	21 300	29 500	18 800	8 100	14 100	12 000
2009 IV	62 100	23 200	12 400	22 400	30 200	19 700	8 700	14 600	11 500
2010 I	62 600	23 700 ¹	12 500	22 400	30 400	19 600	9 000	15 100	11 500
2010 II	60 700	22 200	11 200	20 600	28 300	17 600	7 800	13 300	10 600
2010 III	61 900	22 500	11 200	20 500	28 100	17 400	7 600	12 800	10 500
2010 IV	56 800	21 900	11 200	20 000	26 600	17 900	7 800	12 600	9 900
2011 I	56 900	22 600	11 700	20 300	26 700	18 400	8 200	13 400	10 400
2011 II	55 400	20 900	10 600	18 300	25 000	16 700	7 100	11 800	9 600
2011 III	57 100	21 600	10 700	18 200	25 000	16 600	7 100	11 800	9 800
2011 IV	53 600	20 600	10 600	17 900	24 100	17 400	7 400	11 800	9 900
2012 I	55 700	21 400	11 200	19 300	25 300	18 500	8 200	12 900	11 000
2012 II	56 100	20 900	10 100	18 000	24 300	17 200	7 500	11 800	10 500
2012 III	60 100	23 100	10 800	18 700	26 200	17 400	7 500	12 000	10 700
2012 IV	59 500	23 700	11 600	19 600	27 400	18 500	8 000	12 800	10 800
2013 I	66 000	26 000	12 500	21 700	30 400	19 800	8 800	14 200	11 900
2013 II	68 500	25 400	11 500	20 700	30 000	18 400	8 100	13 000	11 300
2013 III ³	74 600	26 500	11 900	21 700	31 900	18 900	8 200	13 400	11 500
2013 IV	74 100	26 600	12 400	22 500	33 100	20 000	8 700	14 000	11 500
2014 I	79 000	27 800	13 100	23 900	34 400	21 300	9 200	14 700	12 000
2014 II	81 000	27 600	12 600	23 900	35 500	20 500	8 600	13 800	11 300
2014 III	86 400	29 200	13 100	23 700	34 700	20 600	8 800	14 100	11 500
2014 IV	85 400	29 400	13 800	24 700	35 700	22 000	9 300	15 200	11 800
2015 I	90 700	30 200	14 700	26 000	37 300	22 800	10 000	16 300	12 600
2015 II	92 900	29 300	13 800	24 800	36 000	21 700	9 500	15 400	12 400
2015 III	97 900	30 600	14 100	25 000	37 000	22 000	9 600	15 700	12 400
2015 IV	93 800	30 100	14 400	25 100	37 300	23 000	10 000	15 900	12 300
2016 I	96 400	30 500	14 800	25 300	38 200	23 500	10 100	16 300	12 900
2016 II	96 000	29 500	13 800	23 500	37 200	21 800	9 300	15 100	12 600
2016 III	98 900	30 200	13 900	23 500	38 000	21 400	9 200	14 700	12 500
2016 IV	91 800	28 800	14 800	23 300	36 600	22 200	9 100	14 600	12 300
2017 I	89 600	27 700	13 600	23 400	33 700	22 200	9 300	14 800	12 700
2017 II	85 700	25 400	11 900	21 700	29 400	19 800	8 200	13 600	12 200
2017 III	85 600	25 300	11 400	21 000	29 400	19 000	7 600	13 100	11 600

1. Katso alaviite taulukkoon 26. - See note to table 26.

2. Katso alaviite taulukkoon 29. - See note to table 29.

3. Katso alaviite 2 taulukkoon 13. - See note 2 to table 13.

Lähde: Työ- ja elinkeinoministeriö, Työnvälitystilasto

Source: The Ministry of Economic Affairs and Employment, Employment Service Statistics

31. TYÖTTÖMÄT TYÖNHAKIJAT TYÖNVÄLITYKSESSÄ ELINKEINO-, LIIKENNE- JA YMPÄRISTÖKESKUSALUEITTAIN
UNEMPLOYED JOBSEEKERS AT THE EMPLOYMENT SERVICE BY ADMINISTRATIVE DISTRICT

Jatkoa - Continued

Vuosi ja neljännes	Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskusalue - Administrative district								
	Keski-Suomi	Etelä-Pohjanmaa	Pohjanmaa	Pohjois-Pohjanmaa	Kainuu	Lappi	Ahvenanmaa	Ulkomaat	Koko maa - Whole country
Year and quarter	Henkilöä - Persons								
1991	12 600	8 500	9 300	16 100	5 900	12 400			213 200
1992	20 100	13 300	15 000	26 100	9 100	19 900			363 100
1993	26 800	18 000	19 700	34 000	10 900	24 000			482 200
1994	28 100	18 100	19 900	34 600	10 500	24 500			494 200
1995	26 400	16 800	18 200	32 800	10 500	24 000			466 000
1996	25 100	15 600	17 400	31 900	10 800	24 000			448 000
1997	23 600	13 800	15 700	29 900	10 100	22 400			409 000
1998	22 300	11 800	14 400	27 500	9 200	21 300			372 400
1999	21 300	11 300	13 800	26 100	8 700	20 000			348 100
2000	19 600	10 300	12 700	23 800	8 600	18 700			321 100
2001	18 900	9 900	11 600	23 300	8 400	17 700			302 200
2002	18 100	9 300	10 700	22 200	8 000	16 200			294 000
2003	17 800	8 900	10 400	22 600	7 400	15 000			288 800
2004	17 500	8 500	10 200	22 400	7 100	14 600			288 400
2005	17 100	8 100	9 700	21 600	6 900	14 300			275 300
2006 ²	15 700	7 100	8 300	19 700	6 200	13 000		20	247 900
2007	14 300	6 200	6 800	17 500	5 400	11 100		20	215 800
2008	13 600	6 000	6 300	17 300	4 900	10 400		30	202 900
2009	16 400	8 700	8 700	22 100	5 500	12 200		60	264 800
2010	16 200	7 900 ¹	8 500	21 100	5 000	11 500	430	50	264 800
2011	15 400	6 800	7 500	19 800	4 500	10 700	400	40	243 900
2012	16 400	7 200	7 700	21 100	4 600	11 100	460	60	253 200
2013 ³	18 700	8 100	8 800	24 800	5 400	12 700	510	90	294 100
2014	20 900	8 800	9 800	26 700	6 000	13 600	580	120	325 700
2015	22 000	9 600	10 600	28 400	5 900	13 900	560	150	351 900
2016	21 100	9 200	11 200	27 400	5 100	13 300	540	160	348 800
2004 I	18 000	9 200	10 600	23 200	7 400	14 900			298 500
2004 II	17 500	8 300	10 200	22 300	7 000	14 800			285 900
2004 III	17 400	8 100	10 300	22 100	6 800	14 300			286 800
2004 IV	17 100	8 400	9 800	21 900	7 000	14 400			282 400
2005 I	17 600	8 800	10 100	22 600	7 300	15 000			289 000
2005 II	16 800	7 800	9 400	21 200	6 700	14 500			271 000
2005 III	17 100	7 900	9 800	21 500	6 700	14 000			274 700
2005 IV	16 800	7 900	9 400	21 400	6 800	13 900			266 600
2006 ² I	16 800	8 100	9 100	21 800	6 900	14 200		20	267 500
2006 ² II	15 500	6 800	8 100	19 600	6 200	13 200		20	246 000
2006 ² III	15 600	6 900	8 200	19 300	6 000	12 500		20	245 900
2006 ² IV	15 000	6 800	7 600	18 400	5 900	12 000		20	232 100
2007 I	15 100	6 700	7 400	18 500	6 000	11 900		20	231 000
2007 II	14 000	5 800	6 800	17 300	5 400	11 200		20	212 600
2007 III	14 300	6 000	6 900	17 300	5 100	10 800		20	214 700
2007 IV	13 800	6 200	6 200	16 800	5 000	10 600		20	204 700
2008 I	14 100	6 300	6 300	17 300	5 200	10 600		30	207 700
2008 II	13 200	5 400	5 900	16 600	4 800	10 300		30	194 400
2008 III	13 400	5 700	6 300	17 200	4 600	10 100		30	200 500
2008 IV	13 800	6 700	6 700	17 900	5 200	10 400		40	209 000
2009 I	15 800	8 500	8 100	21 200	5 900	11 900		50	247 900
2009 II	16 100	8 100	8 300	21 900	5 600	12 400		60	256 200
2009 III	16 700	8 600	9 200	22 500	5 200	12 200		60	274 000
2009 IV	16 900	9 500	9 400	22 700	5 400	12 300		70	281 100
2010 I	17 400	9 300	9 500	23 000	5 500	12 400	470 ¹	70	284 500
2010 II	15 900	7 700	8 700	21 100	5 000	11 800	430	50	263 000
2010 III	15 900	7 300	8 300	20 400	4 800	11 000	400	40	260 700
2010 IV	15 500	7 300	7 700	19 800	4 700	10 800	420	40	251 000
2011 I	16 100	7 700	7 900	20 700	5 000	11 100	430	40	257 500
2011 II	15 000	6 300	7 200	19 400	4 400	10 700	370	40	238 900
2011 III	15 200	6 500	7 400	19 600	4 300	10 500	400	40	241 800
2011 IV	15 400	6 900	7 300	19 300	4 400	10 400	410	40	237 300
2012 I	16 500	7 600	7 800	21 000	4 700	11 100	460	50	252 700
2012 II	15 800	6 600	7 400	20 300	4 400	11 200	400	60	242 500
2012 III	16 300	6 800	7 800	21 100	4 400	10 800	450	60	254 400
2012 IV	17 100	7 600	7 700	22 100	4 700	11 300	510	70	263 000
2013 I	18 700	8 500	8 800	24 500	5 400	12 200	570	80	290 100
2013 II	17 900	7 400	8 500	24 300	5 100	12 600	440	80	283 400
2013 III ³	18 600	8 000	9 100	25 000	5 300	12 800	480	80	297 900
2013 IV	19 700	8 600	9 000	25 300	5 900	13 200	540	100	305 100
2014 I	21 300	9 200	9 500	26 500	6 200	13 600	590	120	322 300
2014 II	20 500	8 000	9 300	26 000	5 800	13 700	570	110	315 600
2014 III	20 700	8 400	10 000	26 800	5 800	13 600	570	120	328 100
2014 IV	21 200	9 600	10 300	27 700	6 200	13 600	610	130	336 500
2015 I	22 600	10 200	10 800	28 900	6 200	13 900	600	150	354 000
2015 II	21 900	8 900	10 300	28 000	5 900	14 100	530	150	345 700
2015 III	22 100	9 300	10 800	28 500	5 700	13 900	530	150	355 200
2015 IV	21 600	10 000	10 700	28 000	5 800	13 700	580	160	352 600
2016 I	22 000	10 100	11 400	28 500	5 700	13 700	570	170	360 000
2016 II	21 100	8 900	11 000	26 900	5 300	13 800	520	160	346 400
2016 III	21 100	8 900	11 600	27 400	4 800	13 300	530	160	350 100
2016 IV	20 400	9 000	10 900	26 700	4 700	12 600	530	160	338 500
2017 I	19 700	8 800	10 800	26 700	4 700	12 400	590	150	330 800
2017 II	17 600	7 400	9 800	25 200	4 400	12 200	540	140	305 300
2017 III	16 700	7 400	9 900	23 800	4 000	11 300	530	150	297 800

32. TYÖTTÖMYÖDEN KESTO KESKIMÄÄRIN ELINKENO-, LIKENNE- JA YMPÄRISTÖKESKUSALUEITTAIN
THE AVERAGE DURATION OF UNEMPLOYMENT BY ADMINISTRATIVE DISTRICT

Vuosi ja neljännes Year and quarter	Koko maa Whole country	Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskusalue - Administrative district														Lappi	Ahvenanmaa	Ulkomaat
		Uusimaa	Varsinais-Suomi	Satakunta	Häme	Pirkanmaa	Kaakkois-Suomi	Etelä-Savo	Pohjois-Savo	Karjala	Keskisuomi	Etelä-Pohjanmaa	Pohjanmaa	P-Pohjanmaa	Kainuu			
Viikko - Weeks																		
1991 I	16	13	17	19	16	17	17	17	17	15	19	15	17	14	13	13		
1991 II	22	20	23	22	22	23	23	23	23	20	24	21	22	20	20	20		
1991 III	30	33	31	32	32	31	31	31	31	28	32	29	29	28	26	26		
1991 IV	39	44	40	40	44	40	40	40	38	34	40	37	39	34	27	29		
1992 I	45	51	45	46	41	45	47	45	45	38	50	41	44	39	29	32		
1992 II	48	54	47	48	55	49	50	48	43	41	53	41	48	42	32	36		
1992 III	51	57	48	50	62	52	52	49	46	45	57	38	52	44	36	41		
1992 IV	52	58	52	51	65	52	51	50	43	50	59	36	52	45	37	45		
1993 I	52	58	52	51	65	52	51	50	43	50	59	36	52	45	37	45		
1993 II	52	58	52	51	65	52	51	50	43	50	59	36	52	45	37	45		
1993 III	52	58	52	51	65	52	51	50	43	50	59	36	52	45	37	45		
1993 IV	51	56	53	52	64	51	52	50	41	50	59	35	52	44	37	44		
1994 I	51	55	50	53	64	51	54	52	42	49	58	35	51	44	38	44		
1994 II	50	53	47	52	63	51	51	52	41	49	56	34	50	43	37	44		
1994 III	47	50	45	48	60	49	50	44	38	47	54	33	46	42	34	35		
1994 IV	46	50	44	48	59	49	50	44	38	47	54	33	46	42	34	35		
1995 I	47	51	45	49	57	49	50	43	37	48	51	33	45	41	35	35		
1995 II	47	51	45	49	57	49	50	43	37	48	51	33	45	41	35	35		
1995 III	47	51	45	49	57	49	50	43	37	48	51	33	45	41	35	35		
1995 IV	47	51	45	49	57	49	50	43	37	48	51	33	45	41	35	35		
1996 I	45	49	44	48	51	48	46	42	35	46	48	33	45	39	35	34	79	
1996 II	43	47	41	49	49	47	45	40	34	40	47	32	43	36	34	32	79	
1996 III	40	42	37	47	46	44	42	39	34	35	38	26	28	30	26	25	87	
1996 IV	32	32	29	37	37	35	34	35	30	30	38	26	28	30	26	25	87	
1997 I	36	35	34 ¹	38	41	40	37	37	34	35	42	31	31	33	27	28	26 ¹	
1997 II	40	39	40	42	47	46	41	39	34	35	42	31	31	33	27	28	26 ¹	
1997 III	43	42	43	47	48	49	45	41	44	42	47	33	36	38	30	32	28	
1997 IV	43	42	43	47	48	49	45	41	44	42	47	33	36	38	30	32	28	
1998 I	45	42	42	48	48	54	46	45	45	45	52	34	40	40	35	39	29	
1998 II	48	48	45	50	52	55	48	47	47	46	56	35	42	43	39	45	29	
1998 III	48	48	45	50	52	55	48	47	47	46	56	35	42	43	39	45	29	
1998 IV	52	55	50	50	56	53	51	50	49	47	61	37	44	47	43	46	30	
1999 I	52	55	50	50	56	53	51	50	49	47	61	37	44	47	43	46	30	
1999 II	57	64	55	51	61	58	55	54	55	52	66	39	46	51	47	49	28	
1999 III	38	39	38	40	44	44	39	38	36	37	44	31	34	35	28	30	28	
1999 IV	41	39	40	42	48	46	42	42	43	41	39	34	37	36	30	31	76	
2000 I	41	39	40	43	48	47	43	43	41	39	48	34	37	36	31	33	76	
2000 II	41	40	42	43	47	47	42	42	41	41	48	32	37	36	30	33	70	
2000 III	41	40	42	43	47	47	42	42	41	41	48	32	37	36	30	33	70	
2000 IV	41	40	42	43	47	47	42	42	41	41	48	32	37	36	30	33	70	
2001 I	42	41	43	45	46	47	43	41	41	39	50	38	37	37	33	34	26	
2001 II	43	41	42	46	47	45	40	48	45	46	43	53	37	40	36	37	26	
2001 III	43	41	42	46	47	45	40	48	45	46	43	53	37	40	36	37	26	
2001 IV	43	41	42	46	47	45	40	48	45	46	43	53	37	40	36	37	26	
2002 I	42	41	43	45	46	47	43	41	41	39	50	38	37	37	33	34	26	
2002 II	42	41	43	45	46	47	43	41	41	39	50	38	37	37	33	34	26	
2002 III	42	41	43	45	46	47	43	41	41	39	50	38	37	37	33	34	26	
2002 IV	42	41	43	45	46	47	43	41	41	39	50	38	37	37	33	34	26	
2003 I	42	41	43	45	46	47	43	41	41	39	50	38	37	37	33	34	26	
2003 II	42	41	43	45	46	47	43	41	41	39	50	38	37	37	33	34	26	
2003 III	42	41	43	45	46	47	43	41	41	39	50	38	37	37	33	34	26	
2003 IV	42	41	43	45	46	47	43	41	41	39	50	38	37	37	33	34	26	
2004 I	42	41	43	45	46	47	43	41	41	39	50	38	37	37	33	34	26	
2004 II	42	41	43	45	46	47	43	41	41	39	50	38	37	37	33	34	26	
2004 III	42	41	43	45	46	47	43	41	41	39	50	38	37	37	33	34	26	
2004 IV	42	41	43	45	46	47	43	41	41	39	50	38	37	37	33	34	26	
2005 I	42	41	43	45	46	47	43	41	41	39	50	38	37	37	33	34	26	
2005 II	42	41	43	45	46	47	43	41	41	39	50	38	37	37	33	34	26	
2005 III	42	41	43	45	46	47	43	41	41	39	50	38	37	37	33	34	26	
2005 IV	42	41	43	45	46	47	43	41	41	39	50	38	37	37	33	34	26	
2006 I	42	41	43	45	46	47	43	41	41	39	50	38	37	37	33	34	26	
2006 II	42	41	43	45	46	47	43	41	41	39	50	38	37	37	33	34	26	
2006 III	42	41	43	45	46	47	43	41	41	39	50	38	37	37	33	34	26	
2006 IV	42	41	43	45	46	47	43	41	41	39	50	38	37	37	33	34	26	
2007 I	42	41	43	45	46	47	43	41	41	39	50	38	37	37	33	34	26	
2007 II	42	41	43	45	46	47	43	41	41	39	50	38	37	37	33	34	26	
2007 III	42	41	43	45	46	47	43	41	41	39	50	38	37	37	33	34	26	
2007 IV	42	41	43	45	46	47	43	41	41	39	50	38	37	37	33	34	26	
2008 I	42	41	43	45	46	47	43	41	41	39	50	38	37	37	33	34	26	
2008 II	42	41	43	45	46	47	43	41	41	39	50	38	37	37	33	34	26	
2008 III	42	41	43	45	46	47	43	41	41	39	50	38	37	37	33	34	26	
2008 IV	42	41	43	45	46	47	43	41	41	39	50	38	37	37	33	34	26	
2009 I	42	41	43	45	46	47	43	41	41	39	50	38	37	37	33	34	26	
2009 II	42	41	43	45	46	47	43	41	41	39	50	38	37	37	33	34	26	
2009 III	42	41	43	45	46	47	43	41	41	39	50	38	37	37	33	34	26	
2009 IV	42	41	43	45	46	47	43	41	41	39	50	38	37	37	33	34	26	
2010 I	42	41	43	45	46	47	43	41	41	39	50	38	37	37	33	34	26	
2010 II	42	41	43	45	46	47	43	41	41	39	50	38	37	37	33	34	26	
2010 III	42	41	43	45	46	47	43	41	41	39	50	38	37	37	33	34	26	
2010 IV	42	41	43	45	46	47	43	41	41	39	50	38	37	37	33	34	26	
2011 I	42	41	43	45	46	47	43	41	41	39	50	38	37	37	33	34	26	
2011 II	42	41	43	45	46	47	43	41	41	39	50	38	37	37	33	34	26	
2011 III	42	41	43	45	46	47	43	41	41	39	50	38	37	37	33	34	26	
2011 IV	42	41	43	45	46	47	43	41	41	39	50	38	37	37	33	34	26	
2012 I	42	41	43	45	46	47	43	41	41	39	50	38	37	37	33	34	26	
2012 II	42	41	43	45	46	47												

33. YLI VUODEN TYÖTTÖMÄNÄ OLEIDEN TYÖNHAKUJEN OSUUS KAKISTA TYÖTTÖMISTÄ, ELINKEINO-, LIKENNE- JA YMPÄRISTÖKESKUSALUEITTAIN
 JOBSSEKERS UNEMPLOYED OVER A YEAR, PROPORTION OF ALL UNEMPLOYED, BY ADMINISTRATIVE DISTRICT

Vuosi ja neljännes Year and quarter	Koko maa Whole country	Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskussalue - Administrative district															Ulkomaat Foreign countries
		Uusimaa Uusimaa	Varsinais-Suomi Varsinais-Suomi	Satakunta Satakunta	Häme Häme	Pirkanmaa Pirkanmaa	Kaakkois-Suomi Kaakkois-Suomi	Etelä-Savo Etelä-Savo	Pohj.-Savo Pohj.-Savo	Pohj.-Karjala Pohj.-Karjala	Kesk.-Suomi Kesk.-Suomi	Et.-Pohjanmaa Et.-Pohjanmaa	Pohjanmaa Pohjanmaa	P.-Pohjanmaa P.-Pohjanmaa	Kainuu Kainuu	Lappi Lappi	
Prosenttia - Per cent																	
1991	2	10	3	5	3	3	3	2	2	2	4	2	2	2	1	1	
1992	18	27	18	19	20	19	18	17	14	11	19	16	17	14	1	12	
1993	27	32	27	28	32	28	28	26	21	17	30	26	27	22	11	16	
1994	27	32	27	32	32	28	28	26	24	24	34	28	29	25	16	20	
1995	30	35	29	32	35	30	32	30									
1996	30	35	28	31	35	31	30	30	27	26	33	25	29	26	20	23	
1997	30	35	28	31	37	31	30	29	25	28	33	27	27	26	20	23	
1998	28	32	29	28	35	27	27	27	23	28	31	19	26	24	21	26	
1999	28	31	30	29	33	27	28	26	22	26	31	19	26	23	20	25	
2000	28	31	30	29	33	27	28	26	22	26	31	19	26	23	20	25	
2001	27	30	26	29	34	28	30	27	23	26	30	18	26	23	22	24	
2002	26	29	25	28	32	27	28	26	21	26	28	18	25	22	21	24	
2003	25	28	23	26	30	29	27	23	20	25	27	17	23	22	20	20	
2004	25	28	23	26	30	29	27	23	20	25	27	17	23	22	20	20	
2005	26	30	26	28	30	28	28	23	21	27	27	18	24	23	20	19	
2006	26	29	25	28	28	28	28	24	21	26	28	19	25	22	21	20	
2007	24	27	22	28	27	26	26	24	20	23	26	18	23	19	20	18	
2008	21	23	19	25	24	23	24	21	19	21	24	16	19	18	17	15	
2009	16	15	11	18	18	17	17	16	15	17	19	12	15	13	12	15	
2010	20	20	14	20	23	24	21	20	21	19	23	17	16	19	15	15	
2011	23	23	24	24	27	27	24	23	24	22	24	17	20	20	17	18	
2012	24	24	24	27	26	27	26	24	26	24	28	17	21	21	19	20	
2013	25	24	27	27	32	26	26	25	26	27	28	17	21	22	20	10	
2014	25	24	27	27	32	26	26	25	26	27	28	17	21	22	20	11	
2015	31	38	30	30	33	31	31	29	27	28	34	18	24	28	27	13	
2016	35	41	34	31	37	37	34	33	32	32	39	21	27	31	30	14	
2017	35	41	34	31	37	37	34	33	32	32	39	21	27	31	30	14	
2018	35	41	34	31	37	37	34	33	32	32	39	21	27	31	30	14	
2019	35	41	34	31	37	37	34	33	32	32	39	21	27	31	30	14	
2020	35	41	34	31	37	37	34	33	32	32	39	21	27	31	30	14	
2021	35	41	34	31	37	37	34	33	32	32	39	21	27	31	30	14	
2022	35	41	34	31	37	37	34	33	32	32	39	21	27	31	30	14	
2023	35	41	34	31	37	37	34	33	32	32	39	21	27	31	30	14	
2024	35	41	34	31	37	37	34	33	32	32	39	21	27	31	30	14	
2025	35	41	34	31	37	37	34	33	32	32	39	21	27	31	30	14	
2026	35	41	34	31	37	37	34	33	32	32	39	21	27	31	30	14	
2027	35	41	34	31	37	37	34	33	32	32	39	21	27	31	30	14	
2028	35	41	34	31	37	37	34	33	32	32	39	21	27	31	30	14	
2029	35	41	34	31	37	37	34	33	32	32	39	21	27	31	30	14	
2030	35	41	34	31	37	37	34	33	32	32	39	21	27	31	30	14	
2031	35	41	34	31	37	37	34	33	32	32	39	21	27	31	30	14	
2032	35	41	34	31	37	37	34	33	32	32	39	21	27	31	30	14	
2033	35	41	34	31	37	37	34	33	32	32	39	21	27	31	30	14	
2034	35	41	34	31	37	37	34	33	32	32	39	21	27	31	30	14	
2035	35	41	34	31	37	37	34	33	32	32	39	21	27	31	30	14	
2036	35	41	34	31	37	37	34	33	32	32	39	21	27	31	30	14	
2037	35	41	34	31	37	37	34	33	32	32	39	21	27	31	30	14	
2038	35	41	34	31	37	37	34	33	32	32	39	21	27	31	30	14	
2039	35	41	34	31	37	37	34	33	32	32	39	21	27	31	30	14	
2040	35	41	34	31	37	37	34	33	32	32	39	21	27	31	30	14	
2041	35	41	34	31	37	37	34	33	32	32	39	21	27	31	30	14	
2042	35	41	34	31	37	37	34	33	32	32	39	21	27	31	30	14	
2043	35	41	34	31	37	37	34	33	32	32	39	21	27	31	30	14	
2044	35	41	34	31	37	37	34	33	32	32	39	21	27	31	30	14	
2045	35	41	34	31	37	37	34	33	32	32	39	21	27	31	30	14	
2046	35	41	34	31	37	37	34	33	32	32	39	21	27	31	30	14	
2047	35	41	34	31	37	37	34	33	32	32	39	21	27	31	30	14	
2048	35	41	34	31	37	37	34	33	32	32	39	21	27	31	30	14	
2049	35	41	34	31	37	37	34	33	32	32	39	21	27	31	30	14	
2050	35	41	34	31	37	37	34	33	32	32	39	21	27	31	30	14	

1. Katso alaviite taulukkoon 26. - See note to table 26.

2. Katso alaviite taulukkoon 29. - See note to table 29.

3. Katso alaviite 2 taulukkoon 13. - See note 2 to table 13.

Lähde: Työ- ja elinkeinoministeriö. Työväestilasto - Source: The Ministry of Economic Affairs and Employment. Employment Service Statistics

Taulukoiden selityksiä

Käytetyt symbolit:

0,0 Suure pienempi kuin puolet käytetystä yksiköstä

. Tieto on epälooginen esitettäväksi

.. Tietoa ei ole saatu, se on liian epävarma esitettäväksi tai se on salassapitosäännön alainen

- Ei yhtään havaintoa

* Ennakkotieto

1. Yleistä

Taulukoiden luvut ovat useimmissa tapauksissa alkuperäisen tilaston kuukausiluvuista laskettuja neljännesvuosi- ja vuosikeski-arvoja. Työ- ja elinkeinoministeriön laatimien tilastojen alkuperäiset kuukausiluvut julkaistaan Työllisyyskatsauksessa, joka ilmestyy kuukausittain.

Pyöristysten vuoksi taulukoissa esiintyvien prosenttilukujen summan ei tarvitse aina olla = 100.

2. Tilastokeskuksen työvoima-tutkimuksen käsitteet

Työikäiseen väestöön luetaan maassa asuva 15-74-vuotias väestö.

Työvoima on työllisten ja työttömien summa.

Työlliseksi luokitellaan henkilö, joka on tutkimusviikolla tehnyt ansiotyötä jonkin verran (vähintään tunnin) palkkaa tai luontais-etua vastaan tai voittoa saadakseen tai oli työpaikastaan tilapäisesti poissa. Työllinen voi olla palkansaaja, yrittäjä tai perheenjäsenen yrityksessä palkatta avustava.

Työttömäksi luokitellaan henkilö, joka on tutkimusviikolla työtä vailla, on etsinyt työtä aktiivisesti viimeisen neljän viikon aikana ja voisi vastaanottaa työtä kahden viikon kuluessa tai odottaa sovitun työn alkamista kahden viikon kuluessa. Myös opiskelija, työpaikastaan toistaiseksi lomautettu ja työttömyyseläkkeellä oleva voi olla työtön, mikäli edellä mainitut aktiivisen työnhaun ja työn vastaanottamisen kriteerit täyttyvät.

Työvoimaosuus on työvoimaan kuuluvien prosenttiosuus työikäisestä väestöstä.

Työllisyysaste on työllisten osuus 15-64-vuotiaasta väestöstä.

Työttömyysaste on työttömien prosentti-osuus työvoimasta.

3. TIETOJEN LÄHTEET JA LUONNE

Taulukot 1-12, 26-28, 30: Työvoimatutkimus, laatija Tilastokeskus. Työvoimatutkimus perustuu 15-74-vuotiaasta väestöstä poimittuun otokseen. Otokoko on neljännesvuoden 36 000 henkilöä. Otoks on jaettu kolmeen 12 000 henkilön kuukausi-otokseen. Tiedot kerätään kuukausittain pääasiassa puhelimitse haastattelemalla. Vuoden 2000 alussa tietojen keräämisessä siirryttiin jatkuvaan tutkimus-viikkoon. Aikaisemmin kuukausitiedot kerättiin yhdeltä viikolta, joka oli kuukauden 15. päivän sisältävä viikko. Otoksesta saatavat tiedot suurennetaan vastaamaan perusjoukkoa eli 15-74-vuotiaasta väestöstä.

Työvoimatutkimuksen tuloksiin liittyy otoksen satunnaisvaihtelusta johtuva virhe. Lukuihin voi sisältyä muitakin virheitä, mm. kados-ta johtuvia. Mitä yksityiskohtaisempi tietojen luokitus on, sitä epävarmemmat tiedot ovat.

Taulukot 13-16, 18, 29, 31-33: Työnvälitystilaston tilannekatsaus, laatija työ- ja elinkeinoministeriö. Työttömien työn-hakijoiden ja avoimien työpaikkojen tilasto kerätään työnvälitystoiminnan yhteydessä: vuoteen 1980 asti kunkin kuukauden puolivälissä sekä vuodesta 1981 alkaen kuukauden viimeisen työpäivän mukaan.

Avoimella työpaikalla tarkoitetaan työnvälitykselle ilmoitettua työpaikkaa, joka laskentapäivänä on ollut avoinna työ- ja elinkeinotoimistossa. Kaikkia avoimia työpaikkoja ei ilmoiteta työnvälitykselle. Arviolta noin 40–50 % niistä tulee työnvälityksen tietoon.

Työttömäksi työnhakijaksi luetaan ne laskentapäivänä työnhakijoina olevat, jotka eivät ole työsuhteessa eivätkä työllisty päätoimisesti yritystoiminnassa tai omassa työssään ja joka ei

ole päätoiminen opiskelija. Työnhakijoina olevat kokoaikaisesti lomautetut lasketaan mukaan työttömien työnhakijoiden kokonaismäärään.

Vuodesta 1980 alkaen työttömyyseläkkeen saajia ei ole laskettu mukaan työttömiin työnhakijoihin. Tarkemmin työnvälitystilasto peittää ne työttömät, jotka ovat työttömyys-turvan piirissä. Muista työttömistä osa saattaa jättää ilmoittautumatta työnvälitykseen.

Taulukko 17: Päättäneiden työttömyys-jaksojen keskimääräinen kesto. Saadaan työnvälitystilaston vuositilastosta, laatija työ- ja elinkeinoministeriö. Taulukon luvut kuvaavat koko vuoden aikana päättäneiden työttömyysjaksojen keskimääräistä kestoja, jossa on mukana paljon lyhytaikaisia työttömyysjaksoja. Käsitemuutokset kuukauden lopussa työttömänä olleiden päättämättömien työttömyysjaksojen kestosta (taulukot 16 ja 32), joka on keskimäärin pidempi, koska siinä painottuvat pidempiaikaiset työttömyysjaksot.

Taulukot 19 ja 20: Työnvälitystoiminta. Saadaan työnvälitystilaston kuukausikerto-mustauluista, jotka kuvaavat toimintaa koko kuukauden ajalta.

Taulukko 21: Aktivointiasteeseen laskettavissa palveluissa olevat, tilaston laatija työ- ja elinkeinoministeriö. Taulukon luvut kuvaavat palveluissa olevia keskimäärin kuukauden lopussa. Eri palveluiden sisällöt saattavat vuosittain muuttua.

Taulukko 22: Työvoimakoulutuksen tiedot saadaan työvoimakoulutuksen kuukausi-tilastosta, laatija työ- ja elinkeinoministeriö. Taulukon luvut kuvaavat keskiarvoja kuukauden aikana, paitsi viimeisen sarakkeen tieto työvoimakoulutuksessa olevat, joka kuvaa koulutuksessa olevien määrää keskimäärin kuukauden lopussa olevana laskentapäivänä.

Taulukko 23: Työttömyysturva. Työttömyyden aikaisen toimeentulon turvaamiseksi on kaksi eri järjestelmää: Kelan hoitama perusturva (peruspäiväraha ja työmarkkina-tuki) ja vakuutusmuotoinen ansioturva. Ansio-sidonnaista päivärahaa saa lain vaatimukset täyttävä työtön kassan jäsen. Jos työtön ei ole oikeutettu

ansioturvaan, hän voi saada valtion maksamaa perusturvaa. Saadakseen työttö-myyspäivärahaa työttömän tulee olla työn-hakijana työ- ja elinkeinotoimistossa. Työmarkkinatuki on tarveharkintainen, mutta sen maksamiselle ei ole enimmäisaikaa.

Perus- ja ansiopäivärahaa maksetaan kerral-laan enintään 500 työttömyyspäivältä. Vuosina 1950-1954 syntyneelle, joka on täyttänyt 59 vuotta tai vuonna 1955 tai sen jälkeen syntyneelle, joka on täyttänyt 60 vuotta ennen enimmäisajan umpeutumista ja on ollut työssä vähintään 5 vuotta edellisen 20 vuoden aikana, maksetaan päivärahaa kunnes hän täyttää 65 vuotta.

Yli 60-vuotias ennen vuotta 1950 syntynyt, laissa tarkemmin määritelty pitkään työttö-myysturvaa saanut työtön työnhakija on oikeutettu työttömyyseläkkeeseen. Työttömyys-eläkkeen saamisaikana tulee saajan olla työnhakijana työ- ja elinkeinotoimistossa.

Taulukko 24: Muuttoliiketilasto. Lähde: Tilastokeskus, väestötilasto.

Taulukko 25: Työttömyysasteet eri maissa. Lähde: OECD, Main Economic Indicators.

4. LUOKITUKSET

Ammattiluokitus. Työ- ja elinkeinoministeriön työvälistilastossa käytetään ammattitehtäin laadittavissa tilastoissa luokitusta, joka perustuu taitotasopohjaiseen ISCO-luokitukseen (International Standard Classification of Occupations). Ammattiluokitus, Työ- ja elinkeinoministeriö, 2014.

Toimialaluokitus. Toimialaluokituksessa Suomessa käytetään kansainvälisesti sovitua luokitusta (Nomenclature Générale des Activités Economiques dans les Communautés Européennes, NACE). Vuodesta 2005 lähtien Toimialaluokitus TOL 2008, Tilastokeskus.

Vuoteen 2009 asti Ahvenanmaa kuului Varsinais-Suomen työ- ja elinkeinokeskukseen alueeseen. Vuoden 2010 alusta lähtien Ahvenanmaa tilastoidaan erikseen alue-hallintouudistuksen vuoksi.

Työvälistilaston alueelliset tiedot esitetään vuodesta 2006 lähtien kuntapohjaisina entisen toimistopohjaisuuden sijasta. Kuntapohjaisissa tiedoissa alueen tiedot lasketaan siihen kuuluvien kuntien summaksi. Kunnan tiedot perustuvat esim. työnhakijana olevan henkilön asuin-kuntaan ja työnantajan ilmoittaman työpaikan sijaintikuntaan. Aikaisemmin käytetyt toimistopohjaiset tiedot perustuvat henkilön ja työnantajan asiointitoimistoon.

Explanatory notes

Symbols used:

0,0 Magnitude less than half of unit employed

. Category not applicable

.. Data not available or too uncertain for presentation, or subject to secrecy

– Magnitude nil

* Preliminary data

1. General

Most of the figures in the tables are quarterly and annual averages computed from monthly data of original series. The Ministry of Economic Affairs and Employment's original monthly figures appear in Employment Bulletin. The sum percentage in a table does not always equal 100 because the figures are rounded.

2. Definitions of the labour force survey of statistics finland

Working-age population, all persons aged 15 to 74 resident in Finland.

Labour force, the sum of employed and unemployed persons.

Employed persons, all persons who during the survey week did some work (for at least an hour) for a pay or fringe benefit or to gain profit or were temporarily absent from work. The employed may be employee, self-employed person or unpaid family worker.

Unemployed persons, all persons who for the whole survey week were without work, had been seeking a job actively in the past four weeks for pay or profit, and could accept a job within two weeks or have arranged to start a work within two weeks but not yet begun it. A student, a temporarily laid-off person and a unemployment pensioner are also considered unemployed if person meets the above mentioned job seeking and job acceptance criteria.

Labour force participation rate, the ratio of all persons in the labour force to the total population of working age.

Employment rate, the ratio of the employed to the population aged 15 to 64.

Unemployment rate, the ratio of the unemployed to all persons in the labour force.

3. SOURCES AND NATURE OF THE STATISTICS

Tables 1-12, 26-28, 30: Labour Force Survey compiled by Statistics Finland, basing on a sample of the population aged 15 to 74. The sample numbers 36,000 per quarter and is divided into three monthly samples of 12,000. Data are gathered mainly by telephone interviews. Since January 2000, data have been collected for every week of the month, whereas previously they were only collected for the week containing 15th day of the month. The figures obtained are increased to correspond to the base group (the population aged 15 to 74).

The results of the Labour Force Survey are subject to an error due to the randomness of the samples. The figures sometimes contain other errors due to non-response, etc. The more detailed a classification is, the greater is the risk of error.

Tables 13-16, 18, 29, 31-33. Employment Service Statistics of the Ministry of Economic Affairs and Employment. Statistics on vacancies and unemployed jobseekers were compiled at the middle of each month upto 1980, and have been compiled at the end of each month (last working day) since 1981.

Vacancies refer to vacancies reported to Employment and Economic Development Offices, which had not yet been filled on the reference dates. It is estimated that only 40 % to 50 % of all vacancies in Finland are notified to employment services.

Unemployed jobseekers comprises all job-seekers who does not have an employment relationship, does not work full-time as an entrepreneur or self-employed worker and is not a full-time student. Jobseekers are also considered unemployed if they are fully laid off.

Since 1980 unemployment pensioners have been counted as jobseekers, but not as unemployed persons. The Employment Service Statistics relate to persons receiving unemployment compensation, for which they have to register with unemployment services. Some unemployed persons not receiving such benefits do not register with employment services.

Table 17. Average duration of completed spells of unemployment. Taken from the annual Employment Service Statistics of the Ministry of Economic Affairs and Employment. The figures in the table denote average durations of completed spells for the entire year. This differs from duration of unemployment up to the reference date in tables 16 and 32, which is longer. That is because the figures in tables 16 and 32 seldom include short spells (which are contained in the average duration of completed spells), so they are weighted by long spells.

Tables 19 and 20. Employment services proper. Taken from tables in the Employment Service Statistics, which depict activity during entire months.

Table 21. Number of persons participating services included in the activation rate, compiled by the Ministry of Economic Affairs and Employment. Average figures at the end of each month. The types of services vary in time.

Table 22. Data on labour market training, taken from monthly labour market training statistics, compiled by the Ministry of Economic Affairs and Employment. The figures in the table denote averages for whole months, except for the last column, on labour market training, which gives average numbers of trainees on course on the reference date at the end of the months.

Table 23. Unemployment security. State compensations (basic unemployment allowance and labour market support) are the basic modes of security and earnings-related unemployment allowance is a form of unemployment insurance that is limited to members of an unemployment fund. Unemployed persons not entitled to them can obtain state compensation. For both types of benefit the applicant must be registered at an Employment and Economic Development Office. Labour market support is means-tested but it has not a maximum payment period.

A basic and an earnings-related unemployment allowance can be paid for a maximum period of 500 working days. Persons born in 1950-1954 and are over 59 or born 1955 or thereafter and are over 60 before maximum period has accrued and has been in employment at least 5 years during past 20 years can be paid an allowance until they are 65.

A long-term unemployed person born prior year 1950 and over 60 years old can receive an unemployment pension under terms laid down by law. While in receipt of such a pension, person must remain a jobseeker at an Employment and Economic Development Office.

Table 24. Statistics on migration. Source: Statistics Finland, Population Statistics.

Table 25. Unemployment rates in some countries. Source: OECD, Main Economic Indicators.

4. CLASSIFICATIONS

Occupational classification. The classification used in Ministry of Economic Affairs and Employment's Employment Service Statistics is based on the International Standard Classification of Occupations (ISCO). Occupational Classification, Ministry of Economic Affairs and Employment, 2014.

Industrial classification. NACE (Nomenclature Générale des Activités Economiques dans les Communautés Européennes) is used in Finland. From 2005 Standard Industrial Classification TOL 2008, Statistics Finland.

Until 2009 Ahvenanmaa (Åland) included into Varsinais-Suomi administrative district. From 2010 Ahvenanmaa (Åland) will be presented separately based on the revision of the administrative districts.

From 2006, regional data of Employment Service Statistics will be presented for each local authority rather than for each office, as used to be the case. In the data for the local authorities, information for the region in question will be jointly assembled for all municipalities included within the region. Data for a local authority will be based, for example, on the jobseeker's municipality of residence and the municipality in which the workplace is located as notified by the employer. The previously used data, which is office-based, rely on data supplied by the person's and employer's customer service agency.

Työpoliittinen aikakauskirja

Työpoliittisen Aikakauskirjan tarkoituksena on edistää työpolitiikkaan liittyvää tutkimukseen ja asiantuntijuuteen perustuvaa keskustelua sekä tukea työ- ja elinkeinoministeriön strategiatyötä.

Ohjeita kirjoittajille

Työpoliittinen aikakauskirja julkaisee kirjoituksia kolmessa osastossa: artikkeleita, katsauksia ja keskustelua sekä uutta työ- ja yrittäjyystutkimuksen alalta.

Artikkeleita-osastossa julkaistaan tieteellisen artikkelin tyyppisiä, aiemmin julkaisemattomia esityksiä. Lähdeviitteet on mainittava. Alaviitteitä olisi kuitenkin vältettävä, viitteen tulisi olla tekstissä. Artikkeleista tulisi toimittaa ½ liuskan pituinen englanninkielinen tiivistelmä. Lisäksi kirjoittajia pyydetään toimittamaan ammatti- ja koulutusnimikkeensä, sekä suomeksi että englanniksi. Työnantaja on myös mainittava. Ellei työnantajaa ole, ilmoita kotipaikkakuntasi.

Katsauksia ja keskusteluja-osastossa julkaistaan muita työpolitiikkaan liittyviä artikkeleita sekä kirjallisuusarvioita. Lähdeviitteiden käyttöä ei edellytetä.

Uutta työ- ja yrittäjäystutkimuksen alalta-osastossa julkaistaan tutkimusten tiivistelmiä.

Artikkeleiden ohjepituus on enintään 15 liuskaa 11½ rivivälillä sekä katsauksia ja keskustelua-kirjoitusten 6 liuskaa.

Lähteet toimitetaan seuraavien esimerkkien mukaisesti:

Andreassen, T., Drange, I., Thune, T. ja Monkerud L. (2007) På vej mot integrert velferdsförvaltning? AFI-rapport 4. Oslo: Arbeidsforskningsinstituttet.

Valtakari Mikko, Hannele Syrjä ja Pertti Kiuru (2008). Julkisen työvoimapalvelun palvelurakenteen uudistamisen vaikuttavuus. Työ- ja elinkeinoministeriön julkaisuja. Työ ja yrittäjyys. 19/2008. Helsinki.

Schmid, G. (2002b), *Transitional Labour Markets and the European Social Model: Towards a New Employment Pact*, teoksessa: G. Schmid ja B. Gazier (toim.): *The Dynamics of Full Employment. Social Integration through Transitional Labour Markets*, Cheltenham, UK: Edward Elgar, 393–435.

Artikkelit on toimitettava sähköpostitse (heikki.raisanen@tem.fi tai sirpa.kukkala@tem.fi). Excel- ja Word-kaaviot on toimitettava erillisinä alkuperäistiedostoina. **Kaavioissa ei saa käyttää värejä.**

Kirjoittajan tulee ilmoittaa myös yhteystietonsa (nimi, osoite, puhelin, e-mail). Toimitus voi pyytää asiantuntijalausuntoja julkaistavaksi tarjotuista artikkeleista. Toimitus pidättää itsellään oikeuden lyhentää ja muokata artikkeleita julkaisua varten. Julkaistuista kirjoituksista maksetaan palkkio ministeriön ulkopuolisille kirjoittajille.

Suomi Finland **100**

Painettu

ISSN 0787-510X

ISBN 978-952-327-282-8

Verkkojulkaisu

ISSN 1797-5085

ISBN 978-952-327-283-5

Paino: Lönnberg Print & Promo, Helsinki 2017

